

# நூல்பூநிய பாலங்கள்

சுலக ஒப்பாய்வு



வி.சரசுவதி

பதிப்புத்துறை  
மதுரை காமராசர்  
பல்கலைக் கழகம்

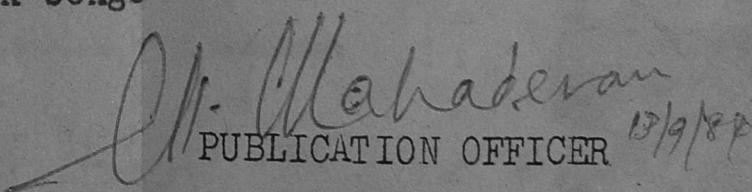
0-8:8  
N82

134702

Madurai Kamaraj University  
Publications Division

BIBLIOGRAPHICAL DATA OF THE BOOK

1. Title of the Book: Nattupura Padalgal-Samooga Oppoivu (Folk songs-Social status)
2. Author : Dr.V. Saraswathi (comparision)
3. Publication No. : 62
4. Language : Tamil
5. Edition : First
6. Copy Right: Publications Division,  
Madurai Kamaraj University,
7. Paper used: 15.4kg D/dy. Imported paper Madurai-21.
8. Size of the Book : 1/8Demy
9. Printing type used : 10 pts. running face plus
10. No. of pages : 304 8 & 12 etc.
11. No. of copies printed : 1200
12. Price : Rs.14-50
13. Printers : M/s. Paul Printers, Madurai.
14. Binding : Screen Printed rexine covers with hard
15. Publishers : Publications Division, Madurai  
Kamaraj University. back
16. Subject : Folk-songs

  
O. Mahadevan  
PUBLICATION OFFICER

13/9/88  
PUBLICACION OFFICER,  
MADURAI-KAMARAJ UNIVERSITY,  
PALKALAI NAGAR.

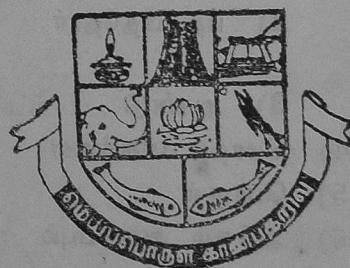
# நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சமூக ஒப்பாய்வு

வி. சரசுவதி

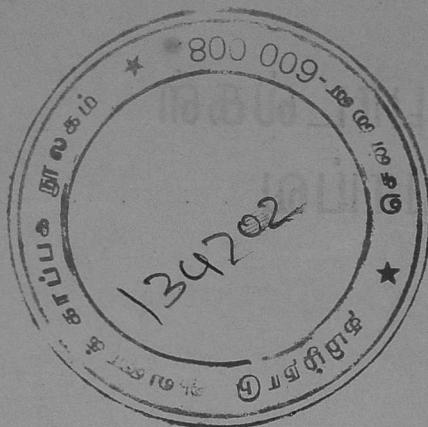


பதிப்புத்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்



பதிப்புரிமை ©



பதிப்புத்துறை  
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்  
மதுரை - 625 021

Publications Division,  
Madurai Kamaraj University,  
Madurai.

பதிப்பு எண்: 62

விலை: ரூ. 14-50

0-818  
182

பதிப்பு விவரங்கள்:

- 1) ஆசிரியர் : வி. சரசுவதி (V. Saraswathi)
- 2) தலைப்பு : நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்-சமூக ஒப்பாய்வு (Folk songs - Social Status Comparison)
- 3) பதிப்பு
  - 1) இடம் : மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்  
Madurai Kamaraj University,  
Madurai - 625 021.
  - 2) பதிப்பித்தோர் : பதிப்புத்துறை (Publications Division)  
Madurai Kamaraj University, Madurai.
  - 3) ஆண்டு : 1982 (முதற் பதிப்பு)
  - 4) மொத்த பக்கங்கள் : 291+12
  - 5) பொருள் : நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
  - 6) அச்சும் அமைப்பும் : பாஸ் மிரின்ட்ஸ், மதுரை-1.

## பொருளடக்கம்

	பக்க எண்
1. தோற்றுவாய்	த
தாலாட்டு — அறிமுகம்	கசை
ஓப்பாரி — அறிமுகம்	ந_0
2. சமயக்கோட்பாடு	சன
3. மருத்துவம்	எநி
4. பெண்கள்	க0கை
5. நம்பிக்கைகள்	கசை
6. பாத்திர உருவகங்கள்	கசந_
7. பழக்கவழக்கங்கள்	உ_உ_அ
8. முடிவுரை	உ_கூ_நி

### பின்னினைப்புகள்

தகவலாளர்கள்	... ஒ_எ_ஏ
துணைநூற்பட்டியல்	... உ_எ_கை
பிழைத்திருத்தம்	... உ_கூ_க

வரைபடங்கள், அட்டவணைகள் ஆகியன

இடம்பெறும் இடங்கள்

பக்க எண்

### வரைபடங்கள்

மதுரை வடக்கு	... ச_அ
மதுரை தெற்கு	... ச_ஆ

### அட்டவணைகள்

வழிபாடு	எ_0 அ
புகழ்பெற்ற தலங்களும் அங்கு உறையும்	...
தெய்வங்களும்	எ_0 ஆ
மருத்துவம்	க_கை அ
பண்பு வெளிப்பாடு	கசை அ,ஆ,இ,ஈ
நம்பிக்கைகள்	ககூ அ
பாத்திர உருவகங்கள்	உ_உ_கை அ,ஆ
பழக்கவழக்கங்கள்	உ_கூ_க அ,ஆ

## அணிந்துரை

‘தமிழன்னல்’ டாக்டர் இராம. பெரியகுருப்பன்.

தமிழில் இலக்கிய ஆய்வும் இலக்கண ஆய்வுமே கருதப்பட்டு வந்ததொரு காலம். இப்போது அவை இரண்டுடன் தொடர்புடையனவும் சார்புடையனவுமான ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாய்வுகளின் வளர்ச்சி நிலை பற்றிக் கண்டறிந்து, அவற்றை நெறிமுறைப்படுத்த வேண்டிய சூழல் வந்திருக்கிறது.

இலக்கிய ஆய்வைச் சமுதாயவியல், ஒப்பியல், நாட்டுப்புற வியல், இதழியல், கோயிற்கலையியல் போன்ற பல்வேறு தொடர்புடைய துறைகளுடனும் அவற்றின் உட்பகுப்புகளுடனும் இயைபுடுத்தி ஆராய் வாய்ப்புளது. இலக்கண ஆய்வை மொழியியல், ஒப்பீட்டியல் போன்ற துறைகளுடனும் அவற்றின் உட்பகுப்புகளுடனும் இயைபுடுத்தி ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

தமிழில் வரிவடிவ நூல்களை ஆராய்வதே இதுகாறும் பெருவழக்காக இருந்து வந்திருக்கிறது. மொழியியலார் கூட உலகவழக்குத் தமிழை—பேச்சுவழக்குத் தமிழை நிறைவுற ஆராய்ந்து வருகின்றனர் என்று கூறுதல் இயலாது. வாய்மொழியாக இன்று வழங்கி வருவனவும் உலக நடப்பிலுள்ளனவுமான எத்தனையோ செய்திகள் இன்று ஆராயப்படாமலே கழிந்து வருகின்றன. இதனைத் தொடாத வரிவடிவ ஆய்வுகள் அரைகுறையானவையே என்று முடிவு கூறுதல் சாலும். எனவே இலக்கிய ஆய்வில் ஏற்படும் இடைவெளிகள் சிலவற்றை நிரப்புவதற்கும் வினாக்கள் சிலவற்றுக்கு விடை காண்பதற்கு வாய்மொழி மரபாய்வு துணை செய்யும்; அதுபோலவே வாய்மொழி மரபினவான துறைகளை ஆயும் போது, வரிவடிவ இலக்கியக் கல்வி துணையாகும். இவையிரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று ஈடுகொடுத்து வளரும் காலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்றுதான் கூறவேண்டும்.

டாக்டர் சரசுவதி வேணுகோபால் அவர்கள் ‘மதுரை வட்டாரத் தாலாட்டு, ஒப்பாரிப்பாடல்களிற் காணப்படும் சாதி அடிப்படையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைத் தம் பிஎ.சி.டி. பட்டத்திற்கான ஆய்வுக்களமாகக் கொண்டார். அதன் பயனாக அவரெழுதிய ஆய்வேடு இந்நூலாக உருப்பெற்று வெளிவந்துள்ளது. நாட்டுப்புறப்பாடல்களாகிய வாய்மொழி இலக்கிய வடிவங்கள் மெல்லமெல்ல மறைந்து

வருகின்றன. அவற்றைத் தொகுப்பது நம் முதற்பணியாகும்; அடுத்து அப்பாடல்களின் வழி மானிடவியல், சமுதாயவியல் சார்ந்த பல்வேறு கூறுகளை ஆராய்வது; இலக்கியத் திட்பு நுட்பங்களைக் காண்பது மிக இன்றியமையாப் பணியாகும்.

இந்நாட்டுப்புற ஆய்வியல் இன்னும் நம்நாட்டில் குழந்தைமை நிலையிலேயே உள்ளது. இத்துறையில் ஈடுபடுவார் தொகை அருகியே காணப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் இது கள் ஆய்வு சார்ந்ததாய் இருப்பதேயாகும். ஓரிடத்தமர்ந்து இலக்கிய ஆய்வு செய்வதே போது மென்று பலர் கருதுகின்றனர். சிறுதெய்வ வழிபாடு, மகளிர் நோன்புகள், ஊர்ப்பெயர்கள், மக்கட்பெயர்கள், பழக்கவழக்கங்கள், சமயச்சடங்குகள், திருவிழாக்கள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், கதைகள் என இவ்வாறே களப்பணி சார்ந்த நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுகளை மெய்வருத்தம் கருதி, முயற்சியின்றி விடுவது சற்றும் பொருந்தாது. அவ்வகையில் இவ்வாய்வு பலர்க்கும் முன்னோடியாய், வழிகாட்டியாய் அமைகிறது எனலாம். மகளிரும் துணிந்து இவ்வகை ஆய்வில் ஈடுபடுவதே சிறப்பு என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

சாதிகள் ஒழியவேண்டும் என்று கூறிவரும் இந்நாளில் ‘சாதி வேற்றுமை’ பற்றி ஆராய்வதா என்று சிலர் மனத்தாங்கலுறுகின்றனர். அது தவறு. சாதிகளிடையே காணப்படும் வேற்றுமைக்கூறுகளைவிட, ஒற்றுமை இழைகளை இவை நன்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன. சாதி ஒழிப்பிற்கும், வேறு எதனையும்விட இவ்வகை ஆய்வுகளே உதவியாகும் என்பதை அன்னார் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். மேலும் மானிடவியல், சமுதாயவியல் ஆய்வுகட்கு இவற்றிற் கிடைக்கும் தரவுகள் உதவுவனவாதலால், இவற்றைக்கைவிடுவது என்பது பொருந்தாது. ஆய்வு நோக்கில் அழுத்தம் வைக்க வேண்டுமே தவிரச் சாதியில் அழுத்தம் வைத்து இதனையும் ‘அரசியல்’ ஆக்கிவிடாது காக்கவேண்டும்.

மக்களின் சமயக் கோட்பாடுகள், பெண்களைப் பற்றிய கருத்து நிலைகள், நாட்டுப்புறக் கைமருத்துவங்கள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் பற்றிய பல்வேறு கூறுகளாக மக்கள் பாடல்கள் பகுத்தாராய்ப்படுகின்றன. பாத்திர உருவகங்கள் என்பது இலக்கிய நோக்கில் மட்டுமில்லாமல், மக்களின் நம்பிக்கைகள், கருத்துக்கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் நோக்கப்படுகிறது. நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வெண்பது ‘மக்கள் ஆய்வாகவே’ மலர்கிறது. நம் மக்களை நாம் இப்பொழுதுதான் படிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறோம். இதுகாறும் நாம் புத்தகங்களையே படித்துக்கொண்டிருந்துவிட்டோம். மருத்துவம் பற்றிய நம் மக்களின் மனதிலைகள் ஆணுக்கு முதலிடம்

தரும் பெண்ணின் உனர்வு நிலைகள், மலடி என்ற சொற்கேட்டு மறுகும் பெண்ணுள்ளத்தின் காரணங்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்களில் இளம் விதவைகள் தம்மை உருவகித்துக் கொள்ளுங்கால் வெளிப் படுத்தும் பண்பு நீர்மைகள் என இவ்வாறு இவ்வாய்வேடு ஆராயும் செய்திக்கூறுகள் மிகப்பலவாகும். இவையெல்லாம் பல்வேறு துறை களிலும் முறைகளிலும் வளர்ந்து, தமிழாய்வு என்பது அறிவியலாய்வு போலச் செறிவுடையது; நெறி முறையுடையது என்ற பெயரும் புகழும் ஏற்படவேண்டும். அதற்கு இவ்வாய்வேடு தக்க அடிப்படையாகும் எனில் மிகையாகாது.

മത്തുരை

துமிழ்ண்ணல்.

39 - 11 - 1982.

## நீண்ட நியுடீர

(-isubstW bns asdaias in ai)

“சாதி அடிப்படைத் தாலாட்டு ஒப்பாரிப் பாடல்களில் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்” என்னும் தலைப்பில் நான் அறிஞர் பட்டத்திற்காக அளித்த ஆய்வே இப்பொழுது இந்நாலாக உருவாகி யுள்ளது. இவ்வாய்வினைச் செவ்வனே செய்யப் பல்லாற்றானும் ஊக்கமளித்த எனது பேராசிரியர் டாக்டர். முத்துச்சண்முகனார்க்கு என் முதல் நன்றி உரியது.

இந்நால் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வருவதற்குப் பரிந்துரை செய்த பதிப்புக்குமுழுவிற்கும், எனது ஆய்வினைச் சீர்தூக்கியுரைத்த தேர்வாளர்கட்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நாலுக்கு அணிந்துரை அளித்த எங்கள் துறைத்தலைவர் டாக்டர். இராம. பெரியக்ருப்பன் அவர்கட்கும் என் உளங்களிந்த நன்றியைக்கூற விழைகின்றேன்.

மதுரை - 21,  
30-11-82. ஜி. சாக்ஷதி

## **Introduction .....**

### **Caste variations in lullabies and lamentations (in and around Madurai.)**

Lullabies and lamentations from women belonging to 11 major castes were collected in and around Madurai. The names of the castes are Aiyankār, Aiyar, piṭṭai, Ceṭṭiyār, Nāīu, Konār, Ampalakkārar, Akamuṭaiyār, Kaṭṭar, Vaṇṇār and Harican.

An introduction to the castes, lullaby and lamentation explains the facts regarding them in general; It is followed by six chapters namely “Concept of religion, Medicine, Women, Beliefs, Metaphors and Customs” as reflected in the songs which the author collected.

**Concept of religion:** A table explaining traditional modes of worship practised by the people clearly illustrates that there are three divisions in these 11 castes.

People of advanced castes worship “great” deities, those of less advanced castes worship “great” and “middle” deities, while those of backward castes worship “great,” “middle” and “little” deities with an affinity to the latter ones.

**Medicine:** Regarding indigenous medicine Harijans and Kallars seem to be the people who have a very good knowledge who practise it, and who believe in it.

Folk arts, songs, and other aspects of folk culture live and grow among people who belong to the backward castes of rural areas; Folk medicine, being one of the important features of folk life is a living and growing art among Harijans and Kallars.

It is inferred through some references that there were two different schools of medicine, one in Madurai and the other in Cenji with good reputation.

Aiyars seem to believe in preventing diseases rather than curing them and thereby they establish their cautious nature from health point of view.

References about Allopathy are found in the songs of the people of backward castes, since they compose new lamentations with enthusiasm even today. Therefore their songs reflect the social changes.

**Role and status of women:** Generally the birth of a female baby is not liked and that of a male baby is very much liked. The reasons for this kind of attitude are

- 1) Dowry system in a Hindu marriage and
- 2) People believe that only those who have sons will reach the heavens.

Based on the relationship between a man's wife and his sister, songs of backward caste women on grisly and gruesome events such as accidents, murders and suicides, and relationship between husband and wife, the people of advanced castes are labelled as cultured and the others as less cultured. This may be because of the education/less education, variations in financial condition etc.

Male domination causes all the women, regardless of caste, to sing on the misfortunes of a woman's widowhood which is considered to be the most inauspicious. Likewise a sterile woman is treated so badly in the society.

**Beliefs :** Beliefs are connected with either religion, society or superstition. Some may be connected with more than one of these factors.

More beliefs are found in lullabies which are optimistic. These beliefs are based on worship of various deities and thereby related to religion.

Based on the beliefs found in the lullabies Aiyars and Naidus seem to be highly religious, orthodox and traditional.

Generally beliefs found in lamentations express one's belief in her religion, male domination and its results.

Most of the beliefs make one lead a life of virtues.

People of advanced castes believe in horoscopes and those of backward castes believe in the words of the possessed shamans. This may explicitly show the difference in their education and it implies that the financial condition of the latter does not allow him to go to an astrologer.

**Metaphors :** There are specific metaphors for children and for adults; the inference is that metaphors are chosen according to age.

Metaphors used in lullabies seem to be traditionally determined. The influence of spoken language on folk literature may be an important reason that these traditional metaphors are used.

Certain metaphors and attributes are based on life styles, particular behaviours, artistic talents and the financial conditions of different castes. In other words social differentiation and hierarchy are the basis for those metaphors.

Mahabharatha and Ramayana have spread all over India. Women who sing (both lullabies and lamentations) consider themselves as the heroines of the two great epics mentioned above and their husbands, fathers and brothers as the heroes of the epics. This image is due to human aspiration and psychological longing to be superior to what he or she is now.

Certain metaphors found in lamentations imply the hierarchy found in the society, some reveal the sexual implication of young widows and thereby serve as an outlet to their emotions.

Alliteration which helps a singer to remember the lines easily and which adds beauty to the song is the most important feature in a lamentation.

The choice of the heroes of Mahabharatha for metaphors can be explained as "Sanskritization".

**Customs :** This chapter reveals the religiousness of Aiyars.

Aiyars, Pillais and Chettiyars seem to be thrifty and the latter is the richest of all the 11 castes.

Folk arts live and grow among backward caste people.

Education / lack of education, and financial background are implied in certain songs.

House plans of rural areas show that rural folks do not require any privacy while sleeping; folkishness of the rural folks seems to be the reason for it.

**Conclusion :** The concluding chapter briefly explains the findings, new ideas and contentions of the author.

## தோற்றுவாய்

பெர்சி மக்ஸீனால் சேகரிக்கப்பட்ட தாலாட்டு, புலம்பற்பாடல்கள் முதலானவை ‘மலையருவி’ என்ற பெயருடன் கி.வா. ஜகந்நாதனால் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பெற்றன.<sup>1</sup> கி.வா. ஜகந்நாதன் இவற்றிற்கு முன்னுரையும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களாடங்கிய கட்டுரையும் எழுதியுள்ளார்.

‘தாலாட்டு’ என்ற தலைப்பில் தமிழன்னால் ஒரு நூல் வெளியிட்டுள்ளார்.<sup>2</sup> ஆனால் அது ஆராய்ச்சி நோக்கிலமைந்த நூல்களும் தாலாட்டுப் பாடல்களும் விளக்கங்களும் அடங்கிய ஒரு தொகுப்பு நூலே.

ஆறு. அழகப்பன் தொகுத்த ‘தாலாட்டுப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலும்<sup>3</sup> பல்வேறு இடங்களினின்றும் (பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற தொலைவிடங்களிலிருந்தும்) சேகரித்த பாடல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

தாலாட்டு, ஒப்பாரி என்னும் இரு நாட்டுப்புற இலக்கிய வகை களின் பண்புகளைப் பகுத்துக் காண்பதைத் தம் ஆராய்ச்சியாக மேற்கொண்டு பா.ரா. சுப்பிரமணியம் சேரளப் பல்கலைக்கழகத்து மொழியியல் துறையில் பிஎச்.டி. பட்டத்திற்கான ஆய்வுரையை எழுதிக் கொடுத்துள்ளார்.<sup>4</sup>

இலங்கையில் உள்ள ‘மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துப் பலவகை நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் அளவீடு’ என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்திருக்கும் இ. பாலசுந்தரம் அப்பாடல்களில் தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்களையும் இணைத்துள்ளார்.<sup>5</sup> இவரது பாகுபாடு பயன்பாடு அடிப்படையில் அமைந்தது<sup>6</sup>

இவற்றில் இறுதியில் கூறப்பட்ட இரண்டு ஆய்வுகளும் பிஎச்.டி. பட்டத்திற்கான ஆய்வுரைகளாக இருப்பினும், ஆராய்ச்சித் தலைப்

## உ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சமூக ஒப்பாய்வு

பிலும், மாவட்டத்திலும், வழிமுறைகளிலும், நேக்கத்திலும் இவ்வாய்வுரை அவற்றினின்று வேறுபட்டது.

இந்த ஆராய்ச்சி 'மதுரையையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களையும் களமாகக் கொண்டு தாலாட்டு, ஓப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்பெறும் சாதி அடிப்படையிலான ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள்' பற்றியிருப்பதால், இடம் மதுரையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களும் என்பதையும், சமூகவியல் நோக்கை இவ்வாய்வு முக்கியமாகக் கொண்டது என்பதையும் உணரலாம். பா.ரா. சுப்பிரமணியத்தின் ஆய்வுரை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சேகரித்த பாடல்களின் உருவு, உள்ளடக்கத்தை ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது. பல்வேறு சாதியினரிடமிருந்து பாடல்களைச் சேகரிப்பது அவர்தம் நோக்கமாக இல்லை.

இவ்வாய்வுரைக்கான பாடல்களைச் சேகரித்த வழிமுறைகள் குறிப்பிட்ட வகையில் சீரான நெறிப்படுத்தப்பட்டன. அவை கீழே விளக்கப்படுகின்றன :

1) மதுரையையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களையும் களமாகக் கொண்டு பதினொரு சாதிகளைச் சேர்ந்த தகவலாளரிடமிருந்து பாடல்கள் சேகரிக்கப்பெற்றன.

2) ஓப்பாரிப்பாடல்கள் ஒவ்வொரு சாதியிலும் மும்முன்று பேரிடமிருந்தும், தாலாட்டுப் பாடல்கள் இவ்விரண்டு பேரிடமிருந்தும் சேகரிக்கப்பெற்றுள்ளன. தாலாட்டுத் தெரிந்தோர் ஒப்பாரி தெரிந்தோரைவிட எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பதே இதற்குக் காரணம். தெரிந்தவர்களும் அதை ஓப்பாரி பாடுதலைப் போல விருப்போடு பாடுதலில்லை.

ஜயங்கார், ஜயர் இரு சாதிகளிலும் எவ்வளவோ முயன்று தேடியும் கூட ஒப்பாரி பாட முன்று தகவலாளர்கள் கிட்டவில்லை. இச்சாதிகளில் முறையே ஒருவரும், இருவரும் தகவலாளராய்க் கிடைத்தனர். கிடைத்த தகவலாளர்களும் தாலாட்டைப் பாடியது போல் விருப்போடு ஒப்பாரியைப் பாடவில்லை. மற்றெல்லாச் சாதிகளிலும் தாலாட்டை விட ஒப்பாரியில் அதிக விருப்பம்கொண்டு பாடுதலைக் காணமுடிந்தது. எனவே, இது இந்த இனங்களுக்குள்ள குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டையும் மனப்போக்கையும் காட்டும் எனலாம்.

இவ்வாய்வுரை ஜயங்கார், ஜயர் இரு-சாதிகளைத் தவிர மற்றச் சாதிகளில் ஒப்பாரி மும்முன்று தகவலாளர்களிடமிருந்தும், தாலாட்டு எல்லாச் சாதிகளிலும் இருவரிடமிருந்தும் சேகரிக்கப்பெற்ற பாடல்களை அடியாகக்கொண்டு விளங்குகிறது.

தகவலாளர் மூவர் (ஓப்பாரி) அல்லது இருவர் (தாலாட்டு) ஒரே இடத்தைச் சேர்ந்தவராக இல்லாமல் இயன்றவரை வெவ்வேறு திசைகளில் வாழ்வோராய், வெவ்வேறு வயதுடையோராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றனர். இம்முறையை Random Sampling எனச் சமூக-வியலார் குறிப்பிடுவீர். இச்சேகரிப்புப் பணிபற்றிய விவரங்கள் பலவும் விரிவாக இவ்வாராய்ச்சியாளரின் நூல் ஒன்றில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன.<sup>8</sup>

மதுரை நகரத்தின் ஊடே வையையாறு மேல்கீழாக ஓடி, நகரை மதுரை-வடக்கு, மதுரை-தெற்கு எனப் பிரிக்கிறது. மதுரை தெற்குப் பகுதியில்தான் மக்கள் மிகுந்து வாழ்கின்ற, சந்தடி நிரம்பிய மையப் பகுதி அமைந்துள்ளது. அப்பகுதியில் உள்ள சிமக்கல்லைச் சேர்ந்த வடசுமிநாராயணபுர அக்கிரகாரம், வடக்குமாசி வீதி, வடக்குப் பெருமாள் மேஸ்திரி வீதி, சந்தை ஆகிய இடங்களிலும், வடக்குப் பகுதியில் தல்லாகுளம், அருள்தாஸ் ஜரம், கொன்னவாயன்சாலை ஆகிய இடங்களிலும், மதுரையின் சுற்றுப்புறங்களில் கிழக்குப்பகுதி-யில் வண்டியூர் செல்லும் சாலையில் சதாசிவநகர், முந்திரித்தோப்பு ஆகியவிடங்களிலும், தென்மேற்கே திருப்பரங்குள்றம் செல்லும் வழியில் பசுமலை, பழங்காநத்தம் ஆகிய இடங்களிலும், மேற்கே கம்பம் செல்லும் வழியில் சக்கிலியன்குளம், வடபழஞ்சி, கீழக்குபில்குடி, மேல்குபில்குடி ஆகிய இடங்களிலும் வடமேற்கே அலங்காநல்லூர் செல்லும் வழியில் அதலை, சின்னணம்பட்டி ஆகிய இடங்களிலும், சமயநல்லூர் செல்லும் பாதையில் ஜெயராஜ்நகர், விளாங்குடி ஆகிய இடங்களிலும், சமயநல்லூரிலிருந்து கொடைரோடு செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ள கொண்டையம்பட்டியிலும், வடக்கே நத்தம் செல்லும் வழியில் சிசர்வலைன், நாராயணபுரம் ஆகிய இடங்களிலும், வடகிழக்கே வெள்ளிப்பட்டியிலும் வாழ்கின்ற தகவலாளர்களிடமிருந்து இவ்வாய்வுக்குத் துணைபுரியும் பாடல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

ஓப்பாரி பாடியவரே தாலாட்டுப் பாட வல்லவராய்ச் சிலர் இருந்தனர். சிலர் ஓப்பாரி மட்டும் பாடினர். சிலர் தாலாட்டு மட்டும் பாடினர். எனவே, ஒருவரே ஓப்பாரியும் தாலாட்டும் பாடியிருப்பினும், ஓப்பாரி பாடிய தகவலாளரோடு ஒருமுறையும், தாலாட்டுப் பாடிய தகவலாளரோடு ஒருமுறையும் அவர் என்னப்படுவார்.

அப்படிப் பார்க்கையில், ஓப்பாரி பாடிய தகவலாளர்களின் எண்ணிக்கை

III	ஜயங்கார்	—	1
V	ஜயர்	—	2
IV	மற்ற சாதியினர் 9 × 3	—	27
III		—	30

சு நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

தாலாட்டுப் பாடியோர்

11 சாதியினர்:  $11 \times 2 = 22$

சாதிகள்

இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ள பதினொரு சாதிகளின் பெயர்கள் ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை, நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார், நாய்டு, கோனார், அம்பலக்காரர், அகழுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியன.

இன்றைய அரசாங்கத்தில் (இந்தியா விடுதலைப் பெற்ற பிறகு) கல்வித்திட்டம், வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றில் சலுகைச்சாரும் உரிமை கரும் சில சாதியினர்க்கு இல்லை. சில சாதியினர்க்கு அளிக்கப்படுகின்றன. இம்முறையில் அரசாங்கம் மூன்று பிரிவுகள் பிரித்துள்ளது. அவை:

- 1) முன்னேறிய இனங்கள்
- 2) பின்தங்கிய இனங்கள்
- 3) மிகப் பின்தங்கிய இனங்கள் என்பன.<sup>9</sup>

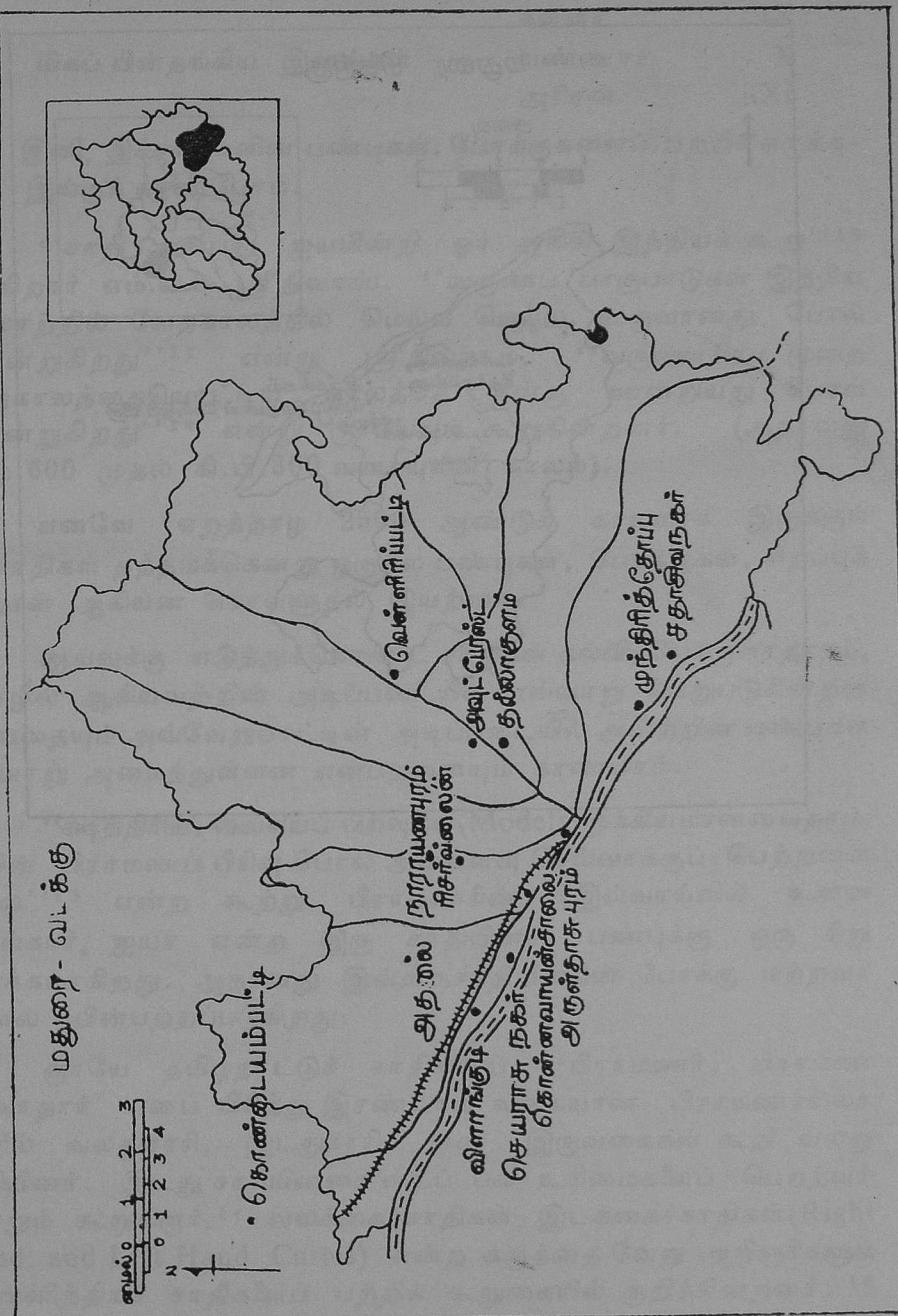
ஆயின் முன்னேறிய இனங்களையும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கத் தக்க நிலையில் அவை இருப்பதாலும், அரசாங்கம் நடத்தும் முறையும் அவ்வாறே இருப்பதாலும், இவ்வினங்களை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- 1) மிக முன்னேறிய இனங்கள்
- 2) முன்னேறிய இனங்கள்
- 3) பின்தங்கிய இனங்கள்
- 4) மிகப் பின்தங்கிய இனங்கள் என்பன அவை.

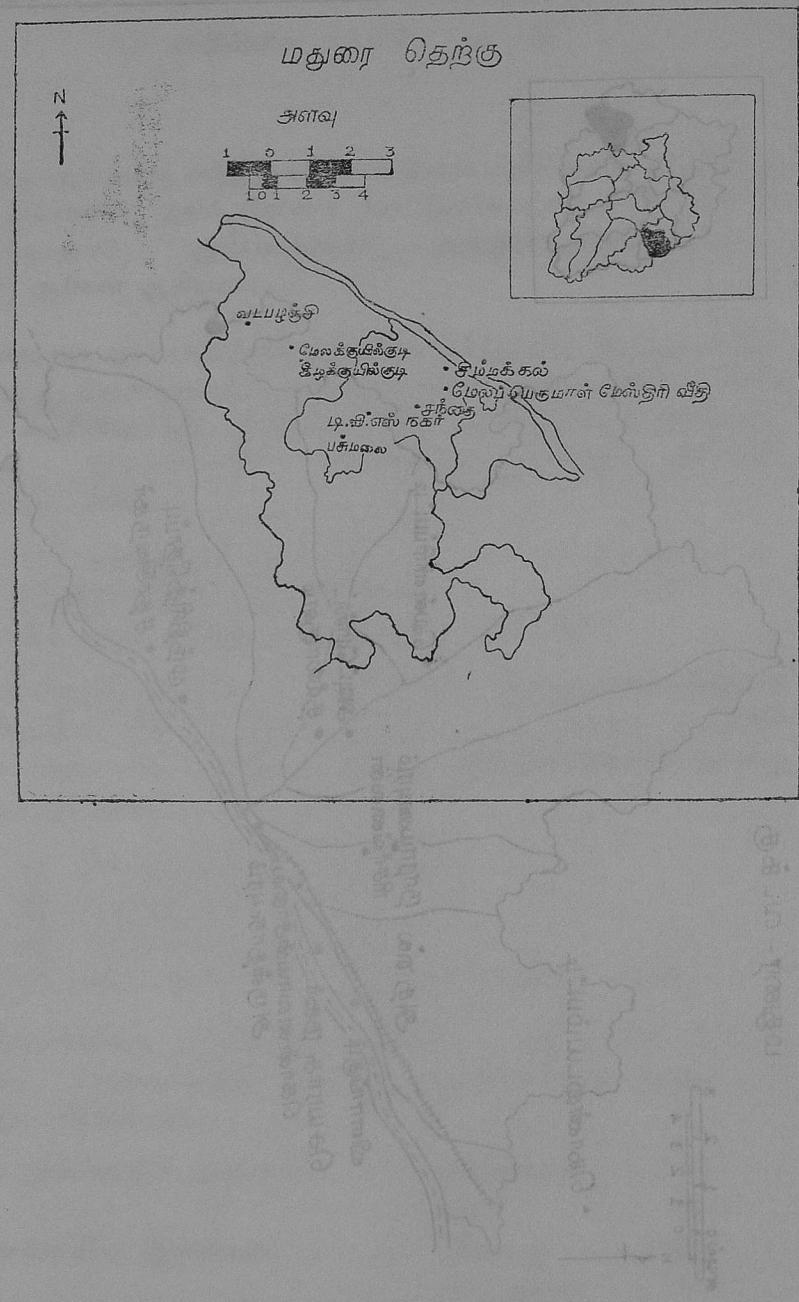
இவ்வாய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பதினொரு சாதிகள் பொதுவாக, சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வு முறைப்படி இங்குத் தரப்படுகின்றன.

மிக முன்னேறிய இனங்கள்	—	ஜயங்கார்	I
		ஜயர்	II
முன்னேறிய இனங்கள்	—	பிள்ளை	III
		செட்டியார்	IV
பின்தங்கிய இனங்கள்	—	நாய்டு	V
		கோனார்	VI
		அம்பலக்காரர்	VII

—அ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு



— 2 — நாட்டுப்புறச் பாடல்கள்— சமூக ஒப்பாய்வு



அகமுடையார்	VIII
கள்ளர்	IX
மிகப் பின்தங்கிய இனங்கள் —	X
வண்ணார்	
அரிசன்	XI

இனி, இச்சாதிகளின் பண்புகள், போக்குகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாக இங்குக் காண்போம்.

‘சாதி என்பது ஜயமின்றி ஓர் அகில இந்தியக் கூறு’<sup>10</sup> என்கிறார் எம்.என். பூர்விவாஸ். ‘வருணப் பாகுபாடுகள் இந்திய வரலாற்றில் வேதகாலத்தில் மெல்ல மெல்ல உருவானது போல் தோன்றுகிறது’<sup>11</sup> என்று பூர்விவாசம், ‘வருணாசிரம முறை வேதகாலத்தையொட்டிய காலத்தே நன்கு ஊன்றியது போல் தோன்றுகிறது’<sup>12</sup> என்று குர்யேயும் கூறுகின்றனர். (அதாவது கி.மு.600 முதல் கி.பி.300 வரையுள்ள காலம்).

எனவே ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுக் காலமாக இருக்கும் இச்சாதிகள் தத்தமக்கென்று ஒருசில பண்புகள், போக்குகள், சிறப்புக் கூறுகள் ஆகியன கொள்ளுதல் இயற்கை.

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட சாதிகள் கல்வி, பொருளாதாரம், தொழில் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதையும் அவ்வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் அவற்றின் பண்புகள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதனையும் காணலாம்.

‘கூஷத்திரிய, வைசியப் பிரிவுகள்(Models)முக்கியமானவைதாம்; ஆயின் பிராமணப் பிரிவு போல் அவ்வளவு செல்வாக்குப் பெற்றவையல்ல’<sup>13</sup> என்ற கூற்று பிராமணின் (இவ்வாய்வில் உள்ள ஜயங்கார், ஜயர் என்ற இரு சாதியினர்) பண்புக்கு ஒரு சிறு விளக்கமாகிறது. அதாவது இவ்விருசாதியினரின் போக்கு மற்றவர்களால் பின்பற்றப்படுகிறது.

குர்யே தமிழ்நாட்டுச் சாதிகளைப் ‘பிராமணர், பிராமணரல்லாதார்’ எனப் பிரித்து இரண்டாம் வகையான பிராமணரல்லாதாரில் வலதுசாரி, இடதுசாரி என இருவகைகள் கூறி வலதுசாரியினர் இடதுசாரியினரை விடப் பல உரிமைகளைப் பெற்றவர் என்றும் கூறுகிறார்.<sup>14</sup> வலக்கைச்சாதிகள், இடக்கைச்சாதிகள்(Right Hand and Left Hand Castes) என்ற கருத்தை வேறு அறிஞர்களும் தென்னிந்தியச் சாதிகளைப் பற்றிக் கூறுகையில் குறிக்கின்றனர்.<sup>15</sup>

‘பணம் ஈட்டிய பிராமணர்கள் முதலிடம் வகித்தனர்; இந்த முதலிடத்திற்குக் காரணம் அவர்கள் கல்வி - வடமொழிக்கல்வி’<sup>16</sup> என்று இங்கல்ஸ் கூறுவது ஒப்பாரிப் பாடல்களில் தெளிவாகிறது.

## சூ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

‘நாக்கோ சரஸ்வதி நடுநாக்கோ வேதாந்தம்’  
எனவும்,

‘தோள்நெறஞ்ச பூணல் தொடைநெறஞ்ச புஸ்தகம்  
மார்நெறஞ்ச பூணல் மடிநெறஞ்ச புஸ்தகம்’

எனவும் இவர்களின் ஒப்பாரியில் சொல்லப்படும் கல்வி - வேதாந்தம் - வடமொழிக் கல்வியே. இதே ஒப்பாரியில்,

‘கல்லுக்கட்டு வில்லமரம் கனத்து வயக்காடு  
கந்தாயம் ரொம்பவென்றே கண்டார்க்கே தானம்பண்ணினேன்  
செங்கக்கட்டு வில்லமரம் சேந்து வயக்காடு  
சில்லரையே ரொம்பவென்று சேந்தார்க்கே தானம்  
பண்ணினேன்’.

என்றும் அமைந்த பாடலை நோக்குகையில் வடமொழிக் கல்விக்குப் பிராமணர்கள் தரும் சிறப்பையும் அதன் காரணமாக உயர்ந்த அவர்களின் செல்வ நிலையையும் காண்கிறோம்.

பிராமணர்கள் பொதுவாக நிலக்கிழாராக அல்லது உயர்ந்த அலுவலராக (White Collar Professionals) உள்ளனர் என்பது ஒரு சமூகவியலரினுடீரின் கருத்து.

பிராமணரைப் பற்றி - அவர்களுடைய பண்பைப் பற்றி ஆராய்பவர்கள் பொதுவாக அவர்கள் ஆனால் தன்மையுடையவர்கள் (Bureaucrats) என்கிறார்கள்,<sup>18</sup> என்று பாலகிருஷ்ணநாயர் கூறுகிறார்.

இவர்களின் சமயத்தை நோக்குகையில், இவர்கள் சைவர்களாகவோ அல்லது வைணவர்களாகவோ உள்ளனர்.<sup>19</sup>

நெற்றியில் நாமத்தைக் குறியீடாக <sup>20</sup> அணியும் வைணவர்கள் ஜயங்கார்கள் எனப்படுகின்றனர். இவர்களில் வடகலை, தென்கலை என்ற இரு பிரிவுகள் உண்டு. வடகலையினர் பு வடிவத்திலும், தென்கலையினர் பு வடிவத்திலும் நாமம் தரிக்கின்றனர்.<sup>21</sup>

‘ஸ்மிருதி’ ஓதும் சைவப் பிராமணர்கள் ‘ஜயர்’கள் ஆவர்; ‘ஸ்மார்த்தர்கள்’ எனப்படுவர்; வடமா, பிரகசர்ணம், வாத்திமா போன்ற பல்வேறு உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது இச்சாதி. பொதுவாக இவ்வுட்பிரிவுகள் ஒன்றுக்கொன்று திருமண உறவு கொள்ளுதல் இல்லை. சில ஆண்டுகளாக, எவ்வுட்பிரிவாயினும் பொருட்படுத்தாது திருமணம் செய்தல் காணப்படுகிறது. அதுவும் நகர்ப்புறங்களில் மட்டுமே.

ஜயங்கார்கள் ஜயர்களின் வீடுகளில் உண்ணுவதில்லை! இவ்வாறு தாங்கள் ஜயர்களை விட உயர்ந்தோர் என்று காட்டிக் கொள்ளுகின்றனர்.<sup>22</sup>

இக்காலத்தே, முழுமையான சமயச் சார்பற்ற வாழ்க்கை நடத்தும் பிராமணர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைந்துவிட்டது. அத்தகைய வாழ்க்கை நடத்துவோர் கிராமப் புறங்களில் வாழ்தலைக் காண்கிறோம்.<sup>23</sup>

### பிள்ளை

பிள்ளை இனம் ‘வெள்ளாள்’ இனம் என்றும் கூறப்படுகிறது. தொண்டைமண்டல வெள்ளாளர், சோழிய வெள்ளாளர், பாண்டிய வெள்ளாளர், கொங்கு வெள்ளாளர் என நான்கு பிரிவுகள் இருக்கின்றன<sup>24</sup> எனத் தர்ஸ்டன் கூறுகிறார்.

இவர்களில் ‘பாண்டிய வெள்ளாளர்’ எனப்படுகின்றவர்கள் மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். அந்த இனத்தார்தாம் இவ்வாய்வில் காணப்படும் ‘சைவப்பிள்ளை’ என்ற பெயருடைய சாதியினர். இவர்களைத் ‘திருநெல்வேலிப் பிள்ளைமார்’ என்றும் சொல்கிறார்கள்.

தங்களைச் ‘சைவப்பிள்ளை’ என இவர்கள் கூறிக்கொள்வது லிருந்து ‘அசைவப் பிள்ளை’ இனமொன்று இருப்பதைச் சுட்டுவது தெரிகிறது. இவர்கள் சமயத்தில் சைவர்கள். சைவ உணவே உண்ணுவிவர்கள் பிராமணர்களைப் போன்று வாழ எண்ணி உணவு, பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவற்றில் முயற்சி செய்பவர்களாயுள்ளனர். ஒரு முக்கிய வேறுபாடு பிராமணர்கள் வடமொழிக் கல்வியில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். ஆயின் இவர்கள் கல்வியைவிட உழவுத்தொழிலில் மிகக் அனுபவமும் நாட்டமும் கொண்டு பாரம்பரியமாகவே அதை ஏற்றவர்கள்.<sup>25</sup>

வடமொழிக்கல்வியை விட்டு ஆங்கிலத்துக்கு மாறிய பிராமணர்களைப்போல இவர்களும் இந்நாற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து தம் தொழிலிருந்து மாறிக் கல்வி கற்று அலுவலகங்களில் பணிபுரிவோராய் மாறியுள்ளனர். இது ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பயன். இச்சாதியினரிடை மட்டுமல்லாது இந்தியா முழுவதிலுமே ஆங்கிலேயர் ஆட்சி தொழில் நுணுக்கத்துறை (Technology) முதலானவற்றில் பெருத்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது எனக்கூறி அதற்கு ‘மேலை நாட்டுத் தாக்கம்’ (Westernization) என்று பெயரிட்டுள்ளார் எம். என். பூர்ணிவாஸ்,<sup>26</sup>

## அ/ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

### நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்

‘செட்டியார்’ என்று பெயர் கொண்ட எல்லாச் சாதியினரிலும் தனிப்பட்டு நிற்கின்ற, சுவையான கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குகின்ற ஒரு பிரிவினர் ‘நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்’. இவர்கள் பெருஞ்-செல்வந்தர்கள். வட்டிக்குப் பணந்தருபவர்கள். இவர்கள் வாழும் பகுதி ‘திருப்பத்தூர், தேவகோட்டைப் பிரிவுகள்’ என ‘மக்கள்தொகை எண்ணிக்கை அறிக்கை’ யொன்று கூறுகிறது.<sup>27</sup> இவர்களை நகரத்தார் என்றும் கூறுவர். ‘‘செட்டியார்களுள் ஒன்பது பிரிவுகள் (நகரக் கோவில்கள்) உள்ளன. இவற்றுள் இருபத்திரண்டு கோத்திரங்கள் உண்டு’’<sup>28</sup> என்பர் சோமலெ.

இவர்களுடைய முதன்மையான, முக்கியமான குறிக்கொள் மிக்க பொருளீட்டுதல்.<sup>29</sup> இவர்கள் வாணிகத்தில் மிகச் சிறந்தவர்கள்.<sup>30</sup> பர்மா, சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று வாணிகம் செய்து பொருளீட்டித் திரும்புதல் இவர்களுக்கு வழக்கம்.<sup>31</sup>

‘எல்லாரும் போனகப்பல் இன்றுவரும் நாளைவரும்  
சிவன்டியான் போனகப்பல் சேத்தில் அழுங்கிச்சோ’

என்ற ஒப்பாரி வரிகள் இவர்களுடைய தொழில் முதலியவற்றைக் காட்டும்.

மேற்கண்ட ஒப்பாரி வரிகளில் இரண்டாவது வரி இவர்களது சமயத்தைக் காட்டுகிறது. ‘செட்டியார்கள் சைவ சமயத்தவராக மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடும் இருந்து வருகிறது’<sup>32</sup> என்றநிகிறோம். தர்ஸ்டனும் இதைத் தம் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.<sup>33</sup> இது இவ்வாய்வில் ‘சமயக்கோட்பாடு’ என்னும் பகுதியில் விரிவாக ஆராயப்படுகிறது.

### நாட்டு

இவ்வாய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட சாதிகளில் இவர்கள் மட்டுமே தமிழ் அல்லாத வேற்றுமொழியாகிய தெலுங்கு பேசுவோர். தகவலாளருள் ஒருவர் ‘கண்டிராஜா’ என்ற பிரிவைச் சேர்ந்தவர். மற்றையோர் ‘காஜல்லு பலிஜா’ எனப்படும் வளையல் விற்கும் இனத்தார். உட்பிரிவுகளை இப்பொழுது மிகுதியும் கவனிப்பதில்லை எனத் தகவலாளருள் ஒருவர்<sup>34</sup> சொன்னமையால், ‘கண்டிராஜா’ என்ற பிரிவைச் சேர்ந்த ஒரு தகவலாளரிடமிருந்தும் பாடல்கள் சேகரிக்கப் பெற்றன.

கம்பண்ணர் படையெடுப்பின் பொழுது நாயக்கர் காலத்திற்கு முன்பே மதுரைப் பகுதிகளில் குடியேறிய இவர்கள் <sup>35</sup> தமிழர்களைப் போலவே பலவகைகளிலும் வாழ்வதால் ஒப்பாரியும் தமிழிலேயே பாடுகின்றனர். தமிழர் பாடும் ஒப்பாரிக்கும் இவர்கள் பாடும் ஒப்பாரிக்கும் வேறுபாடு இல்லை. உச்சரிப்பில் மட்டுமே சில வேறு-பாடுகள் உள்ளன.

காட்டாக, கூடாரம், தாசில்தார் போன்ற சொற்களில் (ஸிள்டரம்) (dāsildār) என்று மொழி முதலில் ஒலிப்புடை வெடிப்பொலிகள் வருகின்றன.

புலாலுணவு உண்பதில் மிக்க விருப்பங் கொண்டோராய் இவர்கள் உள்ளனர். தீவிர வைணவர்கள் என்ற நிலை மாறிச் சைவ-வைணவர்களாக இப்பொழுது விளங்குகிறார்கள்.

### கோனார்

மாடு மேய்த்தல், பால்கற்றது விற்பனை செய்தல் இவர்களின் தொழில். மிகப் பழங்காலத்தே வாழ்ந்த மூல்லைநிலத்து ஆயர்களின் வழித்தோன்றல்களே இப்பொழுது ‘கோனார்’ என்றும் ‘யாதவர்’ என்றும் சொல்லப்படுகின்றனர். தங்களை ‘அரசவப்சம்’ என்றும் அது பெயரில் அடங்கியுள்ளது என்றும் (கோன் + ஆர்) இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் சொன்னார். <sup>36</sup>

கல்வி மிகுதியில்லாத இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த ஒருபெண்ணின் பாடலில் தமிழ்க்கல்வி பற்றிக் காண்கிறோம். இவர்களும் புலால் உண்பதிலும், புலால் சமைப்பதிலும் பெருநாட்டமுடையோராய்த் தெரிகின்றனர்.

### அம்பலக்காரர்

‘அம்பலக்காரர்’ என்ற பெயருடன் ஒரு தனிச்சாதி உள்ளது. சில கிராமங்களில் ‘கள்ளர்’ சாதியைச் சேர்ந்த பெருஞ்செல்வர்கள் கிராம மக்களிடையே ‘அம்பலக்காரர்’ என்ற பட்டத்தோடு விளங்குதலும் உண்டு. இவர்கள் பெருக்குப்பின் ‘அம்பலம்’ என இணைத்துக் கொள்வர். ஆனால் சாதி ‘கள்ளர்’ என்கின்றனர்.

கோனாரில் தலைவனாக (Headman) விளங்குவோரையும் ‘அம்பலக்காரர்’ என்று கூறுவதாகத் தர்ஸ்டன் கூறுகிறார். <sup>37</sup>

ஆனால் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ‘அம்பலக்காரர்’ தனிச்சாதியரேயாவர் இக்கருத்தைத் தர்ஸ்டனும் கூறுகிறார். <sup>38</sup>

## க0 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

இவர்கள் பொதுவாக நிலங்கள் மிகுதியும் கொண்டோராய்ச் செல்வவளம் மிககோராய் உள்ளனர். “முக்குலத்தோருக்கும் உங்களுக்கும் தொடர்புண்டா” என்று கேட்டபொழுது இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த அம்மையார் “முக்குலத்தோரை விட எங்க இனம் குவாலிட்டி யானது”<sup>39</sup> என்று கூறியதிலிருந்து, முக்குலத்தோரிலிருந்து இவர்கள் வேறுபட்டவர்கள் என்றறியலாம்.

### அகமுடையார்

அகமுடையார் என்ற சாதியினர் முக்குலத்தோரில் ஒரு பிரிவாக விளங்குகின்றனர். இச்சாதியினரின் பெயர் பேச்சு வழக்கில் ‘அகமடியர்’ என்றாகியுள்ளது.

கள்ளர், மறவர், அகமுடையார் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளும் அண்ணன்தம்பியர் போலாவர் என்றும், இவர்களுக்குள் மணங்கறவு இல்லையென்றும் அறிகிறோம். இவர்கள் ‘சேர்வை’ என்ற பட்டப் பெயர் வைத்துக் கொள்கின்றனர். ‘தேவர்’ என்பது மூன்று பிரிவுகளுக்கும் பொதுவான பட்டப்பெயராகவுள்ளது.

பழக்கவழக்கங்கள் போன்ற பல செய்திகளில் இம்மூன்று இனத்தாருக்கும் வேறுபாடு இல்லை.

தமிழ்நாட்டில் அண்மையில் கள்ளர், அகமுடையார் இருவரோடும் மறவர்களை இணைக்கின்ற போக்குத் தோன்றியுள்ளது. இம்மூவரும் ‘முக்குலத்தோர்’ எனப்படுகின்றனர்.<sup>40</sup>

செல்வவளமிக்கோராயிருப்பதால், வாழ்க்கையில் பிடிப்புள்ளோராகவும், மற்ற இருபிரிவினரோடும் (மறவர், கள்ளர்) ஒப்பிடுங்கால் அமைதியான வாழ்க்கை நடத்துவோராகவும் உள்ளனர்.<sup>41</sup>

### கள்ளர்

மதுரை மாவட்டத்தில் மிகுதியாய் வாழ்வேர் இவர்கள் என்று தமிழ்நாட்டுச் சமூகவியலார்<sup>42</sup> கூறுகின்றனர். 1817-இல் மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ‘கள்ளர் இனத்தாரை’ப் பற்றிய செய்திகளைக் டர்ன்புல் என்ற அறிஞர் கிறப்பாகத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.<sup>43</sup>

இவர்கள் சமூகத்தினரால் மிகவும் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள். கள்ளம் என்பதிலிருந்தே இச்சாதியின் பெயர் உருவாயிற்று. தமிழ்நாட்டுச் சாதிகளை நுணுகி ஆராய்ந்த மேலைநாட்டுச் சமூகவியல் அறிஞர்

கனும் இதையே கூறுகின்றனர்.<sup>44</sup> ஸ்டேவர்ட் என்பார் கள்ளர்களின் தொழில் ‘உழவு’ என்கிறார். முக்குலத்தோரில் ஒருவரான இவர்கள் கொலை போன்ற பெருங்குற்றங்கள் செய்வோராகத் திருச்சி, மதுரை மாவட்டப் புள்ளி விவாங்கள் கூறுகின்றன.<sup>45</sup>

கள்ளர்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் பலவற்றில் ஒற்றுமை உள்ளது. மறவர்களைப் போலவே இவர்களும் சமூகத்தால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டனர்.<sup>46</sup>

கணவனை விரும்பவில்லையெனில் ஒரு பெண் மணமுறிவு செய்து கொள்ளலாம். ‘துரும்பறுத்துப் போடுதல்’ அல்லது ‘தீர்த்தல்’ என்று மணமுறிவு கூறப்படுகிறது. எத்துணை முறைவேண்டுமாயினும் மணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இருக்கிறது.<sup>47</sup> விதவை மறுமணமும் உள்ளது.<sup>48</sup> கள்ளர் இனத்தில் மட்டுமின்றி ‘முக்குலத்தோர்’ என்ற மூன்று சாதியிலுமே இப்பழக்கவழக்கங்கள் உள்ளன.<sup>49</sup>

இவர்கள் சைவ சமயத்தாராக விளங்கினும், அழகரைத் தங்கள் முக்கியத் தெய்வமாகக் கொண்டவர்கள்.

வண்ணார்

துணிகளை வெளுத்துத் தருதலைத் தொழிலாகக் கொண்ட இவர்கள்<sup>50</sup> பொருளாதார நிலையில் மிகத் தாழ்ந்தோரேயாவர்.

தமிழ்நாட்டின் தென் மாவட்டங்களில் சைவர்களாகவும், வட மாவட்டங்களில் வைணவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் எனப்படுகிறது.<sup>51</sup>

அரிசன்

இப்பெயர் அண்ணல் காந்தியாடிகளால் பள்ளர், பறையர் என்ற இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட இனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. இவர்கள் வயல்களில் வேலை செய்யும் உழைப்பாளிகள்.<sup>52</sup> தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய பகுதிகளில் இவர்கள் மிகுதியும் வாழ்கிறார்கள்.<sup>53</sup>

பள்ளர் தங்களைப் பறையரை விட உயர்ந்தோர் என்று கூறிக் கொள்கின்றனர். ஏனெனில் பள்ளர்கள் மாட்டிறைச்சிடங்பதில்லை.<sup>54</sup>

## கு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

பொதுவாக இவர்கள் சைவர்கள். ஆயின், கிராமதேவதைகளை வழிபடுவதில்-முக்கியமாக, கள்ளும் கறியும் படைக்கப்படும் சிறுதெய்வங்களை வணங்குவதில் மிக விருப்பமாக ஈடுபடுகிறார்கள்.<sup>56</sup>

இவ்வாய்வுக்குத் தாலாட்டு, ஒப்பாரிப்பாடல்கள் முதன்மையான தகவல்கள் (Data) எனினும், தகவலாளர்களிடமிருந்து இவ்வாய்வாளருக்கு கிடைத்த ஆய்வுக்குத் தொடர்பான செய்திகளும், களத்தில் ஆய்வாளரின் நேரடி அனுபவங்களும் கூட மிகத் துணைசெய்யும் தகவல்களாகும்.

ஜயர், நாட்டு ஆகிய இரண்டு இனங்களைப் பற்றிய செய்திகளை நுணுக்கமாகவும், தெளிவாகவும் அறிந்துகொள்ள இவ்வாய்வாளருக்கு வாய்ப்புக்கள் இருப்பதால் இவ்விரண்டு இனங்களைப் பற்றிய செய்திகள் மிகுதியாக இருக்கக்கூடும். மற்றச் சாதியினரைப் பற்றிய செய்திகள் தகவலாளர் தந்த தகவல்களையும் பிற நூலாசிரியர் தந்துள்ள தகவல்களையும் அடியாகக் கொண்டு விளங்கின்றன. எனவே, ஆய்வாளருக்குத் தொடர்பான சாதிகள் ஆய்வில் இடம் பெற்றிருப்பினும், சாதிகளைப் பற்றிய செய்திகள், அவற்றைப் பற்றிய விவாதங்கள், விளக்கங்கள், முடிவுகள் எல்லாம் விருப்பு வெறுப்பின்றி நடுநிலையோடு கூறப்பெற்றுள்ளன.

தோற்றுவாய்ப் பகுதியில் ஒப்பாரி தாலாட்டைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட செய்திகள் ஆய்வினுள் சிறப்பாக ஆராயப்பட்டிருத்தலால் சில செய்திகள் இருமுறை கூறப்படுவதுபோல் தோன்றலாம்.

இவ்வாய்வின் பரப்பு(Field)மிகுதியும் ஆராயப் பெறாத நிலையிலுள்ளது. இவ்வாய்வில் காணும் ஒவ்வொரு பகுதியும் எதிர்காலத்தில் விரிவாகத் தனியே எடுத்து ஆராயக்கூடிய அளவுக்குச் செறி வானது. ஆய்வில் உள்ளவை தவிர இன்னும் பல பகுதிகள் ஆராயக்கூடிய சிறப்பு வாய்ந்தவையெனினும், விரிவஞ்சி (1) சமயக் கோட்பாடு, (2) மருத்துவம், (3) பெண் கள், (4) நம்பிக்கைகள் (5) பாத்திர உருவகங்கள், (6) பழக்கவழக்கங்கள் ஆகிய ஆறு பகுதிகள் மட்டுமே இங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றன.

### குறிப்புகள்

1. கி.வா. ஜகந்நாதன், மலையருவி.
2. தமிழண்ணல், தாலாட்டு.
3. ஆறு.அழகப்பன், தாலாட்டுப் பாடல்கள்.
4. பா.ரா. சுப்பிரமணியம், தமிழக நாட்டுப்பாடல்கள்.
5. இ. பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்.  
(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)
6. Ibid.
7. S.R. Bajpai, Methods of Social Survey and Research, p. 130.
8. சரஸ்வதி வேணுகோபால் & மு.இராமசுவாமி, களூய்வில் சில அனுபவங்கள்.
9. Tamilnadu Public Service Commission, Instructions, etc ., to Candidates, Annexure II, pp. 19-23.
10. M.N. Srinivas, Social change in Modern India, p.3.
11. Ibid., p 5.
12. G S. Ghurye, Caste and Class in India, p.57.
13. M.N. Srinivas, op cit., p.25.
14. G.S. Ghurye, Caste and Race in India, pp. 13, 358, 359.
15. J.H Hutton, Caste in India, p.67.
16. M.Singer (Ed), Traditional India — Structure and Change, p.7.
17. K. Subramaniam, Brahmin Priest of Tamil nadu, p.28.
18. N. Balakrishna Nair, The Dynamic Brahmin, p.xvi.
19. E. Thurston, Castes and Tribes of Southern India, Vol.I p.269.
20. Ibid., p.270.
21. ———, p.348.
22. ———, p.270.
23. ———, p. 308.
24. ———, Vol. VII, p.361.
25. ———.
26. M.N. Srinivas, op. cit., p.46.

கச நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

27. E. Thurston, op. cit., Vol.V, pp. 249 250.
28. சோமலெ, செட்டிநாடும் தமிழும், p. 17.
29. E. Thurston, op. cit., Vol.V, p.252.
30. Ibid.
31. ———, p. 250
32. சோமசெல், op. cit., p. 52.
33. E. Thurston, op.cit., p.254.
34. அச்சம்மாள் பசுமலை.
35. வெ.வேதாசலம், அருங்காட்சி பொறுப்பாளர். தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை,திருமலைநாயக்கர் மகால், மதுரை.

ஓராசன் ஓரிடத்தில் படையெடுத்தால் அவன் வென்ற நிலையில் அவனது அதிகாரிகளை அப்பகுதிகளில் இருக்கச் செய்தலும், அவனுடைய மக்களைத் தான் வென்ற ஊரில் அல்லது நாட்டில் சிறு அளவில் குடியேற்றம் செய்தலும் இயல்பு. அதன் பிறகு சிறிதுசிறிதாக அம்மக்கள் குடியேறுவதும் உண்டு. இதற்கு நல்ல சான்றாகக் ‘கம்பன்னர் படையெடுப்பின் பொழுது நாயக்கர்கள் மதுரைப் பகுதிகளிலும் அதற்கு முன்பே விஜயநகரப் படையெடுப்பின் பொழுது (14-ஆம் நூ.) தமிழ்நாட்டின் செஞ்சி, வேலூர் ஆகிய வடபகுதிகளிலும் குடியேறினர்’ என்பதைக் கூறலாம். இவ்வாறு நிலம் பெயர்ந்த இவர்கள் (immigrants) குடியேற்றம் செய்யப்-பெற்றனர் என்பதற்குச் சான்றுகளாகப் போட்டிநாயக்கனூர், அம்மையநாயக்கனூர் வடுகூபட்டி போன்ற ஊர்ப் பெயர்கள் நிற்கின்றன. இவையெல்லாம் புதிய மக்கள் குடியேற்றத்தால் (settlement) ஏற்பட்ட பெயர்களே என்பதில் ஜயமில்லை.

36. பாப்பம்மா, நாராயணபுரம்.
37. E. Thurston, op.cit., Vol.II, p.358.
38. Ibid., Vol.I, p.26.
39. செல்லம்மாள், கொண்டையம்பட்டி.
40. S. Kadhirvel, A History of the Maravas, p.14.
41. Ibid.
42. R. Venkataratnam, professor of Sociology, Kamaraj University, Madurai.
43. E. Thurston, op.cit., Vol.III, p.53.

- 
44. Nelson, Manual of the Madura District.  
Oppert, Madras Journal Lit.Science, 1888-9.  
H.A. Stuart,  
E. Thurston, op.cit., p.60
  45. Ibid., p.64.
  46. S. Kadhirkelv, op.cit., p.14.
  47. E. Thurston, op.cit., Vol.III, p 79.
  48. E. Thurston, op.cit., Vol.III, p.78.
  49. Ibid , Vol.V, p.39.
  50. ————, Vol. VII, p.316.
  51. ————.
  52. ————, Vol. V, p. 474.
  53. ————, pp. 472, 473.
  54. ————, p.474.
  55. ————, p.485.

## தாலாட்டு — அறிமுகம்

தாலாட்டு வாய்மொழியிலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பகுதியாக விளங்குதல் போல எழுத்திலக்கியத்திலும் மிகப்பழைய காலத்திலிருந்தே இருந்து வந்துள்ளது. ‘கண்படை கண்ணிய கண்படைநிலை’ எனத் தொல்காப்பியத்தில் ஒரு துறை வகுக்கப் பெற்றுள்ளது (தொல்.புறத்.87). அரசன் இனிது துயின்றது கூறல் என்று இளம்பூரணர் கூறுவார்.

உலகியல் வழக்கில் உள்ள தாலாட்டுப் பாடலே இங்ஙனம் இலக்கியப் பெற்றியினை ஏற்று மன்னரைப் புகழுப் பயன்பட்டது எனலாம் என்கிறார் நா. செயராமன். இத்துறை பன்னிருபாட்டியலிலும் (205) காணப்படுகிறது.

பெரியாழ்வார், குலசேகராழ்வார் ஆகியோர் கண்ணனையும் இராமனையும் குழந்தைகளாகப் பாவித்துப் பாடுதல் இத்துறையின் வளர்ச்சியே.

தாலாட்டும் முறையில் தலைவனது புகழைப் பாடும் இலக்கிய நிலையினைப் பின்னைத்தமிழ் தாலப்பருவப் பாடல்களில் காணலாம். இலத்தீன் இலக்கியத்துள்ளும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் தொடக்கங்கள் இலக்கியமாகக் கூறப்படும்.<sup>1</sup>

‘‘குழந்தை பிறந்து, வளர்ந்து ஓடி விளையாடும் பருவம் வரையும் தாய்மார் குழந்தையின் பொருட்டுப் பாடுகின்ற பாடல்கள் அனைத்தும் குழந்தையை அரவணைத்து அன்பு காட்டித் துயிலூட்டும் தன்மை வாய்ந்தனவே’’<sup>2</sup> என ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் தாலாட்டின் ஒரு பண்பினை விரித்துக் கூறுகிறார். ‘‘தாயின் அன்பையும், சேயைப் பற்றி எழும் கற்பனையையும் பாடலாக வழங்கும் பாட்டுகுவம் தாலாட்டாகும்’’<sup>3</sup> என்பது மற்றொரு நாட்டுப்புறவியலரினார் தாலாட்டுக்குக் கூறும் இலக்கணம். ‘‘நாட்டுப்புறப் பாடல்களில், தாலாட்டுவகை உலகனைத்துக்கும் பொதுவானது’’ என்றும், ‘‘தாய்மை என்னும் மிகச்சிறந்த உணர்ச்சிப் பெருக்கிலே பிறப்பதால், தாலாட்டுப்பாடல் கற்பனை நயமும், சொல்லழகும் பெற்றுத் தனக்கு உவமையின்றி விளங்குகிறது’’<sup>4</sup> என்றும் மற்றொரு நாட்டுப்புறவியலரினார் கூறுகிறார்.

இரண்டாவது, மூன்றாவது கூற்றுக்களில் தாயின் அன்பு, கற்பனை, உணர்ச்சிப் பெருக்கு, சொல்லழகு ஆகியன மட்டும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. உண்மையில் தாலாட்டுப் பாடல்களில்

காணக்கூடியவை இவை மட்டும் தாமா? எனவே தாலாட்டின் தனிப் பண்புகள், பாடல்கள் கூறும் விவரங்கள் அவற்றிலிருந்து பெறக்கூடிய முடிவுகள் பற்றி ஆராய்வதே இப்பகுதியின் நோக்கம்.

தாலாட்டு என்று ஏட்டிலக்கியத்தில் காணப்பட்டனும், வாய்மொழி இலக்கியப் படைப்பாளர்களிடம் அனுசித் தாலாட்டுப் பாடுமாறு கேட்குங்கால் அவர்கள் ‘நாம் கேட்பது என்ன’ வென்றே விளங்கிக் கொள்ளச் சுற்றுநேரம் பிடிக்கிறது. காரணம், ‘தாலாட்டு’ என்று நாம் கூறுவதை அவர்கள் ‘தாராட்டு’, ‘தோராட்டு’ ‘ஓராட்டு’, ‘ராராட்டு’ எனப் பலவாறு கூறுதலே. லகர-ரகர வேறுபாடு ஒருநிமிடம் அவர்களை விழிக்கவைக்கிறது. ‘தோராட்டு’ என்பதே பெரும் பரன்மையும் வழங்கப்படுகிறது. ஐயங்கார், ஐயர் இரு இனத்தார் மட்டும் ‘தாலாட்டு’ என்று கூறுகிறார்கள். எனவே, பெரும்பாலான இனத்தார் ‘தோராட்டு’, ‘ஓராட்டு’ என்று கூறுவதிலிருந்து ‘ர’ கரத்தை அடிக்கடி உச்சரிப்பது குழந்தைக்கு ஏதோ ஒருவித தூக்க மயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறதா என்பது பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். லகரம், ரகரம் இரண்டுமே நுனிஅண்ண ஒவிகள். தமிழில் மட்டு மன்றி ஆங்கிலத்திலும் ‘lullaby’ என்றும் ‘to lull’ என்றும் சொல்லப் பெறுவது நோக்கத்தக்கது.

எழுத்திலக்கியத்தில் ‘தாலேலோ’ என வரும் இடங்களில் வாய்மொழியிலக்கியத்தில் ‘ஆராரோ’, ‘ராராரோ’ என்றே காணப்படுகின்றன. பாட்டுப் பாடாமல் மதுரையின் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள பெண்டிர் சிலபொழுது குழந்தையைத் தொட்டில் இட்டு விட்டு ‘ரேரேரேரே.....எய்’ என ஏழைட்டு முறை சொல்லிச்சொல்லி ஆட்டுவதைக் காணலாம்.

‘தால்+ஆட்டு’ = நாவை அசைத்தல் போன்ற விளக்கங்களும், ‘தாலேலோ, தாலேலோ’ என்று லகரம் பயண்படுத்தப்பெறுதலும் வாய்மொழியிலக்கியத்தில் இல்லை. ஜயங்கார், ஜயர்—இரு இனத் தாரும் கூடத் ‘தாலாட்டு’ எனத் தலைப்புக் கூறுகிறார்களேயன்றிப் பாடல்களின் இடையில் ‘ஆராரோ ஆரிரோ’ என்றுதான் நாவசைக்கும் பகுதியைப் பாடுகிறார்கள். ஓவ்வொரு சாதியாக இங்குக் காண்போம்.

ஜயங்கார் — ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆரிரோ  
ஆரிரோ ஆராரோ ஆரிரோ ஆராரோ  
ஜயர் — ஆராரோ ஆராரோ ராரிராரி ராராரோ  
சீராகும் எங்கள்குல சிகாமணியே ராராரோ  
ஆராரோ ஆராரோ ஆரமுதே ஆராரோ

தாடுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

பிள்ளை	— ராரிக்கோ ராரிமெத்தை ராமருக்கோ பஞ்சமெத்தை
செட்டி	— ராராரோ ராரிரரோ ராராரோ ராரிரரோ ராரிக்கோ ராரிமுத்து ராமருக்கோ பஞ்சமெத்தை
நாயுடு	— ஆராரோ ராரிரரோ — என்கண்ணே நீ ஆரிரரோ ஆராரோ
கள்ளர்	— ராராரோ ராரிரரோ — கண்ணே ராரிரரோ ராராரோ
அரிசன்	— ராராரோ ராரிரரோ — கண்ணே ராரிரரோ ராராரோ

எனவே குழந்தையைத் தூங்கவைக்கத் தாலாட்டில் முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப்படும் பொருளற்ற சொல் ‘ர’ கரத்தை ஒவ்வோரசையிலுமோ (எடு. ராராரோ, ராரிரரோ) அல்லது ஈரசைகளிலோ (எடு. ஆராரோ, ராரிக்கோ) கொண்டுள்ளது.

குழந்தையை இடும் துணித்தொட்டில் கூடப் பாடல்களில் ‘தூரி’ என்று சிலவிடங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஜயங்கார், ஜயர் இனத்தில் இன்றும் வழக்கில் ‘தூளி’ என்று உள்ளது. ஆனால் பாடலில் ‘தூரி’ என வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத் தாலாட்டு, ஒப்பாரிப்பாடல்களின் உருவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் ஆராய்ந்துள்ள பா.ரா.சுப்பிரமணியம் தம் ‘தமிழக நாட்டுப்பாடல்’ நூலில் “உயிரொலிகளில் ‘ஆ’ மெய்யொலிகளில் ‘ர’, ‘ல’, ‘வ’ ஆகியன இவ்வாய்பாட்டின் (தொடக்கவாய்பாடு) ஒலியமைப்பாகின்றன. மெய்யெழுத்துக்களில் ஏற்றிற்கும் உயிரொலிகள் பெரும்பாலும் நெடில்களே”<sup>5</sup> என்கிறார். ஆயின், இதில் மெய்யெழுத்துக்களில் ஏற்றிற்கும் உயிரொலிகள் நெடில்களே என்ற கருத்து ஆய்வாளர் சேகரித்துள்ள பாடல்களுக்கும் பொருந்தும்; மெய்யொலிகளில் ‘ல’, ‘வ’ ஆகியன ஒலியமைப்பாக வில்லை. மெய்யெழுத்துக்களில் மதுரையின் சுற்றுப்புறங்களில் இன்றைய வாய்மொழி இலக்கியவகையான தாலாட்டில் இடம் பெறுவது ‘ர’கரம் ஒன்று மட்டுமே.

குழந்தையை வருணித்தல் தாலாட்டில் இயல்பாகக் காணப் பெறுவது. வருணனைப் பகுதிகளில் ‘ஓ’காரம் வினாச்சொல்லாகவும், விடையை எதிர்பார்க்காத வியப்புச் சொல்லாகவும் மிகுதியும் பயன் படுத்தப்படுகிறது. சிலவிடங்களில் ‘ஓ’காரம் வினாச்சொல்லாக மட்டும்

பயன்படுத்தப்படுகிறது. சிலவிடங்களில் ‘ஏ’காரவிளியும் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பெறுகிறது.

இங்னனம் குழந்தையை வருணிக்கும்பொழுது தொடர்ந்து சில அடிகள் ‘ஓ’காரத்திலும், பின்பு தொடர்ந்து சிலஅடிகள் ‘ஏ’காரத்திலும் முடிக்கப்படுகின்றன. இடையிடையே ‘ஆராரோ’ என இசைக்கப்படுகிறது. இவை மூன்றும்தாம் குழந்தைக்கு உறக்கத்தை வருவித்தற்குப் பெருந்துணை செய்கின்றனவோ எனத் தோன்றுகிறது. இது தனியே ஆராய்வதற்குரியது.

தாலாட்டுப் பாடல்களின் யாப்பமைப்பு இவ்வாய்வில் ஆராயப் படவில்லை. அது தனியே ஆராய்வதற்குரிய தலைப்பாக இருப்பதே காரணம். இருப்பினும், ஒருசில செய்திகளை இங்குக் காண்போம். இரண்டு சீர்களுக்கொருமுறை ‘என்கண்ணே, கண்ணே, என்னையா, என்னம்மா’என்ற இடையீட்டுச்சொற்கள் சிலர் பாடல்களில் வருகின்றன. அவை இல்லாமல் பாடுகின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். பெரும் பாலும் பொழிப்புமோனையும், சிலபொழுது அடியெதுகையும் சிறப் பாகக் காணப்படுகின்றன. சிலவிடத்து, அடிமோனையும் காணப்படுகிறது. ஒப்பாரியைப் போலப் பொருளற்ற சொல்லை இட்டேனும் எதுகை, மோளையைக் காப்பாற்றுதல் தாலாட்டில் இல்லை. எழுத் திலக்கியத்தைப் போலவே பொழிப்புமோனை, அடியெதுகை முதலானவை இருத்தல் நோக்கத்தக்கது. ஜயர்பாடவில் அந்தாதித் தொடை அமைந்திருப்பது சிறப்பாகவுள்ளது. இவர்கள் பாடவில் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க கூறு, தாய் குழந்தையிடம் கேள்வி கேட்பது போலவும், அதற்குக் குழந்தை விடைக்கூறுவது போலவும் ஒரு பகுதி அமைந்துள்ளது.

மேலே கண்ட பகுதியில் தாலாட்டுக்களின் வடிவம் அமைந்துள்ள விதங்களைக் கண்டோம். இனி, இப்பகுதியில் தாலாட்டுக்களில் இடம்பெறும் செய்திகளைக் காண்போம்.

குழந்தையை வருணிக்கும்பொழுதும், அதன் கண்ணீர்ப் பெருக்கைப் பற்றிக் கூறும்பொழுதும் உயர்வுநவிற்சி மிகுதியும் காணப்படுகிறது. அதன் கண்ணீரைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது பாடுவோருக்கு மிக விருப்பமான ஒன்றாகவும் அவர்கள் மிகவும் சுவைக்கின்ற பகுதியாகவும் உள்ளது. பொதுவாக, பெண்குழந்தைகள் தாம் இப்படி அழும் என்றும் பாடுவோரே மகிழ்ச்சியாகக் கூறிக்கொள்கின்றனர். குழந்தை அழுத அழுகை வாய்க்காலாக ஓடி, வழிப்போக்கர் காலலம்பி, ஆனை குறித்தேறி, குதிரை குளித்தேறி, இஞ்சிக்குப் பாய்ந்து, எலுமிச்சைக்கு வேரோடி, மஞ்சளுக்குப் பாயும்

பொழுது ஒருவழியாக நின்றது என்று அவர்கள் பாடுதல் கேட்போர்க்கு மிகுந்த நகைப்பை விளைவிக்கின்றது. ஒரு சொட்டுக்கண்ணீர் கூட வராத நிலை இவ்வாறு ‘உயர்வுநவிற் சி’யாகப் பாடப்பெறுகிறது. குழந்தை வீரிட்டுத் தொடர்ந்து கத்துதல் தாய்க்கு மிகுந்த களைப்பைத் தரும்; சினத்தை விளைவிக்கும். ஆயினும் அதை இத்துணை மகிழ்ச்சியாக வருணித்தல் ஏன் என்ற வினை இங்கு எழுகிறது. உளவியல் முறையில் இதை அணுகி ஆராய்தல் வேண்டும்.

குழந்தையைத் தன் மனம் எண்ணியவாறெல்லாம் உருவகித்து வருணித்தலும் ‘தாலாட்டின்’ முக்கியமான பகுதி. வருணனை என்னும் பொழுது நாட்டுப்புறவியலறிஞர் ஒருவர் கூறுவதுபோல, பாடல்கள் தாய்மாரின் செல்வநிலை, ஜாதி இவற்றைப் பொறுத்து வேறுபடும்<sup>6</sup>. அதுமட்டுமின்றி, அவரவர் கற்பனை, குழல் தொழில், மனமுதிர்ச்சி ஆகிய கூறுகளும் முக்கியமானவை. இவ்வகைகளில் வருணனைகள் வேறுபடுகின்றன. ஆனால் வருணனை இன்றியமையாத பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

இறைவனை வேண்டிக் குழந்தை பெற்றமையும், மலடியாகத் தான் இவ்வளவு காலம் இருந்தமையும் கூறப்படுவதை நோக்குங்கால் இந்துக்களின் ஆழ்ந்த இறைநம்பிக்கை, பற்று ஆகியனவற்றையும், மலடிநிலை சமுதாயத்தில் எத்தகைய இழிவு செய்யப்படுகிறது. என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளலாம். மேலைநாட்டுப் பெண்களோடு ஒப்பிடும்பொழுது இந்தியப் பெண்களுக்குக் குழந்தைப்பாசம் மிகுதியும் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அதற்குக் காரணம் கூட மேற்கண்ட உண்மை — மலடிக்குச் சமுதாயம் செய்யும் இழிவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். தாய்மைக்குரிய இயற்கையான கருணைக்கு மேல். தன் குழந்தையால் தான்மலடி என்ற நிலை நீங்கிச் சிறப்படைகிறோம் என்ற எண்ணமே இந்தியாவில் ஒரு பெண்ணுக்குத் தன் குழந்தை மேல் அதிகமான பாசம் ஏற்படக் காரணமாகிறது. இத்தகைய நிலை மேலைநாட்டில் மிகுதியும் இல்லை.<sup>7</sup>

மிகநெருங்கிய — முதல் வட்டத்தில் அடங்கும் உறவினர் பற்றிய பேச்சு சிலர் பாடல்களில் காணப்படுகிறது. அத்தை, தாத்தா, பாட்டி, மாமா முதலியோர் பாடல்களில் காணப்பெறும் உறவினர்கள். இவர்களில் மாமனைத் தவிர மற்றையோர் குழந்தையின் தந்தைவழி உறவினர்—தாயின் புகுந்த வீட்டு உறவினர். மாமன் குழந்தையின் தாயின் வழியினன். முதல் மூவரையும் குறிப்பிடும் மரபு இன்றுகூடக் காணப்படும் கூட்டுக்குடும்ப அமைப்புக் காரணமாக ஏற்பட்டது.

### தாய்மாமன்

மாமனைத் தவிர மற்ற உறவினர்களைப் பற்றிய குறிப்பு ஒவ்வொருவர் பாடலில்தான் உள்ளது. ஆனால் இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அனைத்துச் சாதியினர் பாடல்களிலும் தாய்மாமனைப் பற்றிய பகுதி குழந்தையை வருணிக்கும் பகுதியைப் போலவே முக்கியமானதாகக் காணப்படுகிறது. மாமன், அம்மான், தாய்மாமன் ஆகிய சொற்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. சிலர் பாடல்களில் ‘அம்மான்மார்’, ‘அம்மாங்க’ எனப் பன்மையில் எல்லாத் தாய்மாமன்களும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். எனவே, தமிழ்நாட்டில் ஒரு பெண் தன் தாய்-தந்தையர், கணவன் விடவும் ஆகியோரை குழந்தையிடம்தாலாட்டில் அடிக்கடி அதிகம் சொல்வது தன் உடன் பிறந்தானைப் பற்றித்தான் என்பது புலனாகிறது. மாமனின் அழகு, வீரம், செல்வச் சிறப்பு, கல்வி, பரிசுவித்தல், குழந்தையின்காது குத்துச் சடங்கின் பொழுது செய்யும் சீர்வரிசை போன்ற கருத்துக்கள் விரித்துக் கூறப்படுகின்றன.

தாலாட்டில் மாமனுக்கு இத்தகைய சிறப்பிடம் கொடுத்திருப்பதற்கு மூன்று காரணங்கள் கூறலாம். அவையாவன : (1) மாமன்மகன்/மகள், அத்தைமகன்/மகன் திருமண உறவு. (2) தாய்மாமன் குழந்தைக்குச் செய்யும் சீர். (3) தாய்மாமன் குழந்தையின் தாய்வழி உறவினன்.

தாய்க்குத் தன்வீட்டைப் பற்றிப் புகழ்ந்து சொல்ல விருப்பமாக இருப்பது இயற்கை. ஆனால், தன்வீட்டில் இருக்கும் மற்ற உறவினரைப் பற்றி ஏதும் கூறாமல், தமையன், தம்பியை மட்டும் கூறுதற்குக் காரணங்கள் மேலே கண்டவையே.

### காதுகுத்துச் சடங்கு

குழந்தைக்குக் காதுகுத்தும் சடங்கு தமிழ்நாட்டில், இந்துமதத்தில் உள்ள எல்லாச் சாதியினரும் முக்கியமாகக் கருதுவது. ‘தாலாட்டில்’ குழந்தைக்குச் செய்யும் சடங்காகக் காணப்படு இதுவொன்றே.

இதில் குழந்தைக்குக் காதுகுத்தப் போவதாக மற்றவர்களிடம் கூறுவது போலவும், ‘காப்பரிசி’ செய்யச்சொல்லிப் பலரையும் ஏவுவது போலவும் ஒரு பகுதியும், ‘மாமன் குழந்தைக்குப் பட்டு, காது குத்துதற்கான கடுக்கன், சிமிக்கி, முதலியனவும், பல்வகைப் பழங்களும் கொண்டு வந்துகொண்டிருக்கிறார்’ என்று மற்றொரு பகுதியும் கூறப்படுகின்றன.

ஆடை அணிகளின் மீதுள்ள ஆர்வம், குழந்தையை அலங்கரித்தல், பிறந்த வீட்டிலிருந்து வரும் சீர்வரிசையை எதிர் பார்த்து மகிழ்தல், பழமையான பழக்கங்களில் மாறாத நம்பிக்கை கொண்டிருத்தல் ஆகிய அனைத்தின் காரணமாக இப்பகுதி தாலாட்டில் மிகச்சிறப்பாக இடம்பெறுகிறது.

ஆண்குழந்தைக்கும் காதுகுத்தல் உண்டு. அணிகலன்களை அணிவித்துப் பார்க்கும் ஆசையோடு மற்றொரு காரணமும் சொல்லப் படுகிறது. ‘குழந்தையின் உடம்பில் இலேசாக ஒரு குறை (காது குத்தல் இயற்கையான உடம்பில் ஒரு குறைதானே?) ஏற்படுத்தி விட்டால், பிறகு குழந்தைக்குக் கண்ணேறு படாது’ என்ற ஒரு நம்பிக்கையே அக்காரணம். இதனால் கண்ணேறு படாமல், நோய்நொடியிலிருந்து குழந்தையைக் காப்பாற்றிவிடலாம் என்று நம்புகிறார்கள்.

### தொட்டில்

குழந்தையைத் தொட்டிலில் இட்டு ஆட்டுதல் இன்பமாகப் பாடப்படுகின்றது. தொட்டிலில் இடும் சடங்கு ஜயங்கார், ஜயர் இரு இனத்தார் பாடலில் மட்டும் கூறப்படுகிறது.

சடங்காக அன்றி, தொட்டில் பலர்பாடல்களில் வருணித்துப் பாடப்பெறுகிறது. குழந்தைக்கு இன்றியமையாத பொருளாகவின், இது பாடப்படவேண்டிய பொருளாகத் தாய்மார் என்னுகின்றனர். தாலாட்டுப் பாடும்பொழுது குழந்தை தொட்டிலில் உறங்குவதால், தாய் அதைப்பற்றிச் சிறப்பித்துப் பாடுதல் இயலபாகிறது.

### தெய்வங்கள்

குழந்தை பிறப்பதற்கும், நல்ல முறையில் வளர்வதற்கும் தெய்வமே காரணம் என்று உள்ளத்தில் வேறுன்றிக் கிடக்கும் காரணத்தால் எல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் பல்வேறு தெய்வங்கள் இடம்பெறுகின்றன. சில பாடல்களில் தெய்வப்பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. சிலவற்றில் குழந்தைக்குக் காவலர்கள் என்பது போலப் பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வங்களை வருணனை செய்தலும் காணப்படுகிறது. தெய்வத்தின் அவதாரமோ என்று குழந்தையைக் கேட்பதாகவும் உள்ளது. தெய்வங்களின் குடும்ப நிகழ்ச்சிகளும் கற்பனை செய்து நகைச்சுவையோடு பாடப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பலவகையில் தெய்வம் நினைக்கப்படுகிறது.

குழந்தையை இறைவனாக அல்லது இறைவியாக எண்ணும் மனப்பான்மையும் உள்ளது.

ஜயங்கார், ஜயர் இருவர் தாலாட்டுக்களும் தெய்வங்களைப் பற்றிய அளவில் கீழ்க்காணும் வகைகளில் மற்றவர்கள் தாலாட்டுக்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றன.

- 1) குறிப்பிட்ட பெருந்தெய்வங்களைப் பற்றி மட்டும் பாடுதல்.
- 2) இராமாயணம் போன்ற பெருங்காப்பியக் கதைகளைப் பாடுதல்.

ஜயங்கார், ஜயர் இருவரைத் தவிர மற்றையோர் முருகன்-வள்ளி காதல் கதையையும், வள்ளி-தெய்வானை போராட்டம் பற்றியும் மிக்க விருப்பினராய்க் காணப்படுகிறார்கள்.

‘தாலாட்டுப் பாடல்களில் அதிக அளவில் இடம்பெறும் ஒரு கிளைக்கதை வள்ளி-முருகர் திருமணமும், அவர்களின் ஊடலுமாம்’ எனப் பா.ரா. சுப்பிரமணியம் கூறுவது பிராமணரல்லாதாருக்குப் பொருந்தும். காட்டாக,

‘ஓடினா வள்ளி ஓளிஞ்சா குருந்தடியே  
தேடினாரு வேலவரு திருப்பாக் கடலறுதி’

என்ற அடிகள் ஜயர் பாடலில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தெய்வப் பெயர்கள் மட்டும் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

‘தேடினா யோகாம்பா தெருவெல்லாம் கால்கடுக்க  
ஓடினார் ஆவடையார் ஓளிஞ்சார் குருந்தடிக்கு’

செட்டியார் பாடலில் இதே வரிகளில் வேறு தெய்வப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

‘ஓடினாள் ஏயியம்மை ஓளிஞ்சா குருந்தடிக்கு  
தேடினார் அறங்குளவர்’

இந்த வரிகள் பலர் பாடல்களிலும் வள்ளி-வேலவரைப் பற்றி இருக்க, ஜயர், செட்டியார் ஆகியோர் பாடல்களில் மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஜயர் பாடலில், ‘யோகாம்பா, ஆவடையார்’ என மாற்றியிருப்பதற்குக் காரணம் ஊர்த்தெய்வப் பற்று எனலாம். ஆயின் முருகர்-வள்ளி இணையை வேண்டுமென்றே தவிர்த்திருக்கலாமோ என்ற எண்ணத் திற்கு அவர்கள் ‘சுப்பிரமணியர் வாலி’ என்ற முருகனுடைய வடமொழிப் பெயர் கொண்டமைந்த தாலாட்டுப் பாடல் அரண்செய்

## உச் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

தின்றது. பிராமணரல்லாதார் பாடும் முருகர்-வள்ளி பாடலை இவர் கள் பாடுவதில்லை. இரண்டு வரிகள் மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு அவற்றில் தம் ஊர்த்தெய்வங்களின் பெயர்களை இட்டுள்ளனர். செட்டியார் அம்மையாரின் பாடலில் ‘ஏயியம்மை, அறங் குளவர்; ஆகிய தெய்வங்கள்’<sup>9</sup> இடம் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் தங்கள் ஊர்த்தெய்வங்களின் மீது கொண்ட பற்று எனலாம்.

ஓடினா ஓளிஞ்சா/ர் குருந்தடியே  
தேடினார் திருப்பாக் கடலூதி / தெருவெல்லாம் கால்கடுக்க

இவ்வாறு ‘ஓடினா’ ‘ஓடினாரு’, ‘தேடினாரு’ அல்லது ‘தேடினா’, போன்ற இத்தொடர்கள் ஆய்வாளர் எடுத்துள்ள சாதியினர் பலர் பாடல்களில் காணப்படுவதினின்று இவை பல சாதியினரிடத்தும் பரவி யுள்ளது எனலாம். இத்தொடர்கள் இடம்பெற்றிருக்கும் பாடல்களின் எண்ணிக்கை மிகுதி காரணமாக வள்ளி-முருகன் கதையிலிருப்பது முதலில் வந்த தொடரென்றும், சொல்லினிமை காரணமாக இது மற்றுச் சாதியினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வெவ்வேறு தெய்வப் பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்றும் தோன்றுகிறது.

வளையடுக்குதல், நீராட்டுதல், குழந்தைவிளையாட்டு

வளைக்செட்டியை அழைத்து, குழந்தைக்கு வளையடுக்குதல் நீராட்டுதல், குழந்தையின் குறும்பும் விளையாட்டும் போன்ற செய்தி, கள் சிலர் பாடல்களில் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றை அத்துணை முக்கியமானவையாக எல்லோரும் கருதவில்லை எனத் தோன்றுகிறது. பாடுவோரின் கற்பனையோடு இக்காட்சிகள் சுவையாகப் பாடப்பெற்றுள்ளன.

இனப்பற்றும் குடிப்பற்றும்

சொல்லின் பொருள் புரியாத வயதிலிருந்தே குழந்தையின் காதில் ‘இனப்பற்று’த் தொடர்பான செய்திகளைச் செலுத்தும் திறமையைச் சிலர் பாடல்களில் காணகிறோம். தங்களை யறியாமல் இத்தகு செய்திகள், தொடர்கள் இவர்கள் பாட்டில் பாடப்படுவதைக் காணகிறோம்.

ஐயர் இனத்துப் பெண்மணியொருவரின் ‘மார்க்கண்டேயர் தாலாட்’டில்,

‘அந்தணர் குலந்தழைக்க வந்த தீரவியமோ’  
எனவும், செட்டியார் தாலாட்டில்,

‘குடிதளைக்க வந்தானோ’ எனவும்

வண்ணார் பாடலில்,

“வாசலிலே வண்ணிமரம்-நம்ம  
வம்முசமும் ராசகுலம்”

எனவும்,

“..... நம்மாளுக்க  
அலங்காரத் தொட்டிகட்டி”

எனவும், ஜீயர் பாடலில்,

“வாச மரிக்கொழுந்து வடுவில்லா ராஜமணி  
ராஜமணி பெத்தெடுத்த ராஜகுல ஏத்தினமோ”

எனவும் பல வரிகள் இடம்பெற்றிருத்தல் சாதிப்பற்று வேறுன்றியிருத் தலையும் சிலவிடங்களில் குடிப்பற்று இருத்தலையும் காட்டுகிறது.

### தனிப்பட்டு நிற்கும் கூறுகள் கில

திருவிளையாடற்புராண நிகழ்ச்சி பிள்ளை இனத்துப் பெண்ணின் பாடலில் மட்டும் காணப்பெறுகிறது. பிட்டுக்கு மன் சுமந்த நிகழ்ச்சி பாடப்பெற்றுள்ளது. சைவமடம் பற்றிய பேச்சு செட்டியார் பாடலில் உள்ளது.

இறைவன் தேரோட்டம், பிள்ளை, செட்டியார், அகமுடையார் மூவர் பாடலிலும் இடம் பெறுகிறது.

செட்டியார் இத்து அப்மையார் ஒருவரின் பாடலில் சொல் நயத்தோடு திரும்பத்திரும்ப வரும் வரிகள் மிகுதியும் காணப்பெறுகின்றன.

ஓரே கருத்தை ஓரே சமயத்தில் இருமுறை கூறும் அமைப்பு தாலாட்டில் பெரும்பாலும் பயின்றுவராததால், சில சொற்கள் பல முறை திரும்பத்திரும்பக் கூறப்படுவதில்லை <sup>10</sup> எனப் பா. ரா. சுப்பிரமணியம் கூறுவது பொருந்தும். பலர் தாலாட்டுக்களில் காணமுடியாத இக்கூறு செட்டியார் தாலாட்டில் மட்டும் காணப்படுகிறது.

இத்தகைய உத்தி கதைப்பாடல்களில் கையாளப்படுகிறது. கதையைச் சொல்வோன் உள்ளக்குறிப்புக்கேற்ப நீட்டியோ குறுக்கியோ (ஒருநாள் இரவு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், முன்று நாள் இரவுகளும் தொடர்ந்து சொல்லலாம்) செவிக்கினிமையாக, சொல்நயம்படக் கூறுதல் கதைப்பாடலில் காணகிறோம். அந்த உத்தி இங்குக் கையாளப்பட்டுள்ளது. இங்குக் கேட்கும் குழந்தைக்குச் சொல்நயம் புரியாவிட்டாலும் செவிக்கினிமையாக இருப்பதால் உறங்க எதுவாகிறது. பாடுபவரே சிறந்த ரசனையுடன் கூடியவராகத்

## உக் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

தோன்றுகிறார். மகிழ்ந்து பாடுதலின் கேட்போருக்காக மட்டுமன்றி இவர்கள் தங்கள் மனநிறைவுக்காகவே பாடுகின்ற சிறந்த கவிஞர்களாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள்.

இதனின்று இவர்கள் இயற்கையாகவே தமிழ்ப்பற்று மிககோர் எனவும் இனிய கவிகள் சொல்நயத்தோடு இயற்றவல்லோர் எனவும் உணரலாம்.

### வயற்புறக் காட்சிகள்

வையைக் கரைகில் வாழை, தென்னை, புன்னை முதலிய மரங்கள் வைப்பதும், மீனாள் வயலில் உழைக்கும் சொக்கருக்குச் சோறு கொண்டுபோவதும் செட்டியார் பாடலிலும், சொக்கரும் மீனாவும் உழவுசெய்தல் அகமுடையார், கள்ளர் பாடல்களிலும், மாமன்மார் உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருத்தல், குழந்தை வளர்ந்து பெரியவனாகி உழவுத்தொழிலில் ஈடுபடுதல் ஆகியன அரிசன்பாடலிலும் இடம் பெறுகின்றன.

இவர்களுள் முதலில் கூறப்பட்ட செட்டியார் இனத்தார் இயல்பில் செல்வந்தராதலின் வயற்புறக் காட்சிகளைக் கண்டவராகவும், மற்றையோர் தாமே பாடுபடுபவராகவும் இருத்தல் இயலும்.

### வேறு தொழில்கள்

பசுமேய்த்தல், அம்பலக்காரர் பாடலிலும், பசுவளர்த்தல் நாடு பாடலிலும் வேட்டையாடுதல் அகமுடையார், அரிசன் இருவரின் பாடலிலும் கூறப்படுகின்றன.

தாலாட்டில் காணும் செய்திகளைக் கீழ்க்காணும் வகையில் சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

#### (அ) குழந்தை தொடர்பான செய்திகள்

குழந்தை வருணனை தொட்டில், காது குத்து கல்வி, விளையாட்டு, சங்கு வளையடுக்குதல், நீராட்டுதல்

#### (ஆ) தெய்வத்தோடு தொடர்பான செய்திகள்

இறை நம்பிக்கை தெய்வங்களின் புராண மதப்பற்று அக புற வாழ்க்கைகள் நிகழ்ச்சிகள்

(இ) சமுதாயத்தோடு தொடர்பு வாய்ந்தவை

உறவினர்	தாய்மாமன்	மலட்டுத் தன்மைக்கு	சாதிப் பற்று
உறவு		அஞ்சல்	

(ஏ) தொழிலோடு தொடர்பு வாய்ந்தவை

உழுவு	வேட்டை	பசு மேய்த்தல்
-------	--------	---------------

(ஒ) தனிப்பட்ட சிறப்பு

இவற்றில் (அ) வில் குழந்தை வருணனையும், காதுகுத்துச் சடங்கும் எல்லார் பாடல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. (ஆ)வில் இறைநம்பிக்கை, (இ)யில் தாய்மாமன்உறவும், மலட்டுத்தன்மைக்கு அஞ்சலும் எல்லோர் பாடல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

எனவே, இவை ஐந்தும் எல்லாச் சாதியினர்க்கும் பொதுவான எண்ணங்களாகின்றன.

**காலாட்டில் கானியம் செய்திகள்**

குழந்தை தொடர்பானவை	சமயத்தோடு தொடர்பானவை	சமுதாயச் செய்திகள் தொழில் தொடர்பானவை
குழந்தை வருணானானா*	இனை நத்திக்கொக்*	தாய்மாமா* உழுவு
காதுகுத்துச் சடங்கு	தெய்வங்களின் அக, புற வாழ்க்கைக்கள்	மலட்டுத்தண்ணைக்கு வேட்டை அஞ்சல்*
தொட்டில், சங்கு முதலீய பொருட்களை வருணித்தல்	புராண நிகழ்ச்சிகள்	உறவினர் பகு மீயத்தல்
கல்வி, விளையாட்டு, வளையுடுக்குதல், நீராட்டல்	மதபயறு	சாதிப்பற்று

\* எல்லாச்சாதியினர் பாடல்களிலும் தவறாமல் இடம் பெற்றிருக்கும் செய்திகள்

### குறிப்புகள்

- 1) நா.செயராமன்,சங்க இலக்கியத்தில் பாடாண்தினை,பக.36-38.
- 2) இ. பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்).
- 3) நா. வானமாமலை, தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள்.
- 4) ர. அய்யாச்சாமி, “நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் நடனங்களும்” பண்஝ூராய்ச்சி வெள்ளிவிழா சிறப்பு மலர், ப.95 (1974).
- 5) பா.ரா. சுப்பிரமணியம், தமிழக நாட்டுப்பாடல்கள், ப.220.
- 6) நா. வானமாமலை, op.cit., ப.84.
- 7) நேரடியாகக் கண்டது: குறிப்பாக அமெரிக்கப் பெண்களில் பலர் ‘குழந்தை பெறுவது’ முக்கியம் என்று கருதுவதில்லை. திருமணம் செய்துகொள்வதும் அத்துணை முக்கியமில்லை. திருமணம் ஆகாமலும் குழந்தை பெறலாம்; திருமணம் ஆகியும் குழந்தை வேண்டாம் என்றெண்ணினால் அதற்கேற்ப நடந்து கொள்கின்றனர். முப்பது வயதுக்குமேல் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெண்கள் ‘எதேனும் ஒரு குழந்தையைத் தத்து எடுத்துக்கொண்டால் போயிற்று’என்கிறார்கள்.அதனால் தனிப்பட்டோரின் பிரச்சனைகள் சமுதாயத்தால் பெரிதாக்கப்படுவதில்லை என்பது கண்கூடு எனவே அவர்கள் மலடி என்ற நிலைக்கு அஞ்சதலும் குழந்தை பெற்றதும் தம் துண்பமெல்லாம் தீர்ந்துஷிட்டதுபோல் மகிழ்தலும் இல்லை.
- 8) பா.ரா. சுப்பிரமணியம், op. cit., ப. 218.
- 9) இத்தெய்வங்கள் அறந்தாங்கியிலிருந்து பட்டுக்கோட்டை வரை யுள்ள பல ஊர்களில் காணப்படுகின்றன.
- 10) பா.ரா. சுப்பிரமணியம், op.cit. ப.9.

## ஒப்பாரி — அறிமுகம்

நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தாக்கம் எழுத்திலக்கியத்தில் அவ்வப்பொழுது இருந்துவருகிறது என்பதற்குச் சங்க இலக்கியத்திலிருந்து இன்றுள்ள இலக்கியம் வரை எடுத்துக்காட்டுக்கள் தரலாம். சிலம்பில் காணும் ஆய்ச்சியர் குரவை, குன்றக்குரவை முதலியனவும், மாணிக்க வாசகரின் அம்மானை, சண்ணமிட்த்தல், தெள்ளேணம், சாழல் முதலியனவும் இவ்வகைக்கு எடுத்துக்காட்டுக்கள் ஆகலா மெனில், சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் கையறுநிலைப் பாடல்களும் அக்காலத்திய ஒப்பாரிப் பாடல்களின் தாக்கமே எனலாம். ‘கையறு நிலை’ என்றும் துறையமைத்துப் பாடுதலைச் சங்க இலக்கியத்தில் காண கிறோம். துறையின் பெயர் இல்லாமல் கம்பராமாயனத்தில் தசரதன் இறப்பினை யறிந்து இராமன் புலம்புதலையும், அரிச்சந்திர புராணத்தில் லோகிதாசன் இறந்தமைக்குச் சந்திரமதி புலம்புதலையும் நாம் காணாமல் இல்லை. எனவே, புலம்பற்பாடல்கள் மிகப்பழையன எனலாம்.

இன்று நாம் காணும் புலம்பற்பாடல்கள் இருவகைப்படும். அவை ஒப்பாரி, மாரடி என்பன. இவ்வாய்சிற்காக ஒப்பாரி மட்டுமே சேகரிக்கப்பெற்றது. ஏனெனில் ஒப்பாரியைப் பலரும் அறிவர். ஆயின் ‘மாரடி’ மிக வயதான பெண்டிரி ஓரிருவரே அறிந்திருப்பர். ஒரேஒரு முதிய பெண்மணியிடமிருந்து சேகரித்த மாரடிப்பாடல் இவ்வாய்வில் மாதிரிக்காகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டுப்புற இலக்கியம், வாழ்க்கையோடு பொருத்திப்பார்க்கும் பொழுது எழுத்திலக்கியத்தை விட நடைமுறை சார்ந்ததாக (Functional) உள்ளது.

பழங்கால ஜோப்பிய நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வில் முக்கிய மான திருப்பங்கள் அல்லது பருவங்களில், பாடல் இடம்பெற்றது. குழந்தைப்பருவம், திருமணம், இறப்பு போன்றவை அப்பருவங்கள். பாடுதல் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளில் இன்றியமையாது விளங்கிறது.<sup>1</sup> இச்செய்தியிலிருந்து தாலாட்டு, ஒப்பாரி இரண்டும் உலகெங்கிலும் உண்டு என அறியலாம்.

ஒப்பாரிகளில் காணப்படும் செய்திகள் கீழ்க்காணும் பிரிவுகளில் கூறப்படுகின்றன. சில செய்திகள் எல்லார் பாடல்களிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றைப் பொதுச்செய்திகள் என்போம். சில சிலர் பாடல்களில் மட்டும் காணப்படுகின்றன. இவற்றைச் சிறப்புச் செய்திகள் என்போம். முதலில் பொதுச்செய்திகளைக் காண்போம்.

அவலம் ததும்புகின்ற வருணனைப் பகுதிகள்

இறந்தவர்க்கேற்றபடி (கணவன், தாய்/தந்தை, தமையன், சிறுகுழந்தை, மகன், திருமணமான / ஆகாத மகள்) விளிகள் இழப்புக்கள், உருவகங்கள் ஆகியவற்றைச் சிறிது சிறிது மாற்றி மாற்றிப் பாடுகின்றனர்.<sup>2</sup>

இந்த வருணனைப்பகுதிகள் வெளிப்படையாக இருப்பதைவிடக் குறிப்புமொழிகளாலும், உருவகங்களாலும் அமைந்திருப்பது மிகுதி யாக இருக்கின்றது. இது, இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கும் அனைத்துச் சாதியினர் பாடலிலும் காணப்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்ட ஒப்பாரிப் பாடல்களிலும் இப்பண்பு சிறந்து விளங்குவதைப் பா. ரா. சுப்பிரமணியம் கூறுகிறார்.<sup>3</sup> எனவே, ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கே யுரிய ஒரு சிறப்புக்கூறாக இதனைக் கொள்ள வாம் எனத் தோன்றுகிறது.

தாலாட்டிலும், ஒப்பாரியிலும் காணப்படும் ஓர் ஒற்றுமை இந்த வருணனைப்பகுதி, குழந்தையைப் பற்றிய வருணனையைத் தாலாட்டில் காண்பதுபோல் இறந்தவரைப் பற்றிய வருணனையை ஒப்பாரியிலும் காண்கிறோம். இரண்டிலும் வருணனைகள் உருவகங்களாக, குறிப்புமொழிகளாகச் சிறப்பாக அமைந்திருத்தல் காணப் படுகிறது.

‘‘மாடப் புறாவே மழைக்கெல்லாம் எங்கிருந்தே’’<sup>4</sup>?

என்று தாலாட்டில் குழந்தையை மாடப்புறாவாகவும், தன் மலட்டு நிலைக்காகத் தான் கண்ணீர் வடித்த காலத்தை மழையாகவும் ஒரு தாய் உருவகித்துப் பாடுவது போல,

‘‘கொளத்திலே விட்டெறிஞ்சேன்—என்  
கோருவையும் சங்கிலியும்  
ஆத்திலே விட்டெறிஞ்சேன்—என்  
அரணாவும் சங்கிலியும்

என்று இறந்துபோன தன் குழந்தையைக் கோரவை, சங்கிலி, அரை ஞானாக உருவகித்து ஒப்பாரியில் ஒரு தாய் பாடுகிறாள். வெளிப் படையான வருணனைகளைக் காட்டிலும் இவ்வாறு குறிப்பு மொழி களால் உணர்த்துதல் நெஞ்சத்தைத் தொடுகிறது. இது தாலாட்டு ஒப்பாரி இருவகைப் பாடல்களிலும் - குறிப்பாக ஒப்பாரிப்பாடல் களில் - தலையாய் உத்தியாகத் தோன்றுகிறது. கேட்போர்க்குக் கண்ணீரை வரவழைக்க வல்லதாக இவ்வுத்தி விளங்குகிறது.

## நடு நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

‘கல்பதிச்ச தூணுக்கு  
கறையானில்லே என்றிருந்தோம்  
கல்தூணும் அத்ததிப்பொ  
கனத்தமுடி சாஞ்சதிப்பொ’

‘தங்கம் புடம்போட்டு தனிவைரம் சாம்பவிட்டு  
தவங்கிவந்தான் பாத்தேளா  
பொன்னும் புடம்போட்டு புதுவைரம் சாம்பவிட்டு  
புலம்பிவந்தான் கண்டேளா’

என்ற ஓப்பாரிப் பாடல்களில் முதல்பாடவில் உள்ள ‘தூண்’ தாய். தாய் என்றென்றால் துணையாயிருந்து காப்பாற்றுவாள். என்றென்னியிருந்தாள் மகள். ஆனால் தாய் இறந்துவிட்டாள்; அது அந்த வரிகளில் உருவகம் செய்யப் பட்டு விளங்குவது அவலச்சவையைக் காட்டுகிறது. அதே போல் இரண்டாவது பாடலிலும், மகன் தன் தந்தையின் உடலைத் தீயிலிட்டு விட்டுத் திரும்பும் காட்சி அருமையாக ‘‘தங்கத்தைப் புடம்போட்டு, வைரத்தைச் சாம்பவிட்டு அதோ வாடிவருகிறான் பார்த்தீர்களா?’’ என்று தந்தையை-தன் கணவனைத் தங்கமாக, வைரமாக உருவகித்து மனத்தை உருக்கும் வகையில் சொல்லப்படுகிறது.. எனவே, இதை ஒப்பாரியில் ஒரு முக்கியமான கூறாகக் கூறலாம்.

### சடங்குகளும் பழக்கவழக்கங்களும்

இரண்டாவதாக, எல்லார் பாடல்களிலும் காணப்படுகிற ஒரு பொதுக்கூறு அவரவர் சாதிச்சடங்குகளும், பழக்கவழக்கங்களும் அவரவர் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளனமை வாய்மொழி இலக்கியத் துக்கும், பருப்பொருள்சார்ந்த பண்பாட்டுக்கும் (Material Culture) இடையே மரபுவழிப்பட்ட வாழ்வின் பலகூறுகள் இருப்பதும் நோக்கிய வண்ணம் அமைந்துகிடக்கின்றன. அத்தகைய ஒரு கூறு ‘சமுதாய, நாட்டுப்புறப் பழக்கவழக்கங்கள்’<sup>4</sup> என்ற அமெரிக்க நாட்டுப்புற வியல் அறிஞரின் கூற்று இங்கே பொருந்தும். சாதிக்குச் சாதி சடங்குகளும், பழக்கவழக்கங்களும் வேறுபடுகின்றன. ஆனால் அவற்றை மறவாயல் பாடுவதில் இச்சாதிகள் ஒன்றுபடுகின்றன. அவைதாம் ஒரு சமுதாயத்தின், இனத்தின் ஆணிவேராக விளங்குகின்றன எனக் கூறுவதில் தவறில்லை. குறிப்பிட்ட சில சடங்குகள் அல்லது பழக்கவழக்கங்கள் அவ்வச் சாதிகளைக் காட்டிக் கொடுக்கவல்லன. பிறப் பிலிருந்து இறப்புவரை இவற்றோடு தொடர்புகொண்டிருப்பதால், ஒவ்வொரு சாதியினின் பாடல்களிலும் அவரவரின் சடங்குகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும் ஓரளவுக்கேணும் காணலாம்.

### நம்பிக்கைகள்

மேற்கண்ட பழக்கவழக்கங்கள் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளின் அடியாக ஏற்பட்டவையே. நாட்டுப்புறவியலில் நம்பிக்கைகளே ஒரு தனிக்கூறு.<sup>१</sup> இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட அனைத்துச் சாதியினர் பாடல்களிலும் அவ்வப்பொழுது பல நம்பிக்கைகள் வெளிப் படுகின்றன. நம்மிடமிருந்து இந்த நம்பிக்கைகள் விடைபெறப் பல நூற்றாண்டுகள் ஆகும். நம்பிக்கைகளை அறவே தவிர்த்தல் எந்த மனிதனுக்கும் இயலுமா என்பதே ஜயமாகவும் உள்ளது.

### சமுதாயச் சிக்கல்கள்

கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு, தாய்மாமன் உறவு, விதவைநிலை, மணமுறிவு போன்ற சமுதாயச் சிக்கல்களும், கூறுகளும் அவ்வப்பொழுது வெளிப்படுகின்றன. இச்சிக்கல்கள் வேறு நாட்டுப்புற இலக்கியங்களிலும் வெளிப்படுகின்றன என நா. வானமாமலை எடுத்துக்கூட்டுகிறார். இருப்பினும், ஒப்பாரிப்பாடல்களில் அடிக்கடி இவை சிறப்பாக வெளியிடப்படுகின்றன.

### இற செய்திகள் (இறப்புச் செய்திகள்)

மேற்கண்ட நான்கு செய்திகளும் எல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் காணப்பெறுகின்றன.

சில செய்திகள் சில சாதியினர் பாடல்களில் மட்டும் காணப்பெறுகின்றன. அவற்றை இங்குக் காணபோம். பாடல்களின் எண்ணிக்கையின்படி அச்செய்திகள் கீழ்க்காணும் வரிசையில் தரப்பட்டுள்ளன.

மருந்து பற்றிய செய்திகள் ஒன்பது சாதியினர் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. அச்சாதிகள் ஜயர், பிள்ளை, நாயுடு, கோனார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய சாதிகள்.

சமையல் குறிப்புக்கள் ஏழு சாதியினர் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. ஜயங்கார், ஜயர், நாயுடு, அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியன அச்சாதிகள்.

கொலை, தற்கொலை, விபத்து முதலிய வன்முறைச்செய்திகள் நான்கு சாதியினர் பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன. அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியன அச்சாதிகள்.

## ஈசு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

கல்வி பற்றிய குறிப்புக்கள் மூன்று சாதியினர் பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன. ஜயங்கார், கோனார், வண்ணார் ஆகிய சாதியினர் அவர்கள்.

மருந்தும், சுமையல் குறிப்புகளும் பெரும்பாலான சாதிகளில் அவ்வச்சாதிக்கேற்ற முறையில் வெளிப்படுகின்றன.

கொலை, தற்கொலை, விபத்துச் செய்திகள் அகமுடையார், களளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய நான்கு சாதிகளில் ஒரு கூறாகக் காணப்படுகின்றன. அதை அறிந்திருப்பதை அச்சாதியினர் முக்கிய மானதாகக் கருதுகிறார்கள்.

கல்வி பற்றிய குறிப்பு ஜயங்கார், கோனார், வண்ணார் ஆகிய மூன்று இனங்களில் காணப்பட்டிரும் ஒவ்வொரு சாதியிலும் வெவ்வேறு கோணத்தில் வெளிப்படுகிறது. ஜயங்கார் பாடலில் வேதாந்தக் கல்வி பேசப்படுகிறது. வேதாந்தம் வடமொழியில் இருப்பதும், அதை விரும்பிப் படிப்போர் பிராமணர் என்பதும் புலனாகலாம்.

கோனார் பாடலில் தமிழ்க்கல்வி பேசப்படுகிறது. வண்ணார் பாடலில்

“தூணிலே சாஞ்சு தொழைகளோட வாய்கொடுத்தா  
தூணும் செலையோடும் தொரைகளைல்லாம் வாய்மூடும்”

என இறந்துபோன தந்தை/கணவன்/அண்ணனின் நாவன்மையும், இயற்கையறிவும் பாடப்படுகின்றன.<sup>19</sup> வண்ணார் பாடலிலேயே,

“பத்துப்பவன் மெத்தையிலே படிக்கிறே இன்னிருந்தேன்”, எனப் பெரிய கட்டடத்தில் பழிலும் ஏதோ ஒரு கல்வி (ஆங்கிலக்கல்வி) சொல்லப்படுகின்றது.

கல்வி பற்றிய குறிப்புக்கள் இவ்வாறு சிந்தனையைத் தூண்ட வல்லனவாய் அமைந்துள்ளன.

மூன்னேறிய இனம் — ஜயங்கார் — வடமொழிக்கல்வி  
பின்தங்கிய இனம் — கோனார் — தமிழ்க்கல்வி  
மிகப்பின்தங்கிய இனம் — வண்ணார் — ஆங்கிலக்கல்வி  
நகர்ப்புறத்து ஜயங்காரிடையே ஆங்கிலக்கல்வி இப்பொழுது மிகுதியும் இருப்பினும், பாட்டில் ‘மரபுவழிக்கல்வி’ சுட்டப்படுகிறது. கிராமங்களில் இன்றும் உள்ள மரபுவழிக்கல்வியையே பாடல்கள் சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம்.

நகரங்களில் வெளியே சென்று வேலைபார்க்கும் பிராமணர்கள் வீட்டுக்கு வந்ததும் வடமொழிச் சுலோகங்களைக் கூறுவதும்

பிராமணீயம் தவறாமல் வாழ்வதும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. எம்.என். சீனிவாஸ் எடுத்துக்காட்டும் ஒரு பிராமணரின் கூற்றுப் போல் ஜயங்கார், ஜயர் ஆகிய இருசாதியினர் சட்டையை அணிந்து கொண்டு வெளியே போகும்பொழுது ஜாதியை எடுத்துவிடுகிறார்கள். வீட்டுக்குள் வந்து சட்டையைக் கழற்றியதும் ஜாதியை அணிந்து கொள்கிறார்கள்.<sup>6</sup>

பின்தங்கிய வகுப்பினரில் பலர் தமிழ்ப்பற்று மிக்கோராய் இருப்பதைக் காணக்கூடும். முன்னேறிய வகுப்பினர் ஒருசிலர் சிறந்த தமிழ்த்தொண்டு புரிந்தாலும் பொதுவாக அவர்கள் விருப்பம் ஆங்கிலம் அல்லது வடமொழியில் இருப்பதை உணரலாம். அவ்விரு மொழிகளும் பலகாலமாகப் பழக்கமில்லாத பின்தங்கிய இனத்தார் தமிழில் மிகுந்த ஆர்வங்கொள்வது இயற்கை.

ஆனால் வண்ணார் இனத்தில் ஆங்கிலக்கல்வி பேசப்படுகிறது. அது அவ்வினர்த்துக்குரிய மரபுவழிக்கல்வி யன்று. தனிப்பட்டமுறையில் தன் மகளைப் பற்றி அந்த அம்மையார் பாடியிருப்பதால்<sup>7</sup> இது பொதுக்கூறுறன்று. சிறப்புக் கூறெனல் வேண்டும். நாகரிகத்தாக்கம்<sup>8</sup> இதற்குக் காரணமாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஒப்பாரிப் பாடல்களை நுணுகிப் படித்தபின்பு, அவை பாடப் பெறுவதற்குக் காரணங்களாக ஒருசிலவற்றைக் கூறமுடிகிறது. அவையாவன:

### உண்மையான அன்பு

இறந்துபோனவரிடத்துத் தாம்கொண்ட உண்மையான  
அன்பின் காரணமாக ஏற்படும் தம் துக்கத்தை வெளியேற்றும்  
வடிகாலாக ஒப்பாரி சிலருக்குப் பயன்படுகிறது.

### பழக்கம்

ஒப்பாரி பாடுதல் ஒருமுக்கியமான, தவிர்க்கமுடியாத பழக்கமாக உள்ளது. அதனால் இதைப் பாடாமல் இருக்கவியலாது. பழக்க வழக்கத்திலிருந்து மாறுவது எனிதன்று. எனவே, ஒப்பாரிபாடுதலை ஒருவழக்கமாகக் கொண்டுவிட்டமை ஒரு காரணமாகிறது.

### இழப்பு

சீர்வரிசைகளைத் தாய்தந்தையர், அண்ணன் ஆகியோரிட மிருந்து ஒரு பெண் தன் திருமணத்துக்குப் பின்பும் பலகாலம் பெறுகிறாள். அவர்கள் இறந்தபின் அது நின்றுவிடுகிறது. எனவே அவர்கள்

## நக நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

இறப்பின்பொழுது, இசித் தனக்குச் சீர்வரிசை இல்லையே என்ற வருத்தம் ஒப்பாரி பாடலைக்கிறது.

### தத்தம் துயரம்

ஒருவீட்டில் ஒருவர் இறக்கும் பொழுது, அதே தெருவில் உள்ள அதே சாதிப்பெண்கள் வந்துகூடி ஒப்பாரி பாடுதல் வழக்கம். அவர்கள் பாடும் ஒப்பாரி இறந்துகிடப்பவர்க்காக அன்று! தத்தம் வீட்டில் நடந்த துயர நிகழ்ச்சிகளை — சாவுகளை என்னி அவர்கள் கண்ணீர்விடுகின்றனர். எனவே ஒப்பாரி தத்தம் மனக்குறைந்தயத் தீர்க்க உதவும் கருவியாகவும் பயன்படுகிறது.

எனவே, உள்ளப்புண்ணுக்கு மருந்தாவதால் உளவியல் நோக்கு, பழக்கமாகக் கொண்டுவிட்டமையால் பண்பாட்டு நோக்கு, இழப்புக்களை என்னி வருந்துவதால் உலகியல்நோக்கு, ஒருவர் துன்பத்தைப் பிறர் பகிர்ந்துகொள்ள ஏதுவாக இருப்பதால் சமுதாய நோக்கு ஆகிய நான்குவகைகளில் ஒப்பாரி பாடப்பெறுகிறது.

கிராமங்களில் உள்ள பின்தங்கிய இனத்தார்களுக்கு ஒப்பாரி பாடுதல், மேன்மேலும் அக்கலையை வளர்த்துக்கொள்ளல் ஆகியன சிறப்பாகத் தோன்றுகின்றன. ஆயின், நகரங்களில் உள்ள பின்தங்கியோர்க்கு ஒப்பாரி மிகுநியும் தெரிவதில்லை. இவை நாகரிகத்தாக்கம் காரணமாக ஏற்பட்டன எனலாம்.

### தூசங்கயச் சிறப்பு

வேறு எதற்குமில்லாத சிறப்பு எதுகை மோனைகளுக்குத் தாப் படுகிறது. கற்பனைவளம் செறிந்த கருத்துக்கள் படைக்கப்பட்டினும், எதுகை மோனைகட்டு இசைவாகக் கருத்துக் கிடைக்கவில்லை யெனின். பொருளற்ற சொற்களை இட்டேனும் எதுகை, மோனைகளைக் காப்பாற்றத் தயங்குவதில்லை. பெரும்பாலும் அடியெதுகை ஒரே கருத்துள்ள இரண்டு பாடல்களின் முதல் அடிகளிலும், மோனை ஒரே அடியில் பொறிப்பு மோனையும், பாடல்களில் அடிமோனையும் இருக்கக் காண்கிறாம். சான்றுகளைக் கீழே காணலாம்.

“பள்ளி மலைமேலே படியாறும் கோபுரமும்-என்னைப்

பெத்த அப்பா

படியெண்ணிப் பூப்போட்டு-நான்

பாதும் பணிந்தேன்-என்

பாவங்களைக் கேக்கவியே

எள்ளி மலைமேலே-எலையாறும் கோபுரமும்-என்னைப்

பெத்த அப்பா

எலை யெண்ணிப் பூப்போட்டு நான்  
எமனோட் வாதாடி-என்னோட்  
ஏர்க்கங்களும் கேக்கவியே”

“தாலி யெலைபுடுங்கி தருமரொடு பொன்பொறங்தேன்  
தருமருக்கு வாச்சவ-என்னைதூரு  
துயவில் நினைக்கவியே  
வீவி யெலைபுடுங்கி வீமரொடு பொன்பொறங்தேன்  
வீமருக்கு வாச்சவ-என்னைதூரு  
வெலையா மதிக்கவியே”

இவை போன்ற சான்றுகள் இன்னும் சில உள்ளன. இவ் வெடுத்துக் காட்டுகளில் ஒரே கருத்துக் கொண்டு நிகழும் பாடல்கள் இரண்டு வருவதையும் முதல் பாடலில் பொருளோடு கூடிய சொல்லை அமைத்து இரண்டாவது பாடலில் பொருளற் ஒரு சொல்லை அபைப்பதையும்காணலாம். கூர்ந்து நோக்குங்கால், அடியெதுகையையும், பொழிப்பு மோனையையும் காக்கவே அந்தப் பொருளற் சொல் அமைக்கப்பட்டிருப்பது புரியும்.

பொருளற் சொற்களைத் தேடி, அவை கிட்டாத பொழுது இந்த முறையைக் கையாளுகிறார்கள்.

இம்மாதிரி சொற்கள் வரும்பொழுது, அவற்றிற்குப் பொருள் கேட்க, பாடியவர்கள் ஒரே மாதிரியான விடையே கூறியதும் நோக்கத்தக்கது.

பளனி, எளனி, தாலி, வீவி — இவற்றில் எளனிக்கும், வீவிக்கும் பொருள் கேட்டபொழுது, “பளனி என்று வருகிறது, அடுத்த பாட்டில் அதே மாதிரியிருக்க வேணும் என்பதற்காக எளனி என்று பாடுகிறோம்” என்று அந்தப் பாடலைப் பாடியவர் கூறியதும், “தாலி யெலை என்று இருக்கிறது அதிலேயே தருமர் என்றும் இருக்கிறது. தருமருக்கப் புறம் வீமர் என்று வரவேண்டும். அதற்கு வீவியெலை தானே சரியாக இருக்கும்? அருத்தம் பொருத்தம் எல்லாம் ரொம்பப் பார்க்கக்கூடாது” என்ற அறிவுரையோடு கூடிய விடையை அந்தப் பாடலைப் பாடிய அம்மையார் கூறியதும் இவ்விலக்கியத்தின் தலையாய பண்புக்குப் பெருஞ்சான்றுகளாக நிற்கும்.

மார்டிப் பாடல்

பின்தெ முலையில் வைத்துவிட்டு இரவு முழுவதும் விழித் திருப்பதற்காகவே இந்த மார்டிப்பாடல் பாடப்படுகிறது இது வயதில் முதிர்ந்தோர் இறக்கும் பொழுது மட்டுமே பாடப்பெறுவது என்று

## நடா நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

சொல்லப்பட்டது. ஏனெனில் மாரடிப்பாடல் புலம்பற்பாடல் வகை களுள் ஒன்றுதான் எனினும் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு பாடும் பொழுது கேட்பார்க்கும் பார்ப்போர்க்கும் களிப்புத்தான் ஏற்படுகிறது. தானம் போடவும் தோன்றுகிறது. எனவே கருத்துக்கள் துன்பமாக இருப்பினும் பாடும்விதம் இன்பமாக அமைந்திருப்பதால், இது பழுத்த பழங்களுக்கு மட்டும் பாடப்பெறுவது.

“இறந்தவரின் உடலைச் சார்த்தி வைத்து விட்டு, ஆண்பிள்ளைகள் சீட்டு விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். பெண்பிள்ளைகள் என்ன செய்வது? இரவு முழுவதும் விழித்திருப்பதற்காக இந்த மாரடிப் பாடலைப் பாடிக்கொண்டு, நெஞ்சில் அடித்துக்கொண்டு வேடிக்கையாகப் பொழுதுபோக்குவோம்” என்று ஒரு முதாட்டி கூறினார்.

மார்பில் அடித்துக்கொண்டு பாடுவதால் இது ‘மாரடிப்பாட்டு’ ஆயிற்று. இதற்குள்ள தனிச்சிறப்பு தாளத்தோடு பொருந்தியிருப்பது.

முவகைச்சீர் இவ்விரண்டாக அமைந்திருப்பது போல் தோன்றுகிறது. தாளக்காட்டோடு பாடுங்கால், ‘தான் தான் தன்னானன்’ என்று அமைகின்றது.

தொடக்கம் ‘ஆத்தாடியோ ஆத்தாடியோ’ என்று உள்ளது. இதில் நன்கு புலமைவாய்ந்த ஒருவர் ஒருவரிபாடவும், அதனைத் தொடர்ந்து மற்ற அனைவரும் நெஞ்சில் அடித்துக் கொண்டு ‘ஆத்தாடியோ ஆத்தாடியோ’ என்று பாடுகின்றனர். Chorus என்று ஆங்கிலத்தில் கூறப்படுவது போல இது அமைந்துள்ளது.

(எடு) “அருச்சுள்க்கு மச்சினரே  
ஆத்தாடியோ ஆத்தாடியோ”

ஒவ்வொரிடத்தில் ஈரசைச்சீர் அமைத்திருந்தால் அதை அளப்படையாக நீட்டி நெஞ்சில் அடித்துக் கொள்வதற்கு ஏற்றவாறு அமைத்துவிடுகிறார்கள்.

(எடு) “குளிச்சு ஊட தலைமுனுகி  
ஆத்தாடியோ ஆத்தாடியோ”

எனவே, புலம்பற்பாடலில் கானும் இருவகைகளான ஒப்பாரி, மாரடி இரண்டிலுமே தலையாய் பண்புகளாக விளங்குவன முறையேயாப்பமைத்தியும், தாளஅறுதியுமே.

தாலாட்டு ஒப்பாரி

தாலாட்டு

ஒப்பாரி

1. விறந்த குழந்தைக்காகப் பீறந்த ஒருவருக்காகப் பாடப் பாடப்பெறுவது.
2. இன்பவுணர்வுப்பாடல் வகை துன்பவுணர்வுப் பாடல் வகை.
3. குழந்தைக்காக மட்டுமே பாடற்கருத்துக்களை விறந்த பாடப்பெறுவதால் தாலாட்டு வர்க்கேற்ப மாற்றிக்கொள்வதால் (எடு.) பெற்றோர், உடன் விறந்தான், கணவன், குழந்தை, கன்னிப்பருவத்து மகள், திருமணமான மகள்) ஒப்பாரி பலவகைப் படும்.
4. தாலாட்டுப்பாடுதல் சமங்கு ஒப்பாரி பாடுதல் ஒரு சடங்காக இல்லை.
5. தெய்வசிந்தனை மிக்குள்து. தெய்வசிந்தனை மிகுதியில்லை.
6. புராணக்கதைகளும், கதைகள்பாடப் பெறுதல் இல்லை. தெய்வக்கதைகளும், விரும்பிப் பாடப்பெறுகின்றன.
7. மோனை, எதுகை நயங்கள் மோனை, எதுகை நயங்கள் மிக ஒப்பாரியளவிற்கு இன்றி இன்றியமையாதன, அல்லது அமையாதன இல்லை.
8. ஒரேகருத்தைக் கொண்ட பாடல்கள் சில பொழுது நீண்டும் சிலபொழுது சுருங்கி யும் வருகின்றன. (எடு) தாய்மாமனைப் பற்றிய பாடல் 50 அடிகளும் இருக்கலாம்; 10 அடிகளும் இருக்கலாம்.) ஒரே கருத்தைக்கொண்டு இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிறுத்துக்களைப் (stanzas) பாடுதல் இதன் அமைப்பு. (எடு) ‘தாவி கழட்டிவக்கத் தகுந்தவயசாயிடுச்சோ மிஞ்சி கழட்டிவக்க மிகுந்தவயசாயிடுச்சோ.

## ஒற்றுமைகள்

1) இரண்டுமே அவ்வச்சாதியினரின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் (Cultural Traits) வட்டாரமொழி (Dialects) ஆகியனவற்றைத் தாங்கி நிற்கின்றன.

2) இரண்டும் குறிப்பிட்ட நோக்கம்கொண்டு பயன்கருதிப் பாடப்படுகின்றன. தாலாட்டு குழந்தையைத் தூங்கவைத்தல், சிறு வயதிலிருந்தே அதற்குத் தம் பண்பாட்டை யூட்டல், தம் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளல் ஆகியன நோக்கங்களாகவும், அவற்றின் விளைவுகள் பயன்களாகவும் உள்ளன.

ஒப்பாரியில் தம்துன்பத்தை வெளியேற்றல், இறந்தவர்மாட்டுத் தமக்கிருக்கும் அன்பைக்காட்டுதல், தம் செல்வளத்தை வெளிப் படுத்துதல் ஆகியன நோக்கங்களாகவும், விளைவுகள் பயன்களாகவும் உள்ளன.

3) இரண்டிலும், சிலபாடல்களின் கருத்துக்கள் (Contents) வட்டாரப்பேச்சு மொழி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சாதிவேறுபாட்டினைத் தெளிவாக அறியலாம்.

ஒப்பாரியில் உருவமும் (Form) ஓரளவுக்குச் சாதியைக் கண்டு பிடிக்க உதவும்.

(எ-ஞு) பாடற்கருத்தைக் கொண்டு சாதியையறிதல்

“வேப்பிலையும் காப்புமாய் விசம்பியரி கண்ணானுக்கு”

என்று இவ்வரியில் குழந்தை பிறந்த ஏழாம்நாள் அல்லது ஒன்பதாம் நாள் குழந்தைக்கு ஜம்போன்காப்பும் அதோடு வேப்பிலைக்காப்பும் ஜயர்ஜினத்தார் அணிவிப்பர் என்ற செய்திகளைத் தெரிவிக்கிறது. இச்செய்தியை முன்பே அறிந்தோர் பாடலைக் கண்டவுடனேயே இது ஜயர் பாடல் என்பதை உணரவியலும்.

வட்டாரப் பேச்சுமொழி கொண்டு சாதியை யறிதல்

“கோட்டை சொரியங்கோ குத்துங்கோ பச்செனல்லை  
எள்ளைக் கலவுங்கோ வெல்லத்தைப் போடுங்கோ  
தேங்காயைப் போட்டுச் செலுத்துங்கோ காப்பாசி

இந்த வட்டாரப் பேச்சுமொழி பிராமணர்களுக்குரியது,

“சீயான் அடிச்சாக சீருடிடும் கையினாலே”

என்ற வரியில் உள்ள சீயானைக் கொண்டே இது கள்ளர் பாடல் என்பதை அறியலாம்.

ஓப்பாரியில் உள்ள சில கருத்துக்களைக் கொண்டும் அவ்வச்சாதிகளை உணரலாம்.

‘‘வெள்ளி யடுப்புவச்சு வெங்கலப் பாளைவச்சு  
நீங்க தங்கின எடத்துக்கு — நான்  
பொங்கியிட வாரதெத்போ?’’

இதில் குறிக்கப்பெற்றுள்ள வெண்கலப்பாளைச் சமையல் ஜயங்கார், ஜயர் இருவருக்கு மட்டுமே சிறப்பானது என்பதை அறிந்திருப்பின், இங்குச் சாதியைக் கண்டுகொள்ளவியலும்.

‘‘தோள்நெறஞ்ச ழுணல் தொட்டெநறஞ்ச புஸ்தகம்’’ என்னும் இவ்வரியும் இப்பாடல் பிராமணர்கள் பாடியது என்பதைக் காட்டும்.

‘‘தேன்மொளியா செத்தது சிறுபுதுமை போலத்தான்’’ இவ்வரியில் காணப்படும் ‘புதுமை’ என்னும் சடங்கு நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியாருக்கே யுரியது.

‘‘குலாடு குத்தி சருக்காக கறிசமைச்சு  
கு(ழ)ந்திருந்து தின்னமக்க இன்னக்கி  
சோந்து படுக்கிறமே’’

என்னும் பாடல் தெளிவாகச் சாதியைக் காட்டவில்லை யெனினும் பிராமணர்ஸ்தார் பாடியது என்பதைக் காட்டுகிறது.

‘‘ஆளக் கெணறுவெட்டி அடிவரிசை கல்பாவி  
ஆளமின்னும் பாக்காம-என்னை  
அமுத்கிளீங்க கங்கையிலே’’

இவ்வாறு கணவனை வெறுத்துப் பாடும் பாடல் அகமுடையார் கள்ளர்,வண்ணார் ஆகிய சாதிகளுள் காணப்படுகிறது.

‘‘மர்க்கா அரிசிகொண்டு — ஒன்னைப்போல ஒரு  
மன்னவனை முன்னடத்தி’’

பிறந்த வீட்டிலிருந்து சீரைப் பெற்றுக்கொண்டு (ஒரு சேவலும், ஒரு மரக்கால் அரிசியும்) கணவன் முன்னேபோக, மனைவி பின்னே செல்லுகின்ற இப்பழக்கம் கள்ளருக்கு உரியது என அறிகிறோம்.

## ஈடு நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

ஒவ்வொரு சாதிக்கும் சில சிறப்புப்பாடல்கள் உண்டென்பதைத் தகவலாளர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். சான்றாக, கள்ளர் இனத்துப் பெண்மணி ஒருவர், ஜயர் இனத்தில் விதவை.

‘தோசைக் கல்லுக்கு - என்னைத்  
தோணையா வச்சுப் போனேனோ

அம்பட்டனுக்கு - என்னை  
ஆளாக்கி ணேனே’

என்று அழுவாள் என்று கூறியது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒப்பாரியில் உள்ள வட்டாரப் பேச்சுமொழி கொண்டும் சில சாதிகளைக் கண்டுபிடிக்கவியலும்.

‘பூப்போல் தோசைவார்த்து’  
‘நம்பாத்திலே’

ஆகியன பிராமணர் பேச்சுவழக்கு.

‘கின்னமக்கள் அப்பத்தா’  
‘என்சமத்தி ஆயா’

இவை செட்டியார் பேச்சுவழக்கு.

‘சீக்கு அதிகமின்டேன் ஒங்கலுக்கு  
செவலோகம் கிட்ட இன்டேன்’

என்ற அடிகளில் காணப்படும் ‘இன்டேன்’ (என்றான்) கள்ளர் மொழியாகும்.

ஒப்பாரியின் உருவம்

ஒரே கருத்தைக் கொண்ட பாடல்கள் இரண்டு பாடுதல் என்ற பொதுவடிவம் இதற்கு இருப்பினும், சில நுணுக்கமான வேறுபாடுகள் சாதிகளை உணர்த்தவல்லனவா யுள்ளன.

முன்னேறிய இனத்தார் பாடும் பாடல்கள் சிறுசிறு பாடல் களாக உள்ளதையும், (இரண்டு அல்லது நான்கு அடிகள்) பின்தங்கிய இனத்தார் பாடுவனவற்றில் பெரியபெரிய பாடல்கள் மிகுதியும் இருத்தலையும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடாகக் கூறலாம்.

ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை ஆகிய மூவரின் பாடல்களும் சிறியன வாகவும், செட்டியார் தொடங்கி அரிசன் வரை அனைவரின் பாடல்களும் சிறியன, பெரியன இரண்டும் கலந்தும் உள்ளதைக் காண்கிறோம்.

ஆயின், செட்டியார், நாயுடு, இருவர் பாடல்களிலும் சிறியனவே பெரும்பகுதியாகவுள்ளன. மற்றவர்களின் பாடல்களில் நீண்ட பாடல்கள் பெரும்பகுதியின.

பொதுவாக, ஒரு கருத்தைக் கொண்ட பாடல்கள் இரண்டு பாடுதலையே பலரது ஒப்பாரியில் காணமுடிகிறது. ஆயின் செட்டியார் ஒரு கருத்தைக் கொண்ட பாடல்கள் ஐந்து வரை பாடுகின்றனர். இவ்வாறு அதிக எண்ணிகையுள்ள பாடல்கள் பாடினால், பாடுவோரை மற்றவர்கள் மிகவும் புகழ்ந்து தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்வர் என்று கூறப்பட்டது. இவர்கள் புகழ்வது பாடுவோரின் பாட்டுத்திறத்தையே; அதாவது மோனை, எதுகை நயங்களை. எனவே, இது மீண்டும் ஒப்பாரிப்பாடல்களின் தனிப்பண்பு எதுகை, மோனை நயம் என்பதை வலியுறுத்தும்.

அம்பலக்காரர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் அரிதாக, ஒரே கருத்தைக் கொண்ட மூன்று பாடல்களைக் காண்கிறோம்.

சிறிய பாடல்கள்	சிறியன மிகுதியும் நீண்டவை குறைவாகவும் கலந்தமைந்தவை	நீண்டவை மிகுந்தும் சிறியவை குறைந்தும் கலந்தமைந்தவை
-------------------	--	--

ஜயங்கார்	செட்டியார்	கோனார்
ஜயர்	நாயுடு	அம்பலக்காரர்
பிள்ளை		அகமுடையார் கள்ளர் வண்ணார் அரிசன்

### குறிப்புக்கள்

1. Maria Leach (Ed), Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend, p. 1034.

2. வினிகள் இறந்தார்க்குத் தக்கவாறு கீழ்க்காணும் வகைகளில் அமைகின்றன. கனவளாக இருப்பின் ‘நான் வா(ழ)ந்த சீமான்’, ‘நான் வா(ழ)ந்த அதிகாரி’, ‘நான் தேடிய மகராசர்’ என்றும், தாய்தந்தையா யிருப்பின் ‘அம்மாவே’, ‘அம்மா’, ‘ஜயரே, பெத்தாரே’, ‘என்னைப்பெத்த அப்பா/ஜயா’, ‘என்னைப் பெத்த அம்மா’, ‘என்னைப் பெத்தாரு’ என்றும், தமையனாயிருப்பின் ‘என்பெறவி அன்னா/அன்னே’ என்றும், சிறுகுழந்தையா யிருப்பின் ‘என்கண்ணே’ என்றும், வளர்ந்த மகனாயிருப்பின் ‘நான் பெத்த மகனே’ என்றும், வளர்ந்த மகனாயிருப்பின் ‘நான் பெத்த மகனே’ என்றும் திருமணமான மகனாயிருப்பின் ‘நான் பெத்த வாவாசி’ என்றும் அவை அமைந்துள்ளன.

சில பாடல்கள் பொதுவாக இருக்கும். யாருக்கும் பாடக் கூடியவயாக இருக்கும். அவற்றைப் பாடுக்கால் இறந்தவர்க்கேற்றபடி வினிப்பெயர் மட்டும் மாறும். காட்டாக,

‘கூப்பிட்டால் கேக்கலையோ குரலே மறந்தாயோ  
அழைச்சாலும் கேக்கலையோ அங்கேயிராக்காச்சோ’

என்ற பாடல் யார் இறந்தாலும் பாடத்தக்கது.  
ஆயின், சில பாடல்கள் சில உறவினர் இறந்தால் மட்டுமே பாடக் கூடியவை.

‘கையில் கிளிவளத்தேன்  
கடலோரம் தப்பவிட்டேன்  
மடியில் கிளிவளத்தேன்  
மலையோரம் தப்பவிட்டேன்’

என்பது சிறுகுழந்தை அல்லது திருமணமாகாத மகள் இறந்தநிலையில் பாடுவது.

‘வண்ணக் கிலுகிலுப்பை  
வச்சாட்டும் நாளையிலே  
வச்சாட்டத்தேரியாம - நான்  
வையையிலே விட்டெறிஞ்சேன்’

விதவை தன் இழப்புக்களைக் கூறும் நிலையில்,

‘தாலி களட்டிவக்க—எனக்கு

தகுந்தவய சாயிருக்சோ

மிஞ்சி களட்டிவக்க — எனக்கு

மிகுந்தவய சாயிருக்சோ’

என்று கூறுதல் தன்கணவன் இறப்பின் பொழுது பாடப்பெறுவது.

தங்கத் தழுக்கடிக்கும் தாசில்தார் வந்தெறங்கும்

தாசில்தார் யையத்த — ஒரு

தம்பி அரிதாக்சோ’

என்பது உடன்பிறந்தாரின் இறப்பின் பொழுது பாடுவது.

பொட்டோட மையோட பொறந்த கடியோட

ழுவோட தீக்கலக்கப் புண்ணியங்கள் செய்திருக்கே

என்பது மங்கலத்தோடு இறந்த பெண்ணின் இறப்பின் பொழுது பாடும் ஒப்பாரி.

இவ்வாறே ‘ஒவ்வொருவருக்கும் சிறப்பாக அமைந்த ஒப்பாரிப் பாடல்களையறிந்து பாடுதல் வேண்டும். யாருக்கும் எதையும் பாடிவிட முடியாது. அப்படி யாரேனும் பழக்கமில்லாதவர்கள் மாற்றிப் பாடி விட்டால் மிக்க பழக்கமுள்ளவர்கள் உடனே கண்டுபிடித்து ஒருவரையொருவர் பார்த்துப் புன்னகை செய்துகொள்வார்கள்’ என்று மற்றோர் ஆய்வாளர் கூறுவது உண்மையே.

(பா.ரா. சுப்பிரமணியம், தமிழக நாட்டுப்பாடல்கள், ப. 68.)

3. பா. ரா. சுப்பிரமணியம், தமிழக நாட்டுப்பாடல்கள், ப. 84.
4. Richard M. Dorson, Folklore and Folklife, p. 3.
- 5) Richard M. Dorson, op.cit., p.3.
- 6) Myron Weiner (Ed), Voice of America Forum Lectures, p.68.
- 7) இந்தப் பெண்மணியின் களன் மதுரையில் ‘நாஸிங்’ படித்துக் கொண்டிருந்ததாகவும், இடையில் உடல்நலமின்றி இறந்து விட்டதாகவும், இந்தத் தகவலாளரே கூறினார். அக்கலவி பற்றியும், தன்மகள் உடல்நலம் இன்றி இருந்தபொழுது மதுரை அரசினர் மருத்துவமனையில் மருத்துவம் பார்த்தமை பற்றியும் இந்தப் பெண்ணினி பல பாடல்கள் அழகாகக் கட்டியுள்ளார்.
- 8) டாக்டர் மு. சண்முகம்பிள்ளை (ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்) அவர்களின் கருத்து: ‘நாகரிகத்தாக்கம்’ என்பது ஆங்கிலத்தில்

## தசு ராட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

‘sophistication’ என்ற பெயரைப் பெறுகிறது. இது நகர்ப்புறத் தாக்கம் (urbanization), புதுமையாக்கம் (modernization) ஆகியவற்றோடு ஓரளவுக்குத் தொடர்புற்றது; ஓரளவு வேறு பட்டது.

‘புதுமையாக்கம்’ என்பது (modernization) பழையிலிருந்து மாறிப் புதுமையில் இறங்குதலும், இல்லாத ஒருபொருளைப் புதிதாகப் படைத்துக் கொள்ளலும் ஆகும். ஆனால் நாகரிகத்தாக்கம் என்பது புதுமையான ஒரு பொருளில் மேலும் மதிப்பைச் (prestige) சேர்ப்பது என்பது.

இதுபற்றிய விவாதத்தில் பங்குகொண்டு தெளிவுபடுத்தியவர். அறிஞர். வெங்கடரத்தினம், பேராசிரியர், சமூகவியல், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.

சமயம்	தாலாட்டு	ஒப்பாரி
பெறுந்தெய்வ வழி பாடு (ஆண், பெண் தெய்வங்கள்)	இணைத்தெய்வ சிறு பெறுந்தெய்வ (பெண், ஆண் தெய்வங்கள் மட்டும்)	சிறு பெறுந்தெய்வ வழிபாடு (பெண், ஆண் தெய்வங்கள்) மட்டும்
1. கொவனைவும் 2. கைசுவ-கொவனைவும் 3. கைசுவம்	1. மரம், செடி வடிவில் அமைந்தலை 2. மனிதவடிவில் அமைந்தலை	1. மரிதையுள் வழிபாடும் மாக்கல் (தெண்டெய்வும்) மிகியும் கள் (ஆண் தெய்வங்கள்) மிகியும் கள் (ஆண் தெய்வங்கள்)

## சமயக் கோட்பாடு

இறந்த காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும் சமயமில்லாத சமூகம் இல்லை<sup>1</sup> என்னும் கூற்று தவிழ்நாட்டுக்கும் பொருந்தும். அச்சமய வணர்வுகள் வாய்மொழி இலக்கியத்தில் இயல்பாக வெளியாகின்றன. அவற்றினாடியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் பதினேராரு சாதிகளின் சமயக் கோட்பாட்டைக் காண்பது இப்பகுதியின் நோக்கம்.

எல்லாச் சாதியினர் பாடவிலும் பொதுவாக அமைந்த சில கூறுகளைக் காண்கிறோம். ஒவ்வொரு சாதிக்கும் தனித்தனியே அமைந்த சில சிறப்புக் கூறுகளும் உள்ளன. “நாட்டுப்புறவியலே மனிதனின் சமயமும். தத்துவமும் ஆகாது எனினும், மக்களின் சமய வாழ்வைப் பற்றிய அறிவை அது வளர்க்கமுடியும். அதனை ஆராய்ச்சியாளன் வேறெந்த வழியிலும் பெறமுடியாது”<sup>2</sup> என்ற பாரா. சுப்பிரமணியத்தின் கூற்று இங்குப் பொருந்தும்.

ராபர்ட் ரெட்பீல்ட்ஸ் என்ற சமூகவியல் அறிஞர் அமெரிக்க வாழ்க்கை முறையைப் பெருமரபு (Great Tradition), சிறுமரபு (Little Tradition) என்று பிரித்துக் காட்டுவது போலத் தமிழ்நாட்டுச் சமய வழிபாட்டையும், பெருந்தெய்வ வழிபாடு சிறுதெய்வ வழிபாடு என்று இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்.<sup>3</sup> இவை மட்டுமின்றி இடைப்பட்ட தெய்வ வழிபாடு என்று ஒன்றையும் இணைக்கின்ற கருத்தும் உள்ளது.<sup>4</sup>

இம்முன்று வகை வழிபாடுகளுக்கும் சுருக்கமாக இலக்கணம் கூறுவேண்டியது கடமையாகின்றது.

பெருந்தெய்வ வழிபாடு என்பது பூசை, திருவிழா முதலிய வற்றைப் பொறுத்த அளவில் காலவரையறைக்குப்பட்டது. திட்ட வட்டமான வரன்முறைகள் கொண்டது குறிப்பிட்ட நாட்களில் விழாக்கள் முதலியன் கொண்டாடப்பெறும். சிறுதெய்வ வழிபாடு இதற்கு மாறானது. இத்தகைய திட்டவட்டமான வரன்முறைகள் இல்லாதது.

இடைப்பட்ட தெய்வ வழிபாடு என்பது சிறுதெய்வ வழிபாட்டு நிலையிலிருந்து மாறி, பெருந்தெய்வ வழிபாட்டை நோக்கி வளர்ந்து கொண்டிருப்பது.

‘இயற்கையாகவும் பாரம்பரியமாகவும் இருப்பது நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காணப்படுகிறது’<sup>5</sup> என்கிறார் பா.ரா. சுப்பிரமணியம். சமயவுணர்விலும் அவ்வாறே இயற்கையாகவும் பாரம்பரியமாகவும் மக்களுக்கு உள்ள எண்ணங்கள் தாலாட்டு, ஒப்பாரிகளில் வெளியாகின்றன. முதலில் தாலாட்டுப் பாடல்களில் வெளிப்படும் சமயவுணர்வையும், பின்னர் ஒப்பாரிப் பாடல்களில் வெளிப்படும் சமயவுணர்வையும் காணப்போம்.

**பெருந்தெய்வ வழிபாடு**

**வைணவம்**

இச்சமயத்தில் தீவிரப் பற்றுடையோராய் ஜயங்கார் உள்ளனர். ‘தீவிரம்’ என்ற அடைமொழி இவர்கள் வேறெந்தத் தெய்வத்தின் பெயரையும் மறந்தும் கூறாமை நோக்கிக் கொடுக்கப்பட்டது.

‘தாலாட்டுப் பாடல்கள் வேண்டும்’ என்று கேட்டவுடனேயே ‘மடமட’ வென்று இனிய இடையோடு பொருந்திய பாடல்களைப் பாடுகின்றார்கள். அவை பெரியாழ்வாரின் ‘மாணிக்கங்கட்டி’ எனத் தொடங்கும் பாசுரங்களும், குலசேகராழ்வாரின் ‘மன்னு புகழ்க்கொசலைதன்’ எனத் தொடங்கும் பாசுரங்களுமாக இருக்கக் காண்கிறோம். இவை தவிர, வாய்மொழி இலக்கியமாக வள்ள பகுதியிலும் அபிராமச்சந்திரன், பலராமச்சந்திரன் என்று மட்டுமே குழந்தையைப் போற்றுகிறார்கள்.

‘ஆறிரண்டும் காவேரி அதுநடுவே ஸ்ரீங்கம் ஸ்வாமிரெண்டு கையினுலே தந்த தீரவியமோ’<sup>6</sup>

போன்ற அடிகள் மீண்டும் இவர்களின் வைணவப் பற்றைக் காட்டும். திருமால் வணக்கம் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டில் அடங்கும்.

**சைவ வைணவம்**

ஜயர் சிவனை வணங்குவோராக, நெற்றியில் நீறு அணிவோராக இருப்பினும், குழந்தையை வருணிக்கையில் இராமன், கண்ணன் ஆகிய தெய்வக் குழந்தைகளை நினைவு கூர்கிறார்கள். ஜயங்கார் போல் இவர்கள் தீவிரச் சமயப் பற்றுடையோராய்க் காணப்படவில்லை.

சைவ-வைணவம் இரண்டு சமயங்களின் கடவுளர்களும் தனித் தனியாகவும், சில பொழுது இணைந்தும் போற்றப்படுகின்றனர். சைவம், வைணவம் இரண்டுமே பெருஞ்சமயங்களாதவின் இவர்களின் வழிபாடு பெருந்தெய்வ வழிபாடு ஆகின்றது.

## நு ० நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

இங்குச் சில சான்றுகளைக் காண்போம். இவர்களின் பாடல்களில் முதன்மையாக இடம்பெறுபவன் இராமன். குழந்தையை இராமனாகவே எண்ணிப் பாடுவதாகவும் தோன்றுகிறது. அல்லது குழந்தைக்குச் சிறுபருவத்திலேயே இராமனைப் பற்றிக் கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம். இவர்கள் பாடும் பாடல்களில் சில, ஜயங்கார் பாடல்களைப்போல இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றிருப்பனவாகக் காண்கிறோம்.

‘வைகுண்ட வாழ்பதியோ வாக்தேவ மூர்த்தியரோ  
வையமெல்லாம் காக்கவந்த மகராஜ கண்மணியோ  
கோசலையான் பாக்கியமோ கைகேசி கண்மணியோ  
சுமித்திரை யாருடைய செல்வத் தீரவியமோ’

இப்பாடல் இராமன் புகழையும், அவன் தாயர் முவரையும் கூறுகிறது. இராமனைப் பற்றி மிகச்சிறு பருவத்தில் குழந்தைக்குச் சொல்வது போலவும் கொள்ளலாம். ‘‘இது இராமாயணப் பதம். அருணாசலக் கவியினுடையது. இதுபோன்ற பாடல்களை யெல்லாம் மனப்பாடம் செய்து பாடுவது எங்களுக்குப் பழக்கம்’’ என்று பாடிய அம்மையார் கூறியது நோக்கத்தக்கது. ஜயங்கார்கள் பெரியாழ்வார், குலசேகரர் பாசுரங்களை மனனம்செய்து பாடுதல் போல் ஜயர்களும் எழுத்திலக்கியத்திலிருந்து மனனம் செய்து பாடுகிறார்கள். ஆனால் ஜயங்காரைத் தவிர வேறெந்தச் சாதியினரும் பெரியாழ்வார், குலசேகராழ்வார் பாசுரங்களை மனனம் செய்து பாடவில்லை.

எழுத்திலக்கியத்தில் உள்ள தாலாட்டுப் பகுதிகளை ஜயங்கார், ஜயர் இருவரைத் தவிர வேறெந்தச் சாதியாரும் மனனம் செய்து பாடவில்லை. மற்றவர்கள் பாடுவதெல்லாம் வாய்மொழியிலக்கியமே.

மற்றொரு பாடலில் ஈஸ்வரனைப் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. நாடோறும் காலை, மாலை இருபொழுதும் வழிபடுதலும் அதில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இவ்விரண்டு பெருஞ்சமயங்களும் தனித்தனியே காணப்படும் நிலையும், கலந்துநிற்கும் நிலையும் ஒரே பாடலிலேயே காணப்படுகின்றன.

‘‘ராமேஸ் வரத்திலே நல்லதன் ணீர்ப் பொய்கையிலே  
நல்லதன் ணீர்ப் பொய்கையிலே கும்பிட்டு நிற்கையிலே  
கும்பிட்ட கைக்குராமர் குழந்தைவரம் தந்தாரோ’’

என்னும் பொழுது ராமனைப் போற்றுகின்றனர்.

மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க பெருந்தெய்வம் பிள்ளையார் இந்தப் பிள்ளையாரை வணங்கிய பின்னே எச்செயலையும் செய்வது தமிழ்

நாட்டில் உள்ள பல சாதியினரின் மரபாக இருப்பதைக் காணலாம். இத்தகவலாளர் தன் பாடல் சிறப்பாக அமைவதற்காகவும், குழந்தையைக் காக்க விநாயகர் உதவுவார் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதனாலும் முதன்முதலில் விநாயகரை அழைக்கின்றார். அத்தாலாட்டின் தலைப்பு ‘சிவங்கரி’தாலாட்டு’.

‘சிந்தை மகிழ்ந்து சிவசங்கரியைத் தாராட்ட  
கந்தனுக்கு முன்பிறந்த கற்பகமே முன்னடைவீர்’

என்றும், ‘ராமர் தாலாட்டு’ என்ற பாடலில்

‘மங்கையுமை யாள்மகனே மாயோன் மருமகனே  
கெங்கைதாரிச் சார்மகனே கணபதியே முன்னடைவீர்’

என்றும் பாடியுள்ளார். விநாயகருக்கு விருப்பமான பொருட்களைப் படைத்து வழிபடுவதும் அடுத்த வரிகளில் காணகிறோம்.

‘செங்கரும்பும் மோதகமும் சேந்த இளங்கிரும்  
கண்குழிஞ்ச மாயபழமும் கதலிபழம் நான் படைப்பேன்’

என்பன அவ்வரிகள். தன்பாடல் சிறப்பதற்காகக் ‘கலைமகள் வணக்கமும்’ செய்யப்படுகிறது.

திருமாவின் அவதாரங்கள் பலவற்றைச் சொல்லித் தாலாட்டு மிடத்தையும் கிருஷ்ணா, ஸ்ரீஹரி, பரிபூர்ணா, தாசாதி, கோபாலா, மாதவரே என்று குழந்தையை அழைக்கின்ற மற்றோரிடத்தையும் காணகிறோம்.

குழந்தைக்குத் துணையாக இருப்பர் என்று எண்ணப்படும் தெய்வங்கள் ரங்கநாதர், பார்வதி, ஈஸ்வரர், பெருமாள், லக்ஷ்மி, மகதேவர் ஆகியோர். இங்கு வைணவம், சைவம் இரண்டுக்குமே இணையான சிறப்புத் தரப்பட்டுள்ளது.

நெடுங்காலம் சென்று பிறந்த குழந்தையை “இத்தனை நாள் எங்கிருந்தாய்?” என்று கேட்பது போலவும், அதற்கு அது பதில் சொல்வது போலவும் வரும் வரிகளில்.

“மாடப் புறாவே மழைக்கெல்லாம் எங்கிருந்தே?

மகிழ்ச்சியுள்ள மீனாட்சி மணிமண்டபத்தில் வீற்றிருந்தேன்”

என மீனாட்சியம்மன் கூறப்படுகிறாள்.

அம்மனுடைய பெயர் ஊருக்கு ஊர் வேறுபடும். அப்பெயர்களும் ஓரிடத்தில் காணப்படுகின்றன. மீனாட்சி அம்மன். சாலாட்சிஅம்மன், குந்தளாநாயகி, பாவதவர்த்தனி ஆகிய பெயர்கள் அவை. தனது குழந்தை ஒரு முத்து என்றும் அந்த முத்து இந்தத் தெய்வங்களின்

## நூல் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

முக்குத்திக்கேற்ற முத்து என்றும் கூறுமிடத்தில் ‘அம்மன் மீது கொண்ட பக்தி’ வெளிப்படுகிறது. அம்மனை அழகுபடுத்திப் பார்ப்பதும் உள்ளத்தில் அமைந்துள்ள பக்தியின் விளைவுதானே?

‘சங்கரன் கோனிலுக்கு, தவத்துக்குப் போகையிலே  
தவமும் குடுத்தாரோ, ஸ்வாமியின்பேர் கொண்டாயோ’  
என்னும் பொழுது சங்கரனைப் போற்றுகின்றனர்.

‘சங்கர விங்கம் - நீ தனுஷ்கோடி ராமவிங்கம்  
பூர்வத்து விங்கத்தை — நீ பூஜைசெய்ய வந்தாயோ’

என்னும்பொழுது ‘ராமவிங்கம்’ என்ற வைணவமும் சைவமும் இணைந்த நிலையைப் பாடுவதைக் காணலாம். தான் மட்டும் அல்லாது தனக்குப் பிறந்த குழந்தையும் சங்கரனையும், இராமனையும், இராமவிங்கத்தையும் பூசை செய்யவேண்டுமென்று என்னும் எண்ணம் இவ்வரிகளில் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. இறுதியில் முருக வழிபாடு உள்ளது. ஆனால் ‘சுப்பிரமணியர்’ என்றே குறிக்கிறார்கள். எனவே முருகன் வடமொழிப் பெயரோடு வணங்கப் பெறுகிறான் என்பது குறிக்கத்தக்கது.

ஜயர்களைப் போலவே செட்டியார்களும் சைவர்களாக வுள்ளனர். ஜயர்களைவிடவும் சைவத்தில் இவர்கள் கொண்ட பற்று ஆழமாகக் காணப்படுகிறது. அதேபொழுது வைணவத்தை அறவே ஒதுக்கிவிடாமல், மிக அரிதாக ‘இராமர்’ பெயரைக் கூறியிருப்பது வைணவத்தில் தங்களுக்குக் காழ்ப்படுமில்லை, பற்றுமில்லை எனக் கூறுவது போலிருக்கிறது. ‘‘சைவர்களாக இருக்கும் இவர்கள் வைணவக் கோயில்களில் மிகுந்த அக்கறை கொள்வதில்லை’’ என்று சமூகவியல் வல்லுநர் தர்ஸ்டன் கூறுவதைக் காண்க.

சீதை இராமனிடம் மான் கேட்டல், இராமன் தேடிச்செல்லல், இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து செல்லல், இராமன் அனுமனை அனுப்புதல், இராம - இராவணப் போர்க்காட்சி ஆகியவற்றை விவரிக்கும் ஒரு தாலாட்டுப் பாடலும் செட்டியார் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆயின் இராமாயணமாபாரதக் காட்சிகளைக் கூறும் பகுதிகள் உண்மையில் சமயப்பற்றைக் காட்டுவன் என்பதைவிட நமது பெரியோர்கள் பொதுவாகவே சிறு குழந்தைகள்க்கு இதிகாசங்கள், புராணக் கதைகளைத் தூக்கநேரக் கதைகளாகச் சொல்லும் பழக்கமுடையோ ராதலின், அப்பகுதிகள் அத்தகைய நோக்கோடு பாடப்பெறுகின்றன எனல் பொருந்தும்.

நாட்டு இனத்தாரும் பொதுவாக ‘வைணவர்கள்’ என்று கூறப்பட்டிரும், தாலாட்டுப் பாடல்களில் பல்வேறு சைவக்கடவுளரின்

பெயர்களைப் பல்வகைகளில் (மனதுபாட்டின் காரணமாக) பாடு கின்றனர். ‘இராமரை’ப் பற்றி இரண்டு இடங்களில் மட்டுமே சொல்கின்றனர்:

‘ராமிக்கு அனுத கண்ணேநா—என்கண்ணே நீ  
ராமர்பாதம் பெத்த கண்ணேநா—

தூரிக்கு அனுத கண்ணேநா—என்கண்ணே நீ  
சொக்கர்பாதம் பெத்த கண்ணேநா’

என்ற வரிகளில் முதல்வரி ‘ராமிக்கு’ எனத் தொடங்குவதாலும், ராமரைத் தெய்வமாக ஏற்கும் உள்மிகுப்பதாலும் இரண்டாம் வரி ‘ராமர்பாதம்’ எனப் பாடுகின்றனர். இவ்வாறு மோனையழகும் காக்கப்படுகிறது. ‘ராமர்’ பெயரும் கூறப்படுகிறது. எனவே, இது இரட்டைப் பயன்கருதியது. இதைத் தவிர மற்றோரிடத்தில்,

‘ராமர் பசுவளக்க லச்சுமணர் பால்கறக்க  
சீதை எஞ்சிச்சுத் தீழுட்டிப் பால்காச்சி  
சீதையம்மா மோர்கடைய—என்னய்யா  
கெல்வமகன் நித்திரைபோ’

என, இராமன் குடும்பத்தாருக்குத் தங்கள் அன்றாட வேலைகளையே கொடுத்துவிட்டதைக் காண்கிறோம். இவ்விரண்டு இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் ‘தில்லை நடராஜர்’ தன் மகனுக்குத் தீர்க்காய்கள் தந்தமையும், ‘சாம்பசிவன்’ பூசை செய்து தன்மகன் தரணியாள வந்தமையும் கந்தையன் காவல் நிற்பதையும் கூறுகின்றனர்; வேலவன், சுப்பையா, ஸ்வாமி எனப் பலவாறாக முருகனை அழைக்கின்றனர். மீனாட்சியும் பாடப்படுகிறாள்.

கோனாரும் இவர்களைப் போலவே வைணவர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்கள்.<sup>8</sup> ஆயின் பாடல்களைப் பார்க்கையில் வைணவத் தில் சிறிதும் பற்றுடையோராய்க் காணப்படவில்லை; ஓரிடத்தில் ‘சீரங்கத்துக் கோயில்’ என்றும் ‘கம்சன் மருமகன் கண்ணேநா’ என்று குழந்தையை வியந்து பாராட்டும் மற்றோரிடத்தில் கண்ணன் என்றும் வைணவ சமயத்தில் தமக்குள் மேலோட்டமான பற்றைக் காட்டிக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் பாடவில்,

‘சங்கரனார் லிங்கம் தனிக்கோடி ராமலிங்கம்  
காசி விசுவலிங்கம்—நான் பெத்தான் நீ  
கடம்பவன சொக்கவிங்கம்  
சந்தனவிங்கம்—நீ  
சதுரகிரி மகாவிங்கம்’

எனப் பல லிங்கங்கள் அழகுற அடுக்கிக் கூறப்படுகின்றன. அழகரையும், மீனாவையும் அன்போடு பாடுகிறார்கள். ‘பஞ்சாட்சரம்’ என்றும்

## நூத்துப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

குழந்தையைக் குறிக்கின்றனர். ‘நமசிவாய’ என்பதே பஞ்சாட்சரம் என இங்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டும். மீனாவின் கோலச்சடை, அதில் உள்ள மலர், கிளிகள் அவளோடு வினையாடுதல், அவள் சொக்கட்டான் ஆடிப் பாண்டியரைத் தோற்கடித்தல், கோபுரம் சோதிமின்னுதல் இவற்றைக் காணுங்கால் அந்த உள்ளாம் மீனாட்சி யம்மையிடம் எவ்வளவு தோய்ந்துள்ளது என்பதை அறியலாம்.

எனவே நாயுடு, கோனார் இருவருமே பெயரளவில் வைணவர் களாக—ஆயின் செயலளவில், மனத்தளவில் சைவர்களாக—வாழ் கிறார்கள் எனலாம்.

அடுத்து அம்பலக்காரர், அகமுடையார் இருவரும் இராமனைப் பற்றி இரண்டு இடங்களிலும், மாயாவுதாரரைப் பற்றி ஓரிடத்திலும் பாடியுள்ளனர்.

இராமனைப் பற்றிய இரண்டு இடங்களில் ஒன்று இராமாயணக்காட்சி; இன்னொன்று ‘ராமர்பாதம் பெத்த கண்ணோ’ என முன்பே நாயுடு பாடலில் கண்டது போன்ற பகுதி. இவை இரண்டும் வைணவப் பற்றை வெளிப்படுத்தா. இராமாயணக் கதைநிகழ்ச்சி களைப் பலர் பாடல்களில் காண்பதற்குக் காரணம் அது நாட்டுப்புறக் கதைபோன்று தமிழகம் முழுவதிலும் பரவியிருப்பதே. தீவிரமான சைவர்களுக்குக் கூடத் திருவிளையாடற் புராணத்தைப் பற்றியும், அதில் உள்ள எல்லாக் கதைகளும் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆயின் இராமாயணம் அறியாதோர் இருக்க முடியாது. எனவே இராமாயணக் கதையிலுள்ள நிகழ்ச்சிகளைப் பாடுவோர் வைணவத்தில் ஈடுபாடு கொண்டோராக இருத்தல் வேண்டும் என்பதில்லை. காலட்சேபங்களிலும், நாட்டியங்களிலும், நாட்டிய நாடகங்களிலும், தோற்பாவைக் கூத்திலும் — எங்கும் எல்லா மக்களிடையேயும் இராமாயணம் பாவியுள்ளது. இராமாயணக் காட்சிகளைத் தாலாட்டில் பாடுவதற்கு அது எல்லா இடங்களிலும் பரவியுள்ள தன்மையே காரணம் எனலாம். இராமாயணக் காட்சிகளைப் பாடுவதற்கும் வைணவ சமய ஈடுபாட்டுக்கும் தொடர்பில்லை.

‘மாயாவுதாரர்’ என அழகர் கூறப்படுகிறார். அவ்வவ்விடங்களில் புகழ்பெற்றுவிடும் தெய்வத்தைத் (Dominant Deity) தம் தெய்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளல் நம் மக்களின் இயல்பாக இருப்பதால், ‘மாயாவுதாரர்’ இங்குக் குறிக்கப்படுகிறார். எனவே இதுவும் இச்சாதியினரின் வைணவப்பற்றைக் காட்டாது. அம்பலக்காரர் பாடலில் சுப்பையா, வேலையா, முருகன் என முருகனைப் பலவாறு போற்றித் திருப்பரங்குன்றத்தை வியத்தகு முறையில் வருணிக்கும்

போக்கு மிகச் சிறப்பாகவுள்ளது. எனவே இவர்கள் சிறந்த சைவர்களாக-முருகபக்தர்களாகத்-தோன்றுகிறார்கள்.

அகழுடையார் பாடலில் மீனாட்சியைப் போற்றுதலைக் காண்கிறோம் எனவே முதன்மையாகச் சைவத் தெய்வமும் மதுரையில் புகழ்பெற்ற தெய்வமுமாகிய மீனாட்சியையும், இரண்டாம் நிலையில் வைணவத் தெய்வங்களையும் ஏத்துகின்றனர்.

கள்ளர், அரிசன் இருவரும் மீனாட்சியையும் அழகரையும் பாடுதலில் பெருவிருப்புக் கொண்டோராய் இருக்கக் காண்கிறோம். முக்கியமாக அரிசன் இவ்விரு தெய்வங்களையும், சித்திரைத் தி நுவிழாவையும் சிறப்பித்துப் பாடுதல் சுவையாகவுள்ளது. சித்திரைத் திருவிழாவில் பெரும்பங்கு கொண்டு கோலாகலப்படுத்துவோர் இவ்விரு இனத்தார்களாக இருத்தல் கூடும்.

மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கள்ளர்களுக்கு முதல் தெய்வம் அழகர்சாமி. அவரை வணங்கிய வின்பே எதனையும் அவர்கள் செய்யத் தொடங்குகின்றனர்.<sup>9</sup> ‘சைவக் குறியீடாகிய திருநீற்றை நெற்றியில் இவர்கள் அணிகிறார்கள். ஆனால், திருவிழாக்காலத்தில் வைணவர்களாக இருக்கிறார்கள்’ என்கிறார் பிரான்சிஸ்<sup>10</sup> சித்திரைத் திருவிழாவின் பொழுது அழகர் முனுமாவடி ஜயர் மண்டபத்திலிருந்து தல்லாகுளம் வரும்வரை ‘கள்ளழகர்’ எனப்படுவதையும், அவருடைய வேடத்தையும் நோக்கும்பொழுது, இத் திருவிழாவில் இக்குறிப்பிட்ட சாதி தனித்த ஆர்வமும், சிறப்பும் கொண்டு விளங்குவது புலனாகும். தல்லாகுளத்துக்கு வந்து மீண்டும் மறுநாட்காலை புறப்படும்பொழுது அவர் வேடம் அரசுவேடமாக மாறுகிறது.

இத்திருவிழாவின்பொழுது அழகர் ஆற்றில் இறங்குவது, ஏழலடசம் பேர் கையெடுத்து வணங்குவது போன்ற காட்சிகளைக் கள்ளர் பாடலில் காண்கிறோம். ‘அழகர்’ மீது அன்புடையோர், திருவிழாவில் இனபழுடையோர் எனல் பொருந்தும்.

இவர்களைப் போலவே அரிசன் பாடலிலும் ‘திருமால் வணக்கம்’ சித்திரைத் திருவிழாவையொட்டிக் காணப்படுகிறது. ‘மாயாவு’ என்று அழகரை அன்போடு அழைக்கும் இவர்கள் அவர் அப்பன் திருப்பதியிலிருந்து வண்டியூர் வரை செல்லும் காட்சிகளை அழுகுற வருணித்துள்ளனர். இதையும் வைணவப்பற்று என்று கொள்ளாமல் மதுரையில் வாழ்வோர் மதுரையில் புகழ்பெற்ற தெய்வங்களை வணங்குதல் இயல்பு என்று கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

## நூ நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாயவு

கள்ளர் பாடலில் பல ஊர்களிலும் உள்ள விங்கங்கள்  
‘‘மானா மதுரைவிங்கம் — நான்பெத்த செல்லம்  
மாமதுரை சொக்கவிக்கம்  
தானா வளந்த லிங்கம் — நி  
தனிக்கோடி ராமவிங்கம்’’

என்று கோனார் பாடலில் உள்ளது போலவே அழகாகச் சொல்லப் பட்டுள்ளன.

வள்ளி வனத்தைத் தேடி ஒளிவதும், வேலவர் அவளைத் தேடி யலைவதும் அவள்மீது காதல் கொள்வதும் ஒரு பகுதியில் சொல்லப்படுகின்றன.

அரிசன் பாடலிலும் சித்திரைத் திருவிழாவில் முக்கியப் பங்கு ஏற்கும் மாயாவுதாரரைத் தவிர, இராமர் ஒருமுறை பாடப்படுகிறார். அதைத்தவிர இவர்கள் பாடும் பெருஞ்சமயக் கடவுளர் சைவத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.

கந்தர், சொக்கர், வள்ளி, மீனா ஆகிய தெய்வங்களைப் பல விதமாகப் போற்றுகிறார்கள். இவர்கள் பாடலில், சமயப் பாகு பாடின்றிப், பொதுவான தெய்வ வழிபாட்டுணர்வு ஒருசில இடங்களில் வெளிப்படுகிறது.

“‘செம்புக மூல்லையும்.....’’ எனப் பல மலர்களைக் கூறிப் பின்னார்,

‘‘காத்தடிக்கச் சருகுதிரும்—கண்ணே  
சருகுமேலே பூவதிரும்  
பூவெடுத்துப் பூசைசெய்யும்— கண்ணே  
புண்ணியரு ஓம்மாமன்’’

என்னும்பொழுது தூய வழிபாட்டையும்,

‘‘கண்ணே ஒனக்காக—நான்  
காணாத கோவிலில்லே  
பொன்னே ஒனக்காக—நான்  
போகாத கோவிலில்லே  
கோயிலு வாசலிலே—கண்மணியே  
கும்பிட்டு எடுத்தழுத்தே’’

என்று இறைவனை நம்பிக்கையோடு வணங்கி, தான் அக்குழந்தை யைப் பெற்றமையையும் கூறுவதைக் காணலாம்.

### சைவம்

மேலே வைணவம், சைவ-வைணவம் என்ற இரு பகுதிகளை அடுத்துச் ‘சைவம்’ என்னும் தலைப்பில் காண்கின்ற சாதியினர் பிள்ளையும் வண்ணாரும் ஆவர்.

பிள்ளை இனத்தார் பாடல்களில் இடப்பெறும் தெய்வங்கள் பார்வதி, மீனாட்சி, ஈஸ்வரனார், சொக்கர், தனிமயிலோன், திருச் செந்தூர் வேலவர், வள்ளி - தெய்வானை ஆகியோர். ஜயங்கார் வைணவ சமயத்தில் தீவிரப் பற்றுக்கொண்டு விளங்குதல்போல் பிள்ளை இனத்தார் சைவத்தில் தீவிரப் பற்றுக்கொண்டு திகழ்கின்றனர்.

பார்வதி, ஈஸ்வரனார், தனிமயிலோன் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடுவதையும், மீனாட்சி, சொக்கர், திருச்செந்தூர் வேலவர் என்று மதுரையிலும் திருச்செந்தூரிலும் புகழ்பெற்றுள்ள தெய்வங்களின் பெயர்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவதையும் காண்கிறோம். இவர்கள் பாடியுள்ள தெய்வங்கள் அனைத்தும் சைவசமயத் தெய்வங்களே. வண்ணார் பாடலிலும் பெருந்தெய்வங்களில் சைவத்தெய்வங்களை ஏத்தியும், அதிலும் குறிப்பாக முருகனை மிகப்போற்றி யும் பாடியுள்ளனர். வைணவத்தைப் பற்றிய குறிப்பு இரண்டு வரி களில் உள்ளது.

‘‘கொக்கிறகு சூடுவரும் கோவாலு வம்முசமோ  
மண்ணரைச்சு ராமமிடும் மன்னன் மருமகனோ’’  
என்று கண்ணனை எண்ணிப் பாடியுள்ளனர்.

### சிறுதெய்வ வழிபாடு

“நாட்டுப்புறச் சமயம் (Folk Religion) அல்லது சிறுதெய்வ வழிபாடு தெய்வங்களிடம் உள்ள பயத்தையும், தெய்வங்களிடம் மக்களுக்குள்ள நன்றியையும் அடியாகக் கொண்டு விளங்குகிறது”<sup>11</sup>. என்கிறார் வானமாமலை.

இச்சிறுதெய்வங்கள் இடத்துக்கு இடம், சாதிக்குச் சாதி வேறு படுகின்றன. அச்சாதிகளையும், தெய்வங்களையும் இங்குக் காண்போம்.

இவற்றில் இருவகைகளைக் காண்கிறோம். மரம், செடி வடிவில் அமைந்த தெய்வங்களும், மனித வடிவில் அமைந்த தெய்வங்களும் என்பன அவ்விரு வகைகள். இவற்றைப் பற்றி இனி விரிவாகக் காணலாம்.

## நூறு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

### வேம்பரசு வழிபாடு

நாட்டு இனத்தவர் வேம்பும் அரசும் பின்னிய நிலையில் அமைந்து, அதனடியில் அமர்ந்திருக்கும் விநாயகரைப் போற்றுகின்றனர்.

‘வேம்பரசு சுத்தி விநாயகனைத் தெண்டனிட்டு சாம்பசிவன் பூசைபண்ணி தரணியாள வந்தகண்ணேனா’

என்ற அடிகளைக் காண்க.

‘வேம்பும் அரசும் பின்னிய நிலையில் எங்கிருந்தாலும் அதனடியில் எப்படியாவது ஒரு பிள்ளையார் முளைத்துவிடுவார்’ என்று பல தகவலாளர்கள் கூறியது இங்கு நினைவுகூர்தற்குரியது. உலகின் பல பருதிகளிலும் மிகப் பழங்காலம் தொட்டே மரவழிபாடு இருந்து வந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் காணப்பெறும் வேம்பரசு வழிபாடும் அவ்வகையில் தொன்மையானதாகவும் அவற்றின் அடியில் விநாயகரை வைத்து வணங்குதல் பிற்பட்டதாகவும் கொள்ளலாம்.

கள்ளர், அரிசன் இருவரும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டோராய், மற்றவர்களினின்றும் வேறுபட்டுத் தோன்றுகிறார்கள். இவர்களின் முக்கிய வழிபாடு சிறுதெய்வங்களை நோக்கியே அமைந்துள்ளது.

கள்ளர் இனத்தமையார் கருமாத்தூரைச் சேர்ந்தவராயிருப் பதால், அவ்வுரைச் சேர்ந்த சிறுதெய்வங்கள் ஏழு பேசப்படுகின்றன. அவை பேயம்மா, ஒச்சம்மா என்ற இரண்டு பெண்தெய்வங்களும், ஆங்காளய்யர், மூணாண்டி, விருமாண்டி, கோட்டைமந்தைராமன், நல்லகுரும்பன் என்ற ஐந்து ஆண்தெய்வங்களும் ஆகும். இவை கருமாத்தூரில் மட்டுமே ஒரு கூட்டமாகக் காணப்படும் சிறுதெய்வங்கள். ‘ஏழுபேர் வாசல்’ என்று மற்றோரிடத்தில் இத்தெய்வங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் தொடர் வருகிறது.

இவற்றுள் பேயம்மா, ஒச்சம்மா ஆகிய பெண்தெய்வங்கள் குழந்தையைத் தாலாட்டிக் காவல்புரிகின்றன. இத்தெய்வங்களின் பெயர்களைக் கருமாத்தூரில் பிறக்கும் பெண்குழந்தைகளுக்கு வைப்பர் என்று இத்தகவலாளர் சொன்னதற்கு இந்த அம்மையாரின் பெயரே நல்லசான்று அது வனப்பேய்ச்சி என்பதாகும், ஆங்காளய்யர், மூணாண்டி ஆகிய தெய்வங்கள் பிள்ளைவரம் தரும் தெய்வங்களாக வணங்கப்படுகின்றன. அவ்வுரில் பிறக்கும் ஆண்குழந்தைகள் பல மூணாண்டி, விருமாண்டி என்னும் பெயர்களை ஏற்கின்றன.

இவ்வேழு சிறுதெய்வங்களும் கள்ளர் பாடலில் மட்டுமே இடம் பெறுகின்றன.

அரிசன் பாடலில் வேறு சிறுதெய்வங்களைக் காண்கிறோம். சடையன்பெருமாள், முனியன்சாமி, காளைச்சாமி, கருப்புச்சாமி என்ற ஆண் தெய்வங்கள் போற்றப்பட்டுள்ளன. இத்தெய்வங்கள் அரிசன் பாடலில் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளன.

இத்தெய்வங்கள் அனைத்துமே பிள்ளைவரம் தரும் தெய்வங்கள் எனப் பாடலில் குறிப்பு வருகிறது.

'சாம்பலைப் பூசி — கண்ணே  
சடையை விரிக்கொண்த்தி  
சாம்பலையே பள்ளிகொள்ளும் — கண்ணே  
சடையன் பெருமாளே  
பிச்சைக்கு வந்தாரோ — கண்ணே  
பிள்ளைவரம் தந்தாரோ'

என்றும்,

'தெக்கித்தி முனியன் சாமி — கண்ணே  
வடக்கித்தி காளைகளே  
மையத்திலே கருப்புச்சாமி — கண்ணே  
மக்கவரங் தந்தாரோ  
கரும்பு திங்கும் காளைச்சாமி — கண்ணே  
கனிதிங்கும் கருப்புச்சாமி  
பேருவாங்கும் முனியன்சாமி — கண்ணே  
பிள்ளைவரம் தந்தாரோ'

என்றும் போற்றியுள்ளனர். இவையெல்லாம் மதுரையிலேயே காணப்படும் சிறுதெய்வங்கள்.

### இடைத்தெய்வ வழிபாடு

காளியம்மன், மாரியம்மன் இரு தெய்வங்களும் சிறுதெய்வ நிலையிலிருந்து பெருந்தெய்வ நிலையை நோக்கி வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் தெய்வங்களாகக் காண்கிறோம். எவ்வெச் சாதியினர் இவ்வழிபாட்டை மேற்கொண்டுள்ளனர் எனக் காணபோம்.

நாட்டு பெண்மணி 'கண்ணனூர் மாரியம்மன்' குழந்தைக்குக் கண்ணுறக்கம் தந்ததாகப் பாடுகிறார். அரிசன் பாடலிலும்

கண்ணாத்தா கோவிலிலே — கண்ணே  
வண்ணக் கொட்டான் விக்குதிண்டு

## 20 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

வாங்கித் தரச்சொல்லி — கண்ணே  
ஏங்கிரங்கி அனுகலாமோ”

என்று இதே மாரியம்மன், ‘கண்ணாத்தா’ என்று பாடப்படுகிறாள்.

கோனார் பாடலிலும், ‘மாரி பிறந்தாளோ’ என்று ஓரிடத்தில் குழந்தையை மாரியின் வடிவாகக் கூறுதலைக் காண்கிறோம். அகமுடையார் பாடலிலும் மாரி மகமாயி, காளி ஆகியோர் ஒருமுறை நினைக்கப்படுகின்றனர்.

வண்ணாரும் ‘மாரி மஞ்சன்வரந் தந்தாளோ’ என்று மாரியையும் தொடர்ந்து காளியையும் பாடுகின்றனர்.

கள்ளர் இனத்துப் பெண்மனி காளியம்மனை ஆத்தா என்றும், அம்மா என்றும் பயபக்தியோடு கூறிச் சில வரிகள் காளியின்மீது பாடினார்.

“கவண்வீசிக் கனியெறிஞ்சு  
காளிக்கே பூசைசெய்து  
என்னவாம் கொடுத்தாளோ  
ஏங்களாத்தா ஈசுவரி  
என்னும் பதினாறே”

என்பன அவ்வரிகள்.

இனி, ஒப்பாரிப் பாடல்களில் வெளிப்படும் சமயவுணர்வினை இங்குக் காண்போம்.

பெருந்தெய்வ வழிபாடு

தாலாட்டைப் போலவே வைணவம், சைவம் ஆகிய இரண்டு சமயக் கடவுளர்கள் சிலர் ஒப்பாரிப்பாடல்களில் இடம் பெறுகின்றனர். தாலாட்டில் காணப்பெறுவது போல வைணவக் கடவுளரை மட்டும் தனித்துப் பாடும் நிலை ஒப்பாரியில் இல்லாததால் வைணவம் என்ற பூதுதியே ஒப்பாரிப் பகுதியில் இல்லாமல் போயிற்று. ஒப்பாரியில் காணும் பெருஞ்சமயங்கள் சைவம், சைவ - வைணவம் இரண்டு மட்டுமேயாகும்.

சைவம்

செட்டியார் பாடலில் இறந்தவர் ‘சிவனடியாரா’கவும் அவர் சென்றவிடம் ‘சிவலோகப் பூநாடு’, ‘கைலாசப் பூநாடு’ என்றும் அவர் மகன் சிதைக்குத் தீ முட்டும் நேரத்தில் ‘சிறுத்தொண்டன்’ எனவும்

கூறப்படுவதைக் காண்கிறோம். 'காசித் தரிசனமும் பழநித் தரிசனமும், சிறப்பித்துப் பேசப்பெறுதலையும் காணலாம்.

நாட்டு பாடலில் இரண்டு இடங்களில் தெய்வநினைவு காணப்படுகிறது. 'பகவானும் பார்வதியும்' என்று ஒரு பாடலிலும், 'பார்வதி யும் ஈஸ்வரனும்' என்று அப்பாடலின் பிற்பகுதியிலும் பாடியுள்ளனர். கணவனை சிழிந்த பெண் தன்னுடைய குறையிரக்கும் நிலையில் பகவானும் பார்வதியும் 'அது அவள் தலையென்றது' என்று கூறுவதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மற்றோரிடத்தில் 'பாடும் பறப்பும் பார்வதிக்கே இன்னிருந்தேன்' என்று கூறுமிடத்து, உலகத் தாயாகப் பார்வதியை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளமை புலனாகும்.

அரிசன் பாடலிலும் 'பூசைசெய்யும் படித்துறை' எனப் பொதுவாகவும், ஈசன், பார்வதிகோவில் எனச் சிவனையும் உமையையும், சிறப்பாகவும், உயிர் செல்லுமிடங்களாகக் கைலாசம். செவலோகம் ஆகியவற்றையும் கூறுவதனின்று சைவ சமயவுணர்வு வெளிப்படுகிறது.

#### சைவ—வைணவம்

கோனார் பாடலில் ஈசன், பகவான், சாமி போன்ற எச் சமயத்தையும் குறிக்காத பொதுப்பெயர்கள் பல இடம்பெறுவதோடு 'பழநிமலை', 'சிக்கந்தர்மலை' இரண்டிலும் உள்ள தெய்வங்களை மிகுந்த ஈடுபாட்டோடு, சிலைக்குச் சிலை பூசை செய்ததாகவும், படிக்குப் படி பூசை செய்ததாகவும், ஆனால் அந்தத் தெய்வம் அதை அறியவில்லை என்றும் கூறுமிடத்தில் பழநித்தெய்வமாகிய முருகனும், சிக்கந்தர்மலைத் தெய்வமுமாகிய முருகனும் இடம்பெறுகின்றனர்.

ஒருவர் இறந்தநிலையில் அவர் உடலைப் பாடையில் வைத்துத் தூக்கும் பொழுது, அவர் பெற்ற மகன் தலைமுழுகி அந்த ஈரத்தோடு 'அரகரா', 'கோவிந்தா' என்று சொன்னால் இறந்தவர் பெருந்தவப்பெயன் பெற்றவராவார் என்ற நம்பிக்கை பின்தங்கிய இந்ததார் பலர் பாடல்களில் காணப்படுகிறது. அச்சாதியினர் கோனார், அகமுடையார், கள்ளார், வண்ணார் ஆகியோர். ஒரே நேரத்தில் 'அரகரா' என்றும், 'கோவிந்தா' என்றும் சொல்லி மன அமைதி பெறுவதால் சைவ, வைணவப் பொதுமையை இது காட்டும்.

அகமுடையார் பாடல்களில் பலமுறை சிவனது பல்வேறு பெயர்களும், சிவனது இருப்பிடமெனக் கருதப்படும் 'கைலாசம்', 'சிவலோகம்'

## கூட நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சழுக ஒப்பாய்வு

ஆகியனவும் பாடப்பெற்றுள்ளன. ‘கோவிந்தா’ என்று பாடையைத் தூக்கும் பொழுது சொல்வதாக ஓரிடத்தில் மட்டும் காண்கிறோம்; ஆயின் சைவத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் மிகுதியும் உள். ‘பிள்ளையார் கோயில்’ பற்றியும் ஓரிடத்தில் பாடியுள்ளனர்.

கள்ளரும் உயிர் ‘சிவலோகத்திற்குச் செல்வதாக’ப் பாடுகிறார்கள். ஈசன், பிரமன் போன்ற பொதுப் பெயர்களும் காண்கிறோம்.

‘செம்புமே செம்புவக்கு  
சிவபூசை செய்யையிலே’

என்று சிவபூசை குறிப்பிடப்படுகிறது. ‘அழகர்தான் முக்கிய தெய்வம். இவர்கள் சமயம் வைணவம்’<sup>12</sup> எனச் சழுகவியல்றினுர் கூறினும், இவர்களின் பாடல்களில் சைவத்தைப் பற்றிய குறிப்புகளே மிகுதியும் உள்ளன.

வண்ணாரின் ஒப்பாரியில் தெய்வங்களின் பெயர்கள், தலங்கள், உயிர் செல்லும் இடங்கள், இறைவனை அழைக்கும் பெயர்கள் ஆகியன அனைத்தையும் நோக்குகையில், சைவ வைணவப் பொதுமை வெளிப் படுகிறது காட்டாக, உயிர் வைகுந்தத்துக்குப் போவதாக ஒரு பாடவிலும், செவலோகத்துக்குப் போவதாக மறுபாடவிலும் பாடுகிறார்கள். அதேபோல் இறந்த உடலைப் பாடையில் வைத்துத் தூக்கும்பொழுது ‘அரகரா’, ‘கோவிந்தா’ என இரண்டும் கூறப்படுகின்றன என முன்பே கண்டோம்.

தலங்களில் திருவானைக்காவல், மகாவிங்கம் கோயில், காசி, ஆகியன சிவனுக்குரியனவாகவும், சீரங்கம், திருப்பதி ஆகியன திருமாலுக்குரியனவாகவும் உள்ளன.

இறைவனை அழைக்கும்பொழுது ‘அரகரா, சிவசிவா’ எனச் சிவனையும், ‘கோவிந்தா’ எனத் திருமாலையும் நினைக்கின்றனர். எனவே, இவ்விரண்டில் மிகுதியாகச் சிவத் தலங்கள் நினைக்கப் பட்டினும், வைணவத் தலங்களில் முக்கியமானவையும் எண்ணப்படுகின்றன. இது சைவ, வைணவப் பொதுமையைக் காட்டுகிறது.

சைவக்கடவுளரான முருகனும், பிள்ளையாரும் சிறப்பாக எண்ணப்படுகின்றனர். ‘காசைச் செலவழித்துக் காசிக்குப் போய்க் காசித் தரிசனம் கண்டமையும், பண்ததைச் செலவழித்துப் பழநிக்குப் போய்ப் பழநித் தரிசனம் கண்டமையும்’ அரியனவாகச் சொல்லப் பெறுகின்றன.

### சிறுதெய்வ வழிபாடு

இவ்வழிபாட்டில் ‘ஜயனார்’ என்ற ஒரே ஒரு தெய்வமே காணப்படுகிறது. அகமுடையார், வண்ணார் இரு சாதியினரும் இந்த ‘ஜயனார் கோயிலை’த் தம் பாடல்களில் குறித்துள்ளனர்.

### இடைத் தெய்வ வழிபாடு

எச்சாதியிலும் இதுபற்றிய குறிப்பே இல்லை.

### வீட்டில் செய்யும் வழிபாடு

இப்பிரிவில் காண்கின்ற தெய்வங்கள் மக்களிடையே செல் வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன; ஆயின் இவை தமக்கென்ற கோயில்கள் இல்லாதன. வீடுகளில் வைத்து வணங்கப்படுகின்றன.

### சரஸ்வதி

இத்தெய்வம் சிவன்கோயிலில் ஒருபுறத்தே இருப்பினும், தனிப் பூசை எதுவும் இதற்குக் கிடையாது. ‘நவராத்திரிவிழா’ முடியும் (ஒன்பதாம் நாள்) ‘சக்தியைச் சரஸ்வதியாக என்னி. அதற்கேற்ற அலங்காரம் (வெண்துகில், யாழ்) முதலியன செய்து ஆண்டிற்கொரு நாள் கோயிலில் இத்தெய்வத்துக்கு வழிபாடு நடக்கிறது. அந்த ஒரு நாள் தமிழ்நாடு முழுவதிலுமே ‘சரஸ்வதிபூசை’ வீடுதோறும் நடத்தப் பெறுகிறது. பல வீடுகளிலும் பூசையைறயில் சரஸ்வதிக்கு ஓரிடமுண்டு. கல்வித் தெய்வமாக இது இருப்பதால், கற்றோர், கற்பிக்கும் தொழி வில் ஈடுபட்டோர், கற்கும் மாணவர் அனைவரும் அவ்வச் சாதிக்குரிய முறையில்<sup>13</sup> பூசையைச் செய்கின்றனர். எனவே இத்தெய்வம் கோயிலில் இடம்பெற்ற தெய்வம் என்பதைவிட வீடுகளில் இடம்பெற்ற தெய்வம் என்பது பொருந்தும்.

கல்விக்கு மிகுந்த சிறப்புத் தருகின்ற ஜயவங்கார் பாடலில்,

‘‘நாக்கோ சரஸ்வதி  
நடுநாக்கோ வேதாந்தம்  
வேதாந்தத்துக் குள்ளிருந்து—நீங்க  
வெளிப்பட்டுப் போலாமோ’’

எனவும்,

‘‘மடிநெறஞ்ச புஸ்தகம் மார்க்காறஞ்ச பூணல்  
தொடைநெறஞ்ச புஸ்தகம் தோள்நெறஞ்ச பூணல்’’

எனவும் ஓர் ஜயங்காரப் பெண்மணி தன் கணவன் இறந்த நிலையில் பாடும் ஒப்பாரியைக் காண்கிறோம்.

## ஈச நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சழக ஒப்பாய்வு

நூல்களோடே எப்பொழுதும் அமர்ந்துள்ள தன் கணவனின் நாவை இப்பெண்மணி ‘சரஸ்வதி’ என்றே குறிக்கிறார். ‘சரஸ்வதி வழிபாடு’ என்பது நூல்களைப் படித்துக் கொண்டேயிருத்தல் எனின் தவறில்லை. இத்தெய்வம் கல்விக்குத் தலைவியாக இருப்பதால், சைவம் வைணவம் இரு சமயத்தாருக்குமே பொதுவாக விளங்குகிறது. ஐயங்கார்கள் வழிபாடுவதற்குக் காரணம் இத்தெய்வம் கல்வித் தெய்வம் என்பதாலேயே. வேறு எத்தெய்வமும் இவ்வாறு இரு சமயங்களுக்கும் பொதுவான தெய்வமாக விளங்குவதாகத் தெரியவில்லை.

### துளசி

இத்துளசி வைணவக் கோயில்களில் வைணவக் குறியீட்டுப் பொருளாகப் (பிரசாதமாக) பக்தர்களுக்குத் தரப்பட்டனும். ஒப்பாரியில் காணப்படும் ‘துளசி வழிபாடு’ வைணவத்தோடு தொடர்புற்றதில்லை.

துளசியில் இருவகைகள் உள்ளன. ஒன்று இராமதுளசி; மற்றொன்று கிருஷ்ணதுளசி. இராமதுளசி என்பது பச்சை நிறமாகவும், கிருஷ்ணதுளசி என்பது மிகக் கரும்பச்சை நிறத்தைக் கொண்டதாக வும்(ஏறக்குறையக் கருமைநிறம்)விளங்குகின்றன. வீடுகளில் துளசியை வணங்குவோர் ‘இராமதுளசி’யையே வைத்து வணங்குவர். கிணற்றினருகே, வீட்டின் பின்புறத்தில் சிறிய மாடம்கட்டி, இதனை வைத்து வளர்த்து, மிகத் தூய்மையோடு வழிபாடு செய்கின்றனர். துளசிக்கு நீர் வார்ப்பவர்களில் தூய்மை சிறிது குறைந்தாலும், துளசி கருகத் தொடங்கிவிடுகிறது. அது வீட்டுக்குக் கேடு விளைக்கும் என்று மக்கள் நம்புவதால், துளசியை வைத்து வணங்குவோர், அக, புறத்தூய்மையோடு துளசி வழிபாட்டை நடத்துகின்றனர்.

மற்றொன்று, திருமாவின் தீவிர பக்தர்களான ஐயங்கார்கள் தங்கள் வீடுகளில் ‘துளசி வழிபாடு’ செய்வதில்லை. அவர்களைத் தவிர மற்றச் சாதியார் பலர் ‘துளசியம்மன்’ என்று இதை வழிபாடுவதால், இதை வைணவத்தோடு தொடர்பில்லாதது என்றும் ‘வீட்டு வழி பாட்டுத் தெய்வம்’ என்றும் கூறலாம். முக்கியமாக, துளசி நுரையீரல், தொண்டைக் கோளாறுகளைப் போக்குகின்ற ஓர் அரிய மருந்தாக விளங்குவதாலேயே நாளைடவில் இத்தகைய ஓர் உயர்நிலையை— தெய்வநிலையை அடைந்திருக்கக்கூடும்.

‘வேம்பரசை’த் தொடர்ந்து நாற்பது நாட்கள் சுற்றினால் மலட்டுநிலை நீங்கும் என்ற நம்பிக்கையாலேயே அது தெய்வ நிலை பெற்றது. அந்தக் காற்று மலட்டுத் தன்மையைப் போக்க வல்லதாக இருக்கக்கூடும். அதேபோல் ஒப்பாரியில் துளசியைக் காண்கிறோம். எனவே ஏதோ ஒரு வகையில் நன்மை பயக்கும் தாவர இனங்கள் தெய்வநிலை பெறுகின்றன எனலாம்.

இத்துளசியை வணங்குவோர், பிள்ளை, நாயுடு, கோனார், அம்பலக்காரர், கள்ளர் ஆகியோராக இருக்கக் காண்கிறோம்.

இவர்களின் பாடல்களில் ‘ஒருச்சாமப்பூசை’, ‘நடுச்சாமப்பூசை’, அல்லது ‘உச்சிக்காலப் பூசை’, ‘நடுக்காலப் பூசை’ என்பன குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

‘நல்ல துளசின்னு நடுக்கரையே நட்டுவச்சோம — நான் நடுச்சாமப் பூசைக்குமே நல்லதுளசி யாகவியே  
ஒசந்த தொளசின்னு ஒருக்கரையே நட்டுவச்சோம — நான் ஒருச்சாமப் பூசைக்குமே ஒசந்துவந்து சேரவியே’

என்றும்,

‘தொண்ணூறு பூவெடுத்து — நாங்க  
தொளசிமடம் கட்டிவச்சோம்’

என்றும் சில வரிகளைக் காண்கிறோம். மனிதன், இயற்கை, இயற்கை யிறந்த தன்மை அல்லது தெய்வீகத் தன்மை ஆகியவற்றோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவன் <sup>14</sup> என்கிறார் சராஜித் சின்ஹா. அதற்கேற்ப மனிதன் இயற்கையோடு கொண்ட தொடர்பைத்தான் மேலே கண்டோம்.

#### குருபூசை

இது தெய்வவழிபாடன்று. தெய்வ பக்தர்களாக விளங்கியோர் இறந்தபின்னர், அவர்கள் சமாதி இநக்குமிடத்தில் அவரது தொண்டர்கள் கூடிச் செய்யும் பூசை என்றறிகிறோம். கள்ளர் பாடலில் மட்டும்,

‘கும்பமே(ல) கும்பம் வச்சு — நாங்க  
குருபூசை செய்யையிலே’

என்று காண்கிறோம். முத்துராமலிங்கத் தேவருக்கு இது போன்ற பூசை செய்யப்படுகிறது. இது மனிதரைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தும் முயற்சி. நாட்டரசன்கோட்டையில் உள்ள கம்பர் சமாதியில் ஒவ்வோராண்டும் செய்யும் பூசையும், திருவையாற்றில் தியாகராச சுவாமிகளின் சமாதிக்கு முன்னர் ஒவ்வோராண்டும் இசைக் கலைஞர்கள் நடத்தும் ஆராதனையும் இத்தகையனவே.

இறுதியாக, பல விடங்களில் ஊரையும் தெய்வத்தையும் இணைத்துப் பாடுதலையும், அவ்வுருக்கே தெய்வநிலை கொடுத்து விடுதலையும் காண்கிறோம். காட்டாக, பிள்ளை தாலாட்டில், திருச்செந்தூர் வேலவர்’

செட்டியார் தாலாட்டில்,

வடமதுரை மீனாள்  
 தென்மதுரை மீனாள்  
 மலைமேல் முருகர்  
 தனுஷ்கோடி ராமர்  
 அயோத்தி ராமர்  
 திருச்செந்தூர் வேலவர்  
 செந்தில் முருகன்  
 காசி விசுவர்  
 குன்னக்குடியாள்  
 ஸ்ரீரங்க ரங்கர்  
 தென்பள்ளி வேலவர்  
 திருவாணைக்காவல் செம்புகவிங்கநாதர்  
 அகிலாண்ட ஈஸ்வரி  
 தில்லைச் சிதம்பரம்

போன்று ஊரையும் தெய்வத்தையும் இணைத்துப் பாடுவதைப் பல சாதியினர் பாடல்களிலும் காண்கிறோம். “ஓவ்வொரு மதமும் சில பொருட்களுக்கும், இடங்களுக்கும் மதச்சார்பில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. அர்ச்சகரின் அடையாளப்பொருள் (Insignia) அல்லது ஒரு தெய்வத்தின் இருப்பிடமாகிய மலை போன்றவை அப்பொருட்களும் இடங்களும்”<sup>15</sup> என்று ஜான் மெசஞ்சர் கூறுவதைப் பார்க்கையில், இது உலக மக்கள் பலருக்கும் உள்ள மனப் போக்காகத் தெரிகிறது.

துளசி, திருநீறு, குங்குமம் போன்ற பொருட்கள் முறையே வைணவ, சைவக்கோவில்களில் சிறப்புப் பெற்றிருப்பதையும், திருச் செந்தூர், மதுரை, தனுஷ்கோடி, காசி ஆகிய தலங்கள் முறையே முருகன், மீனாட்சி, இராமர், விசுவர் ஆகிய தெய்வங்களின் இருப்பிடங்களாக உள்ளமையால் அவ்வூர்கள் தெய்வநிலை பெற்றிருப்பதையும் காண்க. இவ்வாறு தெய்வநிலை பெற்றமையால், குழந்தை களுக்குச் செந்தில், பழநி, திருப்பதி, தனுஷ்கோடி போன்ற ஊர்ப்பெயர்களையே இட்டுவிடுவதைக் காண்கிறோம். பெண் குழந்தையாக இருப்பின் ‘அம்மாள்’ என்ற பெயரும் இணையும். காட்டு—பழநியம்மாள்.

எல்லா இனத்தாரையும் ஷிடச் செட்டியார் தம் ஊரை மறவா யல் எப்பொழுதும் ஊர்ப்பற்றுக் கொண்டோராய் விளங்குதலைப் பாடலில் காணப்படும் ‘எயியம்மை’, ‘அறங்குளவர்’ ஆகிய தெய்வங்கள்

உணர்த்துகின்றன. அவ்வள்ளுபில் புகழ்பெறும் தெய்வங்களையும் பாடுகின்றனர். ஆனால் தம்முத்தெய்வத்தையும் பாடிக்கொள்கின்றனர். இது மற்றையோரிடமிருந்து இவர்கள் தனிப்பட்டு நிற்கும் ஒரு பண்பைக் காட்டுகிறது.

### முடிவுரை

எல்லாச் சாதியினர்க்கும் பொதுவாயமைந்த சில கூறுகளையும் சிறப்புக்கூறுகள் சிலவற்றையும் காண்கிறோம்.

### பொதுக்கூறுகள்

எல்லாச் சாதியினர்க்கும் பொதுவாயமைந்த ஒருக்கறு இறைவி வழிபாடு. அது பெருந்தெய்வமாகவோ சிறுதெய்வமாகவோ இடைப் பட்ட தெய்வமாகவோ இருக்கிறது.

இரண்டாவது பொதுக்கூறு திருமால் வணக்கம். ஒரு சில இனத்தார் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். மற்றையோர் காழ்ப் பற்ற முறையில் பக்தி கொண்டுள்ளனர்.

### சிறப்புக் கூறுகள்

ஜயங்கார், ஜயர் இருவர் மட்டுமே எழுத்திலக்கியங்களில் உள்ள தாலாட்டு பகுதிகளை மனனம் செய்து பாடுகின்றனர். மற்றையோர் பாடுவது வாய்மொழியிலக்கியம் மட்டுமே. பிராமணருக்கும், பிராமணர் அல்லாதாருக்கும் உள்ள இவ்வேறுபாடு அவர்களுடைய வேறுபட்ட நோக்கங்களைத் தெரிவிப்பன போலுள்ளது. பிராமணர்கள் கல்வியில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாகத் தம்சமய இலக்கியங்களிலிருந்து தாலாட்டுப் பகுதிகளை மனனம் செய்து பாடுகின்றனர். நாகரிகத்தாக்கம் காரணமாக இவர்கள் தாலாட்டுப் பாடும் கலையை வளர்க்க விரும்பவில்லை. எஃவே வாய்மொழியிலக்கியப் பகுதிகள் மிகக் குறைவாக உள்ளன. அவை தேங்கிய நிலையில் வளராமலும் உள்ளன. ஆயின் மற்றவர்கள் வாய்மொழியிலக்கியத்தை வளர்க்க விரும்புவோராய் உள்ளமையால், அது அவர்களிடம் வாழும் கலையாக உள்ளது.

ஜயங்கார்கள் தீவிர வைணவர்களாகவும், பிள்ளை இனத்தார் தீவிர சைவர்களாகவும் தோன்றுகிறார்கள். வைணவத் தெய்வமாகிய அழகரைப் பற்றிப் பாடுவோர் சித்திரைத் திருவிழாக் காட்சிகளையும் பாடுகின்றனர். ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை ஆகிய மூவரும் இவற்றைப் பாடவில்லை. மற்றவர்கள் அழகரையும், சித்திரைத் திருவிழாக் காட்சிகளையும் பாடுவதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குத்

## சூரி நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

திருவிழாவில் பங்கு கொள்ளும் அவா இருப்பதே. இந்த அவாவே ஒரு கிராமியக்கூறு ஆகும்.

ஜயங்கார், பிள்ளை இருவரைத் தவிர மற்றெல்லாச் சாதியினரும் சைவ - வைணவப் பொதுமை கொண்டு விளங்குகின்றனர். பெரும்பாலான இனத்தினர் சைவத்தில் மிக்க பற்றுக்கொண்டு, வைணவத்தில் காழ்ப்பற்றோராய் விளங்குகின்றனர்.

நாட்டு, கோனார் இருவரும் பொதுவாக வைணவர்கள் என்று கூறப்பட்டிரும், அது முழு உண்மையில்லை. பெயரளவில் வைணவர்களாக, ஆனால் மதுரையில் வாழ்வதால் மதுரைத் தெய்வங்களான மீனாட்சி, சொக்கர் ஆகியோரை வணக்குகின்ற சைவ-வைணவர்களாக விளங்குகின்றனர். இதற்குக் காரணம் ‘புகழ்மிக்க தெய்வத்தை வணங்குதல் மக்களின் இயல்பு’ (Dominant deity worship) என்ற கருத்தே.<sup>16</sup>

பெருந்தெய்வ வழிபாடு மட்டுமே காணப்படும் இனங்கள் ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை, செட்டியார், அம்பலக்காரர் ஆகியன். இச்செய்தியைப் பொறுத்த அளவில் அம்பலக்காரர் முன்னேறிய இனத்தாரோடு சேர்கின்றனர்.

### சிறுதெய்வ வழிபாடு

அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் சிறுதெய்வ வழிபாடு காணப்படுகிறது. அகமுடையாரும், வண்ணாரும், ஜயனாரையும். கள்ளர் ‘எழுபீர்’ என்ற ஏழு கருமாத்தூர்ச் சிறுதெய்வங்களையும், அரிசன், கருப்பசாமி, காளைச் சாமி போன்ற நான்கு சிறு தெய்வங்களையும் பாடியுள்ளதை நோக்க, சிறுதெய்வங்களில் இருவகைகள் இருப்பதை யறிகிறோம். ஜயனார், கருப்பசாமி போன்ற தெய்வங்கள் குறிப்பிட்ட இடம் என்றில்லாமல் எல்லாவிடங்களிலும் உள்ள சிறுதெய்வங்கள் ‘எழு பேர்’ என்ற ஏழு சிறுதெய்வங்கள் கருமாத்தூரில் மட்டும் காணப்படுகின்றன. அவை கள்ளரால் வணங்கப்பெறுகின்றன. எனவே இடத்துக்கு இடம், சாதிக்குச் சாதி வேறுபடும் சிறுதெய்வங்களும் உள்ளன. பொதுவான சிறுதெய்வங்களும் உள்ளன என்றறியலாம்.

தாலாட்டோடு ஒப்பிடுகையில் ஒப்பாரியில் தெய்வ சிந்தனை மிகக் குறைவாகவுள்ளது. சான்றாக ஜயர் ஒப்பாரியில் ஒரு தெய்வமும் குறிக்கப்பெறவில்லை. ஜயங்கார், பிள்ளை, அம்பலக்காரர் பாடல்களில் ஒரு தெய்வம் மட்டும் பாடப்பெற்றுள்ளது அகமுடையார்,

கள்ளர், வண்ணார் மூவர் ஒப்பாரியிலும் தாலாட்டைப் போலவே தெய்வசிந்தனை மிக்குளது.

ஒருவர் இறப்பின் பொழுது அவரைப் பற்றித் தான் அவருடைய நெருங்கிய உறவினர் எண்ணுகின்றனரே யன்றித் தெய்வத்தைப் பற்றி மிகுதியும் எண்ணுவதில்லை. இது மனிதவியற்கை எனலாம்.

ஆனால் தாலாட்டில் மிக்க தெய்வசிந்தனை காணப்படுவதற்குக் காரணம் நல்வாழ்க்கைக்குத் தெய்வத்தின் அருள் வேண்டுமென்று நம் மக்கள் பொதுவாக எண்ணுவதே எனலாம்.

தாலாட்டில் இராமாயணக் காட்சிகளும், இராமாயணக் குறிப்புகளும், திருமாலைப் பற்றிய குறிப்புகளும். அவதாரப் பெயர்களும் மிகுதியாக இருக்க, ஒப்பாரியில் பாரத நிகழ்ச்சிகளும், பாரதக் கதைக் குறிப்புகளும், பாரதத்தில் வரும் பெருவீரர்களாகத் தங்கள் தமையன், கணவன் முதலியோரை உருவகித்தலும் மிகுதியாக இருப்பதையும் காணகிறோம்.

இது தாலாட்டுப் பாடும்பொழுது உள்ள சமய ஈடுபாட்டு உணர்வையும், ஒப்பாரி பாடும்பொழுது இது இல்லாமையையும் உணர்ச்சுகிறது. தாலாட்டுக்கும் ஒப்பாரிக்கும் உள்ள மிக முக்கியமான வேறுபாடு இது. பெரிய இதிகாசங்களான இராமாயணம் தாலாட்டிலும், பாரதம் ஒப்பாரியிலும் எடுத்தாளப்படுவது அவை நாட்டுப்புறக்கதைகள் போல மிகச்சிறிய கிராமங்களிலும், பட்டிதொட்டிகளிலும் பரவியுள்ளமையைக் காட்டுகிறது.

#### தாலாட்டில் சமயவுணர்வு

- 1) மகப்பேறு கிட்டியமைக்காக இறைவனுக்கு நன்றிசொல்லல்
- 2) கடவுள் தொடர்பான கதைகளைச் சொல்லல்
- 3) புண்ணியத் தலங்களை நினைவு கொள்ளல்
- 4) குழந்தையையே தெய்வமாக உருவகித்தல்

ஆகிய முறைகளில் வெளிப்படுகிறது.

தாலாட்டில் காணப்பட்ட பெருந்தெய்வ வழிபாடு போன்றவை தவிர ஒப்பாரியில் வீட்டில் வழிபடும் தெய்வங்கள் சிலவற்றைக் காண கிறோம். இவை பெருந்தெய்வ, சிறுதெய்வ, இடைத்தெய்வப் பாகு பாட்டில் அடங்கா. குலதெய்வம் என்ற பிரிவிலும் அடங்கா. இவை வீட்டில் வழிபடும் தெய்வங்கள் என்ற ஒரு தனிப்பிரிவு ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றிற்கும் குலதெய்வத்திற்கும் (Family deity) தொடர் பில்லை. தாவரம், மனிதன் இரண்டும் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தப்படும் முயற்சியைத் துளசிபூசையும், குருபூசையும் உணர்த்துகின்றன.

## எ0 நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

‘சரஸ்வதி வழிபாடு, தாம் முக்கியமாகக் கருதும் பொருளைத் தரவல்ல தெய்வத்தை அவரவர் வணங்குவோ’ என்ற உண்மையை விளக்குகின்றது. அதாவது, கல்வியை விரும்புவோர் சரஸ்வதியையும், செல்வத்தை விரும்புவோர் இலக்குமியையும் இதுபோலவே எதை நாடுகின்றார்களோ அதற்கு அதிபதியான தெய்வத்தை வணங்குதல் நம் மக்களின் மரபு. இம்மரபு அவ்வத்தெய்வம் அவ்வவ் வரத்தைத்தரும் என்று அவர்கள் நம்புவதால் ஏற்பட்டது எனலாம்.

‘முருக வழிபாடு’ ஜயங்காரைத் தவிர மற்றெல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் காணப்பட்டாலும் ஜயர் பாடவில் ‘சுப்பிரமணியர்’ என்ற பெயரோடு முருகன் விளங்குகிறான். ‘சுப்பிரமணியர் தாலாட்டு’ என்றே அத்தாலாட்டுக்குப் பெயர். இது ஜயர்களின் வடமொழிப் பற்றைக் காட்டும்.

சில ஊர்களையும் அங்கு வாழும் தெய்வங்களையும் இணைத்துப்பாடி, குறிப்பிட்ட ஊர்களுக்கே தெய்வநிலை ஏற்றப் படுகிறது. இதுதொடர்பாக ஜான் மெசஞ்சர் என்ற அறிஞரின் கருத்தை<sup>1</sup> நோக்குகையில், இப்பண்பு உலகமக்கள் பலருக்கும் இருக்கக் கூடியதுபோல (Universal) தோன்றுகிறது.

தம்முர்த் தெய்வத்தைப் பாடும் ஊர்த்தெய்வப் பற்றுக் கொண்டோராய்ச் செட்டியார் இனத்தார் உள்ளனர்.

**புகழ்பெற்ற தலங்களும் அங்கு உறையும் தெய்வங்களும் (பரடல்களில் காணப்பட்டவாறு)**

என் சமயம் பாடல் ஜயங் ஜயர் பிள்ளை செட்டியார் நாட்டு கோனார் அம்பலம் அகமுடை கள்ளர் வண்ணார் அரிசன் வகை கார் யார்

1.	வைண தாலாட்டு சீரங்கம் வம் ஸ்வாமி	ஸ்ரங்கம்— ரங்கர் அயோத்தி —ராமர்	சீரங்கம்
2.	3. ஒப்பாரி		சீரங்கம் திருப்பதி
4.	4. சைவ- தாலாட்டு வைண வம் ராமேஸ்- வரம் ராமர் தனுஷ்கோடி —ராமர் தனுஷ்கோடி ராமலிங்கம்	தனுஷ்கோடி —ராமலிங்கம்	தனிக்கோடி ராமலிங்கம்
5.	5. சைவம் தாலாட்டு சங்கரன் கோவில் ஸ்வாமி	சங்கரன் கோவில் சங்கர லிங்கம்	
6.	7. திருச்செந் திருச் தூர் செந்தூர் வேலவர் செந்தில் முருகன் தில்லை தில்லை நடரா ஜர்	தூர் வேலவர் முருகன் தில்லை ஜர்	
8.	9. காசி விசுவர்	காசி விசுவர் விஸ்வ லிங்கம்	
10.	10. வடமதுரை மீனாள் தென்மதுரை மீனாள்	மதுரை மீனாள்	
11.	11. மருதை சொக்க லிங்கம்	மருதை சொக்க லிங்கம்	மாமதுரை சொக்க லிங்கம்
12.	12. குன்னக்குடி யான் தென்பளநி வேலவர் திருவாணைக் காவல் செம்புகலிங்கர் அகிலாண் டேஸ்வரி	குன்னக்குடி யான் தென்பளநி வேலவர் திருவாணைக் காவல் செம்புகலிங்கர் அகிலாண் டேஸ்வரி	
13.	13. சைவம் தாலாட்டு பள்ளி தென்பளநி வேலவர் திருவாணைக் காவல்	பள்ளி மிலன் தென்பளநி வேலன் பள்ளி மிலன்	பள்ளி
14.	14. செம்புகலிங்கர் அகிலாண் டேஸ்வரி	செம்புகலிங்கர் அகிலாண் டேஸ்வரி	
15.	15. கடம்பவனம் சொக்க லிங்கம் சதுரகிரி மகாலிங்கம் மானா மருதை லிங்கம்	கடம்பவனம் சொக்க லிங்கம் சதுரகிரி மகாலிங்கம் மானா மருதை லிங்கம்	
16.	16. முன்னமலை காஞ்சி வனம் காமாட்சி	முன்னமலை	மானா மருதை லிங்கம்
17.	17. மானா மருதை லிங்கம்		
18.	18. காஞ்சி வனம் காமாட்சி		
19.	19. காஞ்சி வனம் காமாட்சி		
20.	20. ஒப்பாரி காசி பள்ளி	பள்ளி மிலன் சிக்கந்தா மலை	திரு வாணைக் காவல் மகாலிங்கம் கோவில், காசி, பள்ளி
21.	21. இடைத் தாலாட்டு தெய்வம் கண்ண னார் மாரி யம்மன்	கண்ண னார் மாரி யம்மன்	கண்ண னாரு மாரி

**தலங்களின் மொத்த எண் — 21**

சைவம்	15	—	71.43%
வைணவம்	3	—	14.28%
சைவ-வைணவம்	2	—	9.52%
இடைத்தெய்வம்	1	—	4.77%
	—	—	
	21	—	100%

புகழ்பெற்ற தலங்களில் சைவத்தலங்களே மிகுதியாகவுள்ளன.

சாதி	இறைவி வழிபாடு	பெருந்தெய்வ வழிபாடு	இடைத் தெய்வ வழிபாடு	சிறுதெய்வ வழிபாடு	மதுரையில் புகழ் பெற்ற தெய்வங்கள்	வீட்டில் வழிபடும் தெய்வங்கள்	பொது இடம்
------	------------------	------------------------	---------------------------	----------------------	--	------------------------------------	--------------

	வைணவம்					காளி	மாரி	எழுபேர் முனியன் காலை சடையன் கருப்பசாமி ஐயனார்	மீளாட்சி	அழகர்	தாவரம்		
	தீருமால்	சிவன்	பார்வதி	விநாயகர்	முருகன்						தாநி	தாரம்	தாவரம்
ஜயங்கார்	†	□	—	—	—	—	—	—	—	—	†	—	—
ஜயர்	†	†	†	†	†	†	—	—	—	†	—	—	—
பிள்ளை	†	—	□	†	—	†	—	—	—	†	—	†	—
செட்டியார்	†	†	□	†	—	†	—	—	—	†	†	—	—
நாயுடு	†	†	†	†	—	†	—	—	—	†	—	†	†
கோனார்	†	†	†	—	—	†	—	—	—	†	†	†	—
அம்பலக்காரர்	†	†	—	—	—	†	—	—	—	†	—	†	—
அகமுடையார்	†	†	†	—	†	†	†	—	†	†	†	†	—
கள்ளர்	†	†	†	—	—	†	†	—	—	†	†	†	—
வண்ணார்	†	†	†	†	†	†	†	—	—	—	—	—	—
அரிசன்	†	†	†	†	—	†	—	†	†	†	—	—	—

## விளக்கம்

1. எல்லார் பாடல்களிலும் உள்ள ஒரு பொதுக்கூறு இறைவி வழிபாடு. பெரிய, இடைப்பட்ட, சிறிய மரபுகள் — இவற்றில் எதைச் சார்ந்ததாகவும் அவ்விறைவி இருக்கலாம். ஜயங்காரில் அது வீட்டில் வழிபடும் தெய்வமாகவுள்ளது.
2. ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை, செட்டியார் ஆகிய நான்கு இனத்தாரும் பெருந்தெய்வங்களை மட்டும் வழிபடுகின்றனர். தீவிர வைணவர்கள் — ஜயங்கார்; தீவிர சைவர்கள் — பிள்ளை; சைவவைணவர்கள் — ஜயரும், செட்டியாரும் (சைவத்தில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவர்கள்).
3. நாயுடு, கோனார், அம்பலக்காரர் ஆகிய மூன்று இனத்தாரும் பெருந்தெய்வங்கள், இடைப்பட்ட தெய்வங்கள் — இரண்டு வகைத் தெய்வங்களை வணங்குகின்றனர்.
4. அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் நால்வரும் பெருந் தெய்வங்கள், இடைப்பட்ட தெய்வங்கள், சிறுதெய்வங்கள் ஆகிய மூன்று வகைத் தெய்வங்களையும் வழிபடுகின்றனர்.
5. புகழ்மிக்க தெய்வங்களை அவ்வுரில் வாழும் மக்கள் வணங்கும் இயல்பு பின்தங்கிய இனத்தாரிடம் மிகுதியும் காணப்படுகிறது.
6. தாவரத்தைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தும் இயல்பு பிள்ளை நாயுடு, கோனார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர் அரிசன் ஆகிய பலவினங்களிலும் காணப்படுகின்றது. மனிதரைத் தெய்வமாக உயர்த்தும் இயல்பு கள்ளரில் மட்டும் காணப்படுகின்றது.

## குறியீட்டு விளக்கம்

† வழிபாடு உண்டு

□ சிறப்பான வழிபாடு

— வழிபாட்டு குறிப்பு இல்லை

### குறிப்புகள்

- 1) Richard M. Dorson (Ed), Folklore and Folklife, p. 217.
- 2) P.R. Subramaniam, An Introduction to the Study of Indian Folklore, p. 13.
- 3) David L. Sills (Ed). International Encyclopedia of the Social Sciences, Vol. 13, p. 352.
- 4) M. Shanmugam Pillai, Speech given to the Students of Methodology Course in May, 1974.
- 5) P.R. Subramaniam, 'Folklore as the Precursor of Literature', Four Papers on Literature and Linguistics, p. 21.
- 6) சைவத்துக்கும் வைணவத்துக்கும் மிக்கவேறுபாடின்றி இரு சமயக் கடவுளரையும் வணங்குதலால் இவர்களின் சமயம் சைவ-வைணவம் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.
- 7) E-Thurston, Castes and Tribes of Southern India, vol. V, p. 254.
- 8) E. Thurston, op. cit., Vol. II, p. 353.
- 9) Ibid., Vol. III, p. 58.
- 10) Ibid., p. 82.
- 11) N. Vanamamalai, Studies in Tamil Folk Literature, p. 6.
- 12) E. Thurston, op. cit., Vol. III, p. 82.
- 13) அவ்வச் சாதிக்குரிய முறையை இங்கு விளக்குகிறேன் : காட்டாக, புத்தகங்களை அடுக்கிவைத்து, குங்குமம் சந்தனம் தடவி, சரஸ்வதியின் படத்தை வைத்து, வாழைக்கன்றுகளைப் பக்கங்களில் வைத்து அலங்கரித்து, பொரி, பொரிகடலை, அவல் ஆகியவற்றின் கலவை, சண்டல் முதலியவற்றைக் கடவுளுக்குப் படைத்து மாலை நேரத்தில் 6 மணியளவில் விளக்கேற்றி வழிபடுகின்றனர். சிலர் பகல்பொழுதிலேயே வழிபாட்டை முடித்துவிடுகின்றனர். வீடு முழுவதும் மெழுகி, கோலமிட்டு, கதவு, பெட்டி, உழக்கு, ஆழாக்கு முதலியவற்றுக்குக் கூடக் குங்குமம் தடவுவது மரபாகவுள்ளது. பிராமணர்கள் பகல் 12 மணியளவில் பூசை செய்யும் புரோகிதரைக் கொண்டு வடமொழியில் பூசை செய்வதை முக்கியமாக நினைக்கிறார்கள். சரஸ்வதியின் படத்தின் மேல் புதுக்கேலையோ, சட்டைத்

## எல் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

துணியோ இட்டுப் பின்பு யாராவது வீட்டில் இருக்கும் பெரிய பெண்மணி எடுத்துக்கொள்வதும் வழக்கம். பாயசம், வடை, பழம், வெற்றிலை பாக்கு முதலானவற்றை இவர்கள் படைக்கின்றனர்.

மறுநாள், ‘ஆயுதபூசை’ என்பதும் இதனோடே சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது. விஜயதசமி என்று சொல்லப்படும் அந்நாளில் முதன்முதலாகச் சிறுகுழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதும், இசை, நாட்டியம் போன்ற நுண்கலைகளைக் கற்கத் தொடங்குவதும் மரபாக வள்ளன. அன்று கல்வி, கலை ஆகியவற்றைத் தொடங்கினால் குறிப்பிட்ட துறையில் மிகச்சிறந்து விளங்குவோம் என்பது நம்பிக்கை. ஏனெனில், கலைமகளின் முழு அருளும் கிடைக்கும் நாள் அது எனக்கருதப்படுகிறது.

14) S. Milton (Ed), *Traditional India : Structure and Change*, p. 306.

15) Richard M. Dorson (Ed), *op. cit.*, p. 218.

16) டாக்டர் மு. சண்முகம்பிள்ளை, முன்னாள் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

தீவிர வைணவர்கள் என்று கருதப்படும் நாட்டு இனத்தாரின் சமயவுணர்வு மதுரையில் வாழ்கின்ற காரணத்தால் மிக மாறியுள்ளது என்பதற்குச் சான்றாக, அவ்வினத்தைச் சார்ந்த தகவலாளர் கூறும் செய்தி இங்குத் தரப்படுகின்றது. ‘‘முன்பெல்லாம் ‘பெருமாள் கோயிலுக்கு, மட்டும்தான் போவோம். கலியாணங்களும் அங்கேதான் நடக்கும். இப்பொழுது பெருமாள்கோவிலுக்குப் போவதைவிடக்கூட மீனாட்சியம்மன் கோயிலுக்கும், திருப்பரங்குன்றம் முருகன் கோயிலுக்கும் எங்கள் இனத்தார் போவதுதான் மிகுதியாக இருக்கிறது. போவதுமட்டுமின்றித் திருமணங்களும் இக்கோயில்களில் மிகுதியாக நடத்துகின்றனர். திருமணங்களில் ‘தாலிகட்டும் நேரத்தில்’ பொது வாக நாங்கள் பெருமாள் கோயிலில் ‘கோவிந்தா, கோவிந்தா’ என்று உரக்கச் சொல்லுவோம். (இதற்குக் ‘கோவிந்தாப்போடுதல்’ என்று தகவலாளர் கூறுகிறார்.) ஆனால், மீனாட்சி கோயிலிலும், முருகன் கோயிலிலும் ‘கோவிந்தாப்போட முடியாது. அதனால் ‘அரோக்ரா, அரோக்ரா’என்று சொல்வோம்.’ (இதுவும் ‘கோவிந்தாப்போடுவது’ போலவே ‘அரோக்ராப் போடுவது’ எனப்படுகிறது. ‘ஹரஹர’ என்பதும், ‘சிவசிவ’ என்பதும் ஒன்றே. ‘ஹரன்’ என்பது சிவனைக் குறிக்கும். அது திரிந்து ‘அரோக்ரா’ என்று ஆகி நம்மக்களிடையே ‘அரோக்ராப்பாடுதல்’ என்று நிலவுகிறது. உரக்கக் கூவுகின்றபொழுது ‘இடு’ அல்லது ‘போடு’ என்ற துணைவினையைச்

சேர்ப்பது தமிழில் இயல்பாக உள்ளது. ‘குலவைபோடுதல்’, சத்தம், போடுதல்’, ‘ஊளையிடுதல்’ என்பனவற்றைக் காணக.

மதுரையில் வாழும் தீவிர வைணவர்களான இவர்களிடம் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைப் போல, ‘தீவிர சைவர்கள்’ எனக்கருதப் படும் ‘சைவப்பிள்ளைகள்’ ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வாழ்கின்ற காரணத்தால், வைணவ சமயத்தெய்வமாகிய ஆண்டாளை முழுமனத்தோடு வணங்குதலைக் கண்டேன். ஜயங்கார்கள் மிகுதியாக வாழ்கின்ற கோபுரத்தெரு, கந்தாடைத்தெரு என்று பெயர்பெற்ற கோயிலைச் சுற்றி அமைந்துள்ள தெருக்களில் அரிதாகப் பிராமணர் அல்லாதார-ஆயின், அவர்களுக்கு அடுத்த படிநிலையில் வைத்து எண்ணப்படும் புலாலுண்ணாத சில முன்னேறிய சாதியினர் வாழ்கின்றனர். இரண்டு தீவிர சைவக்குடும்பங்கள் (சைவப்பிள்ளை) இத்தெருக்களில் ஜயங்கார்களிடையே வாழும் காரணத்தால், ‘ஆண்டாளையும் பெருமாளையும்’ முழு ஈடுபாட்டோடு வழிபடுகின்றனர். ‘இறைவனும் இறைவியும்’ கோயிலைச் சுற்றி அடிக்கடி எடுத்துவரப்படுவர். அப்பொழுதெல்லாம் ஜயங்கார்கள் ‘தேங்காய், பழம் முதலியவற்றை அர்ச்சகரிடம் அவரவர் வீட்டு வாசலிலேயே கொடுத்து அர்ச்சனை செய்து தெருவில், தரையில் பணிந்து எழுவது போலவே இப்பிள்ளை இனத்து ஆய்ச்சிகளும் செய்கின்றனர். நாள் தவறாது காலையிலும் மாலையிலும் கோயிலுக்குச் சென்று ஆண்டாளையும், திருமாலையும் வழிபட்டுத் துளசியையும், தீர்த்தத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றனர். அவர்களின் பெயர்களும் முகவரியும் கீழே தரப்படுகின்றன.

பாப்பா ஆச்சி,

42, கந்தாடைத் தெரு,  
திருவில்லிபுத்தூர்.

ஜெயல்ட்சுமி ஆட்சி,

43, கந்தாடைத் தெரு,  
திருவில்லிபுத்தூர்.

எனவே, அவ்வவ்யூரில் உள்ள தெய்வத்தை அவ்வவ்யூரில் வாழும் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வது இயல்ல என்ற உண்மையை மேற்கண்ட இரு சான்றுகளினின்று தெளியலாம்.

மதுரை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் போன்ற புகழ்மிக்க தெய்வங்கள் உறையும் இடங்களில் வாழ்கின்ற படித்த மக்கள் சைவத்தையும், வைணவத்தையும் மிகவேறுபட்ட சமயங்களாகக் கருதுவதில்லை. இருப்பினும், படித்தசைவர்கள் திருநீறு மட்டுமே அணிவரேயன்றி,

## ஈசு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

நாமம் இடுதல் இல்லை. படித்த வைணவர்கள் இப்பொழுதும் சைவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் சமயவுணர்வில் தீவிரத்தன்மை மிக்கோராய் உள்ளனர். நாமத்தையன்றித் திருநீற்றை இவர்கள் அணிதவில்லை. இச்செய்தி பிராமணரில் ஜயங்கார், ஜயர், பிராமணரல்லாதாரில் யிள்ளை, செட்டியார் ஆகியோருக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.

பின்தங்கிய இனத்தாராசிய நாட்டு, கோனார் ஆகியோர் பொதுவாக வைணவர்களாகக் கருதப்பட்டிரும், இப்பொழுது சைவ-வைணவர்களாகவுள்ளனர் என்று கண்டோம். இவர்கள் நாமமும் தரித்துக்கொள்கின்றனர். சிலபொழுது திருநீறும் அணிந்துகொள்கின்றனர். முன்னேறிய இனக்களில் ‘இப்பொதுமைநிலை’ ஓரளவுக்குக் காணப்படுகின்றது. ஆயின், ‘வைணவக் குறியீடான நாமத்தையும்’, ‘சைவக் குறியீடான திருநீற்றையும்’ முறையே உயர் இனத்துச் சைவர்களும், வைணவர்களும் அணிந்துகொள்ளும் காலம் வருமா என்பது ஜயத்திற்குரியது. அப்படி வருமேயானாலும், அது மிக அன்மையில் இல்லை என்பது மட்டும் தெளிவு.

17) Richard, M. Dorson, op. cit., p 218

மருத்துவம்	போது	தாவாட்டு	இயங்காரி
<ol style="list-style-type: none"> <li>மருந்து-சொல்லாட்சி</li> <li>மருத்துவ முறைகளும் மருத்துவ அறிவும்</li> <li>மருத்துவர்கள்</li> </ol>	<ol style="list-style-type: none"> <li>மருந்துவ மருத்துவம் அல்லது சுகாதாரம்</li> <li>செடிகொடி மூலிணைகள்</li> <li>மிற மருந்துகள்</li> <li>ஆங்கில மருத்துவம்</li> </ol>	<ol style="list-style-type: none"> <li>இயற்கை மருத்துவம்</li> <li>செடி கொடி மூலிணைகள்</li> <li>பிற மருந்துகள்</li> <li>ஆங்கில மருத்துவம்</li> </ol>	<ol style="list-style-type: none"> <li>இயற்கை மருத்துவம்</li> <li>பேரவை மருத்துவம்</li> <li>மருத்துவ மருத்துவம்</li> <li>மருத்துவ மருத்துவம்</li> </ol>

# 3

## மருத்துவம்

‘‘நாட்டுப்புற மருத்துவம் மிகப் பழையானது இயற்கையே முதல் மருந்துக்கடையைத் திறந்தது. ஆதிமனிதனும் விலங்குகளும் நோயைத் தவிர்க்கவும், உடல்நலத்தையும் உற்சாகத்தையும் காக்கவும், செடிகொடிகள் மூலிகைகளையே நாடினர். மனிதனுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடம்விட்டு இடம்செல்லும் இயல்பிருப்பதால் இயற்கையின் மருத்துக்கடைக்கு எல்லாவிடங்களிலும் கிளைகள் உள்ளன. உலகில் எங்கு நீங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டாலும் நோயைத் தீர்க்க அங்கு இயற்கை மருத்து இருப்பதைப் பார்ப்பீர்கள்.’’<sup>1</sup> என்று பர்லிங்டனில் ஆங்கில மருத்துவம் பயின்று, வெர்மான்ட் வாழ்க்கையின் பயனாய் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தையும் அனுபவ வாயிலாய் அறிந்த அமெரிக்க டாக்டர் ஜார்விஸ்<sup>2</sup> தமது ‘நாட்டுப்புற மருத்துவம் என்னும் நூலில் கூறுவது இம்மருத்துவத்தின் சிறப்பையும் பயனையும் எடுத்துக்காட்டவல்லது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும், நாட்டுப்புற மருத்துவத்தில் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிகள் பல ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் செய்யப்பெற்றுள்ளன.<sup>3</sup>

நாட்டுப்புற மருத்துவத்துக்கு ‘வீட்டு வைத்தியம்’ என்ற பெயரை (Home Remedies) அளித்து, ‘‘அது ஒரு பரம்பரையிடமிருந்து இளைய பரம்பரைக்குக் கைமாறுகிறது’’<sup>4</sup> என்று டான்யாடர் கூறுகிறார்.

தமிழகத்தில் மருத்துவம் சிறப்புற்றிருந்த நிலையும், மருந்துகளைப் பற்றிய விவரங்களும் சங்க இலக்கியம் வரை பகர்களின்று குறிப்புகளின் துணைகொண்டு அறியப்படுகின்றன.

சங்ககாலத்தில் கோலோச்சும் அரசனுக்குத் துணையாக அரண்மனை மருத்துவர்கள் இருந்தனர். சமூகத்தில் கல்வி புகட்டும் ஆசிரியரும் மருத்துவத்தில் சிறந்திருந்தனர். மருத்துவன் தாமோதரனார், மருத்துவன் நல்லச்சதனார், சல்லிகை குமரனார் போன்ற

மருத்துவர்கள் சங்ககாலத்தில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தனர் எனச் சங்க இலக்கியம் எடுத்துக்கூறும்.<sup>5</sup> கலித்தொகை, நற்றினை, குறுந்தொகை, புறநானூறு, குறள் ஆகிய பழைய இலக்கியங்களில் மருத்துவக் குறிப்புகள் பலவற்றைக் காண்கிறோம்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூற்களில் திரிகடுகம், ஏலாதி, சிறு பஞ்சமூலம் என்னும் மூன்று நூல்களும் மருத்துவக் குறிப்புகளையும் அதன் வழியாக நீதியை விளக்கும் கருத்துக்களையும் கூறுகின்றன. கி.பி.5-6-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த ஆசாரக்கோவை, பின்பு எழுந்த முத்தொள்ளாயிரம் ஆகிய இலக்கியங்களிலும் மருத்துவக் குறிப்புகள் உள்ளன.

கல்வெட்டுக்கள் பல மருத்துவத்தின் மலர்ச்சிக்கும், மருத்துவர்களின் நல்வாழ்வுக்கும் நிலமும் கொடையும் அளித்ததைத் தெரிவிக்கின்றன.

கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிசெய்த சோழ மன்னன் முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களின் மூலம் அறுவை மருத்துவத்தைப்பற்றி அறியமுடிகிறது.

ஆதுலர் சாலைகளைப் பற்றியும் அவற்றின் பணிகளைப் பற்றியும் கல்வெட்டுக்கள் விரித்துக் கூறும்.<sup>6</sup>

‘விட்டு வைத்தியம்’ என்று டான்யாடர் கூறுவது பேரலப் பேச்சுவழக்கில் ‘கைவைத்தியம்’ என்றும் ‘பாட்டிவைத்தியம்’ என்றும் தமிழில் பெயர்கள் உள்ளன.

இக்கட்டுரையில் முதல்பகுதியில் மருந்து என்ற சொல்லாட்சி மருத்துவ முறைகளும் மருத்துவ அறிவும், மருத்துவர்கள் ஆகிய தலைப்புக்களைக் கொண்ட செய்திகளையும், இரண்டாம் பகுதியில், சுகாதாரம் அல்லது இயற்கை மருத்துவம் என்ற தலைப்பில் அமைந்த செய்திகளையும், தொடர்ந்து செடிகொடி மூலிகைகள் (Herbal), பிற மருந்துகள், ஆங்கிலமருத்துவம் ஆகிய தலைப்புக்களின்கீழ் அமைந்த செய்திகளையும் காணலாம். அவை முதலில் தாலாட்டிலும், பின்பு ஒப்பாரியிலும் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. ஆங்கில மருத்துவம் பற்றிய குறிப்புகள் ஒப்பாரியில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

‘மருந்து’ என்ற சொல்லாட்சி சிலவிடங்களில் காணப்படுகிறது. அது பொதுவான பொருளிலும், சிலபொழுது வேறுபொருளிலும் எவ்வாறு வழங்கப்படுகின்றது எனக் காண்கிறாம்.

ஏ. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

தாயுடு பாடவில்,

‘‘குடுத்த மருந்து எல்லாம் — உங்களைக்  
கொல்லவே காத்ததோ  
தந்த மருந்து எல்லாம் — உங்களுக்குத்  
தலைக்கே இருந்ததோ’’

என ‘மருந்து’ எல்லாவகை மருந்துகளையும் உள்ளடக்கிய பொருளில் நிற்கிறது.

‘மருந்து இடுதல்’, ‘மருந்து போடுதல்’, ‘மருந்து வைத்தல்’ ஆகிய தொடர்கள் ஒருவரைத் தம்மையே மறக்கவைக்க வல்ல மருந்துகளை நினைவுட்டுகின்றன.

பின்னை ஒப்பாரியில்,

‘‘மாபாவி காலன் — மதளை மறக்குதுக்கு  
மருந்து கொண்டு வந்தானோ  
பின்னை மறக்குதுக்கு  
பெருமருந்து போட்டானோ’’

எனவும், அம்பலக்காரர், வண்ணார் ஆகியோர் ஒப்பாரியில்

‘‘பச்சைப் புடலங்காய் பாசமும் நேசமும்  
பால் கிணறும் சத்திரமும்  
பாசம் விலகப் பாவி மருந்திட்டானோ’’

‘‘தங்கத் தகட்டுவண்டி  
தருமர்களும் பொட்டிவண்டி  
தரையிலே பூட்டிவிட்டா  
தாசிவீடு போயிறங்கும்  
தாசிவச்ச கைமருந்து  
தங்கிச்சி பொந்தியிலே  
தாசி மறப்பதெப்பொ—நீங்க  
தாவிவந்து சேர்வதெப்பொ?’’

எனவும் பாடப்பெற்றுள்ளன.

‘நீக்ரோக்களின் மருத்துவம்’பற்றி ஆராய்ந்த பக்கெட் என்பவர் ‘மாயவித்தையில் வல்ல மருத்துவர்கள் முதன்முதலில் செய்யவேண்டி யது என்னவெனில் நோயாளிக்கு யாரோனும் மருந்துவைத்திருக்கிறார்களா என்று கண்டுபிடித்துவிட்டு. ‘யார் மருந்துவைத்திருக்கிறார்கள்’ என்று கண்டுபிடிப்பது. பின்னர் அது எங்கள்ளது என்று கண்டுபிடித்து அதை அழித்துவிட்டால், நோயாளி குணமாகிவிடுவார். நோயாளி அதைத் தன் எதிரிக்கே திருப்பிடவேண்டும் என்று விரும்பி

னால், மந்திரவாதி மருத்துவன் அவ்வாறே செய்தலும் வேண்டும்''<sup>14</sup> என்று கூறுகிறார்.

நீக்ரோக்களின் 'மாய மருந்து' தமிழ்நாட்டிலும் உண்டு. தாசிகளிடம் செல்வோர் தங்கள் மனைவி, குழந்தைகள், மனை எல்லாம் மறந்து தங்களிடமே இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தாசிகள் 'கருமையான சிறுசிறு உருண்டை வடிவில் அமைந்த மருந்தை உணவில் கலந்து கொடுத்து விடுவராம். இது வயிற்றில் போன்னும் தன்வேலையைச் செய்கிறது. அவருடைய மனைவி முதலியோர், மந்திரம் தெரிந்த நாட்டுமருத்துவரை நாடுவர்; பெரும்பாடுபட்டுத் தாசியிடம் மயங்கியிருப்பவரை அழைத்துச் சென்றபின் மருத்துவர் நோயாளியின் வாயில் ஊதுகுழாய் வைத்துத் தன் வாயை வைத்து உறிஞ்சி அந்தக் கறுப்பு உருண்டைகளை எடுப்பாராம். உடனே 'தாசிமயக்கம்' தெளிந்துவிடுமாம். இதுதான் பிள்ளை, வண்ணார் இருவர் பாடலிலும் 'எமன், என் குழந்தை என்னை மறப்பதற்கு மருந்து போட்டானோ' என்றும், 'தாசி வச்ச கைமருந்து' என்றும் கூறப்படுகின்றன.

நீக்ரோ மருத்துவத்தில் கூறப்படுவது 'செய்வினை' எனப்படும் பில்லிகுனியமாகும். ஆனால் அதுவும், ஒப்பாரியில் காணப்படும் யறதிமருந்தும் 'மாயமந்திரங்களோடு தொடர்புற்ற மருந்துகளில் இருவகைகள்'; அவ்வளவே.

மருத்துவ அறிவும் மருத்துவமுறைகளும்

நாடிபார்த்தல்

இந்த மருத்துவத்தில் அடிப்படையாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவது 'வாத, பித்த, சிலேட்டும் நாடிகள் முறையே ஆள்காட்டி, நடு, மோதிர விரல்களின் நரம்புகளிலும், குருநாடி என்பது ஐந்து விரல் நரம்புகளும் மணிக்கட்டில் இணையும் புறங்கைப் பகுதியிலும் இருக்கின்றன' என்பது. இவை தொடக்க நிலையில் வேறுபடினும், மணிக்கட்டில் அகங்கைப் பகுதியில் ஒரே நரம்பில் மூன்று விரல்களைச் சிறிதுசிறிது தூரத்தில் வைத்து இந்நாடிகளைச் சோதிப்பர். வீணை முதலான நரம்புக் கருவிகளில் ஒரே நரம்பில் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறுதொனி எழுவதுபோல, இங்கும் ஒருநரம்பின் வெவ்வேறு இடங்களில் மூன்று நாடிகளின் துடிப்பையும் சோதித்துவிடலாம்.

கள்ளர் பாடலில், மருத்துவர் சோதிக்கும்பொழுது,

'தாதுகளும் பித்தங்களும்  
தலைமாறி நிக்குதில்லே'

## அர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

என்று உடல்நிலை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது இவ்வகையில் ஒரு பெண் பாடவேண்டுமென்றால் எந்த அளவுக்கு அதன் பொருள் அவள் நெஞ்சில் பதிந்திருத்தல் வேண்டும்?

'நாடிபார்த்தல்' மருத்துவத்திலேயே மிக அடிப்படையான ஒன்று. இது இப்பாடலில் இவ்வளவு அருமையாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது, பெண்களும் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தை எத்துணையளவு அறிந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதற்குச் சான்றாய் அமைகிறது.

பட்டுத்துணி கொண்டு மூடி, நாடிபார்த்தல்

நாடிகளுள் குருநாடி உயிர்நாடியாகக் கருதப்படுகின்றது. வைத்தியர்கள் பட்டுத்துணி கொண்டு நோயாளியின்கையை மறைத்துக் கொண்டு நாடிபார்த்தல், குருநாடியைத் தாங்கள் சோதித்தல் மற்ற வர்கள் அறியக்கூடாது என்பதற்காகவாம். நாட்டு மருத்துவர்களிடம் காணப்படும் இப்பழக்கத்திலிருந்து, மருத்துவ முறைகளை எவ்வளவு ரகசியமாகப் போற்றி வைத்திருந்தனர் என்று அறிகிறோம். எல்லோருக்கும் இந்த முறைகளை அறிவிக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் நினைப்பதற்குக் காரணங்கள்:

1. வயிற்றுப் பிழைப்பு : எல்லோருக்கும் முன்னால், துணி கொண்டு முறைக்காமல் நாடிபார்த்தால் மற்றையோர் அதனை அறிந்துகொண்டுவிடுவர்; தம் தொழிலுக்கு இடர் நேரும் என்பது. மிகச்சிறு நோய்க்கெல்லாம் அவரவரே கவனித்துக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டால், வைத்தியன் எப்படிப் பிழைப்பது?

2. பலரும் அரைகுறையாகத் தெரிந்துகொண்டு இதன் சிறப்பை அழித்துவிடுவர் என்று நாட்டுப்புற மருத்துவர்கள் நம்புதலும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்.

பொதுவாகவே, நாட்டுப்புற மருத்துவம் போன்ற அரிய செய்தி களைத் தங்கள் மக்களில் யாராவது ஒருவருக்கு மட்டும் கற்றுத்தருதல் மரபாகவுள்ளது. சிலபொழுது அதுவுமில்லாமல், அரிய செய்திகளைப் பற்றிய உண்மைகள் அழிந்தே போகின்றன. எழுதிவைத்த ஒலைச் சுவடி களும் காணாமல் போகும்; செல்லரித்துப் போகும். முன்று தலை முறைக்குப் பின்பு வரும் கொள்ளுப்போனுக்கு இதன் அருமையொன்றும் தெரியாது; சுவடி குப்பைத்தொட்டிக்குப் போய்ச்சேரும். இப்படியே நம் நாட்டுப்புறக்களைகள் பல அழிந்து போயிருக்கின்றன.

அரிசனப்பெண்ணின் பாடலில்,

'வைத்தியரு வந்திட்டாரு  
வலதுகையைத் தாதுபாக்க

எடதுகையைப் பட்டெடுத்து  
எடதுகையில் தாதுபாத்தான்  
தாதுகள் ஓடாம  
சலுப்புடனே ஒக்காந்தாரு

என்றும், கள்ளர் பாடவில்,

‘எலுமிச்சங்காப் பட்டெடுத்து  
எடதுகையும் தாதுபாத்து  
வாளைப்பூவுப் பட்டெடுத்து  
வலதுகையும் தாதுபாத்து  
தாதுகளும் பேசவில்லே  
தந்திபோல ஓடலயே’

என்றும் பட்டுத்துணி கையில் போட்டு நாடிபார்த்தல், தாது ஓடுதல் ஆகியன சொல்லப்படுகின்றன.

பஞ்ச, இறகு கொண்டு நோயாளியின் வாயில் பாலைப் பிழிதல் அல்லது ஊற்றுதல் நாவறந்தியை நீக்கவும், அதேபொழுது மூச்சுத் தினராமல் இருப்பதற்காகவும் ஆகும். உயிர் பிரியும்பொழுது நாவும் தொண்டையும் வறண்டிருக்கக் கூடாதாம்.

பஞ்சம், இறகும் கொண்டு பாலுற்றுதல் கள்ளர் பாடவில்,

‘பஞ்சகொண்டு பாலுத்தி  
பட்டுக்கொண்டு வாய்தொடச்சு  
சிறக்கிகொண்டு பாலுத்தி  
சீலகொண்டு வாய்தொடச்சு’

என்று கூறப்படுகிறது.

### மருத்துவர்கள்

ஓப்பாரிப் பாடல்களில் ‘வைத்தியர்’, ‘வைத்தியன்’, ‘பண்டிதர்’ என்ற சொற்கள் மருத்துவரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பேச்சுவழக்கில் இன்றும் நாட்டுப்புற மருத்துவர்களை ‘வைத்தியர் ஜியா’ என்றும், ஆங்கில மருத்துவர்களை ‘டாக்குடரையா’ என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் நாவிதர் இனத்தில் உள்ள சில முதிய பெண்கள் பிள்ளைப்பேறு பார்ப்பதில் வல்லவர்களாக உள்ளனர். அவர்களை மட்டும் ‘மருத்துவச்சி’ என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆன் மருத்துவர்கள் ‘வைத்தியர்கள்’ என்றும், பெண்மருத்துவர்கள் மட்டும் ‘மருத்துவச்சி’ என்றும் குறிப்பிடப்பெறுவதற்குக் காரணம் இப்பொழுது தெரியவில்லையென்றாலும், அது குறிக்கத்தக்கதாயுள்ளது.

ஈடு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

மதுரை, செஞ்சி மருத்துவர்கள்

நாயுடு இனத்தார் இருவர் பாடலில்,

‘‘செஞ்சி வைத்தியரும் — உங்களுக்குத்  
தீராது இன்னாரோ  
மதுரை வைத்தியரும் — உங்களுக்கு  
மரணம்னு சொன்னாரோ’’

என்றும்,

‘‘மதுரை வைத்தியனோ — உங்களுக்கு  
மருந்தில்லை இன்னானோ  
செஞ்சி வைத்தியனோ — உங்களுக்கு இந்தத்தேசம்  
சிறப்பில்லை இன்னானோ

என்றும் இம்மருத்துவர்களைக் காண்கிறோம்.

கள்ளர் இனத்தம்மையார் பாடலிலும்,

‘‘தெஞ்சி வைத்தியரோ  
தெம்மருதைப் பண்டிதரோ’’

என்று செஞ்சிவைத்தியரைப் பற்றிய பேச்சு வருவதால் இக்கருத்து  
மேலும் வலிவுபெறுகிறது.

நாயுடு பாடலிலும், கள்ளர் பாடலிலும் ‘செஞ்சி’ ‘தெஞ்சி’  
யாகக் கூறப்படுவதற்குக் காரணம் மோனெநயத்தைக் காப்பது.

நாயுடு பாடலில்,

‘‘தெஞ்சி வைத்தியரோ  
தீராது இன்னாரோ’’

என்றும், கள்ளர் பாடலில்

‘‘தெஞ்சி வைத்தியரோ  
தெம்மருதைப் பண்டிதரோ’’

என்றும் வருவதைக் காண்க.

இவ்வினத்தார் நாடும் மருத்துவர்கள் மதுரை, செஞ்சி  
இரண்டிலும் இருந்திருக்கலாம் என்றும் இவ்வினத்தைச் சார்ந்த  
மருத்துவர்கள் இவ்விரு ஊர்களிலும் மிகுதியாக இருந்திருக்கலாம்  
என்றும் என்னத் தோன்றுகிறது.

வேறு மருத்துவக் குறிப்புகள் ஏதும் இல்லையென்றினும்  
‘மதுரை வைத்தியன், செஞ்சி வைத்தியன்’ என்று கோடி காட்டியிருப்

பதனால் மேலும் பாடல்கள் சேகரித்ததால் இரண்டு ஊர்களுக்கும் தனிச்சிறப்பளிக்கும் இருவேறு மருத்துவமுறைகள் அறியப்படலாம்.

உள்ளூர், வெளியூர் வைத்தியர்களைப் பற்றிக் கள்ளார், அரிசன் இருவர் ஒப்பாரியிலுமே ஒரே மாதிரியான கருத்துக் காணப்படுகிறது.

‘உள்ளூரு வைத்தியரும்  
உம்மைகளும் சொல்லவியே  
அசலூரு வைத்தியர்க்கு  
ஒங்குமகன் தங்குமகன்  
ஆளனுப்பித் தேடனாரோ’

எனக் கள்ளரும்,

‘உள்ளூரு வைத்தியரும்  
உம்மைவார்த்தை சொல்லமாட்டான்  
அசலூரு வைத்தியரும்  
அமந்துவார்த்தை சொல்லுவாரு’

என அரிசனும் பாடுகின்றனர்.

இது பொதுவாக வைத்தியர்களின் தன்மையை எடுத்துரைப்பதாகவுள்ளது.

உள்ளூர்வைத்தியர் நோயாளிக்கும், அவர் குடும்பத்திற்கும் தெரிந்தவராக இருப்பார். பணம்பறிக்கும் நோக்கத்தோடு இறுதி வரையில் இழுத்தடித்துக் கொண்டிருத்தல் கூடும்.

அயலூரிலிருந்து அழைக்கப்பட்ட மருத்துவர் தன்புகழ் புது ஊரிலும் பரவவேண்டும் என்பதற்காக நோயாளியை நன்கு கவனிக்கக்கூடும்.

இங்கு உள்ளூர், வெளியூர் என்று குறிக்கப்பெறுவன மீண்டும் மதுரை, செஞ்சியை நினைவுட்டுகின்றன. அயலூர் மருத்துவர் செஞ்சியிலிருந்து வராவிட்டாலும், செஞ்சி மருத்துவமுறைகளைப் பயின்ற அயலூர் மருத்துவராக இருக்கலாம்.

இப்பாடல்களிலிருந்து உள்ளூர் மருத்துவர்களைவிட வெளியூர் வைத்தியர்கள்க்கு இவர்கள் மதிப்பளிப்பதாகத் தெரிகிறது.

சுகாதாரம் அல்லது இயற்கை மருத்துவம்

நோய் வருவதற்கு முன்பே அது வராமல் காத்துக்கொள்ளக் கூடிய அறிவு பலருக்கு இல்லாமலிருக்கலாம். ஆயின் சிலருக்கு அது இருக்கிறது என்பதைப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அச்செய்தி

## அச நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

களை இப்பகுதியில் காண்போம். உணவு, நீராடல் முதலியவற்றில் ஒருசில நியதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதலால் இப்பகுதிக்கு இத்தலைப்பு இடம் பெற்றது.

என்னெண்டேய்த்து நீராடல்

தமிழ்நாட்டில் எல்லாவிடங்களிலும், இது உடற்குட்டைத் தணிக்கவும், கண்ணெனிச்சல், வயிற்றுவலி ஆகியவற்றை நீக்கவும், மேனியழுக்காகவும், நல்ல உறக்கத்திற்காகவும் இன்றியமையாத தாகக் கருதப்படுகிறது.

குழந்தைக்கு என்னெண்டேய்த்து நீராட்டுதல் சிலருடைய தாலாட்டுப் பாடல்களில் சிறப்பாக வருணிக்கப்படுகின்றது. சிலர் பாடல்களில் மாமன் என்னெண்டத்தலைமுழுகி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது.

ஜயரினத்துப் பெண்மனியின் ‘இராமர் தாலாட்டு’ என்றும் பகுதியில்,

‘ஜயாவா’ என்று அழக்கமொள்ளத் தானெடுத்து  
தைலமது சாத்தித் தாயார் மனமகிழ்ந்தார்  
சீயக்காய் செம்பகங்கள் சேத்திசைச்சுக் கொண்டுவந்து  
காளமுகில் மேனியற்குக் கேளசலைச் சாட்டிவச்சு  
பிதாம் பரங்களினால் பொன்மேனி தான்துடைச்ச  
பொற்கவரி வீசிவரும் பூமிகிள்ளிக் காப்புமிட்டார்’

என்று குழந்தைக்கு என்னெண்டேய்த்து, சீயக்காயோடு மனப் பொருட்களைல்லாம் கலந்து தேய்த்து நீராட்டும் முறை கூறப்படுகிறது.

இன்றும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ‘ஆண்டாள் ஸ்நானப்பவுடர்’ என்று விற்கும் பொடி பல மனப்பொருட்களையும் (கஸ்தூரி மஞ்சள் போன்றவை) கொண்டு சிறப்பாக விளங்குகின்றது.

அம்பலக்காரர், அரிசன் இருவர் பாடலிலும்,

‘காஞ்சீ வாத்தெண்ணெய் — கண்ணே  
கண்ணோ அரிக்குதின்னு  
தெங்காஞ்சி எண்ணெய்க்கு — என் ஜயாவுக்கு  
சிட்டெழுதி விட்டாரோ’

என்றும், அரிசன் அம்மையாரின் ‘மீனாட்சி தாலாட்டு’ டில்

‘நாளி நறுக்குமஞ்ச — கண்ணே  
நன்னாளி பச்சமஞ்ச

அரச்சு வளிப்பாளோ — கண்ணே  
 அஞ்சவகைக் கிண்ணத்திலே  
 தேச்சுக் குளிப்பாளோ — மீனா  
 தொப்பமெல்லாம் பூமணக்க  
 கொத்தோட சீவக்காயோ — மீனாஞ்கு  
 கொடத்தோட நல்லெண்ணே  
 அள்ளிக் குளிப்பாளோ — மீனா  
 அத்தனையும் பூமணக்கு”

என்றும் நல்லெண்ணேய், மணப்பொருட்கள் கலந்த சீயக்காய், மஞ்சள் முதலியன சிறப்பித்துப் பேசப்பெறுகின்றன. ‘எண்ணைய்த் தலைமுஞ்சி, ஏகாந்தப் பொட்டுமிட்டு’ மாமன் வருவதாக நாயுடு பாடலிலும் காண்கிறோம்.

ஆசாரக்கோவை, கி.பி.ர-6-ஆம் நூற்றாண்டில் பண்டைத் தமிழகத்தில் மக்கள் கடைப்பிடித்த சுகாதார விதிகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அதாவது உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல் முதலியன பற்றி மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய வழிமுறைகளைப் பற்றிப் பரக்கக் கூறுகிறது.

எண்ணைய்நீராடல் பற்றி இந்நால் பல செய்திகளைக் கூறுகிறது \*

‘எண்ணைய்தேய்த்துக் குளித்தல்’ என்பது பலஇனத்தார் பாடல்களில், குழந்தை, மாமன், வயதான தாய் ஆகிய அனைவரையும் பற்றிப் பாடும் இடங்களில் குறிக்கப்படுவதை நோக்குகையில், இது எல்லாச் சாதியினர்க்குமே பொதுவாக உள்ள பழக்கமாகத் தோன்றுகிறது. ‘எண்ணைய்நீராட்டு உடற்குட்டைத் தனித்து, பலவகையில் நன்மைபயக்கின்றது’ என்ற கருத்து மிக ஆழமாக நம்பெந்றுகிறோம். இது பன்னாறு ஆண்டுகளாக நம் மக்களின் பழக்கத்தில் உள்ளது எனலாம்.

‘வைத்தியனுக்குக் கொடுப்பதை வாணியனுக்குக்கொடு’ என்ற பழமொழி இதனைத் தெளிவெறுத்தும். வாணியன் என்பது இங்கு ‘எண்ணைய் வாணிகளைக் குறிக்கும். எண்ணைய்க்கு நிறையச் செலவழித்தால் அது வைத்தியனிடம் சென்று பணம் செலவழிப்பதைத் தடுக்கும் என்பது கருத்து.

நம்நாட்டில் எண்ணையையும் வைத்தியனையும் இணைத்தல் போல ஆங்கிலத்தில் ‘ஓவ்வொரு நாளும் ஓர்ஆயுப்பில் சாப்பிட்டால், அது வைத்தியனை நம்மருகே நெருங்க விடாது’ (An apple a

day keeps the doctor away) என்று பழத்தையும் வைத்தியனையும் இணைத்துக்கூறும் ‘அனுபவ மொழி’ ஒன்றுள்ளது.

இவை போலவே ஒவ்வொரு மொழியிலும் அனுபவ மொழிகள் இருக்கக்கூடும். அவற்றிலெல்லாம் அவ்வம்மக்கள் ‘உடல்நலம் பயக்கும் மிகச் சிறந்த பொருள்’ என்று எதை நினைக்கிறார்களோ அதைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருப்பர். நம் தமிழ்மக்கள் என்னையைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். எனவே, என்னைய்தேய்த்து நீராடல் என்பது ‘மிகப்பழமையானது, மிகநன்மைபயப்பது’ என நம்மக்கள் கருதுவதை அறியலாம். தவிர, ‘உடலுக்குச் சிலபொருட்கள் சூட்டை மிகுவிக்கும்; சில குளிரச்சியைத்தரும்’ என்பதெல்லாம் ஆங்கில மருத்துவத்தில் இல்லாத நமக்கேயூரிய கருத்துகள்.

இயற்கை மருத்துவத்தில் சேர்க்கவேண்டிய மற்றொரு குறிப்பு ஜயர்தாலாட்டில் காணப்படுகின்றது. குளித்தபின்னரே சமையல் செய்யும் பழக்கம் இன்றும் இவ்வினத்தில் ‘வற்புறுத்தப்பெறுகிறது. நீராடியபின்பு செய்யும் சமையல் சுகாதாரவிதியிப்படி உடல்நலத்திற்கு நன்மை பயக்கின்றது.

வேலை செய்யவிடாமல் தொந்தரவு செய்துகொண்டிருக்கும் குழந்தையிடம் தாய் கீழ்க்கண்டவாறு பாடுகிறாள்.

‘முத்தத்தி லேநிழல் இறங்கிப் போக்குது  
பத்துப்பன் னிரண்டு நாழிகை ஆச்சுது  
எப்பக்கு ஸிப்பேண்டா எப்பச்ச மைப்பேண்டா? ஒங்  
கப்பாவங் தான்னெ அடிச்சுது ரத்துவாடா

என்று பாடுகையில் ‘குளித்தபிறகு சமையல் செய்தல்’ என்னும் குறிப்பு மருத்துவத்தோடு ஒருங்குவைத்து எண்ணேவேண்டுவது.

மற்ற இனங்களிலும் விசேடநாட்களில், பண்டிகைநாட்களில் காலையில் நீராடிய பின்பே சமையல் செய்வதைக் கவனிக்கலாம். ஆனால் இவ்வினத்தாரில் என்றைக்குமே அம்முறை கையாளப்படுகிறது.

### செடிகொடி மூலிகைகள்

‘நாட்டுப்புற மருத்துவத்தில் பயன்படும் மருந்துகளில் பெரும் பகுதி காடுகளிலிருந்தும், வயற்புறங்களிலிருந்தும் சேகரிக்கப்படுவதே’<sup>10</sup> என்கிறார் டான்யாடர். அவரே நாட்டுப்புற மருத்துவத்தை ‘இயற்கை மூலிகை வைத்தியம் (Natural or Herbal) மந்திர-சமயச் சார்பான மருத்துவம்’ (Magico-religious)<sup>11</sup> என இருவகையாகப் பிரிக்கிறார்.

## வேப்பிலை

‘வேப்பிலையும் காப்புமாய்

விசும்பியரி கண்ணனுக்கு’

என்று ஜயரினத்தம்மையார் பாடலில் காணகிறோம். இவ்வினத் தாரில் குழந்தை பிறந்த ஏழாம் அல்லது ஒன்பதாம் நாளில் ‘காப்பிடுதல்’ என்னும் சடங்கு அந்திப்பொழுதில் செய்யப்படுகின்றது. ‘அத்தைகாப்பு’ என்று குழந்தைக்கு அத்தை செய்து அணிவிக்கும் பொன்காப்பு சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்றது. அதுமட்டுமின்றி, ‘ஜம்பொன்காப்பு’<sup>13</sup> ஒன்றும் குழந்தைக்கு அணிவிப்பர். வேப்பிலையை அதனுடன் சுற்றியிருப்பர். இது மருத்துவ அடிப்படையில் அமைந்தது.

தீய சக்திகள் எதுவும் குழந்தையை அணுகவிடாது காக்கின்றது வேப்பிலை என்பது நம்பிக்கை. உண்மையில் அம்மைக்கும், வசிற்றில் பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கும், பேய்பிடித்தல் எனப்படும் ஹிஸ்ரியா வுக்கும் இந்த வேப்பிலை கைகண்ட மருந்தாக நாட்டுமருத்துவத்தில் காணப்படுகின்றது. குழந்தைக்குப் பொன்காப்பும் ஜம்பொன்காப்பும் அணிவித்தலைவிட இந்த வேப்பிலைக் காப்பிடுதலே இவர்கள் நோக்கமாக முதன்முதலில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். ‘காப்பு’ என்று கூறுவதற்கு ‘நோய்வாராது காத்தல்’ என்று பொருள் கொள்ளலாம். ‘இந்திமொழியில் உள்ள பல நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ‘அம்மையிலிருந்து விடுவித்துக் குணமாக்கு’ என்று வேப்பமரத்தில் உறையும் தெய்வமாகிய ‘சீதா’ அல்லது மாரியிடம் வேண்டிக் கொள்வதுபோல் அமைந்துள்ளன. வேப்பமரத்தைப் பற்றிப் பல நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் உள்ளன. அம்மைத் தெய்வமாகிய ‘மாரி’ அதில் வாழ்கிறாள்’<sup>13</sup> என்கிறார் உபாத்யாயா.

‘பேயோட்டுதல்’ என்பது மிகச் சாதாரணமாக நாட்டுப்புறங்களில் காணப்பெறுவது. இதற்கும் வேப்பிலை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அதோடு பெரிய ஒலியெழுப்புகின்ற பல வாத்தியங்களை முழக்குதலும், மந்திரங்களை உச்சரித்தலும் நடைபெறும். இது அமெரிக்காவில் ‘Pow wowing’ எனப்படும்.<sup>14</sup> பேயோட்டுதலைப் பற்றி மரியாலீச்சும் நாட்டுப்புறவியல் அகராதியில் குறிப்பிடுகிறார்.<sup>15</sup>

வேப்பிலையும், வேப்பமரத்தின் பலபாகங்களும் பலநோய்களைக் குணப்படுத்தப் பேருதவி செய்கின்றனவாதலால், அது மிகுந்த உயர்நிலையை அடைந்து, தெய்வநிலையையும் அடைந்துவிட்டது. ‘தாவர வழிபாட்டை’ப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துள்ள அறிஞர்பலர் எழுதிய கட்டுரைகள் அடங்கிய ஒரு நூலில் வேம்பைப் பற்றிய

## அ/அ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

குறிப்புக்கள் பதினேழு இடங்களில் வந்துள்ளமை<sup>18</sup> இந்தியா முழு வதிலும் வேம்பு தெய்வமாக மதிக்கப்படுதலையும், பலவகையில் அது நோய்களைக் குணமாக்குதலையும் நமக்கு உணர்த்தும்.

வேப்பமரமும் அரசமரமும் பின்னியனிலை

“அரசமரம் குழந்தைப்பேற்றோடு எப்பொழுதும் தொடர் புற்றது. அது மலட்டுத்தன்மையுள்ள பெண்களால் குழந்தைப்பேற்றுக் காக வணங்கப்படுகிறது”<sup>19</sup> என்கிறார் ஓராறிஞர்.

இந்தியா முழுவதிலுமே ‘அரசமரம் மலட்டுத்தன்மையைப் போக்குகின்றது’ என்ற நம்பிக்கை பரவியுள்ளதன் காரணம் அதன் அருகே பலநாள் தொடர்ந்து சென்றதும், அக்காற்று மூச்சுக்காற்றில் கலந்து சென்று ஏதோ ஒரு மாற்றத்தை உடலின் உள்ளே விளை வித்தல் எனலாம்.

‘அரசமரத்தைச் சுற்றிவந்து அடிவயிற்றைப் பார்த்துக் கொண்டாளாம்’ என்ற தமிழ்ப் பழமொழியும் இதை வலியுறுத்துகின்றது. நாயுடு பாடலில்,

‘வேம்பரசைச் சுத்தி விநாயகனைத் தெண்டனிட்டு  
சாம்பசிவன் பூசைபண்ணித் தரணியாள வந்தகண்ணோ’

என்ற வரிகளைக் காண்கிறோம். வேம்பும் அரசும் கலந்த நிலையில், அதனடியில் அமர்ந்த விநாயகனையும் சேர்த்து வலம்வந்து வணங்கிக் குழந்தைப்பேறு கிட்டியதாகப் பாடலில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நம்முர்களில் ‘வேம்பரசின்’ கீழ் விநாயகர் அமர்ந்திருப்பது போல, கேரளத்தில் பகவதிகோயில்களில் ‘வேம்பரசு’ இருப்பதாகத் தங்கப்பன்நாயர் கூறுகிறார்.<sup>20</sup> விநாயகரோ, பகவதியோ எத்தெய்வ மிருப்பினும் பின்னியமைந்த மரங்கள் வேம்பும் அரசமாக இருப்பதையே காண்கிறோம்.

அல்லிமுளையும், மூல்லைமுளையும்

அல்லிமுளையும் மூல்லைமுளையும் தின்று ஐம்பதுநாள், முப்பது நாள் தவமிருந்து குழந்தைபெற்றதாக மற்றொரு நாயுடு பெண் மணியின் பாடலில் காண்கிறோம். கேழ்வரகில் வைட்டமின் ‘இ’ இருக்கிறதென்றும் அது குழந்தைபெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் என்றும் கூறப்படுகிறது. அதுபோல, அல்லிமுளை, மூல்லைமுளை, ஆகியனவற்றுக்கும் மலட்டுத்தன்மை நீங்குதலுக்கும் ஏதேனும் தொடர் பிருக்கிறதா என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும்.

‘அல்லி மொளைதின்னு  
அம்பதுநாள் தவமிருந்து  
முல்லை மொளைதின்னு  
முப்பதுநாள் தவமிருந்து’

என்பன அவ்வரிகள். வெள்ளல்லி, செவ்வல்லி, கருநெய்தல் ஆகிய மூன்றுவகை அல்லிகளும் சிறப்பாக, கருநெய்தல், பெண்கள் கரு வூற்றிருக்கும்பொழுது மருந்தாகப் பயன்படுகிறது<sup>19</sup> என்கிறார் சந்திரமூர்த்தி. மேற்கண்ட பாடற்கருத்தோடு இக்கருத்து பொருந்து வகைக் காணலாம். வெள்ளல்லி, செவ்வல்லி இரண்டினாலும் விளையும் பயன்பற்றி மற்றோர் ஆசிரியரும் கூறுகிறார்.<sup>20</sup>

தேன்

இயற்கையான மலர்களினின்றும் சேகரிக்கப்படுவதால் இதுவும் இப்பகுதியில் சேர்க்கப்படுகின்றது. நாட்டுமருந்தில் ஒப்பற்ற பொருளாகக் கருதப்படுவது தேன். இதனுடைய சிறப்பைப் பல நாட்டினரும் அறிந்து போற்றுகின்றனர்.

டாக்டர் ஜார்விஸ் உடலுக்கு மிகத் தேவையான இத்தேனைப் பற்றித் தம்நூலில் ‘தேனின் பயன்கள்’ என்ற தனிப்பகுதியே எழுதி யுள்ளார்.<sup>21</sup> அது தவிர, வேறு பகுதிகளிலும் தேனை அடிக்கடி அவர்குறிப்பிடுவது அதன் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும்.

‘இருதயத்தை நல்ல நிலையில் வைத்திருக்கத் தேனிலுள்ள இயற்கையான இனிப்பு உதவுகிறது. சர்க்கரையைப் பயன்படுத்து வகையிடத் தேனையே பயன்படுத்தி உங்கள் இருதயத்திடம் அன்பாக இருங்கள். தேனைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் ‘இருதயத்திற்கு அது நன்மை பயக்கிறது’ என்கின்றன’’<sup>22</sup> என்றும் இதுபோல எவ்வெவ்வகையில் எல்லாம் அது உதவுகிறது என்றும் டாக்டர் ஜார்விஸ் எடுத்துரைக்கிறார்.

ஜயர் தாலாட்டில்,

‘செம்பொன்மணிப் பாலடைக்குத்  
தேனமிர்தம் கொண்டுவந்து’

எனக் காண்கிறோம். குழந்தைக்கு வயிற்றுப்போக்கு இருக்கும் பொழுது வசம்பைச் சுட்டு உரைத்துத் தேனில் குழந்தைத் தருதல், செரித்தலுக்காகப் பாலுடன் தேனைக் கலத்தல், உடலைக் கட்டு விடாமல் வைத்திருக்கச் சிறிது தண்ணீருடன் தேனைக் கலந்து ஓரிரு முறைகள் அருந்தத் தருதல் ஆகியவற்றை இங்குக் கருதலாம்.

எங்கும் கிடைக்கும் தன்மை, செரிக்கும்தன்மை ஆகியன இருப்பதால் தேன் சிறு குழந்தையின் உணவில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். அது குழந்தைக்குத் தேவையான கார்போலைஷிட்ரேட்டின் மறுவடிவம்<sup>23</sup> என வேறு மருத்துவர்களும் தேனைக் குழந்தைக்கு மிகத் தேவையான பொருளாகக் கூறியிருப்பதைக் காண்க.

இரும்புச்சத்து, தாமிரச்சத்து, மாங்களீசுச்சத்து, மண்சத்து, குளோரின், சுண்ணாம்புச்சத்து, பொட்டாசியம், சோடியம், கந்தகம், அலுமினியம், மக்ளீசியம் ஆகிய பல சத்துக்கள் தேனில் உள்ளன என்று கூறி, உடலைப் பாதுகாக்கத் தேவையான இவைகளை உடலைப் பாதுகாக்கும் மருந்தாகப் பயன்படுத்தவேண்டும்<sup>24</sup> என்கிறார் ஜார்விஸ்.

இரவு நேரத்தில் ஒரு தேக்கரண்டி தேனைக் கொடுத்தால் குழந்தைக்கு நல்ல உறக்கமும் வரும்; இரவு நேரத்தில் படுக்கையும் நனையாது என்றும் அவர் கூறுகிறார்.<sup>25</sup>

இவையனைத்தையும் அறிந்தே நம் பெரியவர்கள் குழந்தை வளர்ப்பில் தேனை மிகுதியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் எனலாம்.

### பிறமருந்துகள் (காய்ந்தவை)

நாயுடு இனத்தார் தாலாட்டில் இறைவன் துணையிருப்பின் பினி ஏதும் குழந்தைக்கு ஏற்படாது என்றும் ‘கடைமருந்து’ எதுவும் தேவையில்லை என்றும் கூறுமிடத்தில் இறைநம்பிக்கை மேலோங்கிய நிலையில் மருத்துவக் குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

‘கந்தையா உன்காவல் - என்கண்ணேன  
கடைமருந்தை நான்றியேன்  
வேலையாஉன்காவல் — என்கண்ணேன  
வேறேபினி அண்டாமல்’

என்ற வரிகளில் ‘கடைமருந்து’ என்ற வழக்கினைக் காண்கிறோம். மதுரை, கீழமாசிவீதியில் உள்ள நாட்டுமருந்துக் கடையில் ‘கடைமருந்து’ என்றால் என்ன என்று கேட்டபொழுது, கடைக்காரர் ஒரு பெரிய பட்டியல் கொடுத்தார். ஏறக்குறைய இருபது பொருட்கள் இருந்தன. இவை அனைத்தும் காய்ந்தபொருட்கள் சுக்கு, அரத்தை சித்தரத்தை, சத்துப்பை, வாடுவிளக்கம், திப்பிலி, அதிமதுரம், வசம்பு போன்றவை.

தகவலாளரிடம் கேட்டபொழுதும் ‘கடைமருந்து’ என்பது பல பொருட்களைக் குறிக்கும். “‘குழந்தைக்கு அவற்றையெல்லாம்

ஒவ்வொன்றாக உரைத்து ஊற்றுவது வழக்கம். முருகன் துணையிருந்தால் கடைமருந்து எதுவும் வேண்டாம்' என்று கூறினார்.

குழந்தைக்கு மட்டுமன்றி குழந்தைபெற்று இரண்டுமாதங்கள் வரை தாய் இந்தக் கடைமருந்துகள் அனைத்தையும் வறுத்து இடித்து வஸ்திரகாயம் செய்து, அந்தப் பொடியைத் தேன், நெய், வெல்லம் ஆகியன கலந்து லேகியமாகக் கிளரி காலைநேரத்தில் ஒரு பெரிய உருண்டை உண்டுவந்தால், நல்லபசி எடுக்கும்; உண்ணும் உணவு நன்கு செரிக்கும்; நல்ல உறக்கம் வரும். இக்'கடைமருந்தை'ப் பற்றிய செய்தியையே தாலாட்டில் காண்கிறோம்.

### சர்க்கரை

சர்க்கரை சிறந்த மலமிளக்கி<sup>26</sup> எனப்படுகிறது. 'சேனையது போட்டுத் தெகிழ வளர்ந்தாரோ' என்னுமிடத்தில் 'சேனை' என்பது குழந்தைக்குக் கொடுக்கும் 'சர்க்கரைநீரை'க் குறிக்கும். குழந்தைக்குத் தண்ணீரும், சர்க்கரையும் சேர்ந்தால் மலச்சிக்கவின்றி நன்கு வளரும்.

இனி ஒப்பாரியில் காணப்படும் மருத்துக்குறிப்புகளைக் காண போம்.

### இயற்கை மருத்துவம்

ஜயர் இனத்தார் ஒப்பாரியில் தாலாட்டைப் போலவே இயற்கை மருத்துவக் குறிப்புகளைக் காண்கிறோம்.

### பத்திய உணவு

ஜயர்பாடலில் 'துவாதசிச் சமையல்' பற்றி விவரமாக காண கிறோம். ஏகாதசி மாதம் இருமுறை வருகின்றது, இந்த ஏகாதசி யன்று முழுவதும் பட்டினியாக இருந்து மறுநாட்காலை, அதாவது துவாதசியன்று சுருங்கியிருக்கும் வயிற்றுக்குத் துன்பம் ஏற்படாவதையில் பத்திய உணவு உண்ணுவது இவர்களின் பாடலில்,

'ச்ரவணம்ஒரு த்வாதசி — நாங்கள்

சமைச்சிட மாட்டோமோ

அற்பம்ஒரு த்வாதசி — நாங்கள்

ஆக்கியிட மாட்டோமோ

அம்மா நான்

ஆத்தி வதக்கவியோ — நான்

அரிநெல்லிக்காய் சமைக்கவியோ

அம்மா உனக்கு

## சூல நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

சுண்ட வத்தக் குழம்பு  
சுண்டப் பண்ணி வக்கவியோ  
பாசிப் பருப்பு உனக்கு  
பாங்காச் சமைக்கவியோ

எனக் காண்கிறோம்.

ஏகாதசிதோறும் பட்டினி இருத்தல், அதாவது பதினெந்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை பட்டினி இருத்தல் வயிற்றைத் தூய்மை செய்யவும், புலனடக்கத்திற்காகவும், சினம் போன்ற வெண்டா வணர்ச்சிகளை அடக்கவும் ஆம். நாள் முழுவதும் பட்டினி இருக்குங்கால் இரைப்பை, அளவில் சுருங்கிக் காற்றுமட்டும் கொண்டு விளங்குகின்றது. மறுநாட்காலை புரதச்சத்து, அதிகம் இல்லாத வகையில் அகத்திக்கீரையும், நெல்லிக்காய்ப் பச்சிடியும், சுண்டப் பண்ணிய சுண்டவற்றல் குழம்பும், பாசிப்பருப்பும் உண்டால் வயிற்றில் காற்றினால் ஏற்படும் துன்பத்தையும் (Gastric Trouble) வேறு துன்பங்களையும் குறைத்துவிடலாம்.

அகத்திக்கீரை வயிற்றுப்புண்ணை ஆற்றுமாம். வாயில் புண் எற்படும்பொழுது அகத்திக்கீரையை வேக வைத்த சாற்றைக் குடித்தால் வயிறு, உணவுக்குழாய் ஆகிய இடங்களிலுள்ள புண்களை ஆற்றி, அதன் பயனாக வாயிலுள்ள புண்களும் ஆறிவிடும். அகத்திக்கீரையைப் போலவே மணத்தக்காளிக் கீரையும் பயன்படுகிறது.

நெல்லிக்காயில் வைட்டமின் 'சி' சத்து மிகுதியும் உள்ளது என்று சொல்லப்படுகிறது. நெல்லிக்காயை வேகவைத்துப் பிசைந்து தயிரில் கலக்கிச் செய்த பச்சிடி வாய்க்குச் சுவையாகவும், உடலுக்கு நன்மை பயப்பதாயும் அமையும்

சுண்டவற்றல் குழம்பும் பத்திய உணவில் முக்கியமான தயாரிப்பு. ஏனெனில் வற்றல்குழம்பில் துவரம்படுப்பு இல்லை. எனவே புரதச் சத்து இல்லை. வயிற்றுக்கு வேதனை ஏற்பட வழியுமில்லை.

சில நோய்களுக்குப் பட்டினி இருத்தலே பெரிய மருந்து என்பதை, 'லங்கணம் பரம ஒளஷதம்' என்ற வடமொழி உரையும், 'Starve the fever, feed the cold' என்ற ஆங்கில உரையும் கூறுகின்றன காய்ச்சல் இருக்கும்பொழுது வயிற்றைக் காயப்போடுதல் நலம். எனவே பல நோய்களுக்கு மருந்துதரும் மருத்துவர்கள் 'கஞ்சிமட்டும் உண்ணவேண்டும்' என்று விதிகூறுதல் 'பட்டினிகிடத் தலை'யே குறிக்கும்.

உண்ணத் தொடங்கியவுடன் வயிறு இயற்கையான நிலையை யடைந்தபிறகு அடுத்த பதின்மூன்று நாளும் சத்துள்ள உணவை உண்பது இவர்களின் இயல்பாகக் காணப்படுகிறது.

‘பூக்க உளுந்தறைச்சு

பூப்போல தோசைவா(ர)த்து — உனக்கு

கருக்கப் பொடிபொடிச்சு

காரமது மேலவச்சு

சுக்குப் பொடிபொடிச்சு

தொன்னவச்சு நெய்வா(ர)த்து

பசிச்சு வரும்போது — உனக்கும்

பலகாரம் வக்கவியோ

குளிச்சு வரும்போது — உனக்கு

கோபங்கள் உண்டாச்சோ

அண்டா வெங்நிரு

ஆறிக் கிடந்ததோ

தேச்சுக்கிற எண்ணே

சிதறி விழுந்ததோ

காச்சின பாலிலே

ஏர்ப்பு விழுந்ததோ’

என்று பலவாறு கூறுவது இவர்கள் வாழ்வில் மிக்க கடுபாடு கொண்டவர்கள்; இன்பநுகர்ச்சி ஆடம்பரவாழ்வு அல்லது வசதியான வாழ்வு ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள்; அதேபொழுது தங்களைத் தாங்களே அடக்கியாளவேண்டும் என இயற்கை மருத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் போன்ற செய்திகளை வெளிப்படுத்துகிறது. பொதுவாக இவர்கள் நோய் வந்தபிறகு அதைத் தீர்க்கும் வழி நாடாது, வருமுன் காப்போராகத் தோன்றுகிறார்கள்.

வள்ளுவத்தில் காணப்படும் ‘மருந்து’ என்னும் அதிகாரத்தில் பெரும்பகுதி (ஏழு குறட்பாக்கள்) உணவில் மேற்கொள்ளவேண்டிய கட்டுத்திட்டங்கள் தாமே. எனவே, வள்ளுவர் அறிவுறுத்துவன் எல்லாம் ‘இயற்கை மருத்துவ’ விதிகளே எனலாம்.

அரிசியின் தன்மையறிதல்

அகமுடையார் ஒப்பாரியில்,

‘பள்ளுரூச் சம்பா வாங்கிப்

பாங்கா வடிச்செறக்கி

சீரகச் சம்பா தீக்குப்பினி  
ஆகுமின்டு  
ஆத்தாருச் சம்பாவெ  
அருமைய வச்செரக்கி  
தலவான யெலவிரிச்சு  
சாதம் படச்சுவச்சு’

என்று சோற்றுக்கு ஆகும் அரிசி இது, சோற்றுக்கு ஆகாத அரிசி இது (பினி ஏற்படுத்தும் அரிசி) எனவறிந்து கவனமாகச் சீரகசம்பாவை விலகியிருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது.

எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தல்

ஜயர் ஒப்பாரியில், தாலாட்டில் காண்பதுபோலவே எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தலைப்பற்றி ஒரு சிறுகுறிப்பு உள்ளது. தாயின் இறப்பின் பொழுது பாடும் ஒப்பாரியில் ‘தேச்சுக்கிற எண்ணெய் சிதறி விழுந்ததோ?’ என்று ஓர் அடி காணப்படுகிறது. ஓரடியாக இருப்பினும், மையக்கருத்து அதில் உள்ளது. எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தலையே இது குறிக்கின்றது.

கோனார் பாடலிலும்,

‘இரும்பு நெலகதவு — நான்பெறந்த வாசல்லே  
எறவாரம் தன்னளுகு — என்னப்பெத்த  
ஈஸ்வரியா உள்ளறுதி  
எண்ணெய்க் குளிச்சியுண்டும்  
ஏலக்கா வாசமுண்டும்  
இருந்துவர நீதியுண்டும் — என்னப்பெத்த  
ஈஸ்வரியா இல்லாம  
எண்ணெய்க் குளிச்சியில்லே  
ஏலக்கா வாசமில்லே  
இருந்துவர நீதியில்லே’

என்று விளக்கமாக, தாய் இருந்தபொழுது தனக்குப் பிறந்த வீட்டில் எத்தனை வசதிகள் இருந்தன என்றும், அவள் இறந்தபிறகு ஒன்றும் இல்லை என்றும் கூறப்படும் பாடலில் ‘எண்ணெய்க் குளி(ர்)ச்சி’ என்ற தொடரைக் காண்கிறோம்.

நமது பெரியவர் கள் அடிக்கடி ‘இது குடு, இது குளிர்ச்சி’ என்று பொருட்களைப் பிரிப்பதைக் காணலாம். ‘பெண்கள் செவ்வாய்

வெள்ளி இருநாட்களிலும் குளிரக்குளிர உச்சந் தலையில் நல்லெண்ணெய் வைத்துச் சிறிதுநேரம் ஊறிப் பின்னர் நீராட வேண்டும். வாரம் இருமுறை இயலாத நிலையில் ஒருமுறையேனும் நீராடவேண்டும். அவ்வாறு செய்யவில்லையெனில், உடலில் குட்டைக் கிளப்பிவிடும் — இதுபோன்ற பேசுக்கள் தமிழ்நாட்டு வீடுகளில் அடிக்கடி நிகழ்வதைக் கவனிக்கிறோம்.

மாம்பழம், கரும்பு, வெல்லம், என் போன்றவை உடலில் சூட்டை ஏற்படுத்தும் பொருட்கள் எனவும், பால், தயிர், எண்ணெய் போன்றவை குளிர்ச்சியை ஏற்படுத்தவல்ல பொருட்கள் எனவும், உணவில் இரண்டும் மிகாதவாறும் குறையாதவாறும் பார்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் எனவும் கூறுவர். இதுகுறித்து ஆராய்ந்துள்ள ரோமாபுரி ஆய்வாளர் ஒருவர் ‘the hot-cold theory’ என்று சுவையாக விளக்குகிறார்.<sup>27</sup> மத்திய அமெரிக்காவிலும் இத்தகைய எண்ணங்கள் இருக்கின்றன என அறிகிறோம்.<sup>28</sup>

எனவே, ‘எண்ணெய்க் குளிச்சியுண்டும்’ என்றவரி ‘எண்ணெய் தேய்த்து நீராடுதல் கண்ணுக்கும் உடலுக்கும் குளிர்ச்சி தந்து, நல்ல உறக்கத்தையும், மேனிக்குப் பள்ளாப்பையும் அளித்து, சூட்டின் காரணமாக ஏற்படும் வயிற்றுவலி, சளி முதலியவற்றைத் தடுக்கவும் செய்கிறது’ என்ற பலபொருட்களைக் கொண்டது.

#### செடிகொடி மூலிகைகள்

தாலாட்டைவிட ஒப்பாரியில் சற்று அதிகமான மருந்துகளின் பெயர்களைக் காண்கிறோம்.

கள்ளர் இனத்தைச் சேர்ந்த அம்மையார் ஒருவரின் பாடலி ஏறத்தாழ ஐம்பது வரிகள் அருமையான மருத்துவக் குறிப்புகள் அடங்கியனவாக உள்ளன. இப்பகுதியில் சில மருந்துகளைக் காணலாம்.

‘காப்பலம் இஞ்சிவாங்கி,  
மலையிலே பூத்திருக்கும்  
மருந்துவகை தானுங்கொண்டு  
தரையிலே பூத்திருக்கும்  
பச்சிலையும் தானுங்கொண்டு  
இஞ்சியைத்தான் தட்டுங்களேன்  
எதிர்ச்சினியும் போடுங்களேன்’

என்று இஞ்சி, மலையில் பூத்த மருந்துவகை, தரையில் பூத்த பச்சிலை ஆகியன கூறப்படுகின்றன.

அரிசன் இனத்தார் பாடலிலும்,

‘மலையிலே மொளச்சதொரு  
மருந்துவகை தான்பிடுங்கி  
பூமியிலே மொளச்சதொரு  
பூடுவகை தான்பிடுங்கி  
வைத்தியரு வந்திட்டாரு  
வலதுகையத் தாதுபார்க்க’

என்று இம்மருந்துவகைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

‘மலையில் பூத்த மருந்துவகை, தரையில் பூத்த பச்சிலை’ என்பன<sup>29</sup> அரிய தன்மைகளைச் கொண்டு விளங்கும் மூலிகைகளைக் குறிக்கின்றன. ‘இன்னமருந்து, இன்னபச்சிலை’ என்று குறிப்பிடாது, பொதுவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் ஆங்கில மருத்துவர்கள் முக்கிய மான மருந்துகளை வைத்திருப்பதுபோல, நாட்டுப்புற மருத்துவர் களும் முக்கியமான மூலிகைகளை எப்பொழுதும் கைவசம் வைத்திருப்பார் என்றறியலாம். சிறிய பெட்டி ஒன்றினைக் கையில் வைத்துக் கிகாண்டே இம்மருத்துவர்கள் வருவதைக் காணலாம்.

### பூண்டு

‘பூமியிலே மொளச்சதொரு  
பூடுவகை தான்பிடுங்கி’

என்று காணப்படும் ‘வெள்ளைப்பூடு’ மிகவுயர்ந்த மருந்துகளில் ஒன்று. இதை மாத்திரை வடிவமாக்கி அமெரிக்கா போன்ற மிக முன் னேறிய நாடுகளில் ‘இரத்த அழுத்த’ நோய்க்குச் சிறந்த மருந்தாக உட்கொள்கிறார்கள்.

இது தவிர, வெள்ளைப்பூடு ‘வாயுப்பிடிப்பு’ எனப்படும் வயிறு, நெஞ்சு, முதுகு போன்றவிடங்களில் ‘வாயு’வினால் ஏற்படும் தொல்லைக்குப் பெருமருந்தாக உள்ளது.

கருவுற்ற பெண்களுக்கு, பூண்டை உரித்துப் பாலில் வேக வைத்து, சர்க்கரை, ஏலப்பொடி, நெய் முதலியன கலந்து (ஆல்வா போல) கொடுப்பது வழக்கம். தாய்க்கும், கருவில் வளரும் குழந்தைக் கும் இது பெரும்பயன் அளிக்கிறது என்பர்.

‘உல்லி சேசமேலு தல்லிகூட சேயது’ என்ற தெலுங்குப் பழ மொழி, பூண்டின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டப் போதுமானது. (அதன் பொருள், பூண்டு செய்யும் நன்மை பெற்றதாய் கூடச் செய்யமாட்டாள்’ என்பது.) தெலுங்கில் ‘உல்லி’ என்பது வெங்காயத்தையும்

(நீருல்லி) பூண்டையும் (வெல்லுல்லி) குறிக்கும். ஆயின் இப்பழமொழி யில் அது ‘பூண்டு’ என்ற பொருளிலேயே எடுத்தாளப்படுகின்றது.

### இஞ்சி

கள்ளர், அரிசன் இருவர் பாடலிலும் ‘இஞ்சி’ பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

‘அந்தினேரம் கடைதொறந்து  
அரைப்பலம் சீனிவாங்கி  
காலம்பற கடைதொறந்து  
காப்பலம் இஞ்சிவாங்கி  
... ... ...

இஞ்சியைத்தான் தட்டுங்களேன்  
எதிர்ச்சீனியும் போடுங்களேன்’

என்று கள்ளர் இனத்துப் பெண்மணியும்,

‘காலைனேரம் கடைதொறந்து  
காச்சேரு இஞ்சிவாங்கி  
அந்தினேரம் கடைதொறந்து  
அரைச்சேரு இஞ்சிவாங்கி  
... ... ...  
வைத்தியரு வந்திட்டாரு’

என்று அரிசன் இனத்துப் பெண்ணும் ‘இஞ்சி’ பற்றிப் பாடுகின்றனர்.

பித்தவாந்தி, மயக்கம் ஆகிய பித்தத்தோடு தொடர்புற்ற நோய்கள் அனைத்திற்கும் இஞ்சி மிகச்சிறந்த மருந்தாகப் போற்றப்படுகிறது.

தலைக்கிறுகிறுப்பு, வாந்தி ஏற்படும் சில நேரங்களில், வீட்டில் இருக்கும் பெரியவர்கள் இது பித்தம் இஞ்சிச்சாறு எடுத்துச் சாப்பிட்டால் சரியாகப் போய்விடும்’ என்று கூறுகிறார்கள். இஞ்சிச் சாற்றில் எலுமிச்சம்பழம் பிழிந்து சீனியும் தேனும் கலந்து காலை யில் வெறும் வயிற்றில் அதைக் குடித்தால் நல்ல பலன் கிட்டுகிறது.

### கொழுந்து இடித்தல்

‘வெர்மான்ட்’டில் எண்ணற்ற செடிகள் காணப்படுகின்றன. சமைத்த நிலையிலும் சமைக்காத நிலையிலும் அவற்றின் இலைகள் பசியுணர்வை ஏற்படுத்தவல்லனவாக இருப்பதோடு மட்டுமன்றி, நாட்டுப்புற மருந்தின் அடிப்படையான பல நல்ல சத்துக்கள் அடங்கியனவாகவும் இருக்கின்றன என்று டாக்டர் ஜார்விஸ் <sup>30</sup>

## கூரை நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

குறிப்பிடுவது போலப் பல செடிகளின் கொழுந்திலைகளைப் பறித்து அவற்றை இடித்து மருந்தாக்கிப் பெரிய நோய்களுக்குக் கூடக் கொடுப்பது நாட்டுப்புற மருத்துவத்தில் உள்ளது.

கோனார் பாடலில்,

‘‘கோட்டைத் தலைவாசல்லே கொளுந்திடிக்கும் மாளிகையாம்  
கொளுந்தை இடிப்பியளோ கோதைவந்தா சேப்பியளோ’’

என்றும், அரிசன் பாடலில்,

‘‘கோயில் தலைவாசல்லே கொளுந்திடிக்கும் மாளிகையாம்  
கொளுந்தை இடிப்பனோ-என்னப்பெத்த அம்மா நீங்களுடுத்த  
குருத்தோலை வாசிப்பனோ’’

என்று ‘கொழுந்து இடித்தல்’ கூறப்படுகிறது. என்ன இலைகள் என்று இங்குக் கூறப்படாது பொதுவாக உள்ளது.

துளசி

‘ஹரிப்ரியா’<sup>31</sup> என்று பெயர்பெற்றுள்ள இது திருமாவின் மனைவியாகவே கருதப்படுகிறது. இது நுரையீரல், மூச்சக்குழாய் ஆகியவற்றுக்குச் செய்யும் நன்மை அளவற்றது. இது மார்புச்சளி, குத்தல், விஷம், காய்ச்சல், இருமலினால் வரும் கேவல் ஆகியவற்றுக்கும் கைகண்ட மருந்து.<sup>32</sup> துளசியை நாடோறும் சிறிதளவு மென்று தின்றால்கூட நுரையீரல் தொடர்பான நோய்வராது என்றும் காச நோயைத் தீர்க்கும் அளவுக்குக்கூட அதற்கு ஆற்றல்உண்டு என்றும் கூறப்படுகிறது.

‘செடி, மரம், புதர் ஆகிய எல்லாவகைத் தாவரங்களையும் சேர்த்தால், நாட்டுப்புறப் பகுதியில் வாழும் ‘வெர்மான்ட் மக்கள்’ சாதாரணமாக ஐம்பத்துநான்கு வகை இலைகளைத் தின்னும் பழக்கமுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்’’ என்கிறார் ஜார்விஸ்.<sup>33</sup>

ஆய்வாளருக்குத் தெரிந்து ‘துளசி’யை ந் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பலரும் விருப்பமாக மெல்லுகின்றனர்.

‘சிவனார் வேம்பு’ என்னும் செடியின் குச்சிகளைக் குஷ்டநோய் தடுப்பிற்காக மெல்லுவார்கள் என்றறிகிறோம்.

இவ்வகையில் சிறந்துவிளங்கும் துளசி சிலருடைய ஒப்பாரிப் பாடல்களில் போற்றப்படுகின்றது.

‘‘ஒசந்த தொளசின்னு ஒருக்கரயே நட்டுவச்சேன்  
ஒருக்காமப் பூசைக்குமே — நான்  
ஒசந்துவந்து சேரவியே’’

‘தொண்ணாறு பூவெடுத்து  
தொளசிமடம் கட்டிவச்சோம்’

போன்ற ஐந்து இனத்தார் பாடல்கள் ‘துளசி’ தெய்வமாகப் போற்றப் படுதலைக் காட்டுகின்றன என்றாலும், நாள்தோறும் துளசிஇலையைப் பறித்து மெல்வதும், இறைவனின் அருட்கொடையாக எண்ணித் தலையில் விருப்போடு செருகிக்கொள்வதும் உடல்நலத்திற்கு நன்மை பயக்கின்றன என்பதை மறுக்கமுடியாது.

தும்பையிலை

‘துளசி’ சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது போலத் ‘தும்பையிலை’ யும் சொல்லப்படுகிறது.

‘தும்பை யிலைபூத்து சூரியர்க்கும் பொன்பொறங்தேன்  
தும்பை யனஞ்சத்தம் — நீங்க  
சூரியரும் கேக்கவியே’

என்பன அவ்வரிகள். உயர்ந்த பொருட்களாகத் தங்களை உருவகப் படுத்திக்கொள்வது ஒப்பாரியில் இயல்பாகக் காணப்பெறுகிறது.

‘ஒகந்த தொளசின்னு ஒருக்கரையே நட்டுவச்சேன்  
ஒருச்சாமப் பூசைக்குமே — நான்  
ஒசந்துவந்து சேரவியே’

என்று துளசியாகத் தன்னைக் கூறிக்கொள்வதுபோல இங்கு ஒரு பிள்ளை இனத்துப் பெண்மனி தன்னைத் ‘தும்பை’யாக உருவகித்துக் கொள்கிறார்.

தும்பையிலைச்சாறு ‘அஸ்திஜ்ஞரும்’ என்ற குளிர்நடுக்க நோய்க் கும், வயிற்றுப்போக்குக்கும் நல்ல மருந்தாகப் பயன்படுகிறது.<sup>34</sup>

அரிசன் அம்மையார், வைத்தியனுக்கே சரியாக மருந்து கொடுக்கத்தெரியாமல் தன்கணவனை / பெற்றோரைக் கொன்று விட்டான் என்று கூறுமிடத்தில்,

‘சீமை வைத்தியரும் சிறுமருதைப் பண்டிதரும்  
செடிவகை தெரியாம் சிறுமல்லிகை சேதமின்டான்  
மருதை வைத்தியரும் மாமதுரைப் பண்டிதரும்  
மருந்துவகை தெரியாம் மனிமல்லிகை சேதமின்டான்’

என்ற பாடலைக் காண்கிறோம். ‘சீமைவைத்தியரும்’ என்பது ஆங்கில மருத்துவரைக் குறித்தல்கூடும். ‘செடிவகை தெரியாம், மருந்துவகை தெரியாம்’ என்று கூறுதல் வைத்தியனின் ‘அரைகுறை அறிவை’க் காட்டுகின்றது.

### தைலங்கள்

வண்ணார் ஒப்பாரியில்,

“தைலம் வாங்கியாந்து — நீ பெத்த மகனுக்கு  
தலையிலேதான் தேச்சியேம்மா  
தைலம்தேச்சு என்னசெய்ய — நீபெத்த மகனுக்கு  
தலையிலே இட்டெனுத்தை?

மருந்துவகை வாங்கியாந்து — நீபெத்த மகனுக்கு  
மன்றையிலே தேச்சியேம்மா  
மருந்துதேச்சு என்னசெய்ய? — நீ பெத்த மகனுக்கு  
மன்றையிலே இட்டெனுத்தை”

என்று தலையில் தேய்க்கும் தைலங்களைப் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

மாதரார்கூந்தல், வில்வம், சீதாசெங்கழுநீர் ஆகியவற்றின் இலையை எடுத்து எண்ணெயில் இட்டுக் காய்ச்சித் தலையில் தேய்த்து வந்தால் கூந்தல் நீண்டு வளரும்.

சிற்றகத்திப்பூவினை இட்டுக் காய்ச்சிய எண்ணெய் கடுமையான தலைவலியை நீக்கும். மேற்கண்ட பாடலில் வருகின்ற அடியும் தலையில் தேய்க்கின்ற மருந்துவகைகளில் ஏதோவொன்றைக் குறிக்கிறது. கள்ளர் பாடலிலும் வைத்தியர் தைல டப்பாக்கள், மாத்திரை முதலியன கொண்டுவருவதாகப் பாடுகின்றனர்.

### இற மருந்துகள்

தாலாட்டில் கண்ட ‘கடைமருந்தை’ப் போலவே ஒப்பாரியிலும் சில காய்ந்த மருந்துகளைக் காண்கிறோம்.

“மருதை தலைவாசல்லே மருந்திட்க்கும் மாளிகையாம்  
மருந்தை இடிப்பியளோ மாதுவந்தா சேப்பியளோ”

என்று கோனாரும்,

“மருதைத் தலைவாசல்லே மருந்திட்க்கும் மாளிகையாம்  
மருந்தை இடிப்பளோ — என்னைப்பெத்த அப்பா நீங்க  
குடுத்த  
மாயோலை வாசிப்பளோ”

என்று அரிசனும் ‘இடிமருந்து’ பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இதை ‘இடிகாயம்’ என்றும் சொல்கின்றனர். இது செரித்தலுக்கும் அஜீரணம், வாயு போன்ற வயிற்று நோய்களைத் தீர்க்கவும் மிகப் பயன்படுகிறது.

பன்னாறு ஆண்டுகட்கு முன்பே இதன் அருமையை உணர்ந்தனரோ ‘திரிகடுகம்’ முதலிய நூற்களே தோன்றின? சுக்கு, திப்பிலி மிளகு ஆகிய மூன்று மருந்துகளும் சேர்ந்த சேர்க்கை உடலுக்கு நன்மை செய்வது போல, பாடல்களில் உள்ள செய்திகள் உள்ளத் திற்கும் வாழ்விற்கும் நன்மை செய்யும் என்று இப்பெயர் அந்நாலுக்கு வைக்கப் பெற்றுள்ளது.

பின்னளை இனத்தார் பாடலில்,

‘சிறுமிளகும் சீரகமும் சீரு வருதும்பேன்  
சிறிடும் தாயைச் சீமைக் கனுப்பியாக்சே  
வால்மிளகும் சீரகமும் வரிசை வருதும்பேன்  
வரிசையிடுந் தாயை வனத்துக் கனுப்பியாக்சே

என்று காண்கிறோம்.

இவ்வரிகளில் இவை மருந்துகள் என்று நேரடியாகச் சொல்லப் படவில்லையெனினும், வால்மிளகு இருமலுக்குச் சிறந்த மருந்தாக விளங்குவது; சிறுமிளகும் சீரகமும் மருந்துகளாகவும் பயன்படும். சமையலுக்கும் பயன்படும். தாயிடமிருந்து சீர்வரிசையாக மருந்துப் பொருட்களைக் கூடப் பெண்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது புலனாகிறது.

செயற்கைக் கருச்சிதைவு

இது இக்காலத்தில் சட்டப்படி தவறில்லை என்று ஆகிவிட்டது. ஆனால் இந்த எண்ணமும் செயலும் முன்பே உண்டு என்று கோனார் இனத்துப் பெண்மனியின் பாடல் தெரிவிக்கிறது.

‘கருக மணிபோல — பாவி வயித்திலே  
கருத்தரிக்கும் நாளோயிலே  
கடையில் சரக்கெடுத்து  
கடத்திவிட மாட்டாம்  
கண்ணகையா பொண்பொறந்து  
கஷ்டத்துக்கு ஆளாணேன்’

என்று தன்தாய் தன்னை வயிற்றில் சுமக்கத் தொடங்கியதுமே கடையில் மருந்து வாங்கியுண்டு தன்னை அழித்துவிடாமல், தன்னைப் பெற்றெடுத்துவிட்டானே என்று கூறி வருந்துவதைக் காண்க.

கருத்தரித்து ஒன்றரை மாதங்களுக்குள் குழந்தை வேண்டாமென்று எண்ணுவோர் பலமுறைகளைக் கையாள்கின்றனர்.

எள்ளாயும் வெல்லத்தையும் இடித்து நிறைய உண்பதாலும் தினை, வெல்லம் இரண்டையும் இடித்து உண்பதாலும் கருச்சிதைவு ஏற்படுகிறது.

## குற நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

பப்பாளிப்பழம், கரும்பு போன்றவையும் கருத்தரித்த புதிதில் உண்ணக்கூடாது என்பர். இதுபற்றி, ‘கருத்தரித்த பெண்கள் தவிர்க்கவேண்டிய உணவு வகைகள்’ என மேனூட்டு ஆய்வாளர் ஒருவர் தமிழ்நாட்டில் கள ஆய்வு நிகழ்த்தியபின் எழுதியுள்ளார்.<sup>35</sup>

ஆங்கில மருத்துவத்தில் மாத்திரைகள் பல உள்ளன. அவை பயனற்றுப்போனால் ‘ஊசி’ போட்டுக்கொள்கின்றனர். சிலபொழுது அதுவும் பயனற்றுப் போகிறது.

எனவே இப்பாட்டில் ‘கடையில் சரக்கெடுத்து’ என்பது எள், தினை, வெல்லம் ஆகியனவற்றைக் குறிக்கக்கூடும். அவை தவிர வேறுபொருட்களும் இருக்கலாம்.

### பொடிமருந்து

இதுவும் நோயைக் குணமாக்குவதற்காக இடித்துப் பொடியாக்கி நோயாளிகளுக்குத் தரும் இடிமருந்தேயாகும்.

‘தலையை வலிக்குதுன்னு — எனக்கு  
தந்தலையே நோகுதுன்னா  
தங்கமணிக் கட்டிலிலே  
சரங்கொருத்த மெத்தையிலே  
தங்கா தலைசாஞ்சா  
சாஷட்டு வண்டிவரும்  
சரிக்குருதை ரெண்டுவரும் — எனக்கு  
தலைவலிக்கு ஏத்த  
தன்மருந்தும் கூடவரும்  
பொடனி வலிக்குதுன்னா  
...      ...      ...  
பொடனிக்கு ஏத்த  
பொடிமருந்தும் கூடவரும்’

என்று பொடிமருந்து சொல்லப்பட்டுள்ளது மருந்தைப்பற்றிய விளக்கங்கள் நமக்குச் சிலவிடங்களில் கிட்டவில்லை. இங்கு இவர் களின் நோக்கம் தங்கள் பழைய செல்வநிலையை ஏத்திப்பாடுதல். எனவே மருந்தைப் பற்றியோ அது போன்ற பிறவற்றைப் பற்றியோ விரித்துப் பாடுவதில்லை.

மேற்கண்ட பாடலில் உள்ள பொடிமருந்தைத் தயாரிக்க நாட்டுமருத்துவர்கள் சிறு உரல் (கலுவும் என்பர்) வைத்திருப்பர். அதில் மருந்துப்பொருளை வைத்து, சிறு குழுவிக்கல்லைக் கொண்டு நூணுக்கி மிக வழுவழுப்பான பொடிகளையும், சூர்ஜாங்களையும் தயாரிக்கிறார்கள்.

### ஆங்கில மருத்துவம்

அருமையான நாட்டுப்புற மருத்துவக் குறிப்புகள் ஆடங்கியின் அரிசனப்பெண்ணின் ஒப்பாரிப் பாடலிலும், அதற்குத்து வண்ணார் ஒப்பாரிப் பாடலிலும் ஆங்கில மருத்துவம் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப் பெறுகின்றன.

### தெர்மாமீட்டரும் ஊசியும்

ஆங்கில மருத்துவத்தின் அடிப்படைப் பொருட்களான ‘சுரமானி’ யாகிய தெர்மாமீட்டரும், ஊசியும் அரிசனப் பெண்ணின் பாடலில் கூறப்படுகின்றன.

‘சின்ன மதுரையிலே சிறு மருதைப் பேட்டையிலே  
சின்ன டிகிரிவச்சு சீக்கறிஞ்சு ஊசிபோட  
தீராத நோய்வுன்னடு — கொலைகாரன் சீமையிலே  
திருப்பிவிட்டான் காயிதத்தை’

வண்ண மதுரையிலே வடமருதைப் பேட்டையிலே  
வண்ண டிகிரிவச்சு வயசறிஞ்சு ஊசிபோட  
வராத நோய்வுன்டான் வரிஞ்சு விட்டான் காயிதத்தை’

என்பது அப்பாடல், மற்றொரு அரிசன பெண்ணின் பாடலிலும்,

‘சீமை வைத்தியரும் சிறுமருதைப் பண்டிதரும்’

என்ற வரி காணப்படுகிறது

இதில் ‘சீமை வைத்தியர்’ என்பது ஆங்கில மருத்துவரைக் குறிக்கும். ஆங்கில மருத்துவர்களைப் பொதுவாக ‘டாக்குடர்’ என்று கூறுவர். ‘சீமை’ என்ற சொல்லோடு இணைத்துச் ‘சீமை வைத்தியர்’ என்றும் கூறுவர். வெறுமனே ‘வைத்தியர்’ என்றால் நாட்டுமருத்துவரைக் குறிக்கும்.

### எக்ஸ்ரே

வண்ணார் ஒப்பாரியில்,

‘பங்குளி மாத்தையிலே படம்புடிச்சுப் பாக்கையிலே  
படத்துக்கு அமையாதின்டான் பாடைக்கு அமையு  
மின்டான்’

என்று காண்கிறோம்.

இவர்களது பாடல்களில், குறிப்பாக அரிசனர் பாடல்களில் மிகுதியாக நாட்டுமருந்துகள் பேசப்பெற்று, ஒரு பாடலில் மட்டும் ஆங்கில மருத்துவம் கூறப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் இவர்களின்

## காச நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

ஒப்பாரிக் கலை முழுமையாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதே. எனவே, அவ்வப்பொழுது நிகழும் மாற்றங்கள் இவர்களின் பாடல் களில் இடம்பெறுகின்றன. அம்முறையில் ஆங்கில மருத்துவக்குறிப்பு களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

### முடிவுரை

‘மருந்து’ என்ற சொல்லாட்சி ‘நோய்தீர்க்கும் மருந்து’, ‘வசப் படுத்தும் மாயமருந்து’ என்ற இரு பொருட்களில் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

வசியமருந்தை நாட்டுப்புற மருந்துவகையுள் ஒன்றாகக் கருத வியலுமா என்பது ஜயமே. பெயரில் மட்டுமே ‘மருந்து’ என்று கரண்கிறோமே தவிர, அது ‘நாட்டுப்புறங்களில் உள்ள மாய மந்திரங்கள், அவற்றில் உள்ள நம்பிக்கைகள்’ என்ற பகுதியில் அடங்கும்.

மருத்துவ அறிவு பெற்று, மருத்துவ முறைகளை யறிந்தோராய் அரிசன், கள்ளர் இருவரும் விளங்குகின்றனர்.

நாட்டுப்புறக் கலைகள், பாடல்கள் ஆகியன நாட்டுப்புறங்களில் வாழும் பின்தங்கிய இனத்தாரின் கைகளில் வளர்வதுபோல ‘நாட்டுப்புற மருத்துவமும்’ கள்ளர், அரிசன் ஆகிய இரண்டு பின்தங்கிய இனங்களிடமும் வளர்கிறது எனலாம்.

‘உள்ளூர் அசலூர் வைத்தியர்கள்’ எனக் கள்ளர், அரிசன் இருவர் பாடலிலும், ‘மதுரை, செஞ்சி வைத்தியர்கள்’ என நாட்டு, கள்ளர் இருவர் பாடலிலும் காண்கிறோம். நாயக்கர் ஆட்சி இவ்விரு இடங்களில் நடைபெற்றது. எனவே, நாட்டு இனத்தார் இனப்பற்றின் காரணமாக இருஊர்களையும் இணைத்துப் போற்றுகின்றார்கள் என்று கூறவியலாதபடி கள்ளரும் இவ்விரு ஊர்களைச் சேர்ந்த மருத்துவர்களைப் பாடுதலால், தனிச்சிறப்புடைய இருவேறு மருத்துவப் பள்ளிகள் (Different schools of medicine with good reputation) செஞ்சியிலும் மதுரையிலும் இருந்திருத்தல் வேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது.

உள்ளூரு வைத்தியரு, அசலூரு வைத்தியரு என்று கள்ளர், அரிசன் பாடல்களில் காணப்படுவதும் கூட முறையே மதுரை, செஞ்சி யைக் குறிக்கக்கூடும்.

‘இவ்விரு ஊர்களிலும் நாட்டு மருத்துவம் சிறப்புற்று விளங்கி யிருத்தல் வேண்டும்’ என்ற முடிவுக்கு வந்தோமெனில், அதற்குக் காரணமாக அவ்லூர்களின் சுற்றுப்புற நிலப்பகுதிகளைச் சுட்டலாம்.

மதுரையைச் சுற்றிலும் அழகர்மலை, திருப்பரங்குன்றம், ஆணைமலை, நாகமலை போன்ற பல மலைகள் இருப்பதாலும், செஞ்சியும் மலைப்பகுதியாக இருப்பதாலும் இவ்விடங்களில் நாட்டு மருந்துகள் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் வாய்ப்புள்ளது.<sup>36</sup>

மூலிகைகள், தாவர இனங்களின் பயனை மிகுதியாக அறிந் தோர் அரிசனராகவும், அவரையடுத்துக் கள்ளராகவும் இருத்தலைக் காணகிறோம்.

இவ்விரு இனங்களும் சமுதாயத்தால் நெடுங்காலம் தாழ்த்தப் பட்டு வந்தமையால், இம்மக்கள் ஒதுங்கிய சிற்றார்களில் வாழ்ந்து, மற்றவர்களோடு கலந்து பழகமுடியாத நிலையில், தங்களுக்கு வரும் நோய்களைத் தாமே போக்கிக் கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலையில், சிற்றார்களில் உள்ள நாட்டுமருந்துகளில் கவனம் செலுத்தி மருத்து வத்தில் நல்ல பயிற்சிபெற்றோர் ஆயினர் எனலாம்.<sup>37</sup>

பிள்ளை, நாய்டு, கோனார், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார் ஆகியோர் பாடல்களில் பிறமருந்துகள் என்னும் பகுதியில் காண பவை தேர்ச்சிபெற்றோரால் தயாரிக்கப்பெற்றுக் கடைகளில் விற்கப் படும் மருந்துகளாகவுள்ளன. எனவே அம்மருந்துகளைப் பற்றிப் பாடும் இனத்தாரின் மருத்துவ அறிவை அத்தகைய பாடல்களைக் கொண்டு மிகுதியும் கணக்கிட இயலாது. ஆனால் ஒன்று தெளி வாகிறது. அது, ‘இவர்களுக்கு இம்மருந்துவத்தில் நம்பிக்கையுள்ளது’ என்பதுதான்.

ஆங்கில மருத்துவம் பற்றிய குறிப்புகள் மிகப்பின்தங்கிய வகுப் பினராகிய வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் மட்டும் காணப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் ஒப்பாரி பாடுவதை வளர்க்கும் விருப்பமுடையோராய் இவர்கள் இருப்பதால், புதுச்செய்திகளை அவ்வப்பொழுது தம் பாடல்களில் புகுத்திப்பாடுதலே. வேறு சாதி யினர் ஆங்கில மருத்துவத்தை நாடுவோராய் இருப்பினும், இவர்களைப் போன்று அத்துணை ஈடுபாடுகொண்டு, புதுபுதுச் செய்திகளைப் புகுத்தி ஒப்பாரி பாடுதல் இல்லையாதலால், அவர்களின் பாடல் களில் ஆங்கில மருத்துவக் குறிப்புக்களைக் காண இயலவில்லை.

ஆங்கில மருத்துவம் பற்றிய பாடல்கள் அன்னமைக்காலத்தவை. மதுரை அரசினர் மருத்துவமனை தோன்றியபிறகு தோன்றியவை.

இக்கட்டுரையிற் காணப்படும் பிரிவுகளான மருந்து பற்றிய பொதுச் செய்திகள், இயற்கை மருத்துவம், நாட்டு மருத்துவம், ஆங்கில மருத்துவம் ஆகியவற்றைப் பற்றி எவ்விதக் குறிப்பும் சில சாதியினர் பாடல்களில் இல்லை. ஜயங்கார், செட்டியார்

ஆகிய இரு சாதிகளுமே மேற்குறிக்கப் பெற்றவை இதற்குக் காரணமாக இவர்களுடைய ஆர்வமும், தொழிலும் வேறு திசையில் செல்பவையாக உள்ளன என்பதைக் காட்டலாம்.

‘நாக்கோ சரஸ்வதி நடுநாக்கோ வேதாந்தம்’ என்று பாடும் ஜயங்கார், கல்வியிலும், வேதாந்தத்திலும் தோய்ந்தவராய் இருப்பதாலும், செட்டியார், வாணிகத்தில் மிக ஈடுபட்டோராய் இருப்பதாலும் மருத்துவம், பற்றி ஒரு குறிப்புக்கூட இல்லையோ என்று என்னத்தோன்றுகிறது.

ஜயங்கார் சாதியில் கிடைத்துள்ள ஒப்பாரிப்பாடல்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருப்பதும் ஒரு காரணம், (ஒரேஒரு தகவலாளர் மட்டுமே கிடைத்துள்ளார்.)

இவ்விரு இனத்தாரும் சமூகத்தில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றி ரூப்போராய் இருப்பதால், ஒதுக்கப்பட்ட இனத்தாராகிய கள்ளர், அரிசன் ஆகியோரைப் போல இவர்களுக்கு மருத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை எனலாம்.<sup>39</sup>

**மருத்துவம்**

பொதுச் செய்திகள்

தாலாட்டுப் பகுதி

ஒப்பாரிப் பகுதி

சாதி	சொல் லாட்சி	மருத்துவ முறை கணும் மருத்துவ அறிவும்	மருத்துவர்கள்	இயற்கை மருத்துவம்	செடி, கொடி, மூலிகைகள்	பிற மருந்துகள்	இயற்கை மருத்துவம்	செடி, கொடி, மூலிகைகள்	பிற மருந்துகள் ஆங்கிலமருத்துவம்
ஜயங்கார்	மருந்து	நாடுபார்த்தல் பட்டுத்துணி போட்டு நாடி பார்த்தல்	பஞ்ச கொண்டுபால் உள்ளறுதல்	மத்தை, செஞ்சி மருத்துவர்கள் உள்ளரூர், அயற்றார் மருத்துவர்கள்	எண்ணேண்ணக் குளித்தபின் சமைத்தல்	அரசமரம்	கடைமருந்து	சர்க்கரை	பத்தியூணை
ஜயர்	*			*		*			பத்தியூணை
பிள்ளை	*		*	*		*			அரிசியின் தன்மை
செட்டியார்	*		*	*		*			எண்ணேண்ணக் குளி
நாயுடு			*			*			
கோனார்									
அம்பலக்காரர்	*								
அகமுடையார்	*	*	*	*					
கள்ளர்			*	*					
வண்ணார்	*			*					
அரிசன்		*	*	*					

இந்த அட்டவணையிலிருந்து அறியத்தக்கன: இயற்கை மருத்துவத்தில் சிறந்தோர் — ஜயர் மூலிகை மருத்துவத்தில் சிறந்தோர் — கள்ளர், அரிசன் ஆங்கில மருத்துவம் பற்றி வண்ணார், அரிசன் இருவரும் பாடுகின்றனர். அதற்குக் காரணம் ஒப்பாரி அவர்களிடம் வாழும் கலையாக உள்ளமை.

### நறப்புகள்

1. D.C. Jarvis, Folk Medicine, p.9.
2. Ibid., Foreword, p.v.  
பர்லிங்டன் — ஓர் அமெரிக்க நகரம் (வெர்மான்ட் மாநிலத்தின் தலைநகரம்)  
வெர்மான்ட் — அமெரிக்க மாநிலங்களில் ஒன்று.
3. Richard M. Dorson (Ed), Folklore and Folklife, p.195
4. Ibid., p.198.
5. மா. சந்திரமூர்த்தி, 'வரலாற்றில் மருத்துவம்' நந்தி (திங்கள் இதழ்), செப். 71.
6. மேற்படி, 'நந்தி' பக்.21, 22, 24.
7. 'ராணி', தமிழ் வார இதழ்.
8. Richard M. Dorson (Ed), op. cit. p.204.
9. மா. சந்திரமூர்த்தி, 'நந்தி' பிப். 1972, உ. 20.
10. Richard M.Dorson (Ed), op.cit., p.198.
11. Ibid., p 197.
12. ஜம்பொன்காப்பு: பொன், வெள்ளி. இரும்பு, செம்பு, ஈயம் — இவற்றின் கலவையால் செய்யப்பெற்றது.
13. Sankar Sen Gupta, Tree Symbol Worship in India, p.6
14. Richard M. Dorson (Ed), op.cit , p.203.
15. Maria Leach, Standard Dictionary of Folklore, Mythology, and Legend, p.701.
16. Sankar Sen Gupta (Ed), op.cit., p.168.
17. Ibid., p.127.
18. Sankar Sen Gupta (Ed), op cit., p.100.
19. மா. சந்திரமூர்த்தி, 'நந்தி' செப். 1974, உ.20.
20. 'நந்தா', 1000 மூலிகைகளின் அருங்குணங்கள், உ.106,
21. D C. Jarvis, op cit., pp 99-124.
22. Ibid., p 13.
23. Ew. Schultz & E.M. Knott, Use of honey as Carbohydrate in Infant feeding, Journal of Pediatrics, 13:465-473.
24. D.C. Jarvis, op cit., p.101.
25. Ibid., p.109.
26. Benjamin Spock, Baby and Child care, p 106.

27. Gabriella Eichinger Ferro-Luzzi, 'East and West' (New Series, Vol. 25) Sep-Dec, '75, pp. 471-77.
  28. Maria Leach, op.cit., p.409.
  29. டாக்டர் தே. ஆண்டியப்பன் (அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை) நாட்டுப்புற மருந்துகளில் நல்ல தேர்ச்சியுடையவர். அவர் தந்த சில குறிப்புகளை இங்குத் தருகிறேன்.  
வெள்ளருகு — காய்ச்சல், வெள்ளை, வெட்டை, விஷக்கடி ஆகியவற்றுக்கு மருந்து.
- சிவனார் வேம்பு — குஷ்டத்துக்கு  
பப்படப்புல், விஷ்ணுகரந்தை — காய்ச்சலுக்கு  
கீழாநெல்லி — மஞ்சள்காமாலைக்கு  
மாதரார்சூந்தல் }  
வில்லம் } — கூந்தல்வளர்ச்சிக்கு  
சீதாசெங்கழுநீர் }  
புளிச்சகீரையின் வித்தை } குழந்தைப்பேற்றைத் தடுக்க  
அரைத்துச்சாப்பிடுதல் } துளசி — காசநோய்க்கு  
சிற்றகத்திப்பூவினன் இட்டுக் } காய்ச்சிய எண்ணேய் } தலைவவிக்கு  
இன்பூறல் — இருமலுக்கு  
‘இன்பூறல் இல்லாமல் இருமிச்செத்தான்’ என்பது பழமொழி.  
ஆடாதோடை — 96 வகையான கபத்துக்கு  
வெள்ளைப்பூடு — இத்தஅழுத்தம், வாயு போன்றவற் றிற்கு  
இத்தகைய மருந்துகள் ஏராளம் உள்ளன.
30. D.C. Jarvis, op.cit., p. 59.
  31. Sankar Sen Gupta (Ed), op.cit., p.12.
  32. ‘நந்தா’, op.cit., p.18.
  33. D C. Jarvis, op. cit., p.59.
  34. ஜனகருமாரி, பாப்பாவுக்குப் பாட்டிவைத்தியம், p 40.
  35. G. Eichinger Ferro-Luzzi, Ecology of Food and Nutrition, II pp. 259-266.
  36. கேரளத்திலும் பழநியிலும் சித்தவைத்தியம் சிறப்புற்று விளங்கு வதற்குக் காரணம் மூலிகைகள் பலகொண்ட மலைப்பகுதிகளாக அவை இருத்தல் என்னாம்.
  - 37 & 38. டாக்டர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாருடன் உரையாடிய பொழுது பெற்ற கருத்து.

பெண்கள்

தாலாட்டு

- குழந்தை திருமணமான பெண்  
 1. இடம் 1. ரிகாமகள்

ஒப்பாசி

- | குழந்தை | கண்ணி    | திருமணமான பெண்                     |
|---------|----------|------------------------------------|
| 1. இடம் | 1. இடம்  | 1. இடம்                            |
|         | 2. கல்வி | 2. கல்வி                           |
|         |          | 3. கடமைகளும் உரிமைகளும்            |
|         |          | 4. பழக்க வழக்கங்கள்                |
|         |          | 5. பண்புகள்                        |
|         |          | 6. திருமணச் செய்திகள்              |
|         |          | 7. கணவன் - மனைவி உறவில் சிக்கல்கள் |

## பெண்கள்

சங்கத்திலிருந்து இன்றுவரையுள்ள பல்வேறு இலக்கியங்களிலும் பெண்களின் நிலை, பெண்மை ஆகியவற்றைப் பலர் ஆய்ந்துள்ளது<sup>1</sup> போலவே நாட்டுப்புறவியலிலும் பெண்களின் நிலை கிலரால் ஆராயப் பட்டுள்ளது. தெற்கே தமிழ்நாட்டிலிருந்து வடக்கே பஞ்சாப் வரையுள்ள பல மாநிலங்களின் நாட்றுப்புறவியலில் பெண்களின் நிலை யையும் அவர்களுக்குரிய இடத்தையும் ஆராய்ந்து இருபத்திஆறு அறிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக ‘நாட்டுப்புறவியலில் பெண்கள்’ என்ற ஆங்கிலநால் விளங்குகிறது.<sup>2</sup> ஆயின் இவ்வாய்வு மதுரையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களும் களமாகக் கொண்டிருப்பதால், முன்னையநால் ஓர் அகலப்படிப்பெனின், இது ஆழப்படிப்பாகக் கொள்ளலாம்.

இப்பகுதியில் பெண்ணின் பருவங்கள் குழந்தைப்பருவம், கண்ணிப்பருவம், திருமணமான நிலை என்று முன்றாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. திருமணமான நிலை மனைவி, தாய் இருநிலைகளையும், உள்ளடக்கும்.

தாலாட்டில் பெண்குழந்தையின் இடமும், திருமணமான பெண்ணின் உரிமைகளும் ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

ஒப்பாரியில் குழந்தையின் இடம், கண்ணிப்பெண்ணின் இடம், கல்வி, திருமணமான பெண்ணின் இடம், கல்வி, கடமைகள், உரிமைகள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள், திருமணச் செய்திகள், கணவன்-மனைவி உறவில்சிக்கல்கள் ஆகியன ஆராயப்பட்டுள்ளன.

**பெண் குழந்தை**

இருக்கு வேத காலத்தில் ஆண்குழந்தைப் பேற்றுக்காக ஏங்கி னர். இருக்குவேதம் முழுவதிலும் பெண்குழந்தை வேண்டும் என்று விரும்பி ஓரிடத்திலும் இல்லை; ஐத்ரேய பிராமணத்தில் ‘பெண் என்றாலே துன்பம்’ என்று விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. நம்நாட்டில் மட்டுமன்றி அரேபியாவில் முகம்மது நபிக்கு முன்னர், பெண்குழந்தை பிறந்தால் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிடுவர்.

மேலே கண்ட செய்திகள்<sup>3</sup> அனைத்தையும் நோக்கும்பொழுது தொடர்ந்து பெண்களுக்கு இருந்த இழினிலை, அவர்களுக்கு மற்றை யோர் எத்தகைய மதிப்புத் தந்தனர் என்பனவற்றை உணர்ந்து கொள்ளலாம். ‘இந்தியாவில் சமுதாயம்’ என்ற நூலாசிரியர் மேன்டல்பாழும், ‘‘ஓர் ஆண்குழந்தையின் பிறப்பைவிட ஒரு பெண் குழந்தையின் பிறப்பு பொதுவாக, சிறப்பற்றதாகக் கருதப்படுகிறது’’<sup>4</sup> என்று குறிக்கிறார்.

உபநிடத்காலம் ஒன்றில் மட்டுமே அறிவாளியான பெண் குழந்தை பிறப்பதற்குச் சில சடங்குகளை மேற்கொண்டனர் என்ற செய்தி காணப்படுகிறது<sup>5</sup>.

எகிப்தில் பெண்கள் நிலையில் பெருத்த வேறுபாடு தெரிகிறது. ஆண்களை விடப் பெண்கள் அதிக சுதந்திரம் பெற்றோராகக் காண்கிறோம். சோபோகில்ஸ் என்பார் எகிப்திய ஆண்கள் வீட்டில் இருந்து நெசவுத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பர் என்றும், பெண்களே வெளியில் சென்று பொருளீட்டி வருவர் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்<sup>6</sup>.

நம்நாட்டிலும், பிறநாடுகளிலும் எகிப்து நீங்கலாக, பெண்கள் நிலை இழிவாக இருக்க, தாலாட்டுப் பாடல்களில் பெண்குழந்தை கட்குத் தனியான சிறப்பிடம் தந்திருப்பது ஒரு புதுமை. எழுத்திலக் கியத்தில் பின்னைத்தமிழில் எவ்வாறு பெண்தெய்வங்களை வைத்துப் பாடினரோ.<sup>7</sup> அது போல ‘மீனாட்சிதாலாட்டு’, ‘சிவசங்கரி தாலாட்டு’ என்று பெண்குழந்தைகளைத் தெய்வங்களாகவே எண்ணிப்பாடும் நிலையை நாட்டுப்புறவிலக்கியத்தில் காண்கிறோம். இது ‘பெண் என்றாலெ துன்பம்’ என்னும் ஐத்ரேய பிராமணத்திற்கும், பெண் குழந்தை பிறந்ததும் குழிதோண்டிப் புதைக்கும் அரேபியர் வழக்கத் திற்கும் நேர்மாறாக இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

‘இராமர் தாலாட்டு’, ‘மார்க்கண்டோயர் பிறப்பு’, ‘சுப்பிரமணியர் தாலாட்டு’ போன்றவை ஆண்தெய்வங்களின் பெயரில் அமைந்தவை. இவற்றிற்கிணையாகப் பெண்தெய்வங்களின் பெயரில் அமைந்தவற்றை மேலே கண்டோம்.

பெண்குழந்தைக்கும் ஆண்குழந்தைக்கும் ஒத்தசிறப்புத் தரும் சாதியினர்

ஜயர் பாடலில் ‘வளைச்செட்டி’ இடம்பெறும் பகுதியில் தாய், தன் மகளை எண்ணி மகிழ்ந்து தாலாட்டுவதைக் காணலாம்.

‘வாடா வளைச் செட்டி.....’ என்று தொடங்கும் அப்பகுதி பதினேழு வரிகள் கொண்டு விளங்குகிறது. இப்பகுதி குழந்தைக்கு வளையடுக்கி அலங்கரித்தல், குலப்பெருமையைக் கூற விழைதல்,

## ககல நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

மனமுவந்து குழந்தைக்கு வேறு பரிசுப் பொருட்கள் வாங்குதல், மகளைப் போலவே மகளையும் மதித்தல் ஆகிய நான்கு செய்திகளை தெரிவிக்கிறது.

‘கறுப்பும் செகப்புமா கலந்துகீக்கு செட்டினீ  
கறுத்த வளையெட்டா கல்யாண சுந்தரிக்கு’

போன்ற வரிகள் அலங்கரித்தலையும்,  
‘பச்சை வளையெட்டா பாண்டியனார் பேத்திக்கு’  
செகப்பு வளையெட்டா சுந்தனாரர் பேத்திக்கு

என்னும் வரிகள் குலப்பெருமையைக் கூற விழைதலையும்,  
‘பாத்தேன் கடையிலே பாவாடை வாங்கறத்தே  
சின்னக் கடையிலே சித்தாடை வாங்கறத்தே’

என்னும் வரிகள் வேறு பரிசுப்பொருட்கள் வாங்கித்தந்து குழந்தையை மகிழ்விக்க என்னுதலையும்,

‘எனக்கிடு இன்னுசொல்லி எடுத்தாள வந்தவளோ  
தனக்கிடு இன்னுசொல்லி தானாள வந்தவளோ’

என்னும் வரிகள் மகளையொத்த சிறப்பை மகளுக்குத் தருதலையும் காட்டுகின்றன.

‘எடுத்தாள வந்தவள்’, ‘தானாள வந்தவள்’ என்று கூறுதல், இவ்வினத்தார் பாடலில் மட்டுமே உள்ளது. பொதுவாக ஆண் குழந்தைகளைப் பாடும்பொழுது, ‘ஒருகுடை கீழ்நீ உலகாள வந்த வனோ’ என்றும் ‘ஆளப் பொறந்தானோ’ என்றும் இதே இனத்தார் பாடலிலும் செட்டியார் பாடலிலும் பாடப்பெறினும் ‘ஆள வந்தவள்’ என்ற தொடர் ஜயர் இனத்தார் பெண்குழந்தைகளைப் போற்றும் தன்மையைக் காட்டுகிறது

‘ஆண்குழந்தை 1000 தாலாட்டுகளில் புகழ்ந்து பேசப்படுகிறது. அவன் எதிர்கால வெற்றிகள் முன்கூட்டியே கற்பனை செய்து சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் பெண்குழந்தையாக இருந்தாலோ, தாலாட்டு ஊழமயாகிவிடுகிறது’<sup>12</sup> என்று வானமாமலை கூறுவது மதுரையைப் பொறுத்தமட்டில் (ஜயர் இனத்திலாவது) மெய்யாக வில்லை என்றே கூறவேண்டும். இதே அறிஞர் ‘தாய்த்தெய்வ வழி பாட்டை’ப் பற்றிய தம் கட்டுரையில் ஒரு காலத்தில் பெண்கள் விவசாயத்தின் மூலம் சமூக ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர் என்றும், ‘பெண்ணாதிக்க சமுதாயத்தில் தாய்வழிதான் குறிப்பிடப்பட்டது. ‘இவள் மகன் இவன்’ என்றுதான் ஆண்கள் அழைக்கப்பட்டனர்’ என்றும், ‘கலப்பை விவசாயம் சமூக வாழ்க்கையை மாற்றியது

போல அகுலகக் கருத்துக்களையும் மாற்றிவிட்டது ..... முதலில் 'பெண்ணுக்கு ஆண் சமம்' என்ற நிலைமை தோன்றிப் பின்னர், 'ஆணுக்குப் பெண் தாழ்ந்தவள்' என்ற ஆணாதிக்கச் சமுதாயம் நிலைத்துவிட்டது' என்றும் விவரிக்கிறார்<sup>9</sup>

எனவே 'பெண்களுக்கு உயர்நிலை' ஒருகாலத்தில் இருந்ததாக ஆசிரியர் கூறுதல் குறிப்பிட்ட ஓர் இனத்தின் பாடல்களில் வெளிப் படுவதாக இங்கு நாம் கொள்ள வாய்ப்புள்ளது.

ஜயர் இனத்தை அடுத்து நாட்டு இனத்தில் 'கல்வியைத் தவிர மற்றச் செய்திகளில் இருபாற் குழந்தைகளுக்கும் ஒத்த சிறப்பு தரப்படுகிறது. (கல்வி பற்றிய செய்தி பின்னால் கூறப்படுகிறது.) இருவருக்கும் பாடல் ஒன்றே. இடையிடையே வரும் தனிச் சொற்கள் ஆண் குழந்தையாயிருப்பின் 'என் ஜயா' என்றும் பெண்குழந்தையாயிருப்பின் 'என் அம்மா' என்றும் மாற்றப்படுகின்றன. 'என் கண்ணே' போன்ற பொதுச்சொற்கள் இருபாற் குழந்தைகளையும் குறிக்கும்.

'பிள்ளையில்லை இன்னுசொல்லி — என் கண்ணே  
தில்லைவனம் போய்முளுகி  
தில்லை நட்ராஜா — என் அம்மானுக்கு / என்ஜயாவுக்கு  
தீர்க்காயுச தந்தாரோ'

என்ற வரிகளில் 'என்கண்ணே' என்ற பொதுச்சொல்லும், என் அம்மானுக்கு / என் ஜயாவுக்கு எனக் குழந்தைக்குத் தக்கவாறு மாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய சொற்களும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

கோனார் பாடவிலும்,

'ஆத்து மணல்லே அருந்தவச செய்யையிலே  
பாத்திருந்து ஈஸ்வரனார் — ஒரு  
பாலன் தந்தார் தோராட்ட'

என ஆண்குழந்தையும்,

'மாரி பிறந்தானோ மாயவனாம் சீமையிலே'  
எனப் பெண்குழந்தையும் சீராட்டப்படுகின்றன.

வண்ணார் பாடவில்,

'ஒலகமாள வந்த கண்ணோ'

என ஆண்குழந்தையும்,

## கசச நாட்டுப்பறம் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாயவு

‘காஞ்சிவனம் பூஞ்சோலை காமாட்சி கோயிலிலே  
நெருஞ்சிவனம் கோயிலிலே — என் அம்மாளை  
நின்றுதவம் கேட்டேனே’

எனப் பெண்குழந்தையும் புகழப்படுகின்றன.

ஜயங்கார்கள், பெரியாழ்வார், குலசேகராழ்வார் இருவரின் ‘மாணிக்கமகட்டி’ ‘மன்னுபுகழ்க் கெளசலைதன் எனத்தொடங்கும் பாசுரங்களை ஆண். பெண் இருபாற் குழந்தைகளுக்கும் பாடி விடுகின்றனர். எழுத்திலக்கியமாக உள்ளதைச் சிறிதும் மாற்றாமல் பாடுகின்றனர். மறந்துவிட்டால் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்துக் கொள்கின்றனர். ஆயின் எல்லாப் பாடல்களுக்கும் பொருள் தெரியுமா என்பது ஜயமே. இப்பகுதிகளைத்தாம் எந்த ஜயங்கார்ப் பெண்மணியைக் கேட்டாலும் முதலில் பாடுகிறார்கள். அதன்பின்னர் அவர்கள் பாடிய ‘ரசமர் தாலாட்டு’, தலைப்பில்லாத மற்றொரு பாட்டு, குழந்தைவரம் வேண்டிநின்றமை, காதுகுத்துவிழா போன்ற வற்றை உள்ளடக்கிய மற்றொரு பாட்டு ஆகியன ஆண்குழந்தையைப் பாடுவதாகவே யுள்ளன.

ஆயின் அவர்களிடம் ‘ஆண்குழந்தைக்கு மட்டும் பாடும் பாட்டா இது?’ என்று வினவியபொழுது ‘ஆணாவது, பெண்ணாவது? எந்தக் குழந்தைக்கும் இதைப் பாடுவோம். பாட்டுப்பாடுவது குழந்தையைத் தூங்கவைக்கத்தானே? என்று அவர்கள் அளித்த பதில் இருபாற் குழந்தைகளுக்கும் ஒத்த சிறப்பு அவர்களுடைய எண்ணத்தில் இருப்பதைக் காட்டுகிறது.

எக்குழந்தையாக இருப்பினும், பாசுரங்களைப் பாடுதல் என்பது அவர்களின் தீவிர வைணவத் தன்மையைக் காட்டும். குழந்தைகளை ஆண், பெண் என வேறுபடுத்தும் எண்ணம் சிறிதும் இல்லை.

இன்னொரு கருத்தும் கூறலாம். இப்பொழுது இவ்வினத்தில் தாலாட்டுப் பாடுவோர் தாங்களாக எதையும் கற்பனை செய்து பாடுதலில்லை. பரம்பரை பரம்பரையாக முன்னோர்களிடமிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குச் செவிவழியாகப் பரவும் தன்மை வாய்ந்தது நாட்டுப்புற இலக்கியம்.<sup>10</sup> எனவே இப்பாடல் உருவான தலைமுறையில் ‘ஆண்குழந்தைகளுக்கே சிறப்பு’ என்ற நிலை இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது பாடுவோரின் மனப்பான்மை மாறியிருக்கலாம். இருப்பினும், தங்கள் பாட்டியர், அன்னையர் வழிவந்த பாடல்களைப் பாடுகின்றனர் எனக் கொள்ளலாம். எனவேதான், பாடல்களுத்து ஆண்குழந்தையைச் சிறப்பிக்கும் வகையிலும், அவர்கள் அளிக்கும் பதில் ‘இருபாற் குழந்தைகட்கும் ஒத்தசிறப்புத் தரும்’ வகையிலும் அமைந்திருக்கின்றன என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஆன் குழந்தைக்கு மட்டும் சிறப்புத்தரும் இனங்கள்

செட்டியார் பாடல் பெரும்பாலும் ஆன்குழந்தையைப் பற்றியே உள்ளது.

‘‘செஞ்சலங்கை மின்ன வருகிறது யாருமகள்  
இன்னார் மகனோ இனியார் உடற்பிறப்போ  
மன்னர் மகனோ மகராசா பேரனோ’’

என்றும்,

‘‘நாளி சிறுசலங்கை நல்லபவுன் பொன்சலங்கை  
யாருக் கிடுவோமின்னு தேடித் திரியையிலே  
எனக்கிடுங்க ஸின்னு இலஞ்சியமா வந்தானோ?  
தனக்கிடுங்க ஸின்னு தம்பிதுணை வந்தானோ?’’

‘‘ஜவர் அரசாள ஆயிரம்பேர் மண்ணாள்  
புலவர் கவிபாட — தம்பி  
புந்துமுடி தீர்த்தானோ’’

என்றும் கூறுதல் செட்டியாரினத்தில் ஆன்குழந்தைக்குத் தரும் சிறப்பைக் காட்டும்.

பெண்குழந்தையைப் பற்றிப் பாடும் இடமும் உள்ளது.

‘‘ஏலங் குள்ளாளே என்னென்ன கேட்டஞ்சே  
ஆட்டி விளையாட அம்மாலை கேட்டஞ்சே  
தட்டி விளையாட தங்கமணி கேட்டஞ்சே  
ஒட்டி விளையாட உருண்டைமணி கேட்டஞ்சே  
அத்தனையும் கொண்டு அருகே வந்தார் அம்மானார்’’

என்ற பகுதியில், அம்மானார் பெண்குழந்தைக்குச் சீர்தரும் பழக்கத்தையும், குழந்தையின் விளையாட்டுப் பொருட்களையும் காண்கிறோம். ஆனால்,

‘‘புலவர் கவிபாட — தம்பி  
புந்துமுடி தீர்த்தானோ?’’

என்று ஆன்குழந்தையைக் கூறுவதுபேரல்ப் பெண்குழந்தையைச் சிறப்பித்துக் கூறவில்லை.

பிள்ளை பாடலிலும் குழந்தை எப்பொழுதும் ‘பாலன்’, ‘மைந்தன்’ என்றோன் குறிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் என்னத்தில் ‘பாலகி’ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை! பெண்குழந்தைக்குப் பாடும் பொழுதும் கருத்துக்களையோ, விவிச் சொற்களையோ மாற்றாமலே

## ககசு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

பாடுகின்றனர். இது ஆண்குழந்தைக்கு மட்டுமே இவர்கள் தரும் சிறப்பைக் காட்டும்.

### அரிசன் பாடலில்

‘இன்னாரு பேரணிண்டு — கண்ணே  
இனஞ்சொல்ல வந்தாயோ’

‘தொரைமகனைப் போட்டாட்டி’  
‘தம்பிவரம் கேட்டோமோ’

என்று ஆண்குழந்தை பெருமித்துடன் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

கல்வி ஆண்குழந்தைக்குத் தான் தேவை என்ற கருத்து பலர் பாடல்களில் காணப்படுகிறது.

### நாயுடு பாடலில்,

‘இருக்கமடம் கட்டினாரோ — என்ஜயா  
இந்திரரோ ஓம்மாமன்  
படிக்கமடம் கட்டினாரோ — என்ஜயா  
பாண்டியரோ ஓம்மாமன்

வெள்ளியினால் பேனாவே — என்ஜயாவுக்கு  
வெங்கலத்தால் மைக்கூடோ  
தங்கத்தினால் பொஸ்தகமோ — என்ஜயாவுக்கு  
தருவிப்பார் தாய்மாமன்’

எனவும், கள்ளர், அரிசன் பாடல்களில்

‘சென்னபட்னம் ஐக்கோடு — என்ஜயா தீ  
செயிக்கப் பெறந்தகண்ணோ  
பசுமலை பள்ளிக்கூடம் — என்ஜயா தீ  
படிக்கப் பெறந்தகண்ணோ  
எனுமலை பள்ளிக் கூடம் — என்ஜயா தீ  
எனுதப் பெறந்தகண்ணோ’

என ஆண்குழந்தை சென்னை ‘தெஹ்கோர்ட்’ டில் வழக்கறிஞராக விளங்குவது கற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பெண்குழந்தை சிறப்பிக்கப்பெறும் இடங்கள்  
வளையடுக்குதல்

ஜயர், அம்பலக்காரர், அரிசன் மூவர் பாடல்களிலும் வளைச் செட்டியை அழைத்துப் பெண்குழந்தைக்கு வளையடுக்கும் காட்சி பாடப்பெற்றுள்ளது.

ஜயர் பாடலில் வளையடுக்குதலோடு வேறு சில செய்திகளும் உணர்த்தப்பெறுகின்றன என இப்பகுதியில் முன்பே கண்டோம்.

அம்பலக்காரர், அரிசன் இருவர் பாடலிலும்.

“பச்சை வளவியெடு - என் அம்மானுக்கு  
பலவர்ன மஞ்சள் தொடு  
நீல வளவிதொடு - என் அம்மானுக்கு  
நெளிவர்னப் பச்சைதொடு”

என வேறு செய்திகள் எதுவுமே குறிக்கப்பெறவில்லை.

### விளையாட்டு

செட்டியார் பாடலில் பெண்குழந்தையின் விளையாட்டு ‘எலங் குளாளே.....’ என்று தொடங்கும் பகுதியில் கூறப்படுகிறது.

### நீராட்டுதல்

கோனார், அரிசன் இருவராலும் பெண்குழந்தையை நீராட்டும் காட்சி பாடப்படுகிறது.

‘நாளி நறுக்கு மஞ்ச — மீனானுக்கு  
நன்னாளி பச்ச மஞ்ச  
அரச்ச வளிச்சாளோ — மீனா  
அஞ்சுவகைக் கிண்ணத்திலே  
தேச்சுக் குளிச்சாளோ — மீனா  
தொப்பமெல்லாம் ழுமணக்க  
கொத்தோடு சீவக்காயோ — மீனானுக்கு  
கொடத்தோடெ நல்லென்னென  
அள்ளிக் குளிப்பாளோ — மீனா  
அத்தனையும் ழுமணக்க’

என நீராட்டுங்காட்சி சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

ஜயர் பாடலிலும், ‘இராமர் பிறப்பு’ என்னும் தாலாட்டில் இராமன் சிறுகுழந்தையாக இருக்கையில் கோசலை நீராட்டுவது போன்ற ஒரு காட்சி உள்ளது. ஆனால், அக்காட்சி இராமனுக் கேற்றபடி அரண்மனையில் ஓர் அரசகுமரனை நீராட்டுவது போல் அமைந்துள்ளது. எனவே அக்காட்சி மேலே கண்ட காட்சியினின்று வேறுபட்டு விளங்குகிறது.

## ககசி நாட்டுப்பறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

### அழுகை

பெண்குழந்தையின் அழுகையை வருணிப்பது சிலருடைய தாலாட்டில் காணப்படுகிறது.

ஜயங்கார், ஜயர், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் குழந்தையின் அழுகை உயர்வு நவிற்சியோடும், நகைச்சுவையோடும் பாடப் பட்டுள்ளது. தகவலாளர்கள் ‘இவ்வாறு நிறுத்தாமல் பெருங்குரலில் அழுவது பெண்குழந்தைதான்’ என்றும் கூறினர்.

ஜயங்கார், ஜயர், நாயடு, கோனார், வண்ணார் ஆகிய இனங்களில் ஆண்குழந்தைக்கு ஒத்த சிறப்பு பெண்குழந்தைக்குத் தரப்படுகிறது என்று கண்டாலும், ஜயங்கார் பாடல்களில் நேரடிச் சான்றில்லை. அவர்களுடைய கூற்று மட்டுமே சான்றாகிறது.

கோனார், வண்ணார் பாடல்களில் ஒவ்வொரு வரி மட்டுமே பெண்குழந்தையைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றது.

ஆயின் ஜயர், நாயடு இருவர் மட்டுமே இருபாற் குழந்தைகட்கும் ஒத்த சிறப்புத் தருவதாகத் தோன்றுகிறது.

ஜயர் இனத்து ஆண்கள் பொதுவாக மனைவியரிடத்து அளப்பரிய அன்பும், மதிப்பும் வைத்தலை ஆய்வாளர் கண்டிருக்கிறார். “நிக்வேத வாக்கு ‘மனைவிதான் இல்லம்’ என்பது. இதுவே குடும்ப வாழ்வும் உணர்வுகளும் பெண்ணைச் சுற்றியமைந்தன என்பதைக் காட்டுகிறது”<sup>11</sup> என்கிறார் உபாத்யாயா. இவ்வாறு ஆணும்பெண்ணும் மிகக் அன்புகொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவதால் இருவருடைய சிறப்பையும் இருவருமே உணர்ந்து இருபாற் குழந்தைகளுக்கும் ஒத்த சிறப்புத் தருகின்றனர் எனத் தோன்றுகிறது.

நாயடு இனத்தார் பெண்குழந்தைக்குச் சிறப்புத் தருவதன் காரணம், திருமணநேரத்தில் பெண்ணுக்கு மனமகன் நகையும் இட்டு, தன் செலவிலேயே திருமணம் செய்துகொள்வது எனலாம். ‘மிக அண்மைக்காலம் வரை இப்பழக்கம் இருந்தது. இப்பொழுது உயினத்தாரைப் பார்த்து எங்கள் ஜாதியிலும் கெட்டுப்போய் விட்டார்கள்’ என்றார் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தகவலாளர். அதாவது இச்சாதியிலும் இப்பொழுது குறைந்த அளவாவது வரத்த்சணை வாங்குகிறார்களாம்.

“தென்னிந்தியாவில் உள்ள பல சாதிகளில் திருமணசமயத்தில் மனமகனின் குடும்பத்தார் மனமகன் குடும்பத்தாருக்குப் பணம் தருவர்”<sup>12</sup> எனச் சமூகவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். அச் சாதிகளில் ஒன்று நாயடு சாதியும். ஆனால் இன்றைய நிலை சற்று மாறியுள்ளது.

நாட்டு தொடங்கி அரிசன் வரையுமே மணமகனுக்கு வரத்தசனை தரும் வழக்கம் இல்லை. இதை அவ்வச் சாதியைச் சேர்ந்த தகவலாளர்கள் கூறினர்.

'வரத்தசனை' என்ற சொல் வரன்+தட்சனை—அதாவது வரனுக்கு (மணமகனுக்கு) அளிக்கப்படும் தட்சனை எனப் பொருள் படும். இன்றும் பிராமணர்கள் மட்டுமே பயன்படுத்தும் ஒரு தொகைச்சொல். இவ்வழக்கம் வேறுன்றியுள்ள பிள்ளை, செட்டியார் ஆகிய இனங்களில் இப்பெயரோடு இன்றிச் சீதனம் என இது வழங்கப்படுகிறது. அதனால் இவ்வழக்கம் முக்கியமாகப் பிராமணர்களுக்கு உரியது என்று அச்சொல்லை அவர்கள் மட்டுமே பயன் படுத்துவதால் கூறலாம். நாட்டு தொடங்கி, பின்தங்கிய சாதிகள் அனைத்திற்குமே இது இல்லை என்பது தெளிவு. இங்கு நாட்டு இனத்தில் மட்டும் இருபாற் குழந்தைகளும் ஒத்த சிறப்புள்ளவையாகக் கருதப்படுகின்றன என்பதற்குக் காரணமாக இந்திலை எடுத்துக் காட்டப்பட்டது இந்திலை மற்றப் பின்தங்கிய இனங்களுக்கு உண்டு அவ்வாறாயின் பாடல்களில் அந்திலை வெளிப்படவில்லையே எனின், கிடைத்திருக்கும் பாடல்களில் இல்லை எனலாம்.

வரலாறு தெரிந்த காலத்திலிருந்தே 'ஆண் திறமையுள்ளவன், வலிமையுள்ளவன்' என்ற எண்ணம் நம் சமுதாயத்திலிருப்பதாலும் ஒருவேளை அதையே பாடல்களில் வலியுறுத்தியிருக்கலாம்.

தமிழக வரலாற்றில், சங்காலந்தொட்டு, நாயக்கர் காலம் வரை எந்த இடத்திலும் ஒரு பெண் அரசாட்சி செய்ததாகக் குறிப்பில்லை முதலில் வந்த அரசி நாயக்கர் பரம்பரையில் வந்த 'மங்கம்மாளே' யாவள். எனவே, பெண் குழந்தைகளுக்குச் சிறப்புத் தரும்பழக்கம் அவ்வினத்தார்க்கு மிகுதியும் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்புள்ளதன்றோ?

'பீகார் மாநிலத்து நாட்டுப்புறவியல்' என்ற நூலாசிரியர் அம்மாநிலத்துப் பாடல்களை விவரிக்கையில், ''சோகர் என்ற மகிழ்ச்சி நிரம்பிய பாடல்களை ஆண்குழந்தை பிறக்கும்பொழுது பாடி, ஊர் மக்களுக்கு அறிவிப்பர். ஆயின் பெண்குழந்தை பிறந்தால், அப் பாடல்களைப் பாடுவதில்லை. இது இந்திய வாழ்க்கை முறையைக் காட்டுகிறது. ஆண்குழந்தையின் பிறப்பு வீட்டில் அனைவருக்கும் இன்பத்தையும் பெண்குழந்தையின் பிறப்பு துன்பத்தையும் தருகிறது. பெண்குழந்தை பிறந்தவுடனேயே, அதன் திருமணச் செலவை எண்ணி, மக்கள் துன்பச் சாயை படிந்து காணப்படுவர்'' என்று கூறி மேலும், ''இதற்கு மாறாகப் பழங்குடிமக்கள் சமுதாயத்தில்

## கலூ நாட்டுப்பறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

மணப்பெண்ணின் பெற்றோருக்கு மனமகன் பணம்தருதல் (bride price) வேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது'' என்றும் கூறுகிறார்<sup>13</sup>.

‘பின் தங்கிய இனத்து மக்களைச் சற்றுத் திருந்திய பழங்குடி மக்கள்<sup>14</sup> என்று கூறும்’ மற்றோர் அறிஞர் கருத்தையும் இணைத்தால், பலவகைகளிலும் இவர்களுக்குள் ஒற்றுமை புலனாகும்.

பின்தங்கிய இனங்கள் தொடங்கி, ‘ஆதிவாசிகள் வரை மனமகன் மனமகனுக்குப் பணம்தருதல் காணப்படுகிறது.

எனவே மனமகனின் பெற்றோர் மனமகனுக்குப் பணம்தருதல் (வரதட்சணை) என்பது முன்னேறிய இனங்கள் முக்கியமாகப் பிராமண இனத்தார் கொண்டுள்ள பழக்கம்.

சில பின்தங்கிய இனங்களும் இப்பொழுது இப்பழக்கத்தை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் இதற்குக் காரணம் ‘மேல்நிலையாக்கம்’ எனலாம். ‘திருந்தியநிலையில் உள்ள பழங்குடி மக்கள்’ என்று பின்தங்கிய இனத்தாரை வருணிக்கும் அறிஞர் இன்றுள்ள நிலையை ‘மிகத் திருந்திய நிலை’ என்று கூறக்கூடும்.

வளையடுக்குதல், விளையாட்டு, நீராடல், அழகை ஆகிய காட்சிகளைப் பெண்குழந்தைகளுக்குச் சில சாதியினர் பாடியிருப்பதை முன்னரே கண்டோம். இவையெல்லாம் ‘கல்வி’, ‘செல்வம்’, ‘குலப் பெருமை’ ஆகிய செய்திகளோடு (ஆண்குழந்தையுடன் தொடர் பானவை) ஒப்பிட்டால் செய்திகளாகவே தோன்றவில்லை. எனவே, குழந்தை என்று பிறந்தபிறகு, யாருக்குமே பாசம் ஏற்படத்தானே செய்யும்? அம்முறையில் அதை அழகுசெய்வதும், அதன் விளையாட்டும், அழகையும் சொல்லப்படுகின்றன.

நீராட்டி அழகுசெய்வதில் பெண்கள் மிகுதியாக ஈடுபடுகின்றனர். நீராட்டுதல் உடல் தூய்மைக்காக என்றாலும், அது அழகு செய்தலுக்கு முதல்படியாக அமைதலின் அதையும் அழகுசெய்தலோடு இணைத்து விடலாம். அலங்கரித்துக் கொள்ளும் இயல்புடையோர் பெண்டிர்; அவர்களாலே தாலாட்டுப் பாடப்படுகிறது. எனவே தங்கள் பெண்குழந்தைகளுக்கும் இத்தன்மையை இளமையிலேயே ஊட்டுகின்றனர். ‘பெண் குழந்தைகளை மனங்குளிர் அலங்கரித்து அழகுபார்க்க இயலும்; ஆண்குழந்தைகளால் தாய்க்கு அந்த இன்பம் கிட்டாது’ என்பது நம்நாட்டுப் பெண்கள் கூறுவது. இதற்குக் காரணம் நம்நாட்டில் ஆடை, அணிவகைகள், கூந்தல் ஒப்பனை ஆகியவற்றால் அமைந்த புறத்தோற்றுத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள பெருத்த வேறுபாடு. ஒத்த வயதுள்ள ஆண், பெண்

குழந்தைகளை—பெரியவர்களைக்கூட எடுத்துக்கொண்டால் பென் பாலார்தாம் ஒப்பனை அதிகம் செய்துகொள்வதைக் காண்கிறோம்.

பெண்குழந்தையைச் செட்டியாரினத்தில் சிறப்பித்துப் பாடா மைக்கு, திருமணத்தின்பொழுது பெண்ணுக்குச் செய்யும் கணக்கில் டங்காச் சீர்வரிசைகளும், வரத்தசணையும் காரணமாக இருக்கலாம்.

பின்தங்கியோராகிய அம்பலக்காரர், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோரின் பாடல்களிலும் சிறப்புத் தாராமைக்குக் காரணம் அவர்களின் கல்வியறிவுக்குறைவும் அதன் காரணமாயமைந்த பிற்போக்கு மனப்பான்மையும் எனலாம். ‘ஆணாக இருந்தால்தான் சாதிக்கவியலும்; பெண்ணுக்கென்ன தெரியும்’ என்ற நம்நாட்டு மக்களின் எண்ணத்தைப் ‘பெண்புத்தி பின்புத்தி’ போன்ற மொழிகளில் காணலாம். அது பின்தங்கிய இனங்களில் இன்னும் சிறிதும் மாறவில்லை என்பதற்கு இப்பாடல்கள் சான்று.

**திருமணமான பெண்ணின் உரிமைகள்**

திருமணமான மகள் பிறந்தவீட்டிலிருந்து அவ்வப்பொழுது தான் பெறும் சீரைத் தன் உரிமையாக நினைக்கிறாள். மாமனைப்புகழ்ந்தும், குழந்தைக்குக் காதுகுத்துதல் போன்ற சடங்குகளின் பொழுது தன் சகோதரர்கள் அளிக்கும் சீர்வரிசைகளைக் கூறி மகிழ்ந்து பாடாத இனமே இல்லையெனலாம்.

**இனி ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்பெறும் செய்திகளைக் காண்போம்.**

குழந்தைப்பெறு இன்றி இறந்துவிட்ட ஒருவருக்குப் பாடும் அகமுடையார் ஒப்பாரியில் இருபாற்குழந்தைகளும் ஓரிடத்தில் ஒத்த சிறப்புள்ளனபோல் பாடப்பட்டிருப்பினும், வேறோர் இடத்தில், பெண் குழந்தை எவ்வளவு வெறுக்கப்படுகிறது என்பதையும் ஆண்குழந்தை கருமந்தீர்ப்பதாகவும், வாழ்வில் உதவுவதாகவும் கருதப்படுகின்றது என்பதையும் தெளிவாகக் கூறுகின்றனர்.

‘‘பொண்தலைக் வேணுமின்னு — நீங்க  
பிள்ளைப்பால் ஊத்தவியே  
ஆண்தலைக் வேணுமின்னு — நீங்க  
அள்ளிப்பால் ஊத்தவியே’’

என்னும்பொழுது இருபாற்குழந்தைகளும் பிறக்கவேண்டும் என்ற விஷயை தெரிகிறது.

## கூட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

‘கணங்கா பள்ளத்திலே காசே வெதச்சாலும்  
காசெடுக்கப் பிள்ளையுண்டும் கருமந்தீக்கப் பிள்ளையில்லே  
மொளிங்காப் பள்ளத்திலே முத்தே வெதச்சாலும்  
முத்தெடுக்கப் பிள்ளையிருக்கும் முகம்பாக்கப்  
பிள்ளையில்லே’,

(பெண்குழந்தைகள் உயிரோடு உள்ளன; ஆண்குழந்தை இறந்து விட்டது. அந்நிலையில் பாடப்படும் ஒப்பாரி இஃது.)

என்ற பாடலைக் காணும்பொழுது, பெண்குழந்தைகள் எப்பொழுதும் பெற்றோரின் செல்வத்தைத் தீர்க்கும் குழந்தைகளாகவும், ஆண் குழந்தைகள் பெற்றோர்க்குக் கொள்ளிவைத்துக் கருமந்தீர்த்து, துண்பம் வரும்பொழுது பகிர்ந்துகொள்ளும் இயல்புடையனவாகவும் கருதப்படுகின்றன என்று அறிகிறோம்.

இரண்டாவதாகக் காண்கிற வரிகள் அகமுடையார், அரிசன் இரண்டு இனத்தார் பாடல்களிலும் காண்கிறோம்.

எனவே, பொதுவாகப் பெண்குழந்தைகளைக் கண்டால் வெறுப்பு ஏற்படக் காரணங்கள்:

1. பிறந்த வீட்டின் பொருளாதார நிலையைப் பெண்குழந்தைகள் பாதிக்கும் கருவிகளாகிறார்கள்.

2. ‘மகன் பிறந்தால்தான் வீடுபேறு கிட்டும், மகன் கொள்ளி வைத்தால்தான் வீடுபேறு கிட்டும்’ போன்ற ஆணினத்தை உயர்த்து கின்ற நம்பிக்கைகள் நெடுங்காலமாக மக்களிடையே ஊறிக்கிடத்தல்.

‘குழந்தை இறப்பு’ உருவகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அது ஆண், பெண் இருபாற்குழந்தைகளுக்கும் பொதுவாகவுள்ளது. சான்றாக,

‘வண்ணக் கிலுகிலுப்பை  
வச்சாட்டும் நாளையிலே — நான்  
வச்சாட்டத் தெரியாம  
வையையிலே விட்டெறிஞ்சேன்’

வரிகளில் காணப்பெறும் ‘வண்ணக்கிலுகிலுப்பை’ குழந்தையைக் குறிக்கிறது. அங்கு ஆண், பெண் வெறுபாடில்லை! ‘வளர்க்கத் தெரியாமல் அதை இழந்தேன்’ என்பது பாடலின் பொருள்.

கன்னிமை

ஜயர் ஒப்பாரிப் பாடலில்  
‘சட்டமிட்டார் அன்னியிலே — நாங்கள்  
தானே சமத்தறியோம்

ஏவினா அன்னியிலே — நாங்கள்  
 எழுத்து முடியறியோம்  
 கல்தூணின் கீழிருந்து  
 கல்பிக்க வேண்டாமோ  
 பொன்தூணின் கீழிருந்து  
 புத்திசொல்ல வேண்டாமோ”

என்று பலவாறு மகள் பாடுவதாகக் காணும் பகுதி தாய் அறிவுரை யன்றித் தனக்காகச் சமர்த்து இல்லை என்பதையும் கண்ணியைப் பருவத்து மகளைத் தாய் அறிவுரை கூறிக் கண்டித்து வளர்ப்பதையும் சொல்கிறது.

‘தோசைப் பிலாக்கணம்’, ‘வரிசைப் பிலாக்கணம்’ போன்ற பகுதிகளில்<sup>15</sup> “பூப்போலத் தோசை வார்த்து, சுக்குப்பொடி, தோசைப் பொடி மேலே வைத்து, தொன்னையில் நெய்வார்த்து, பசித்துவரும் போது உனக்குப் பலகாரம் வைக்கவில்லையா?”

“துவாதசியன்று சமையலை நான் சமைத்துவிடமாட்டேனா? ஆக்தி வதக்கவில்லையா? அரிநெல்லிக்காய் சமைக்கவில்லையா? பாசிப்பருப்பு உனக்குப் பாங்காய்ச் சமைக்கவில்லையா? சுண்டவத்தக் குழம்பு உனக்குச் சுண்டப்பண்ணி வைக்கவில்லையா? என்ன உனக்கு அப்படிக் கோபம்? ஏன் எங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டுப் போனாய்?’ எனப் பலவாறு கண்ணிப்பெண் தன் தாயின் இறப்புக்கு வருந்திப் பாடுவதைக் காணலாம். இதை நோக்குங்கால் கண்ணிப்பெண்டிருடும்பப் பொறுப்பேற்கத் தாய்மாரால் கற்பிக்கப்படுகிறார்கள். சமையல், பணிவிடைசெய்தல் ஆகியவற்றைத் தாயின் அறிவுரையோடு ஏற்று நடத்தத் தொடங்குகிறார்கள் எனத் தோன்றுகிறது.

அம்பலக்காரர் பாடலில்,

‘சின்னஞ் சிறிசிலே — நீ  
 திரியையிலே நல்லசுகம்  
 சீமானோர் வாசல்லே  
 திருப்பூட்டி என்னசுகம்?’

என்று விதவையான தன் மகளை நோக்கி வருந்திப்பாடும் தாயின் கூற்று வரக்காண்கிறோம். அவளது கண்ணிப் பருவத்தில் அவளது வாழ்வு பற்றித் தாய் மகிழ்ச்சியோடு சொல்வதையும், ‘திரியையிலே நல்லசுகம்’ என்று கூறுவதையும் நோக்க, பொறுப்புக்களைக் கண்ணிப் பெண்ணின் கையில் ஒப்படைப்பதில்லை என்பதுபோல் தோன்றுகிறது.

கள்ளர், வண்ணார், ஒப்பாரியில் அன்பில்லாத கணவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட ஒருபெண் தன் தாயின் இறப்பின் பொழுது தன்

## காட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

மகிழ்ச்சியான கண்ணிப்பருவத்தையும், இப்பொழுது தான் படும் துங்பத்தையும் எண்ணிக் கணவனை வெறுத்தும். தன் தாயை நொந்துப் பாடுவதாகச் சில வரிகள் அமைந்துள்ளன.

‘‘செம்புக மூல்லை செவகாத காயரும்பு — என்னெனச்  
செவக்கவிட்டுப் பாராம — என்னெனச்  
சிந்தவிட்டுப் பாத்தீகளோ’’

என்றும்,

‘‘மட்டஞ் சிறிகிலே — நான்  
மலரையிலே நல்லழைவு — என்னென  
மலரைவச்சுப் பாக்காம  
மங்கவச்சுப் பாத்தீகளோ’’

என்றும் அப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

ஜயர், அம்பலக்காரர், கள்ளர், வண்ணார் ஆகிய நான்கு சாதியினர் பாடல்களையும் பார்க்கும்பொழுது ஜயர் பாடல்மட்டும் யற்றவற்றினின்று வேறுபட்டு நிற்பது புலனாகின்றது.

முக்கியமாக, பிராமணர்களில் சிறு பெண் குழந்தைகளுக்குச் சமையல் தெரித்துகொள்ளவேண்டிய தேவை ஏற்படும். மாதவிலக்கு ஏற்படும் நாட்களில் மூன்று நாட்கள் தரய் தனியே விலகியிருப்பது இவ்வினத்தில் கடைப்பிடிக்கும் முக்கியமான பழக்கமாக இருப்பது அதற்குக் காரணம். அம்பலக்காரர், கள்ளர், வண்ணார் பாடல்களில் காணப்படும் நிலைக்குச் சமூகவியல் வஸ்துநர் மேன்டல்பாம் ‘‘பையன்களைக் கட்டுப்படுத்துவதைவிடப் பெண்களைக் கட்டுப் படுத்துதல் குறைவதான். முக்கியமாக அவர்கள் பருவமடையும் வயதிலும், திருமணம் ஆகிற் தாய் தந்தையரைப் பிரிந்து கணவன் வீடு செல்லும் சமயத்திலும் பெற்றோர் மிகவும் பெண்களை அடக்குவதில்லை’’<sup>16</sup> என்று கூறுவது சிலக்கமாக அமைகிறது.

‘‘பெண் மலர் போன்றவள்’’ என்று மைசூர்ப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் கூறுவராம். ‘‘இன்னொரு வீட்டில் போய் கடுமையான கட்டுப்பாட்டில் வாழுப் போகிற அவளை மென்மையாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்’’ என்று அம்மக்கள் எண்ணுகின்றனர். இந்த எண்ணம் நம் மக்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை இவர்களின் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

கண்ணிப்பெண் — தாய்வழிப்பாட்டி உறவு

‘‘குந்துமணிச் சித்தாடை — நம்ம மீனாவுக்கு  
கொண்டுவரப் போனாயோ

பல்லாங்குச் சித்தாடை — நம்ம பட்டுவுக்கு  
பாத்துவரப் போனாயோ’

என்ற வரிகள் தாயிடமிருந்து தன் மகள் பெறும் அன்பளிப்பைப் பற்றி (அதாவது ஒருபாட்டி தன் மகள் வயிற்றுப் பேத்திங்குத் தரும் அன்பளிப்பு) ஒரு பெண் கூறுவதுபோல் அமைந்திருத்தலால், கண்ணிப் பெண் தன் தாயைப்பெற்ற பாட்டியிடம் விகுந்த உரிமையும், சலுகையும் கொண்டிருப்பதாகக் கூறலாம்.

நாயுடு, வண்ணார் இனத்தார் பாடல்களில் முறையே,

‘தலையை வகிந்து தாளம்பூச் சூடையிலே  
தலையிலே போட்டெனுத்தை — என்னப்பெத்து  
தாயார் அறியலையே’

என்றும்,

‘தைலம் வாங்கியாங்து  
தலையிலேதான் தேச்சியேம்மா  
தைலம் தேச்சு என்னசெய்ய  
தலையிலே இட்டெனுத்தை’

என்று விதவை தன் கண்ணிப்பருவத்தில் தாய் தனக்கு அலங்கரித்ததை என்னிப் பாடும் வரிகளை நோக்கின், குழந்தைப்பருவத்தில் அழுக செய்யும் காட்சிகளைத் தாலாட்டுப் பாடல்களில் கண்டது நினைவுக்கு வருகிறது எனவே பெண்குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து திருமணம் ஆகும் வரை தாய் அதற்கு அழுக செய்தலைக் கடமையாகவும் அதேபொழுது மகிழ்ச்சியாகவும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். ஆன்குழந்தையை அலங்கரிப்பது போன்று எவ்விடத்திலும் காணப்பெறவில்லை.

பெண்கள்வி பற்றிக்காண்பது வண்ணார் பாடலில் மட்டும்தான்.

‘பத்துப்பவுன் மெத்தையிலே படிக்கிறே இன்னிருந்தேன்  
படிப்பை மறந்தியே ஆத்தா  
பச்சை மன்னைத் தோன்றி  
படுக்கவரம் கேட்டியே ஆத்தா’

என்ற வரிகள் மகளின் கல்வியைக் குறிப்பன.

இந்த அம்மையார் தம் சொந்த அனுபவத்தைப் பாடியிருக்கிறார். தன்மகள் ‘நர்ஸிங்’ பயின்று வந்ததாகவும் இரண்டாண்டு முடிவதற்குள் இறந்துவிட்டதாகவும் பத்துப்பவுன் மெத்தை, எட்டுப் பவுன் மெத்தை என்று பாட்டில் வருவது மதுரை அரசினர் மருத்துவமனை எனவும் அந்தப் பெண்மணியே கூறினார். ‘மெத்தை’ என்பது இங்கு ‘மாடி’ எனப் பொருள்படும்.

## கஉசு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் – சமூக ஒப்பாய்வு

மற்றச் சாதியினர் பாடல்களில் பெண்கல்வியைப் பற்றிக் குறிப்பில்லை. காரணம் சாதி கீழே செல்லச் செல்ல, ஒப்பாரி பாடும் ஆர்வமும், அக்கலையை வளர்க்கும் விருப்பமும் மிகுவதால், புதிய புதிய செய்திகளையும் தங்கள் பாடல்களில் இணைத்துக் கொள்கிறார்கள். மிக முன்னேறிய சாதியினர் பாடுவதேயில்லை. அதற்கடுத்த நிலையிலுள்ளோர் பாடுகின்றனர். ஆனால் மிகுதியும் வளர்த்துக் கொள்ளும் விருப்பம் இல்லை. பின்தங்கிய இனங்கள், மிகப் பின்தங்கிய இனங்கள் இரண்டு பிரிவினர்க்கும் ஒப்பாரிக்கலையை வளர்க்கும் ஆர்வம் மிகுதியாயுள்ளது. இந்த அம்மையாரின் மகள் படிக்கச்சென்று, படிப்பின் இடையிலேயே இறந்துவிட்டதால், சூழ்நிலை காரணமாக இந்தப் பெண்மணி பெண்கல்வியைப் பற்றிப் பாடிவிட்டார். இது மிக அண்மக்காலநிலை.

பொதுவாகப் பெண்களுக்குக் கல்வியே கூடாது என்ற எண்ணம் இன்றும் கிராமங்களில் உள்ளது. வடதிந்தியச் சிற்றூர் களைப் பற்றிக் கூறும் மேன்டல்பாம் “உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்த பெண்ணாக இருந்தால், அப்பெண்ணுக்கு படித்த பெண்ணைத் தங்கள் மருமகளாக ஏற்றுக்கொள்ளும் குடும்பத்திலிருந்து ஒரு மணமகன் கிடைப்பதறிது. மேலும் ஒருபெண் படித்திருந்தால், அக்குடும்பம் முழுவதையுமே ஊரார் எதிர்க்கத் தொடங்குவர்” என்கிறார்.

இதுவரை கண்ட இரு பகுதிகளைவிடச் சுவையானதும், ஆராய்தற்கு மிகுந்த சிக்கல்களையுடையதும், அளவில் பெரிதானதுமான முன்றாவது பகுதி ‘திருமணமானபெண்’ என்ற தலைப்பில் அமைகிறது. இது, திருமணமான நிலையிலுள்ள ஒரு பெண்ணை மனையாக, தாயாகக் கண்டு எழுதப்படும் பகுதி.

மனைவியின் இடம்

ஆணுக்குரியது போன்ற சிற்பிடம்

ஜயங்கார் பாடலில் ஒரு பெண் தான் ‘தானம் செய்ததை’ எண்ணிப் பாடுகிறாள். ‘தானம் செய்தல்’சடங்குநிலையில் கணவனும் மனைவியுமாகச் சேர்ந்து செய்வர். ஆயின், மனைவி மட்டும் தானம் செய்தல் என்பது அவர்க்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமையாக இப்பாடலில் காணப்படுகிறது. இவ்வினத்தில் ‘ஆண் ஆதிக்கம்’ வெளிப்படாமல் பெண்ணுக்கு உரிமை அளித்திருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது.

‘கல்லுக்கட்டு வில்லமரம் கனத்த வயக்காடு

கந்தாயம் ரொம்பவென்றே கண்டார்க்கே தானம்

பண்ணினேன்’

என்று கூறும் மனைவி கணவனை மதிக்காமல் இல்லை. இறந்த கணவன் இருக்குமிடம் தேடித் தானும் சென்று பணிவிடை செய்ய

07.8.7

N82

பெண்கள் சுல்ல

என்னும் திறாள். எனவே, இவ்வினத்தில் மனைவிக்குக் கணவன் அன்போடு கலந்த மதிப்புத் தருகிறான் என்றால் அது தவறாகாது.

‘தானம்செய்தல்’ பற்றி அம்பலக்காரர், அரிசன் இருவர் பாடலிலும் குறிப்புள்ளது.

ஜியங்கார், அம்பலக்காரர், அரிசன் மூன்று இனத்தார் பாடல் களிலும் உள்ள குறிப்புகள் நுண்ணிய முறையில் வேறுபடுகின்றன.

ஜியங்கார்,

‘கந்தாயம் ரொம்பவென்றே  
கண்டார்க்கே தானம் பண்ணினேன்’

என விதவையான ஒரு பெண் ‘தன்மை ஒருமை’யில் கூறுவதையும், அம்பலக்காரர் பாடலில்,

‘பசிச்சுவரும் பாப்பானுக்கு  
பருப்பரிசி தானமும்போம்\*  
எச்சுவரும் பாப்பானுக்கு  
இளம்வேட்டி தானமும்போம்’

என்று தன்மைப்பன்மையில் கூறப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம்.

அரிசன் பாடலில்,

‘தன்னியுமே தாமரையும்—என்னப்பெத்த அப்பா / ஆத்தா  
தருமஞ்செய்யும் படித்துறையும்  
தன்னியுமே நல்லதன்னியும்—நீங்க செஞ்ச  
தருமங்கதான் எப்படியோ’

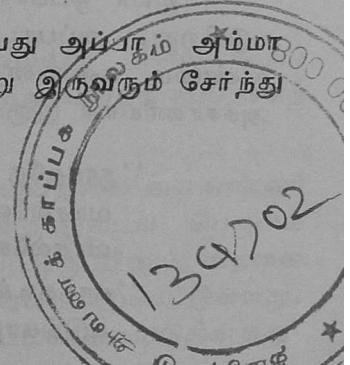
என்று நீர்த்துறையில் தருமம் செய்தல் என்பது அப்பாம் அம்மா இருவருக்கும் பொதுவாகக் கூறப்படுவதினின்று இருவரும் சேர்ந்து செய்வதாகவே பொருள் கொள்ளலாம்.

மற்றோரிடத்தில்,

‘தங்கப் படிக்கிணறு  
தானமிடும் நந்தவனம்  
தானமிடும் நேரத்திலே — நான்  
தங்கை தடுமாட்டம்

என்று இறந்துபோன பெண் தானே கூறுவதுபோல் ஒரு கற்பனையோடுகூடிய பாடலைக் காண்கிறோம்.

\* தானமும்போம் — தானம்என்போம்



## குடு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

இங்கு ‘தானமிடும் நந்தவனம், தானமிடும் நேரத்திலே—நான் தங்கை தடுமாட்டம்’ என்று காண்பதற்குப் பொருளாக ‘தானமிடும் நந்தவனத்தில் வேறு யாரோ தானம் செய்துகொண்டிருந்தபொழுது தான் கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்துகொண்டதாகக்’ கொள்ளலாம். அல்லது, தானே தானம் செய்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் தடுமாறி கிணற்றினுள் விழுந்ததாகவும் கொள்ளலாம்,

ஆனால் தகவலாளரிடம் இதற்குப் பொருள் வினவியபொழுது, மேற்கூறப்பட்ட இரண்டு பொருட்களில் முதலாவதையே கூறினார். ‘தடுமாட்டம்’ அதாவது தடுமாற்றம் என்று பாடலில் கூறப்பட்டிருப்பினும், ‘உண்மையில் அது தற்கொலை தான், பாடலில் தற்கொலை என்று பொதுவாகக் குறிப்பதில்லை’ என்றும் அந்தப்பெண் கூறினார்.

‘பலர்காண மலையிலிருந்து குதித்துத் தற்கொலை செய்து கொள்வது சாதாரணமாக நடைபெறுகிற ஒன்று’ எனத் தகவலாளர் கூறியது மேற்கண்ட பாடலின் பொருள்மயக்கத்தைத் தெளிவு படுத்தும்.

எனவே இம்முன்று இனத்தார் பாடல்களிலும் ‘தானம் செய்தல்’ பற்றிய குறிப்பிருப்பினும், பெண் தனித்துத் தானம் செய்தல் ஜியங்கார் பாடலில் மட்டுமே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

### ஆனாலும் முதலிடம் தரும் இனங்கள்

ஜயர் ஒப்பாரியில் கணவனின் இறப்பு உருவகமாகக் கூறப்படுகிறது. அப்பாடல்களிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய உண்மை கணவன்தான் தலைமைப் பங்கேற்றுக் குடும்பத்திற்கு அச்சாணியாக இருக்கிறான் என்பது.

‘தூரத்தே பேஞ்சமழை தூத்தலோ இன்னிருந்தேன் வாசல்லே பேஞ்சமழை வாராது இன்னிருந்தேன் வாசல்லே பேஞ்சமழை வரிக்கல்லைப் பேத்ததிப்பொ’

‘காத்தடிக்கும் நாளையெல்லாம் கையால் குடைபிடிச்சேன் கடுங்காத் தடிச்சவொன்னே கையைவிட்டு நின்னேனே’

என்பன் அப்பாடல்கள். இவற்றில் வரிக்கல், குடை ஆகியன கண வனைக் குறிக்கும்.

மற்றப் பாடல்களில் கணவனின் ஜோதிமுகம், மதிமுகம் ஆகிய வற்றை எண்ணியெண்ணிப் பாடுதலினின்று கணவனுக்கு இணை

யான இடம் மனைவிக்கு இல்லாவிடினும், அவளைக் கணவன் காதலுடன் போற்றியிருக்கிறான் என்பது தெளிவு.

இதேபோல, செட்டியார் பாடலிலும், கணவன் மிகச் சிறப் பித்துக் கூறப்படுகிறான்.

‘‘ஆராரும் வந்தெறங்கும் ஆலா ஸிருட்சமில்லே  
மாசேண வந்தெறங்கும் மகுடா விருட்சமில்லே  
ஆலா விருட்சம் அலைவந்து சாஞ்சதென்ன  
மகுடா விருட்சம் மனைவந்து சாஞ்சதென்ன’’

எனக் கணவன் சுற்றமனைத்தையும் காக்கும் ஆலமரமாகக் கூறப் படுகிறான். மனைவிக்கு அத்தகைய சிறப்பிடமில்லை.

நாட்டு பாடலில் கணவன், மனைவியை ஆதரவோடு நடத்துவது போன்ற நிலை கூறப்படுகிறது. ஆனால் ஆனுக்கிணையான இடம் பெண்ணுக்கு எங்குமில்லை. தெலுங்கிலேயே பெண் அஃறிணை போல ‘அதி’ என்றுதானே சொல்லப்படுகிறாள்!

‘‘ஆத்து மணலெடுத்து அரும்பரும்பாக் கோத்தாலும் — என்னோட

அருமை யறிஞ்ச என்னை  
ஆதரிப்பார் யாருமில்லே’’

என்று கணவனின் அன்பில், ஆதரவில் தான் ஒரு குழந்தைபோல வாழ்ந்ததாகக் கூறுவதை இப்பாடலில் காணகிறோம்.

கள்ளர் பாடலில்,

‘‘மரக்கா அரிசிகொண்டு — ஒன்னைப்போல ஒரு  
மனனவதை முன்னடத்தி’’

என்று கணவனுக்குப் பின்னால் மனைவி செல்லும் நிலை கூறப் பட்டுள்ளது. மனைவிக்கென்று ஏதும் தனிச்சிறப்பளித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பின்னை தொடங்கி அரிசன் வரை ‘விதவைநிலை’யை என்னி, வருந்தும் பாடல்கள் நிறைய உள்ளன. கணவனுடைய பெருமை பின்னை இனத்தில் பல பாடல்களில் கூறப்பட்டிருப்பினும், விதவைநிலைக்கு அஞ்சதலும் அதற்கு இணையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றின்மூலம் ‘ஆனுக்கு மட்டுமே சிறப்பிடம் தரப்படுகின்றது’ என்று அறியலாம்.

கோனார், அகமுடையார், அம்பலக்காரர் ஆகியோரின் ஒப்பாரிகளில் மனைவியின் இடத்தைக் கூறும் இடங்களைக் காணமுடிய வில்லை. காரணம் இவர்களின் பாடல்களில் பெற்றோரைப் பற்றிப்

## கந\_0 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

பாடுதலே மிகுதியாகவுள்ளது. மிகக்குறைவான பகுதியே கணவனுக்காகப் பாடும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர்.

மனைவி புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலை

வண்ணார் ஒப்பாரியில் தாசியிடம் கணவன் செல்வதையென்னிப் பாடுதலைப் பார்க்குங்கால் மனைவி மிகுந்த புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

பரத்தையிடம் செல்வது பல இனத்தாருக்கும் பொதுவாக இருப்பினும் அதைப் பாடலில் பெருமிதத்தோடு சொல்வது வண்ணார் ஒப்பாரியில் மட்டும்தான் காணப்படுகிறது.

‘தங்கத் தகட்டுவண்டி — என்  
தருமார்ஏறும் பொட்டிவண்டி  
தரையிலே பூட்டிவிட்டா  
தாசிவீடு போயிறங்கும்  
தாசிவச்ச கைமருந்து  
தங்கிச்ச பொந்தியிலே  
தாசி மறப்பதெப்பொ — நீங்க  
தாவிவந்து சேர்வதெப்பொ?’’

மனைவியின் கல்வி

கண்ணிப் பருவத்திலேயே கல்வி இருப்பதாக ஒப்பாரிப் பாடல்கள் கூறவில்லை. மனைவி நிலையை அடைந்தபிறகு கல்விகற்பது என்பது நம்நாட்டுக் கிராமமக்களின் கற்பனைக்கு அப்பாறப்பட்டது.

தாலாட்டுப் பாடல்களில் ஆண்குழந்தை வருங்காலத்தில் கற்கப் போகும் கல்வியும், ஒப்பாரிப் பாடல்களில் கணவன், தந்தை, தமையன் ஆகியோரின் கல்விச் சிறப்பும் பலர்பாடல்களில் காணகிறோம். ஆனால் மனைவி கல்வியறிவில் சிறந்தவளாக எங்கும் காணப்படவில்லை. ஒருகால், ஆண்கள் ஒப்பாரிபாடும் வழக்கம் இருந்தால் கற்பனையாகவேனும் பாடியிருப்பாரோ என்னவோ?

மிக முன்னேறிய இனமாகிய ஜயங்கார் பாடலிலும்கூட,

‘‘நாக்கோ சரஸ்வதி நடுநாக்கோ வேதாந்தம்  
வேதாந்தத்துக் குள்ளிருந்து — நீங்க  
வெளிப்பட்டுப் போலாமோ’’

என்று கணவனின் கல்விச் சிறப்பை மட்டுமே மனைவி கூறுகிறனேயன்றித் தனக்குக் கல்வியறிவு இருப்பதாகக் குறிப்புக் காட்டவில்லை.

“கல்விலே சாஞ்சியா — நீங்க  
கணக்கனோட வாதாடி  
கல்லுமே ஒசையிடும் — எனக்குவாச்ச சீமானும் இருந்திட்டா  
கணக்கருக்கு ஒப்பேறும்”

என்று கள்ளர் இனத்தம்மையாரும்,

“மருதை புதுக்கோட்டை மாறாத ஈரங்கியாம்  
— எனக்கு வாச்ச  
மந்திரியும் போய்நொளஞ்சா மவுசான கேசடையும்”

என்று வண்ணாரும்,

“கர்ணாரும் தேவியரும் கலந்து கடிதம் படிக்கையிலே  
ஆரு கடிதமின்டா அருங்கிளியே வந்துகேட்டா — நம்ம  
கக்கனோட கடிதமும் காமராசர் கையெனுத்துமே”

என்று அரிசனப் பெண்ணும் பாடும் ஒப்பாரிகளைக் காண்கிறோம்.

மேற்கண்ட பாடல்களைத் தந்தை, கணவன், தமையன் ஆகியோரின் இறப்பின் பொழுது பாடுகின்றனர். இடையே வரும் விளிச்சொற்கள் மட்டும் இறந்தவர்க்குத் தக்கபடி மாற்றப்படும்.

ஆண்களின் கல்வியறிவு சிறப்பித்துப் பேசப்படும் இந்த நான்கு இனங்களிலும் ஐயங்கார் இனத்தம்மையார் பாடலுக்கும் மற்ற மூவர் பாடலுக்கும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

ஐயங்கார் பாடலில், கணவனின் கல்வி இன்னதென்பது தெளி வாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் பாடல்களில் தன்மைநவிற்கி, அமைந்துள்ளது. ஆயின் மற்றோர் பாடல்களில், ‘தம் தந்தையரை கணவன்மாரை, தமையன்களை உயர்த்திப்பாடும் விழைவும் அதன் காரணமாக உயர்வுநவிற்கியும் தெரிகின்றன. அங்குக் காணப்படுவது ‘கல்வியறிவு’ என்பதை விட, ‘இயற்கையறிவு’ (Intelligence) எனல் பொருந்தும்.

மற்ற இனத்தார் பாடல்களில் ‘ஆண்கல்வி’ பற்றியும் குறிப்பில்லை. எனவே, பொதுவாகக் கல்வியின் இன்றியமையாமையை ஐயங்கார் உணர்ந்து பாடுகின்றனர் எனவும், பின்தங்கிய இனத்தார் உயர்வுநவிற்கியாகப் பாடுகின்றனர் எனவும் தோன்றுகிறது. எப்படியும் ‘மனைவியின் கல்வி’ பற்றி ஒரு சாதியிலும் குறிப்பில்லை.

**கடமைகளும் உரிமைகளும்**

இந்தியப் பண்பாடு என்ற முறையில் மனைவி கணவனுடைய பணிகள் அனைத்திலும் துணையாக நிற்பதை மனைவியின் கடமை

## கங்க நாட்டுப்பறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

யாக நம் பெண்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதைப் பலசாதியினர் பாடல்கள் பலவகையில் வெளிப்படுத்துகின்றன.

### சமையல்

கணவனுக்குத் தன்கையால் சமையல் செய்துபோடுவதைத் தன் கடமையாக மனைவி என்னுவதை ஜயங்கார், செட்டியார், நாயுடு, அகமுடையார், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடலில் சிறப்பாகக் காண்கிறோம்.

### பாயிடுதல்

ஜயர், நாயுடு இருவர் பாடலிலும் கணவனுக்குப் படுக்கை விரிப்பதைத் தன் கடமையாக மனைவி கூறுவதைக் காண்கிறோம்.

பொதுவாக, இந்தியப் பெண்களுக்கு இப்பண்பு இருப்பதைக் காணலாம். தம் கையால் சமையல் செய்து போடுதலும், பாயிடுதல் என்பதில் கணவனுக்கு இன்பந்தருதலும் தம் கடமையாக என்னுதல் இப்பாடல்களில் வெளிப்படுகின்றது.

பொதுவாக, ஒப்பாரிகளில் தங்கள் கடமைகளைக் கூறுவதை விடத் தாங்கள் அனுபவித்த உரிமைகள், சலுகைகளைக்கூறி இப் பொழுது இல்லாமல் போயிற்றே என்று வருந்தும் போக்கே மிகுதி யாகவுள்ளது. சங்கச்செய்யுட்களில், ஓளவையார், அதியமான் இறப் பின்பொழுதும், பாரிமகளிர் தம் தந்தையின் இறப்புக்குப் பிறகும் பாடல்களின்<sup>18</sup> போக்கைக் கவனித்தால் எக்காலத்து மக்களுக்கும், “மிக நெருங்கியவர் இறந்தநிலையில், தம் பழைய பெருமைக்க நிலையையும் பின்னர் ஏற்பட்ட அவல நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து வருந்துதல்” பொருந்துவதாகத் தோன்றுகிறது.

ஒப்பாரிகளில், ஜயங்கார், ஜயர், செட்டியார் — இந்த மூன்று இனங்களைத் தவிர மற்றெல்லா இனங்களிலும் திருமணமான பெண் தன் தாயோ, தந்தையோ இறந்துவிட்டநிலையில், சிலபொழுது தன் கணவன் இறந்தநிலையிலும், தன் பிறந்த வீட்டிலிருந்து இனிச் சீர்வரிசை வராதே என வருந்தும்நிலை மிக்களது.

முற்சொன்ன மூன்று இனங்களிலும் பிறந்தவீட்டுச் சீரைப் பற்றி ஒருபேச்சுக்கூட இல்லை. கணவனை எண்ணி வருந்திப் பாடுதலை மட்டுமே காண்கிறோம்.

### பண்புகள்

ஒப்பாரிப் பாடல்களின் மூலம் இச்சாதியினரின், குறிப்பாகப் பெண்களின் பண்புகளை அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

ஜயங்கார், ஜயர், செட்டியார் ஆகியோர் பாடல்களில் பிறந்த வீட்டுச் சீரைப்பற்றிப் பேச்சு இல்லாதது போலவே தம் அண்ணன் மனைவியரைக் குறை கூறுதலும் இல்லை. மற்றெல்லாச் சாதியினர் ஒப்பாரிப் பாடல்களிலும் இது ஒரு முக்கியமான பகுதியாக விளங்குகிறது.

பிள்ளை, நாயுடு, கோனார் மூவரிலும் தங்கள் அண்ணியரைக் குறைகூறுவது மென்மையாகவுள்ளது. ஆயின் அம்பலக்காரர், அக முடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய பிற இனங்களில் உடன்பிறந்தான் மனைவி இழித்துப் பேசப்படுகிறாள்.

காட்டாக, பிள்ளை பாடலில்,

‘தள்ளிக் கதவடைப்பார் தாப்பாளைக் கொண்டியிடுவர்  
புறவாசல் போனாக்க பொய்க்கொடியாள் ஒண்டிநிக்கேன்  
தலைவாசல் போனாக்க தாக்குடையாள் ஒண்டிநிக்கேன்’

என்றும், நாயுடு பாடலில்,

‘தங்கமலை யோரம் தனிச்சடிச்சேன் கூடாரம்  
தங்கமலை வேட்ரெல்லாம் தனிச்சடிச்சா கேள்வியில்லே’

என்றும்,

கோனார் பாடலில்,

‘தங்கநெலை கதவு — நான் பெறந்த வாசல்லே  
தாவாஷம் தன்னளு — என்னப்பெத்து  
தாயார் உள்ளறுதி  
தன்னி குளிச்சியுண்டும் தாளம்பூ வாசமுண்டும்  
தங்கிவர நீதியுண்டும் — என்னைப்பெத்து தாயாரும் இல்லாம  
தன்னி குளிச்சியில்லே தாளம்பூ வாசமில்லே  
தங்கிவர நீதியில்லே’

என்றும் ‘உடன்பிறந்தான் மனைவி’யை நேரடியாக, கேவலமாக ஏசாமல், மெருகோடு குறைகூறுகிறார்கள்.

ஆயின், அம்பலக்காரர் தொடங்கி அரிசன் வரை அண்ணியை ஏசுதல் வெளிப்படையாகவும், மிகவும் வேகமாகவும் சொற்கள் ('அடி' போன்ற விளிச்சொற்கள்) வெளிப்படுகின்றன.

கந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

காட்டாக, அம்பலக்காரர் பாடவில்

‘அண்ணனுக்கு வந்தவுக ஆசைப் பசுங்கிளியா  
அசக்காட்டுத் தேன்மொளியா’

என்று குத்தலாகப் பேசுவதையும், அகமுடையார் பாடவில்

‘கும்பி கொதிக்குதுன்னு — நான்பெறந்தவாச

குடிக்கத் தண்ணி கேட்டேன்னா

கொடமும் ஏறவையின்னா — என்னைக்

கொள்ளெடமும் போகச்சொன்னா’

என்று வயிற்றெரிச்சலை வெளிப்படுத்துவதையும், கள்ளர்பாடவில் இன்னும் விறுவிறுப்பாக

‘சிங்கப்பூர் சேலைகட்டி சோந்தஙகை தான்பூட்டி

சீருக்கு வாராண்டு சேந்து கதவடைப்பா

சேவுகரைக் காவவைப்பா

சீருக்கே வல்லியிடி — நான்பெறந்த

சிறுமதுரை பாக்கவங்தேன்’

என்று பேசுவதையும் வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களிலும் ஏறக்குறைய இத்தகைய கருத்துக்கள் மிகுதியும் வருவதையும் காண்கிறோம்.

அகமுடையார், கள்ளர் இருவரின் பாடல்களிலும் மிக இழிவான சொற்கள் கூடப் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. ‘கொடு குரியா’ என்று அகமுடையார் பாடவிலும் ‘கொடுகுரி சண்டாளி’ என்று கள்ளர் பாடவிலும் மிகக் கடுமையாகப் பாடியுள்ளனர். தன் அண்ணியைத்தான் குறைக்குறுவதுபோல் எல்லாப் பாடல்களும் உள்ளனவேயன்றி, ஒன்றிலாவது ஒருபெண் தன் நாத்தியை இழித்துப் பேசுவதாகத் தெரியவில்லை.

பின்தங்கிய இனத்தாரின் பண்பு வெளிப்படுவதை நோக்க, ராபர்ட் ரெட்பீல்ட் ‘இந்தியாவின் நாட்டுப்புறப்பகுதி என்பது ஒரு நாகரிகத்துள் பொருந்தும்படியாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட ‘பழங்குடிச் சமுதாயமே’யாகும்’’<sup>19</sup> என்று கூறுவது பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.

‘அண்ணி-நாத்தி’ உறவு தமிழ்நாட்டில் மட்டுமன்றி, இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிலும் மனக்கசப்போடுதான் உள்ளது என் பதற்குப் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள பல்வேறு மொழியில் அமைந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சான்றுகளாயுள்ளன; அவை ஒரு மனிதனின் மனவி, உடன்பிறந்தாள் இருவரையும் இயற்கைப் பகைவர்களாகவே சித்திரிக்கின்றன<sup>20</sup>. எனச் சமூகவியல் வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர்.

(இயற்கைப் பகைவர்கள் எனின், பாம்பும் கீரியும், நீரும் நெருப்பும் போன்று ‘இயற்கையிலேயே பகைமை நிரம்பியவர்கள்’ என்று பொருள்படும்.)

‘தாயின் இறப்புக்குப் பின்னர், தான் பிறந்த குடும்பத்தில் ஒரு மகளாக அனுபவித்த உரிமைகளையெல்லாம் இழக்கிறாள்; உடன் பிறந்தான் மனைவி வீட்டை ஆளத் தொடங்கி, தன் கணவனின் சோதரிகளுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லாமல் செய்துவிடுவர்’<sup>21</sup> என்று சமுகவியல் அறிஞர் இந்திய சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பொதுவாகக் கூறுகிறார்.

இந்தப் பகைமைக்கு முக்கிய காரணம் உளவியல் அடிப்படையிலும், பொருளியல் அடிப்படையிலும் அமைந்துள்ளது.

உண்மையாகவே வறுமையுள்ள வீட்டில் அண்ணி-நாத்தி உறவு சமுகமாக இருக்கவே முடியாது. அங்குப் பொருளாதார அடிப்படையில் வெறுப்பு எழுகிறது.

செல்வம் இருக்கும் வீட்டிலும் அவ்வறவு ஏன் சமுகமாக இருப்பதில்லை? தன் கணவனின் அன்பு தனக்கே முழுமையும் கிடைக்காமல் போவதற்கு நாத்தி, கொழுந்தன், மாமி போன்றோர் (in laws) காரணமாக அமைவதால் அவர்களைக் கண்டதும் உளவியல் அடிப்படையில் இந்த வெறுப்பு எழுகிறது.

முக்கியமாக நாத்தியை மிகவும் வெறுக்கக் காரணம், பெண்ணாக இருப்பதும் ஏறக்குறைய ஒத்த வயதுடையாளாக இருப்பதும் ஆம். ஆங்கிலத்தில் இப்பண்பை ‘possessive nature’ என்பர். வயதில் மிக முத்த நாத்தியிடமோ, அல்லது மிக இளைய நாத்தியிடமோ இந்தப் பகைமை தோன்றாது.

#### பிறசெய்திகள் கூறுதலில் பண்புவெளிப்பாடு

தற்கொலை, கொலை, விபத்துச் செய்திகள் அகமுடையார், கள்ளார், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய நான்கு இனத்தார் பாடல்களில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

‘சந்தனப் புள்ளிநிறம் — நீங்கபோயி  
சாஞ்சிருக்கும் வேங்கைமரம்  
சாஞ்சிருந்த வேங்கையிலே  
சத்தம் நடந்ததென்ன சண்டைகளும் ஆனதென்ன  
சலுக்காரே என்தகப்பா  
சனத்தை வெலகிருங்க — நான் வாழ்ந்த  
சாமியைப் பாத்துவர்’

கந்து நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

இது அகமுடையார் இனத்துப்பெண் துயரத்தோடு பாடும் கொலைச் செய்தி. வண்ணார் பாடலில்,

“குத்து நடந்ததில்லே — கொலைக்கேச ஆனதில்லே  
குத்தை வெலகிவரும் கொலைக்கேச வெண்டுவரும்\*  
கோவலரே நம்மளய்யா”

எனக் கொலைசெய்துவிட்டும் தப்பிக்கொள்ளக்கூடிய சமர்த்து நிரம்பியவன் கணவன் என்று பூரிப்போடு பாடுவதைக் காண்கிறோம்! கள்ளர், அரிசன் இருவர் பாடலிலும்,

“கும்பகோணம் ரோட்டுக்கும்  
குருசாமி சன்னதிக்கும்  
குறிச்சதோரு மோட்டாரு  
கொக்கி களண்டதென்ன - எனக்குவாச்ச  
கோவிலரும் மாண்டதென்ன”

என்றும்,

“தாளையடிப் பள்ளத்திலே தலைமுனுகப் போனாலும்  
தலைமுனுகி மேடேற தாளை யொதுங்கலையே  
தங்கா தலையெழுத்து”

என்றும் விபத்துச் செய்தி காணப்படுகிறது. முதலில் காணப்படும் ‘கும்பகோணம் ரோட்டுக்கும்’ போன்ற ஒரு பாடலுக்கு விளக்கம் தரும் வானமாயலை அவர்கள் ‘இது ஓர் அரிய பாடல்’<sup>22</sup> என்று கூறுகிறார். ஆனால் மதுரையைச் சேர்ந்த அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய நான்கு சாதியினரும் தவறாது இது போன்ற பாடல்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றனர். எனவே, இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது ‘அரியது அன்று’.

அரிசனப்பெண்ணின் பாடலில் ஒரு பெண் தற்கொலை செய்து கொண்டசெய்தி விரிவாகக் கூறப்படுகிறது.

“சந்தன வில்லமரம் சண்டாள உடுவங்குலை  
சகிக்க முடியாம சாப்பிட்டேன் உடுவங்குலை  
சகிச்சு எனுதாதீங்க சலுக்காரிடம் தூக்காதீங்க  
சகிச்சு எனுதிட்டாலும் சலுக்காரிடம் தூக்கிட்டாலும்  
— நீ பெத்த  
தங்கை வரப்போறதில்லே”

என்பது அப்பாடல்.

\*வெண்டுவரும் — வென்றுவரும்

கீழ்க்குமில்குடியைச் சேர்ந்த கோனார் இனத்துப் பெண்மணியின் பாடவிலும்

‘தங்கை சலிச்சு தண்ணிமே போய்விழுந்தா  
தனிச்சு நறுக்கெளுதி சர்க்காருக்கு ஆளுவிட்டு  
சர்க்காரு வந்து தங்கை வெளியேத்தி  
தண்ணி அளவெடுத்து தண்ணிமே குத்தமில்லே  
தங்கை தலையெனுத்து’

என்ற செய்தி காணப்படுகிறது. கோனார் பாடவிலும் தற்கொலைச் செய்தி காணப்படுவதற்குக் காரணம் கீழ்க்குமில்குடி, மேலக்குமில்குடி முதலிய ஊர்களில் கள்ளர் இனத்தார் பெரும்பான்மை மக்களாக வாழ்வதென்னாம். மிக அரிதாக வேறு சாதியினர் இங்கு வாழ்கின்றனர். எனவே இதைக் கள்ளர் இனத்தாரின் தாக்கம் எனலாம்.

இதுபோன்ற பாடல்களைப் பாடிய தகவலாளர் அனைவரிடமும் காரணங்களைக் கேட்டபொழுது, அவர்கள் ‘தற்கொலை அடிக்கடி நிகழ்கிறது. வறுமையும், கணவன்-மனைவி உறவுச்சிக்கலும் காரணங்களாய் அமைகின்றன. தற்கொலையும், கொலையும் அடிக்கடி நிகழ்வதால் இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் நாங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம்’ என்று கூறினார்கள் (இது பலர் கூறிய கூற்றுக்களின் சாரம்). தற்கொலையும், கொலையும் சாதாரணமாக நடைபெறுவதால், அதை இயல்பான சாவு போவே எடுத்துக்கொண்டு அதற்கேற்ப ஒப்பாரியும் பாடிவிடுகின்றனர்.

விபத்து யாருக்கும் நிகழ்க்கூடியதுதான். எனினும் இந்தச் சாதியினர்களைத் தவிர, வேறு சாதியினர் பாடல்களில் அதுபற்றிப் பேச்சில்லை.

கொலை, தற்கொலை என்பன இவர்கள் வாழ்வில் சாதாரணமாக நிகழ்வதால், இவர்களின் பாடல்களிலும் அவை இடம்பெற்று உள்ளன. இவர்களின் வாழ்வில் கொலையும், தற்கொலையும் அடிக்கடி நிகழக் காரணங்களாக இவர்களின் கல்விக்குறைவின் காரணமாக உள்ள மனப்பக்குவ மின்மை, சகித்துப் போகும் மனப்பான்மையின்மை, வறுமை, குடிப்பழக்கம், கணவன்-மனைவி உறவில் வெறுப்பு ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

ஆய்வாளருக்குக் கிட்டிய தகவலாளருள் பலரும் வறுமையில் வாடுவோரேயாவர். எனினும், இச்சாதியினர்களுக்கு இயல்பாகவே இருக்கும் வீரமும், உடல்வளிமையும், கல்விக்குறைவின் காரணமாக

## கடா நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

மனத்தை அடக்கவியலாமல் போகும் நிலையும் இவர்களை இந்த வகைப் பாடல்களெல்லாம் இயற்றவும், அவற்றை ஆர்வத்துடன் கற்றுக்கொள்ளவும் வைத்திருக்கின்றன என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இவர்களின் உடல்விலைமக்குக் காரணம் இவர்கள் உடலுழைப்பு மிக்கவர்கள் என்பதேயாகும். அதன் காரணமாக மனமே பண்படாத நிலையில் உள்ளது.

ஆனால் ஒருவகையில் இவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். புதுப் புதுச் செய்திகளையும் காலத்திற்கேற்றவாறு இணைத்துக்கொள்கின்றனர். ஒப்பாரிப் பாடற்கலையைத் தேங்கி நிற்கவிடாமல், வளரவைக்கின்றனர் என்பது உண்மை, உண்மையான நாட்டுப்புறத் தன்மை பின்தங்கிய இனத்தாரிடம் மிகுதியாக உள்ளது. முன்னேறிய இனங்களிடத்து நாகரிகத்தாக்கம் காரணமாக அது மிகவும் குறைந்துள்ளது.

### கணவன்-மனைவி உறவுளிலை

மனமான ஒருபெண் தன் அண்ணியிடம் நடந்துகொள்ளும் முறையில் பண்பு வெளிப்படுவது போலவே, தன் கணவனைப் பற்றிக் கூறும் முறைகளில் காணப்படும் வேறுபாடுகளினின்றும் வெவ்வேறு சாதியினரின் பண்புகள் வெளிப்படுகின்றன.

ஜயங்கார், ஜயர் பாடல்களில் முறையே கணவனுக்குப் பணி விடை செய்யும் மனப்பான்மையும் கணவன் பிரிவைத் தாங்க முடியாத சோக உணர்வும் வெளிப்படுகின்றன. இவை தவிர, தம் எதிர்காலத்தை எண்ணியோ, விதவைநிலை ஏற்பட்டுவிட்டதே என்றோ எதுவுமே இவர்கள் பாடவில்லை. தன்னலமில்லாத அன்பு வெளிப்படுவதுபோலவே தோன்றுகிறது.

பிள்ளையிலிருந்து அரிசன்வரை, தன் எதிர்கால நிலைக்கஞ்சி வருந்திப் பாடுதல் மிக்குள்ளது. கணவனுடைய இறப்பு விளைவித்த சோகத்தை விடத் தான் இழந்துவிட்ட பல உரிமைகள், சுகங்கள் ஆகியன விளைவிக்கும் சோகமே பெரிதாக இவர்கள் பாடலில் தெரிகிறது. ஜயர்கள், ஜயர் பாடல்களோடு மற்றையோர் பாடல்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, இது குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடாகத் தெரிகிறது.

பிள்ளை, செட்டியார், நாயுடு ஆகிய இனங்களில் தன்விதவைக் கோலத்துக்கு வருந்திப் பாடுவது பாதியெனில், மீதியில் தன்கணவன் தன்னிடத்துக் காட்டிய அன்பு. அவனது புறஅழகை வருணித்தல் போன்றவை உள்ளன.

இதற்குத்து, கோனார் பாடவில் தன்கணவன் இறப்புக்காக வருந்துமிடத்து, அவனால் பெற்ற உடவின்பத்தை மிகுதியும் கூறுவதைக் காண்கிறோம்.

அம்பலக்காரர் பாடவில் இதுபோன்று, சிற்றின்பத்தைக் கூறும் பல பாடல்களும் உள்ளன. அதையன்றி மற்றொரு போக்கும் காணப்படுகிறது. அது கணவனை வெறுத்துப்பாடுதல். இந்தப் போக்கு இவர்களிடத்தில்தான் முதலில் தொடங்குகிறது. தொடர்ந்து பின்னால் வரும் அகழுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய சாதியினர் பாடல்களில் இது காணப்படுகிறது.

அம்பலக்காரர், அகழுடையார், கள்ளர் பாடல்களில்,

‘செதுக்குப் பணமரமாம் செலையடிக்கும் உத்தரமாம்  
செலையின்னும் பாராம - என்ன  
செதறிவெலை கூறினாக’

என்றும், கள்ளர், அரிசன் இருவர் பாடவிலும்

‘ஆளக் கிணறுவெட்டி அடிவரிசெ கல்பாவி  
ஆளமின்னும் பாராம - என்ன  
அழக்கினீங்க கங்கையிலே’.

என்றும், வண்ணார் பாடல்களில்,

‘மாட்டு வண்டிகட்டி மாயவரம் போயெறங்கி  
மாயவரம் சந்தையிலே - என்ன  
மலிஞ்சுவெலை கூறினீங்கு’

என்றும் காணப்படும் பாடல்கள் கணவனை வெறுத்துப் பாடும் பாடல்களாகவுள்ளன.

‘துரும்பறுத்துப் போடுதல்’ அல்லது ‘தீர்த்தல்’ என்னும் முக்குலத்தோறின் பழக்கம் பற்றி இவ்வாய்வின் தொடக்கத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளது.<sup>23</sup>

இன்றும் அம்பலக்காரர், முக்குலத்தோர் ஆகியோரிடத்தில் இப்பழக்கம் உள்ளது. அம்பலக்காரரினத்துத் தகவலாளர் ஊமையம்மாள், கள்ளரினத்துத் தகவலாளர் வனப்பேச்சி, அகழுடையாரினத்துத் தகவலாளர் பேச்சி, அரிசன் இன்ததுத் தகவலாளர் பரமாயி ஆகியநால்வரும் மனமுறிவு செய்து கொண்டவர்கள். ஊமையம்மாளும் பரமாயியும் வயதில் மிக இளையவர்கள். இப்பொழுது மறுமணம் செய்துகொள்ள முடிவு செய்திருப்பவர்கள், வனப்பேச்சியும், பேச்சியும் ஜம்பது வயதை நெருங்கியவர்கள்.

## கசு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

இருவரும் இருமுறை மணம்செய்து ஒருமுறை விதவையானவர்கள். 'முதல் கணவர் உயிரோடிருக்கிறார்' என்றனர். இப்படியொரு உரிமைப்போக்கு இருப்பதால் இவ்வாறு வெளிப்படையாகக் கணவனை ஏசுகின்றார்களோ என்று தோன்றுகிறது. இருவரும் வேலைசெய்து பொருள் ஈட்டுகின்றனர். இதனால் ஒருவரையொருவர் சார்ந்துவாழுத் தேவையில்லை. இதுவும் காரணம் ஆகலாம்.

மற்றொரு காரணம் இவர்களின் வறுமையாகவும் இருக்கலாம். வயிறு பட்டினியாக இருக்கும்பொழுது அன்பு செலுத்துவது உலக வழக்கில் நிலவருடியுமா என்பது ஜயமே. அதுவும் கல்வியறிவற்ற மக்கள் அத்தகைய பக்குவம் பெற்றிருப்பார்களா என்பது வினாவாக எழுகிறது.

வண்ணார் ஒப்பாரியிலும், கள்ளர், அரிசன் தாலாட்டிலும் மற்றொன்று காண்கிறோம். தன்கணவன் தாசியிடம் செல்வதை வண்ணாரினப் பெண் கூறுவதும்; கள்ளர், அரிசன் இனத்துப் பெண்கள் தன்அண்ணன் தாசியிடம் செல்பவன் என்று கூறுவதும் ஒருவகைப் பெருமிதத்தோடு அமைந்துள்ளன. இப்பகுதியிலேயே 'மனைவி புறக்கணிக்கப்பட்டநிலை' என்ற தலைப்பில் காண்கின்ற பாடல்கள் சான்றாகின்றன. இவ்வாறு பாடும் பொழுது இவர்கள் பெருமிதம் கொள்கின்றனர்.

பெண்களிடத்து அழகு, கவர்ச்சி, திறமை, அன்பு ஆகியனகுறையு மிடத்து ஆண்மக்கள் தாசிவீட்டை நாடுதல் பொதுவாக நேர்கிறது. ஆனால் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லும் இனங்கள் கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய மூன்று மட்டுமே. இதைச் சொல்லும் பொழுது கணவன் பரத்தையிடம் சென்றான் என்ற வருத்தத்திற்குப் பதிலாக, பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் கொள்ளுகின்றனர். 'கணவன் பரத்தையிடம் சென்றான் என்று பாடினால் தங்கள் குடி செல்வமிக்கது என்ற எண்ணத்தைக் கேட்போர் மனத்தில் அவ்வரிகள் தோற்று விக்கும்' என்று இவர்கள் எண்ணுகிறார்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனவே கணவன் தன்னைப் பிரிந்து செல்வது வருத்தமா இல்லையா என்பதைவிட அது தங்கள் நிலையை உயர்த்திக் காட்டுகிறதா இல்லையா என்பதுதான் இவர்களுக்கு முக்கியம்.

கல்வியிலும் செல்வத்திலும் பிற்போக்கானவர்களா யிருப்பதால் இத்தகைய தாழ்வுமனப்பான்மை ஏற்படுகின்றது எனலாம்.  
விதவைங்களை

ஜயங்கார் பாடவில் விதவைங்களை பற்றி ஒரு குறிப்பு, குறிப்புமொழியாக அமைந்துள்ளது.

‘எங்கயோ சம்மானம் எடறிவிழும் என்றிருந்தேன்  
காலதிலே சம்மானம் கதறிவிழ நாளாக்கே’

என்னும் வரிகள் விதவையின் மீது பிறந்தவீட்டார் புதுப்புடவையை  
வீசிப்போடும் சடங்கை இது குறிக்கிறது.

ஜயர் பாடலில் எவ்விதக் குறிப்புமில்லை. மற்ற எல்லாச் சாதியினர் பாடலிலும் விதவைநிலையின் இரங்கத்தக்கநிலை மிக விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது தாலி, மிஞ்சி, மஞ்சள். குங்குமம், மலர், மை, வளையல் முதலிய மங்கலப்பொருட்களை இழந்த தற்காக வருந்தும் வருத்தமும், ‘கண்டார் சகுணமென்பார்’ என்று வருந்தும் வருத்தமும் எல்லாரின் பாடலிலும் உள்ளன. சாதி வேறுபாடின்றி ஒரே கருத்து எல்லோரும் கொண்டிருப்பது விதவைநிலை தொடர்பானதாக உள்ளது. ஒப்பாரிப் பாடல்களில் பெரும்பகுதி இதுபற்றியே உள்ளது.

சங்ககாலந்தொட்டு, ‘கைம்மை நிலை’ மிகக் கொடுமையான தாகவே நம் நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கக் காண்கிறோம். ‘கற்பு’ என்ற கோட்பாட்டை உருவாக்கி அதைப் பெண்களுக்கு மட்டும் கட்டாயமாக்கி, இளவிதவைகளின் உள்ளங்களில் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளைக் கொல்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பெற்ற பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சகுணங்கள், சட்டதிட்டங்கள் அனைத்தும் ஆணாதிக்கத்தினால் விளைந்த விளைவே.

‘ஓர் ஆடவன் தன் மனைவியை இழந்த நிலையில், அவளது உடலைச் சுடுகாட்டில் சிதையில் வைத்து ஏரித்து முடித்தவுடனேயே, சுடுகாட்டிலிருந்து வெளியே வருமுன்னரே, அவனுடைய மறு மணத்தைப் பற்றி யாராவது ஒருபெரியவர் ஒரு வார்த்தையாவது பேசிவிட வேண்டுமாம்! ‘இது சம்பிரதாயம்’ என நாயுடு இனத் தகவலாளர் ஒருவர் கூறினார். ‘பெண்டாட்டி செத்தால் புதுமாப்பிள்ளை’ என ஒரு மொழி வழங்குகிறது. இத்தகைய சம்பிரதாயங்கள் மேலேகண்ட கருத்தைத் தெளிவுறுத்துவனவாகவே அமையும்.

மலடிநிலையும் மேலேகண்ட விதவைநிலை போலவே மிக இழிவானதாகக் கருதப்படுகிறது.

தாலாட்டிலும், ஒப்பாரியிலும் இந்நிலைக்கு அஞ்சிப் பாடும் பகுதிகள் அனைத்துச் சாதியினர் பாடல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

குழந்தைப்பேற்றை வீடுபேற்றுக்கு வாயிலாக ஆக்கியிருப்பதே இதற்குக் காரணம். முக்கியமாக ‘ஆண்குழந்தையற்றோர் மோட் சத்திற்குச் செல்லமாட்டார்கள்’ என்பது போன்ற நம்பிக்கைகள் மீண்டும் ஆணாதிக்கத்தையே நினைவுட்டுகின்றன. மேலைநராடு

## ஈடு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

களோடு ஒப்பிடும்பொழுது, இந்தியாவில் குழந்தைப்பேறு மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுவது தெளிவாகும்.

‘ஆண் ஆதிக்கம்’ உலகமெங்கிலுமே உள்ளதாகத்தான் தோன்றுகிறது. எவ்வளவோ முன்னேறியுள்ள அமெரிக்காவிலும் கூட ஒரே வேலை பார்க்கும் ஓர் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் சம்பள வேறுபாடு உண்டாம். ஆணுக்கு உயர்ந்த சம்பளமும், பெண்ணுக்கு அதைவிடச் சுற்றுக் குறைந்த சம்பளமும் அளிக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவில் கட்டடவேலையில் சிற்றாள் போன்ற வேலை பார்ப்போருக்கு இத் தகைய விதிகள் (பெண்ணுக்கு நாட்கூலி ரூபாய் மூன்று என்றால் ஆணுக்கு ரூபாய் நான்கு) உள்ளன. ஆனால் மூளை உழைப்பு உள்ள வேலைக்கு இத்தகைய விதிகள் இல்லை! ஆன் ஆதிக்கத்தின் காரணமாகத்தானே அமெரிக்காவில் ‘பெண்ணுரிமை இயக்கம்’ (Women’s Lib) தீவிரமாக நடக்கிறது!

### முடிவுரை

பெண்குழந்தைகள் ஆண்குழந்தைகளைப் போல ஜீயர் இனத்திலும் நாட்டு இனத்திலும் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

ஜீயர் இனத்து ஆண்கள் பொதுவாக மனைவியரிடத்துக் கொள்ளும் மிகுந்த அன்பும் மதிப்பும் ‘குடும்பவாழ்வை’ இன்பமாக்குகின்றன. மனைவியிடத்து அன்பு வைப்பது போலவே மகளிடத்திலும் அன்பு கொள்கின்றனர். பொதுவாகவே குழந்தைகளுக்கு உரிமை கொடுத்து வளர்ப்பது இவ்வினத்தாரின் பழக்கம்.

நாட்டு இனத்தில் ‘வரதட்சணைக் கொடுமை’ இல்லாமையே பெண்ணையும் ஆணையும் ஒன்றாக மதிக்க வைக்கிறது.

‘அம்பலக்காரர் தொடங்கி அரிசன் வரை வரதட்சணைப் பழக்கமில்லாமல் இருப்பினும், பல காலமாக ‘ஆணே உயர்ந்தவன்’ என்ற எண்ணம் நம்நாட்டில் ஊறிப்போயிருப்பதாலும், கல்வியறிவுக் குறைவினாலும், அதன் காரணமாயுள்ள பிறபோக்கு மனப்பான்மையினாலும், பெண்குழந்தையைச் சிறப்பித்துப் பாடனில்லை எனலாம்.

பொதுவாகப் பெண்குழந்தைகளைக் கண்டால் வெறுப்பு ஏற்படக் காரணங்கள் :

1. பொருளாதார நிலையை அவர்கள் பாதித்தல்.

2. ‘மகன் பிறந்தால்தான் வீடுபேறு கிட்டும்’ போன்ற நம்பிக்கைகள் மக்களிடையே ஊன்றியிருத்தல் என்பன.

‘பெண் பிறப்பு’ அத்துணை மகிழ்ச்சியனிப்பதில்லை. ஆயின் பெண்குழந்தை இறப்பு துயரத்தை அளிப்பதில் தவறுவதில்லை. காரணம் மனத்தில் இயற்கையாகவே அமைந்த பாசவணர்வு.

### கன்னிப்பருவம்

‘ஜயர்’ இனத்தில் கன்னிப்பெண்கள் தம் தாய்மாரால் குடும்பப் பொறுப்பேற்கக் கற்பிக்கப்படுகின்றனர் எனத் தோன்றுகிறது. மற்றச் சாதிகளில் இத்தகைய நிலையில்லை.

ஜயரினத்தில் மாதவிலக்கு நாட்களில் தாய் தனியே விலகி யிருக்கும்பொழுது தன் எட்டுவையதுப் பெண்குழந்தைக்குக் கூடச் சமையல் கற்பிக்கும் தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலை ஒரு காரணமாயமைகிறது. சிறுவயதிலிருந்தே குழந்தைகளை வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பணிகளை அறிந்துகொள்ளச் செய்வதில் இவர்கள் ஈடுபாடுகொண்டவர்கள்.

கன்னிப்பெண் தன் தாய்வழிப்பாட்டியிடம், தாய்மாமனிடம் மிகுந்த உரிமையும், சலுகையும் கொண்டிருப்பதாக, பொதுவாகத் தந்தைவழி உறவினரைவிட, தாய்வழி உறவினரிடம் மிக்க பாசம் கொள்வதாகக் காண்கிறோம்.

திருமணமான மகனும், மகளும் பெற்றிருக்கும் ஒரு பெண்மணியிடம் ‘எந்தப் பேத்தியிடம் அதிகப் பாசம், மகன் வயிற்றுப் பேத்தியா, மகள் வயிற்றுப் பேத்தியா?’என்று கேட்டதற்கு, மகன் வயிற்றுப் பேத்திதான் கூடவே இருக்கிறானே; மகளுக்கும் ‘மகள் வயிற்றுப் பேத்திக்கும் அன்பளிப்புகள் வாங்கித்தரத்தான் தோன்றும்’ என்ற விடை கிடைத்தது. ‘பெண்குழந்தை’ என்றால் ‘சிறப்பில்லை’ என்ற எண்ணம் பரவலாக உள்ளது போலவே, எல்லா மக்களிடமும் ‘பையனுக்குத் திருமணம் ஆனால் நம்பையன் இல்லை. பெண் மட்டும் சாகுமட்டும் நம்பெண்ணாக இருப்பாள்: தவிச்ச நேரத்துக்குத் தண்ணி கொடுப்பா’ போன்ற கருத்துக்களும் உள்ளன. எனவே தாய்வழி உறவினரிடம் குழந்தையும் தாயைப் பார்த்துத் தானும் பாசம் கொள்கிறது. குழந்தைப் பருவத்தில் தந்தையைவிடத் தாயிடம் தானே குழந்தை மிகுதியும் நெருங்கியிருக்கிறது?

பெண்குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து திருமணம் ஆகும்வரை தாய் அவளுக்கு அழகு செய்தலைத் தன் கடமையாகவும், அதே பொழுது மகிழ்ச்சியாகவும் ஏற்கிறாள்.

கன்னிப்பெண்ணின் கல்வி பற்றி வண்ணார்பாடவில் மட்டும் காணப்பெறுவது ஒப்பாரிக் கலையை வளர்க்கும் ஆர்வம் பின்தங்கிய இனத்தாருக்கு இருப்பதைக் காட்டும். அன்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சி களையும் பாடல்களாக ஆக்கி ஒப்பாரிக் கலையை இவர்கள் வளர்க்கின்றனர்.

## கசச நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

ஜயங்கார் பாடலில் மட்டும் பெண்ணுக்கு மதிப்புத் தரப் பட்டுள்ளதுபோல் தெரிகிறது. ஜயர், பிள்ளை, செட்டியார், நாயுடு இனங்களில் ‘ஆணே குடும்பத்திற்கு அச்சாணி’ போல் கருதப்படுகிறான். கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் மனைவியிடம் மிகுந்த அன்பற்ற நிலையில் கணவன் வாழ்வதுபோல் குறிப்புள்ளது. இவர்கள் பரத்தையிற் பிரிவை ஒருவிதப் பெருமிதத்தோடு பாடுகின்றனர். ‘தங்கள் செல்வநிலையை இது உயர்த்திக்காட்டும்’ என்று இவர்கள் எண்ணுவதால் இப்போக்கு உள்ளது.

மனைவியின் கல்வி பற்றி எவ்கும் குறிப்பில்லை.

ஆண்கல்வி பற்றிய செய்திகளில், ஜயங்கார் பாடலில் கணவனின் கல்வி இன்னதென்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும், மற்றையோர் பாடல்களில் உயர்வுநிற்சியோடு கூறப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும், முன்னயைவர் கல்வியின் சிறப்பை யுணர்ந்தவர் என்றும், மற்றவர்கள் இறந்தவரை உயர்த்திப் பாடும் நோக்கத்தோடு பாடுகின்றனர் எனவும் கூறலாம்.

இந்தியப் பெண்கள் தம் கணவருக்குத் தம் கையால் சமையல் செய்து போடுவதையும், அவர்களுக்கு இன்பந்தருதலையும் தமகடமையாக எண்ணுதல் பாடல்களில் வெளிப்படுகிறது.

பொதுவாக, ‘ஒருவர் இறந்த நிலையில் அவர் இறப்பினால் தாம் இழந்த சலுகைகளையும், உரிமைகளையும் எண்ணி யழுவதே இயல்பு என்பது’ ஒப்பாரிப் பாடல்கள் உணர்த்தும் உண்மை.

ஜயங்கார், ஜயர், செட்டியார் மூன்று இனத்தார் பாடல்களிலும் அண்ணியைக் குறைகூறும் பகுதியில்லை. பிள்ளை, நாயுடு, கோனார் ஆகியோரில் அது மென்மையாகவும், மற்றவர்களில் அது மிக வன்மையாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இப்பகைமைக்குக் காரணம் உள்ளியல், பொருளியல் அடிப்படைகளில் அமைகிறது. ‘கணவனின் அன்பு தனக்கே கிட்டவேண்டும்’ என்று மனைவி எண்ணும் எண்ணாமும், தங்கள் செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படையாக நாத்தி அமைவதும் அண்ணி-நாத்திகளின் அன்பற்ற உறவுக்குக் காரணங்கள்.

இது எல்லாச் சாதியிலும் இருப்பினும், சொல்லும் முறையில் வேறுபாடு இருப்பது நாகரிக மிகுந்தியையும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அது குறைவதையும் காட்டும்.

கொலை, தற்கொலை, விபத்து தொடர்பான செய்திகளை அகழுடையார். கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் தவறாது காண்கிறோம். இவர்களுக்கு உள்ள வீரம் உடல் வலிமை, கல்விக் குறைவின் காரணமாக மன அடக்கமின்மை ஆகியன இவர்களை இத்தகைய பாடல்களை விருப்போடு பாடவைக்கின்றன. பொதுவாக, அகழுடையார், வண்ணார், அரிசன், கள்ளர் இனத்தார் நாகரிகம் குறைந்தோராகக் காட்சி தருகின்றனர். கல்வியறிவுக் குறைவே இதற்கு முதற்காரணம். இவர்களின் உடல் வலிமைக்குக் காரணம் இவர்களின் உடல்உழைப்பு.

கணவன் மீது கொண்ட அன்பு, ஜயங்கார், ஜயர் பாடல்களில் சிறப்பாகவும், பிள்ளை, செட்டியார், நாட்டு ஆகியோர் பாடல்களில் சற்று மாற்றுக்குறைந்தும், கோனார் பாடலில் சிற்றின்பத்தை எண்ணியும், அம்பலக்காரரிலிருந்து அரிசன் வரை கணவனிடம் அன்புகொண்டும், சிலபொழுது கணவனை வெறுத்தும் அமைந்த பாடல்களைக் காண்கிறோம்.

முக்குலத்தோரின் ‘தீர்த்தல்’ (Divorce) என்னும் பழக்கமும், பொதுவாகப் பின்தங்கிய இனத்தாரின் வறுமையும் கணவனை வெறுத்துப் பாடும் பாடல்களுக்குக் காரணங்களாக அமையலாம்.

கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் பரத்தையைப் பற்றிக் காண்பதற்குக் காரணம் ‘போலிக் கெளரவும்’ (False Prestige) எனலாம். கல்வியிலும், செல்வத்திலும் பிறபோக்கானவர்களா யிருப்பதால் இத்தகைய தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது எனலாம்.

விதவைகளின் இரங்கத்தக்க நிலை எல்லாச் சாதியிலும் வேறுபாடின்றி ஒரே மாதிரி உள்ளது காரணம் ஆண் ஆதிக்கம் மிகக் கொடுமையான முறையில் நம் நாட்டில் ஊன்றியிருப்பதே.

ஓப்பாரி பாடுதலைப் பின்தங்கிய இனத்தார் மிக விருப்போடு செய்கின்றனர். எனவே புதிய செய்திகளை அவர்கள் பாடலில் காண்பதற்குக் காரணம் அதுவேயாகும். முன்னேறிய இனத்தார் பாடல் கட்டும் திறமை (Originality) இல்லாதோர் என்று கூறவியலாது. அவர்களது பாடல்களில் புதுச்செய்திகள் காணப்படவில்லை. முன்னேறிய சாதிகளில் பாடல் கிடைப்பதே அரிதாகவுள்ளது. ஓப்பாரி பாடுதலையே தேவையற்றதாக நினைக்கின்றனர் இவர்கள்.

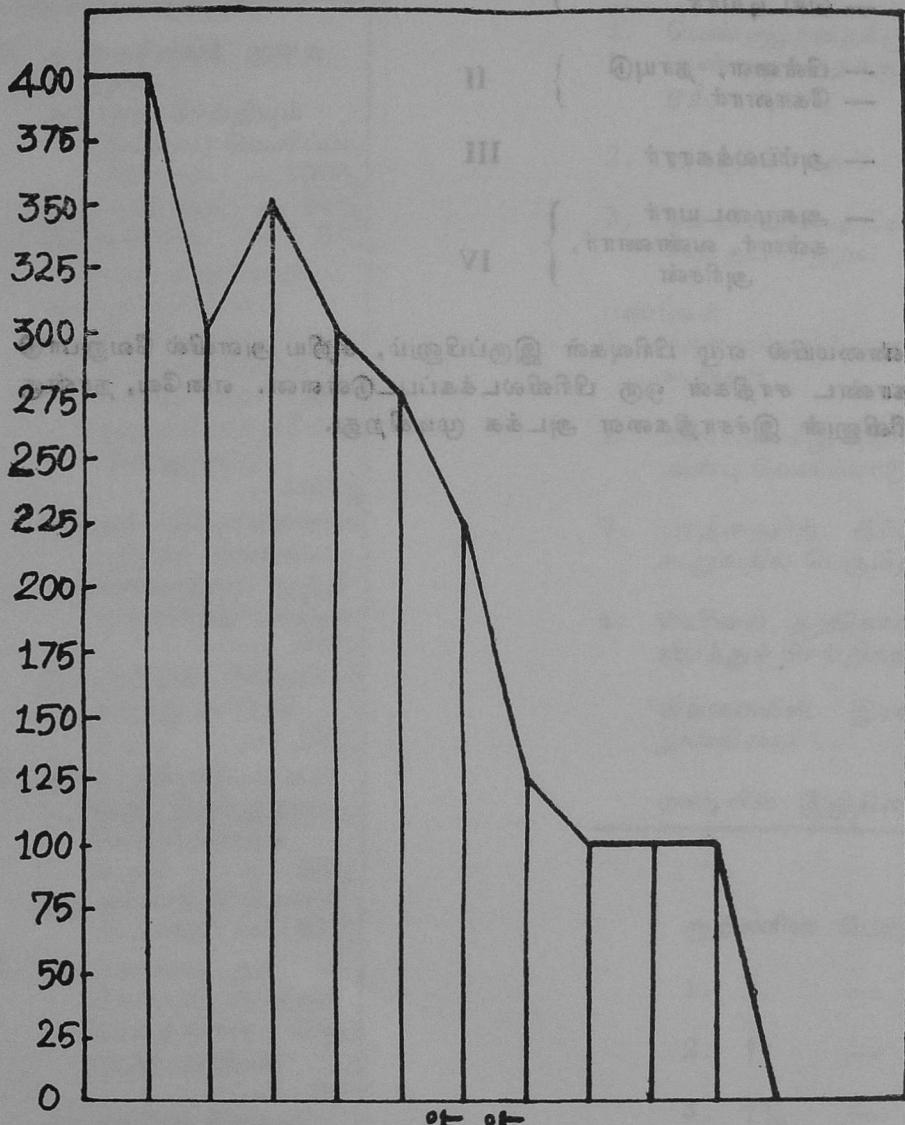
கசு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

இவர்களின் இம்மன்றிலைக்குக் காரணம் நாகரிகத் தாக்கமே எனலாம்.

மலடிநிலையும் எல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் இழிவாகக் கூறப்படுகிறது. ‘ஆண்குழந்தை கொள்ளி வைக்கவில்லையெனில் வீடுபேறு கிட்டாது’ போன்ற நம்பிக்கைகளுக்குக் காரணம் மீண்டும் ஆண் ஆதிக்கமே ஆகும்.

தகை அ நாட்டுப்புறம் பாப்ள்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

## பண்டு வெளியீட்டு



ஸ்ரீயங்கார் ஜி  
பிள்ளை செட்டியார்  
நாயுடு கோணார்  
அம்பலக்கூரை அகமுனையார்  
(விளக்கம் பின்புறம் பார்க்க)

கசூ ஆ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

- |                                |   |     |
|--------------------------------|---|-----|
| 1) — ஜயங்கார், ஜயர்            | } | I   |
| 2) — செட்டியார்                |   |     |
| 3) — பிள்ளை, நாயுடு            | } | II  |
| 4) — கோனார்                    |   |     |
| 5) — அம்பலக்காரர்              |   | III |
| 6) — அகமுடையார்                | } | IV  |
| 7) கள்ளார், வண்ணார்,<br>அரிசன் |   |     |

உண்மையில் ஏழு பிரிவுகள் இருப்பினும், சிறிய அளவில் வேறுபாடு கொண்ட சாதிகள் ஒரு பிரிவிலடக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, நான்கு பிரிவினுள் இச்சாதிகளை அடக்க முடிகிறது.

சௌக - இ நாட்டுப்புறம் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

பண்புகள்	ஜியங்கார்	ஜியர்	பிள்ளை	செட்டியார்	நாயுடு	கோனார்	அம்பலக்ஞடையார்	அகம்காரர்	கள்ளர்	வண்ணார்	அரிசன்
1. அண்ணியைக் குறை கூறுதல் அ) (ஒரு செய்தியும் இல்லை) வெளிப்பட வில்லை. — 100% ஆ) மென்மை — 50% இ) வன்மை — 0%	100	100	50	100	50	50	0	0	0	0	0
2. கணவன் மீதுகொண்ட அன்புவெளிப்பாடு அ) சிறந்த முறை (தன்னைப்பற்றி எண்ணாமல் கண வனைப் பற்றியே எண்ணுதல்) — 100% ஆ) தன்எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கவலையும், கணவனைப் பற்றி யும் கலந்து பாடுதல் — 50% இ) அன்பும், வெறுப்பும் கலந்து பாடுதல் — 25%	100	100	50	50	50	25	25	25	25	25	
3. அ) பரத்தையிடம் கண வன் செல்லுதலைப் பெருமிதமாகக் கூறல் — 50% ஆ) அச்செய்தி வெளிப் பாடாமை — 100%	100	100	100	100	100	100	100	100	50	50	50
4. அ) கொலை, தற் கொலை, விபத்துச் செய்திகளை விருப்புதன் பாடுதல் — 0% ஆ) அச்செய்திகளைப் பாடாமை — 100%	100	100	100	100	100	100	100	0	0	0	0
	400	400	300	350	300	275	225	125	75	75	75

கசக - ஈ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

	ஜயங்கார்	ஜயர்	பிள்ளை	செட்டியார்	நாயுடு	கோனார்	அம்பலக்காரர்	அகம்உடையார்	கள்ளர்	வண்ணார்	அரிசன்
1. பெண்குழந்தைக்கும் ஆண்குழந்தைக்கும் ஒத்த சிறப்பு	†				†						
2. அழகு செய்தல்	†			00	00	†	001	001			†
3. கண்ணிப்பருவத்தில் பொறுப்பேற்றல்	†				00	00					
பண்புகள்											
1. அண்ணியைக் குறை கூறுதல்		†			†	†	††	††	††	††	††
2. கணவன் மீது கொண்ட அன்பு வெளிப்பாடு	††	††	†	†	†	†%	†%	†%	†%	†%	†%
3. பரத்தையிற் பிரிவு — கூறுவதில் பெருமிதம்									†	†	†
4. கொலை, தற்கொலை; விபத்துச் செய்திகள்				00	00	00			†	†	†
விதவையின் இரங்கத் தக்கநிலை	†	00	†	†	†	†	†	†	†	†	†
மலடியின் இழிநிலை	†	†	†	†	†	†	†	†	†	†	†

குறிகளின் பொருள் 001 001 001 001 001 001 001 001 001 001 001

1. † — சிறப்பாகவுள்ளது
2. †† — மிகச்சிறப்பு
3. †% — நிறையும் குறையும் உடையது

## குறிப்புகள்

- 1) தி. பாக்கியமுத்து, இலக்கியத்தில் பெண்கள்.  
Avvai D.Natarajan, Women Poets in Sangam Literature.  
C. Balasubramanian, The Status of Women in Tamilnadu during Sangam Age.  
Devapoopathy Nadarajah, Women in Tamil Society—The Classical Period.  
Loganayagy Nannithamby, Women in Modern Tamil Literature.  
S. Singaravelu, Social Life of Early Tamils.
- 2) Sankar Sen Gupta (Ed), Women in Indian Folklore.
- 3) B S. Upadyaya, Women in Rgveda, pp.42,43.
- 4) David G. Mandelbaum, Society in India, p.82.
- 5) B.S Upadyaya, op.cit., p.42.
- 6) Ibid., p.196.
- 7) குமரகுருபரர், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.  
சிவஞான சவாமிகள் குளத்தூர் அழுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.
- 8) Sankar Sen Gupta (Ed), Women in Indian Folklore, p. 11.
- 9) நா. வானமாமலை, ஆராய்ச்சி (காலாண்டு இதழ்), ஜூன் '77, பக். 193,194,196.
- 10) Maria Leach (Ed), Dictionary of Folklore, Mythology and Legend,p. 398
- 11) B.S. Upadyaya, op.cit., p p. 42,136.
- 12) M.N. Srinivas, Marriage and Family in Mysore. pp.14-21.  
Karve Irawati, Kinship Organization in India, p.180.  
David G. Mandelbaum, op.cit., p.106.
- 13) P C. Roy Chaudhury, Folklore of Bihar, p.71
- 14) Milton Singer (Ed), Traditional India: Structure and Change, p.300.
- 15) ‘தோசைப்பிலாக்கணம்’ என்னும் பகுதி தோசையை மிக அழுகுற வருணித்து, அதனுடன் சேர்த்து உண்ணும் பொடிவகைகளை

## கசா நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

யும், தொன்னையில் வார்க்கப்படும் நெய்யையும் வருணித்தலால், அது இப்பெயர் பெற்றது. ‘வரிசை செய்தல்’ என்பது சிறப்புச் செய்தல் என்ற பொருள் கொண்டது.

‘வரிசைப்பிலாக்கணம்’ என்னும் பகுதி மதிப்புக்கும் அன்புக்கும் உரியவர்களுக்குச் செய்யும் மரியாதை கலந்த பணிவிடைகளைப் பற்றி அமைந்திருத்தலின் அப்பெயர் பெற்றது. மகள் திருமணத்திற்குப் பெற்றோர் அளிக்கும் அன்பளிப்புக்களைச் ‘சீர்வரிசை’ என்றும் ‘வரிசை’ என்றும் வழங்குகின்றனர். அதுபோல இங்கும் தாயின் இறப்புக்கு வருந்திப் பாடும் மகள், தன் தாய்க்குத் தான்செய்த பணிவிடைகளை — சிறப்புக்களை — வரிசைகளைப் பற்றிப் பாடுகிறாள். எனவே, அப் பகுதி ‘வரிசைப் பிலாக்கணம்’ என்னும் பெயர் பெற்றது.

- 16) David G. Mandelbaum, op. cit., p.82.
- 17) Ibid. pp. 108 - 109.
- 18) புறநானாறு. 112, 235.
- 19) Milton Singer, op. cit., p. 310.
- 20) Karve, Irawati, op. cit., pp. 129 - 130.  
T.N. Madan, Family and Kinship - A Study of the Pandits of Rural Kashmir, pp. 132,171.  
M.N. Srinivas, op. cit., p. 193.
- 21) David G. Mandelbaum, op. cit., p.13.
- 22) நா. வானமாமலை, தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள், ப. 549
- 23) பீ.மு. அஜ்மல்கான், பிரமலைக்கள்ளர் சமுதாயமொழியியல், பக். 9-11.

நம்பிக்கைகள்	தாலாட்டு		ஓப்பாரி		பிற சுனம்- குணியம்
	சமயச்சார்புள்ளாலை	சமயச் சார்பற்றவை	சமயச் சார்புள்ளாலை	சமயப்பு	
1. ஜினை றவணை வணங்கினால் குழந்தைப்பேறு கிட்டும்	1. கண்ணேறு சார்புள்ளாலை	1. உயிர் சார்புள்ளாலை	1. கண்ணேறு சார்புள்ளாலை	1. பெண் காலுக்கு மங்கலச் சிதி புண்ணையில் நொட்டு விழுது நீராடல்	1. கிரகக் காலுக்கு மங்கலச் சிதி புண்ணையில் நொட்டு விழுது நீராடல்
2. புண்ணையில் நீராடல்	2. விணைகள்	2. விணைகள்	2. விணைகள்	2. மகன் மகள்	2. தாலிப் பொருத்தம்
3. நல்ல நாட்களில்	3. விதி	3. விதி	3. விதி	3. மகன் மகள்	3. நாள் முகார்த்தம்
4. அறம்	4. அபிஷேகங்கள்	4. இறைவழிபாடு	4. இறைவழிபாடு	4. கொள்ளி புஙச், அபிஷேகங்கள்	4. தோஷம்
5. அண்றாட வழிபாடு நோன்புகள், விரதங்கள்	5. அறம்	5. அறம்	5. அறம்	5. அறம்	5. அறம்
6. மறுகையில் உயிர்களின் சந்திப்பு	6. மறுகையில் உயிர்களின் சந்திப்பு				
7. பிறவானை					

## நம்பிக்கைகள்

“நாட்டுப்புறவியல் என்பது அறிந்தோ அறியாமலோ நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றில் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாடேயாகும்”<sup>1</sup> என்றும், நாட்டுப்புறவியல் முக்கியமாக நாகரிகம் வளராத, கல்லாத மக்கள், நாகரிகம் பெற்ற சமுதாயத்தில் உள்ள பொதுமக்கள் ஆகியோரின் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், சகுனங்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் இன்னும் மற்ற எல்லாப் பழக்கங்களையும் கொண்டதாகும்”<sup>2</sup> என்றும், “நாட்டுப்புற நம்பிக்கை நாட்டுப்புறவியலின் அடிப்படைப் பொதுக்கூறு (Common Denominator)”<sup>3</sup> என்றும், “பாடல், கதை, பழமொழி, விடுகதை, குழந்தை விளையாட்டு ஆகிய அனைத்திலும் நம்பிக்கைகள் இடம் பெறுவதை நாம் காண்கிறோம். நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் வாழ்க்கை முழுமையும் நிறைந்துள்ளன. கருத்தரித்தல், கருக்கொண்ட நிலை, பிறப்பு... இறப்பு, புதைத்தல், இறந்தோர் மீள் ஆகிய அனைத்தைப் பற்றியும் நம்பிக்கைகள் உள்ளன”<sup>4</sup> என்றும் பல அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்.

நாட்டுப்புறவியலை (1) செயல் வகை, (2) அறிவியல் வகை, (3) மொழி வகை, (4) இலக்கிய வகை என்ற நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கின்றனர் நாட்டுப்புறவியலறிஞர்கள். இவற்றில் அறிவியல் வகையில் நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், நாட்டுப்புறத் தத்துவங்கள், கற்பனைக்கதை, சகுனங்கள், சிறுநிகழ்ச்சிகள் முதலியன அடங்கும் என மற்றொரு நாட்டுப் புறவியலறிஞர் கூறுகிறார்.

நாட்டுப்புறவியலறிஞர் பலர் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்பத் தங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற பகுதிகளில் சிறப்பாக ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர். சிலர் நாட்டுப்புறக் கதைகளில், சிலர் பாடல்களில். சிலர் நம்பிக்கைகளில், பழக்கவழக்கங்களில்<sup>5</sup> ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர்.

நம்பிக்கைகள் பற்றிய ஆய்வு நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளரால் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. உலகெங்கனும் பல பகுதிகளி லும் இது பற்றிய அகலப்படிப்பையும், ஆழப்படிப்பையும் பல அறிஞர் கள் மேற்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர்.

### பொதுவான ஆராய்ச்சிகள்

‘நம்மெ சுத்தின நம்பிக்கைகளு’ என்று கர்நாடகாவிலும், வெளிநாடுகளில் ‘வடக்குக் கரோலினாவில் மிகப்பரவியுள்ள நம்பிக்கை களும் சகுனங்களும்’<sup>7</sup> என்று ஃப்ராங்ச் சி. ப்ரெளனும்: ‘சைபீரியா வில் மிகப்பரவியுள்ள நம்பிக்கைகளும் நாட்டுப்புறவியல் மரபும்’<sup>8</sup> என்று டயோசெகியும் செய்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் பொதுவாக ‘நம்பிக்கைகள்’ என்ற தலைப்பில் அகலப்படிப்பு முறையில் செய்யப் பெற்றுள்ள ஆராய்ச்சிகளுக்குச் சான்றுகளாகும்.

### சிறப்பாராய்ச்சிகள்

சிறப்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை மையமாகக் கொண்ட நம்பிக்கைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் — நுணுகி ஆராயும் வகையில் ஆழப்படிப்பு முறையில் செய்யப் பெற்ற ஆராய்ச்சிகள் — சிலவற்றை இனிக்காண்போம்.

‘மரபுவழியிலும் நாட்டுப்புற இலக்கியத்திலும் தேவதைகள் பற்றிய நம்பிக்கைகள்’<sup>9</sup> என்ற தலைப்பில் ப்ரிக்ஸ் என்பாரும் ‘சமயத்தில், நாட்டுப்புறவியலில் இலக்கியத்தில் விதி பற்றிய நம்பிக்கைகள்’<sup>10</sup> என்ற தலைப்பில் பல அறிஞர்களும், அயர்லாந்து வாழ்க்கையிலும் இலக்கியத்திலும் காணப்படும் ‘‘நவம்பர் ஈவ்’ (November’s Eve) பற்றிய நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும்’<sup>11</sup> என்ற தலைப்பில் அமெரிக்க ஆய்வாளர் ஹெலன் சீவெல் ஜான்சனும், ‘கருத்தரித்தல், குழந்தைப்பேறு பற்றிய நம்பிக்கைகள்’ என்ற தலைப்பில் ஆந்திர அறிஞர் ஒருவரும்<sup>12</sup> ஆராய்ந்துள்ளனர். இங்குக் காட்டப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் மட்டும் தாம் ‘நம்பிக்கைகள்’ பற்றிச் செய்யப்பெற்றுள்ளன என்பதில்லை. சில சான்றுகள் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. அவையன்றி எத்துணையோ ஆய்வாளர்கள் இது தொடர்பான கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கக்கூடும்.

கிளாரா ஃபாரர் என்ற நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர் (ஒரு பெண்மணி) “1880கள், 1890களில் பெண்களின் வெளிப்பாட்டுத்திறன் (Expressive Behavior) பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், வீட்டு

## கஞ்ச நாட்டுப்புறப் பாடங்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

வைத்தியம் ஆகியவற்றில் இருந்ததாக நம்பப்பட்டது’’<sup>13</sup> என்று கூறித் தொடர்ந்து, ‘‘1970களிலும் அதே நிலைதான் நீடிப்பதாக அதாவது பெண்களின் நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் முதலியவற்றைப் பற்றியே பெண்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள் அமைவதாகக்’’ குறை கூறுகிறார். குறைகூறுதல் இருப்பினும், அவர் கூற்றிலிருந்து மீண்டும் வெளியாகும் உண்மை, ‘இன்றும் நம்பிக்கைகள் மீதான ஆய்வுகள் பல வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன’ என்பதேயாகும்.

இவ்வளவும் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருப்பினும், ரிச்சார்ட் எம். டார்சன் ‘‘நம்பிக்கைகளும் சகுனங்களும் தனிப்பட்ட கூறாக எண்ணப்படல் வேண்டுமா? அல்லது பழங்குடைகள், பழக்கவழக்கங்கள், நாட்டுப்புறச் சமயம் ஆகியவற்றோடு இணைத்து விடலாமா? இவை பற்றி முடிவில்லாமல் சர்ச்சை செய்துகொண்டே இருக்கலாம். நாட்டுப்புறவியல்றிஞர்கள் அவ்வாறு (சர்ச்சையில்) விவாதத்தில் ஈடுபடவும் செய்கிறார்கள்’’<sup>14</sup> என்று நம்பிக்கைகளைத் தனிக் கூறாகவே எண்ண வேண்டுவதில்லை என்பது போன்ற கருத்தினைத் தெரிவிக்கிறார்.

எவ்வாறாயினும், தாலாட்டிலும், ஒப்பாரியிலும் காணப்பெறும் எண்ணற்ற நம்பிக்கைகளைக் கண்டபிறகு அதுபற்றிய கட்டுரையோன்று இவ்வாய்வில் இடம்பெறுதல் தேவையென்று ஆய்வாளர் கருதியதால் இப்பகுதி இவ்வாய்வில் இடம்பெறுகிறது.

பலருடைய ஆய்வுகளை நோக்குங்கால், நம்பிக்கைகள் பழக்க வழக்கங்களோடு மிக்க தொடர்பு வாய்ந்தனவாக இருப்பதைக் காணலாம். நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளில் முக்கியமான பங்கைப் பெறுவது மக்களின்மனத்தில் ஊறிக்கிடக்கும் நம்பிக்கைகள். வாழ்வில் தமக்கு ஏற்படும் பல்வேறு அனுபவங்களினால், இவற்றைச் செய்தல் தகும், இவற்றைச் செய்தல் தகாது என்று பல காலத்திற்கு முன்னர்ப் பிரித்து வைத்த செய்திகள் எல்லாம் காலப்போக்கில் காரணம் அறியாமலே நம்பிக்கைகளாகவும் பழக்கவழக்கங்களாகவும் மாறுகின்றன. ‘‘மக்களிடம் நிலைத்திருக்கும் நம்பிக்கைகள் எளிதில் மாறாதவை. அவற்றை இன்று நாம் முடப்பழக்கவழக்கம் என்று கூறுவோம்’’<sup>15</sup> என்ற கருத்து ‘‘நம்பிக்கைகளும் முடப்பழக்கவழக்கங்களும் ஒன்றே’’ என்பதைக் காட்டும். நம்பிக்கைகளுக்கும் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் மட்டும்தானா தொடர்புள்ளது? சமயம், சமூக அமைப்பு, சகுனங்கள் ஆகியவற்

நோடும் நம்பிக்கைகளுக்கு நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இவற்றை இப்பகுதியில் விவிவாகக் காண்போம்.

ஓவ்வொரு நாட்டு, இனத்து மக்களின் நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு அவர்களின் பண்பாட்டை அறியக்கூடும். அத்தகைய முறையில் முதலில் தாலாட்டுப் பாடல்களிலும், அடுத்து ஒப்பாரிப்பாடல் களிலும் வெளிப்படுகின்ற நம்பிக்கைகளின் அடியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட சாதியினரின் பண்பாடு பற்றிய உண்மையைக் காண்பதும், எந்த அளவிற்கு ஒற்றுமைகளும், எவ்வகையில் வேற்றுமைகளும் உள்ளன எனக் காண்பதும் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படைகளைக் காண்பதும் இப்பகுதியின் நோக்கங்களாகும்.

நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளில் ஆராய்ச்சி செய்துள்ள ஹெலன் சீவெல் ஐஞ்சன், “நம்பிக்கைகள் எழக்காரணமாயிருந்த நிகழ்ச்சிகள் உண்மையாகவோ, பொய்யாகவோ இருக்கலாம்; ஆனால் நம்பிக்கைகள் இருப்பது உண்மை; அவை மெய்ப்பிக்கத்தக்கவை. பேரளவு ஒற்றுமையை அவை கொண்டு விளங்குதலால், அயர்லாந்து இலக்கியத்திற்கு விளக்கம் தருவதற்குரிய அடிப்படையை அவை நல்குவதோடு, நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகளை உள்ளபடியே பதிவு செய்வதற்கும், நன்கு புரிந்துகொள்வதற்கும் உதவியும் செய்கின்றன”<sup>16</sup> என்று கூறுதல் மிகப்பொருந்தும் உண்மை என்பதைக் கட்டுரையில் காணும் செய்திகளைக்கொண்டு நிறுவுவோம்.

### சமயத்தொடர்பான நம்பிக்கைகள்

#### இறை நம்பிக்கை

கடவுள் நம்பிக்கை மிக்கது நம் நாடு. தாலாட்டுப் பாடல்களில் இறைவனை நோக்கிக் குழந்தையை வேண்டிநிற்கும் நிலைபலர் பாடல்களில் பலவிதமாகக் கூறப்படுகிறது. எவ்வெச் சாதிகளில் எவ்வெவ்வாறு இந்நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது எனக் காண்போம். என்று,

ஜயங்கார்ப் பெண்மணிகளின் பாடல்களில் இறை நம்பிக்கையை அடியாகக் கொண்ட இரு நம்பிக்கைகள் கரணப்படுகின்றன. ‘கடவுளை நோக்கித் தவமிருப்பின் பிள்ளைப்பேறு கிட்டும்’ என்பது

‘பத்தெட்டு காலம் பகவானை சேவித்தோம்  
ஈரேரு காலம் ஈஸ்வரனை தியானித்தோம்

## கஞ்ச நாட்டுப்புறப்பாட்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

போன்போன கோவிலெல்லாம் புத்திரனே வேண்டுமென்று போகாத கோவிலுக்கு பொன்முடிஞ்சு<sup>17</sup> போகவிட்டோம்”

என்று எல்லாக் கோயில்களுக்கும் சென்று வணங்கிக் குழந்தைச் செல்வம் கிட்டியது எனச் சொல்லும் செய்தியில் ‘கோயில்களுக்குச் செல்லுதல், இறைவனைத் தியானித்தல், தாம் விரும்பிய பொருளை வேண்டிநிற்றல், போக முடியாத கோயில்களுக்குப் பணத்தை அனுப்பிவிடுதல் போன்ற பழக்கங்களை — நம்பிக்கைகளைக் காண்கிறோம்.

நம்நாட்டில் மட்டுமன்றிப் பிறநாடுகளிலும்—பொதுவாக மனித இனம் முழுவதற்கும் உரியதாக, ஹெலன் சீவெல் ஜான்சன் என்னும் அறிஞர் ‘நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள் சமயப் பழக்கங்களோடு (Religious Practices) மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை’<sup>18</sup> என்று கூறுகிறார்.

அடுத்து, குழந்தையைப் பார்த்து,

‘‘ஸ்வாமி ரெண்டு கையினாலே  
தந்த திரவியமோ’’

என்று ‘மற்றோரிடத்திலும் குழந்தை இறைவன் தந்த செல்வம்’ என எண்ணும் போக்கும் இதனையே வலியுறுத்தும்.

ஜயர் தாலாட்டில்,

‘‘சங்கரன் கோவிலுக்கு தவத்துக்குப் போகையிலே  
தவமும் குடுத்தாரோ ஸ்வாமியின்பேர் கொண்டாயோ’’

எனச் சங்கரன்கோவில் குறிக்கப்பெறுகிறது. அத்தோடு குறிப்பிட்ட ஊர்த்தெய்வத்தின் பெயர் குழந்தைக்கு இடும் வழக்கமும் ‘அத்தெய்வத்தின் அருளால்தான் குழந்தைப்பேறு கிட்டியது’ என்று கொள்ளும் நம்பிக்கையைக் காட்டும். இறைவன் கோயிலில் இருப்பதாக, குறிப் பிட்ட இடங்களில் உள்ள தெய்வங்கள் சக்தி வாய்ந்தனவாக நம் மக்கள் கருதுதலே இதற்குக் காரணம், காட்டாக,

‘‘சங்கரன் கோயிலுக்கு தவத்துக்குப் போகையிலே  
தவமும் குடுத்தாரோ ஸ்வாமியின்பேர் கொண்டாயோ’’

எனச் சங்கரன்கோயிலில் உள்ள தெய்வமாகிய சங்கரவிங்கத்தை வழிபட்டதாலேயே குழந்தை பிறந்ததாகக் கூறப்படுவதைக் காண்க.

குழந்தை பிறக்காமல் இருப்போருக்கு மற்றவர்கள் ‘இராமேச வரத்துக்கு’ப் போகச் சொல்வதோடு சில ஊர்த்தெய்வங்களைக் குறிப்பிட்டு ‘இன்னதெய்வம் சக்தி வாய்ந்த தெய்வம்; இத்தெய்வத் திற்கு வேண்டிக்கொள்’ என்றும் சொல்வதைக் காணலாம். மேற்கண்ட சங்கரன்கோயில் இத்தகையதே.

‘‘போன்போன கோவிலெல்லாம் புத்திரனே வேண்டுமென்று போகாத கோவிலுக்கு பொன்முடிஞ்சு போகவிட்டோம்’’

என்ற வரிகளில் எல்லாக் கோயில்களுக்கும் சென்று வழிபடுதலில் உள்ள நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது. கோயில்களுக்குச் சென்று வழி படுதலில் உள்ள நம்பிக்கை எல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் காணப்படும் பெறுவதால், கோயில்கள் சமயத்திலும் சமூகத்திலும் பெற்றுள்ள மிகச்சிறந்த இடம் புலனுகும்.

‘இறைவனருளால் மக்கட்பேறு கிட்டும்’ என்ற நம்பிக்கை எல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் காணப்படுகிறது.

பின்னை இனத்தார் பாடலில்,

‘‘தந்தான் தனிமயிலோன்’’

எனவும், செட்டியார் பாடலில்,

‘‘தந்தார் அறங்குளவர்  
தவந்தந்தாள் ஏயியம்மை’’

‘‘கம்பத் தடியிலே கைலாச வீதியிலே  
கும்பிட்டு நிற்கையிலே குமரவடி வேலவரும்  
குளங்தைஉனைத் தந்தாரோ’’

எனவும், நாயுடு பாடலில்,

‘‘ராரிக்களுத் கண்ணோ — என்கண்ணே  
ராமர்பாதம் பெத்தகண்ணே  
தூரிக்களுத் கண்ணோ — என் கண்ணே  
சொக்கர்பாதம் பெத்தகண்ணோ’’

எனவும்,

‘‘கண்ணனாரு மாரியம்மன்  
கண்ணோறக்கம் தந்தாரோ’’

குஞசு நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

எனவும் கோணார் பாடலில்,

‘‘பிள்ளை குடுத்தாரு — முருகன்  
பேரடிமை கேட்டாரு’’

எனவும், அகமுடையார் பாடலில்,

‘‘எந்தனுக்கே பிள்ளையின்னு  
ஈசுவரார் தந்தகண்ணோ’’

எனவும், கள்ளார் பாடலில்,

‘‘பூமராம் சோம்புதின்டு — ஆங்காளய்யர்  
பிள்ளமுடி தந்தாரோ’’

என்றும், வண்ணார்பாடலில்,

‘‘காமாட்சி கோயிலிலே  
நெருஞ்சி வனத்திலே — என்அம்மாளை  
நின்றுதவம் கேட்டேனே’’

என்றும்,

‘‘மாரி மனமிரங்கி  
மஞ்சனவரம் தந்தாளோ  
காளிமனமிரங்கி  
தம்பிவரம் தந்தாளோ’’

என்றும், அரிசன் பாடலில்,

‘‘வேலுமணி வேணுமின்டு — கண்ணே  
வேண்டியதவம் கேட்டேனே  
கோயிலு வாசலிலே — கண்ணே  
கும்பிட்டு எடுத்தமுத்தே  
சாம்பலைப் பூசி — கண்ணே  
சடையன் பெருமாளோ  
பிச்சைக்கு வந்தாரோ — கண்ணே  
பிள்ளைவரம் தந்தாரோ  
தெக்கித்தி முனியன்சாமி — கண்ணே  
பிள்ளைவரம் தந்தாரோ’’

என்றும், பல்வேறு சாதியினரின் பாடல்களிலும் காண்கிறோம். அந்தந்த இனத்தாரின் சமயக்கோட்பாட்டுக்கு ஏற்றபடி கடவுளர் பெயர்கள் மட்டும் மாறுகின்றன. ஆயின், நம்பிக்கை ஒன்றேயாக இருக்கக் காண்கிறோம்.

நாடு இனத்தார் பாடவில்,

‘‘வேம்பரசைச் சுத்தி விளாயகனைத் தெண்டனிட்டு  
சாம்பசிவன் பூசைபண்ணி தரணியா ஓவந்தகண்ணோ’’

என்று வேம்பரசு, அதனடியில் அமர்ந்த விநாயகன், சாம்பசிவன் ஆகிய தெய்வங்களைப் பூசை செய்து குழந்தைப்பேறு கிட்டியதாகக் கூறப்படுகிறது. ‘அரசமரத்தைச் சுற்றிவந்து அடிவயிற்றைப் பார்த்தாளாம்’ என்ற பழமொழியும் ‘இந்தியாவில் தாவர வழிபாடு’ என்ற நூலில<sup>19</sup> இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சார்ந்த அறிஞர்கள் அரசமர வழிபாடு மலட்டுத் தன்மையைப் போக்கவல்லது’ என்ற நம்பிக்கை அவ்வப்பகுதிகளில் நிலவுவதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதும்<sup>20</sup> இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும்.

குழந்தை பிறப்பதற்கு இறைவனருள் காரணமாவது போல, குழந்தையை நோயினின்று காப்பாற்றுபவனும் இறைவனே என்ற நம்பிக்கை நாடு பாடவில்,

‘‘வேலவரே உங்காவல் — என் அம்மாவுக்கு  
வேறேயினி அண்டாமல்’’

என்று காணப்படுகிறது.

புண்ணிய நீராடல்

ஜயர் தாலாட்டில் பல கோயில்களும், புண்ணியத் தலங்களும் இடம்பெறுகின்ற நிலையில், இராமேச்சரத்தில் உள்ள நல்லதன்னீர்ப் பொய்கையில் நீராடுதல் கூறப்படுகிறது.

‘‘ராமேஸ் வரத்திலே நல்லதன்னீர்ப் பொய்கையிலே  
நல்லதன்னீர்ப் பொய்கையில் கும்பிட்டு நிற்கையிலே  
கும்பிட்ட கைக்குராமர் குழந்தைவரம் தந்தாரோ’’

என்பன அவ்வரிகள்.

சீரங்கம், திருப்பாற்கடல், கும்பகோணம் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள புண்ணிய நீர்த்திலைகளில் ஆடுதல், கடலாடுதல் ஆகியவற்றை

கிடை கூத்துக்கிழமை

## கடுசு நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

அடுக்கிக் கூறி, அவற்றின் பயனாகப் பிள்ளைப்பேற்றைக் குறிக்கும் பொழுது இறைநம்பிக்கையும், அதுதவிரப் புண்ணியதீர்த்தங்களில் நீராடுதலில் உள்ள நம்பிக்கையும் வெளிப்படுகின்றன.

புண்ணிய நீர்நிலைகளில் குறிப்பிட்ட நாட்களில் நீராடுதல் பிள்ளைப்பேற்றுப் பயனை அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கை

‘‘தைப்பூச மாடி’’

என்றும்,

‘‘தை அம்மா வாசையன்று தனுஷ்கோடி நீராடி’’

என்றும் ஜயர்பாடலில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

நாயுடு பாடலில் “தில்லை வனத்தில் முருகி”ப் பிள்ளைச் செல்வம் பெற்றதாகவும், கோனார் பாடலில்

‘‘பிள்ளைஇல்லை இன்னுசொல்லி

சரவணப் பொய்கையிலே போய்க் குளிச்சோம்

பிள்ளை குடுத்தாரு — முருகன்

பேரடிமை கேட்டாரு’’

என்றும் காணப்படுகின்றன.

குறிப்பிட்ட நாட்களில் புண்ணிய நீராடலைப் போன்று சில குறிப்பிட்ட நாட்களில் அன்னதானம் செய்தால் மக்கட் பேற்றடையலாம் என்ற ஜயர்இனத்தாரின் மற்றொரு நம்பிக்கை அறம் சார்ந்ததாகவுள்ளது. மற்றவர்களின் பசியைப் போக்கினால் அவர் களின் வாழ்த்தில் தங்களுடைய குறைத்திரும் என்று நம்புகிறார்கள். ‘ஆடிஅம்மா வாசையிலே ஆயிரம்பேர்க்கு அன்னமிட்டு’க் குழந்தை பிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

அன்றாட வழிபாடு

ஊர் ஊராக, கோயில் கோயிலாகச் சென்று வணங்குதல் அன்றி, வீட்டிலேயே இறைவனைக் காலை, மாலை இருவேளை யிலும் வழிபாடு செய்யும் தீவிர பக்தியினாலும் குழந்தைச் செல்வம் கிட்டுகிறது என்பது,

‘‘அந்திசங்தி ஈஸ்வரனை அன்பாகப் பூஜைபண்ணி வந்துதித்துப் பெற்றெடுத்த மாமணியே கணவளராய்’’

என்ற வரிகளில் வெளிப்படும் இதுவும் ஐயர் பாடலே.

**நோன்புகள், விரதங்கள்**

ஐயர் பாடலில் வெள்ளிக்கிழமையைன்று விரதம் இருந்து குழந்தைப்பேறு கிட்டியதாகக் கூறப்படுகிறது.

‘‘வெள்ளிக் கிழமை விரத மகத்துவத்தால்  
பின்னைக் கலிதீர்த்த பெருமானே கணவளாய்’’

என அவ்வரிகள் கூறுகின்றன. இதே போன்று அம்பலக்காரர் பாடலிலும்,

‘‘வெள்ளி செவ்வா மொஞ்சி  
வெகுநா தவமிருந்து’’

என்றும்,

‘‘குனிஞ்சு மொஞ்சையிலே  
குளந்தைஉனைத் தந்தாரோ’’  
‘‘தரையை மொஞ்சையிலே  
தம்பிழுனைத் தந்தாரோ’’

என்றும் வெள்ளி, செவ்வாய் விரதங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. வீட்டைச் சுத்தப்படுத்துதல் அதனோடு சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது.

அரிசனர் பாடலிலும்,  
‘‘வெள்ளிமொஞ்சி — கண்ணே  
வெகுநா தவமிருந்து’’

என்று கூறப்படுகிறது. நாட்டு பாடலில்,

‘‘அல்லி முளைதின்னு அம்பதுநாள் தவமிருந்து  
மூல்லை முளைதின்னு முப்பதுநாள் தவமிருந்து’’

என்று தவமாகக் கூறப்படுகிறது.

‘‘‘தியாகம் செய்தல்’ மிகப் பலனளிக்கவல்லது என்று நம்பப்படுகிறது. எனவே கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே அது ஒரு வாணிகம்போல அல்லது ‘கொடுக்கல் வாங்கல்’ போலக் கருதப்படுகிறது’’<sup>21</sup> என்கிறார் ராய்செலதுரி. ‘‘நான் இவ்வாறு

## கசு 0 நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

துன்புற்று, உன்னை நம்பி நோன்பு நோற்கிறேன். நான் வேண்டு வதை நீ தரவேண்டும்' என்பது போல்தான் நம் வழிபாடு அமைந்துள்ளது. இவர்கள் இவ்விரதங்களைக் கூறும்பொழுது நாம் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய செய்திகள் புறத்தூய்மையும், உடலை வருத்திக்கொள்ளுதலும் ஆகும்.

தாங்களும் நீராடி, வீட்டைடயும் மெழுகுதல் அல்லது கழுவுதல் புறத்தூய்மை என்று இங்குக் குறிக்கப்பட்டது. 'வெகுநா தவமிருந்து', 'விரத மகத்துவம்', 'அல்லி முளைதின்னு அம்பதுநாள் தவமிருந்து' போன்ற தொடர்கள் இயற்கையான சுவையுடன் கூடிய உணவைத் தவிர்த்து, நாவைக் கட்டுப்படுத்தி, உடலையும் வருத்திக் கொள்ளுதலை, பட்டினி இருத்தலை, சிலபொழுது சுவையற்ற பொருட்களை உண்ணுதலையும் உணர்த்தும்.

ராஜஸ்தானில் உள்ள 'காடுவிய லோகர்' என்ற இனத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துள்ள சத்யபால் ருகேலா ''சில நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், குறியீடுகளை — வாழ்க்கையில். இயற்கையாக ஏற்படுகின்ற துன்பங்களை வெல்லும் அவாவோடு, நோய், மலட்டுத் தன்மை, ஏழ்மை போன்று ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் ஏற்படுகின்ற கவலைகளைத் தாங்கிக் கொள்கின்ற அல்லது அவற்றை வெல்லுகின்ற அவாவோடு இம்மக்கள் மேற்கொள்ளுகின்றனர்''<sup>22</sup> என்று கூறியுள்ள கருத்து இங்குத் தமிழ்மக்களுக்கும் மிகப் பொருந்தும்.

இறைவனை வழிபட்டால் குழந்தைப்பேறு கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை எல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் காணப்படுகிறது. இதன்மூலம் இரண்டு செய்திகள் வெளிப்படுகின்றன.

1. அடைய விழையும் பொருளாகிய குழந்தை

2. குழந்தைப்பேற்றை அடையும் வழிவகையாகிய இறை வழிபாடு

மேற்கண்ட குழந்தைப்பேற்றின்மேல் கொண்ட அளவற்ற பற்று அனைத்துச் சாதியினரிடமும் இருப்பதற்குரிய காரணங்கள்:

அ) (Depending Nature—Sociological) இயற்கையாகவே பெண்களுக்குள்ள, குறிப்பாக நம்நாட்டுப் பெண்களுக்குள்ள பிறரைச் சார்ந்திருக்கும் தன்மை.

**ஆ)** எதிர்காலம் பற்றிய அம்சம். (Custom — Sociological) மலடி என்று கணவன் ஒதுக்கத் துணிவதால் வாழ்வின்றிப் போய் விடும் என்ற அச்சம். (இப்பொழுதும் திருமணமாகிச் சில ஆண்டுகள் குழந்தையின் றி இருப்பின் ஆண் இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொள்வது கிராமங்களில் மிகச் சாதாரணமானது.)

**இ)** மற்றவர்களின் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சதல். (Sociological) மலடி என்ற பட்டத்திற்கும், மலட்டுத்தன்மை உள்ள ஒரு பெண் சமூகத்தினரால் நடத்தப்படும் விதத்திற்கும் அஞ்சிக் குழந்தைப் பேற்றை விரும்புதலையும் காண்கிறோம். உண்மையில், கிராமங்களில் மிகக் கல்வியில்லாத காரணத்தால், வேறெதிலும் கவனம் செலுத்தமுடியாதவராய், சமூகத்தின் ஏசலுக்கு அஞ்சிக் குழந்தைப் பேற்றுக்காக ஏங்கும் பெண்களைக் காணலாம்.

**ஈ)** இயற்கை உந்துணர்வு. (Natural Instinct - Psychological) மனித வாழ்வில் குறிப்பிட்ட பருவத்தில் குறிப்பிட்ட எண்ணங்கள், ஆசைகள் ஏற்படுவது இயற்கை. அவ்வியற்கை நியதிக்கேற்பக் குழந்தைப்பேறு விரும்புவதும் ஒரு நியாயமான ஆசையே.

**உ)** தாழ்வு மனப்பான்மை. (Inferiority Complex - Psychological). குழந்தைப்பேறு அற்றோரை முழுமை பெற்றோராய்ப் பிறர் மதிப்பதில்லை. பிறரின் மதிப்பு, அவமதிப்பு மட்டுமென்றித் தமக்குக் குழந்தையில்லையெனில் அவ்வண்ணமே அவர்கள் வாழ்வில் பெரிதும் பாதிக்கும் ஒன்றாக இருந்து அவர்களைத் தாழ்வுமனப் பான்மை கொள்ளவைக்கிறது. இத்தாழ்வுமனப்பான்மையை வெல்ல விரும்புதல் எவருக்குமே இயற்கைதானே?

எனவே, சமூக அமைப்பு, உள்வியல் அடிப்படையிலேயே குழந்தைப்பேற்றைப் பெரிதும் விரும்புதலுக்குரிய காரணங்கள் அமைகின்றன.

### சமயச்சார்பற்ற நம்பிக்கை

குழந்தைக்குக் கண்ணேறு படாமலிருப்பதற்குப் பெண்கள் மேற்கொள்ளும் ஒரு பழக்கத்தில் கண்ணேறுபடுதலோடு தொடர்பான ஒரு நம்பிக்கையைக் காண்கிறோம். குழந்தையை நீராட்டித் துடைத்து நிலத்தைத் தொட்டு நெற்றியில் திருநீறு போல்

பூசதல் அப்பழக்கமாகவும், இவ்வாறு செய்தல் குழந்தையைக் காக்கிறது என்பது நம்பிக்கையாகவும் உள்ளன. அப்பழக்கம்,

‘பீதாம் பரங்களினால் பொன்மேனி தான்துடைச்சு  
பொற்கவரி வீசிவரும் பூமிகளிக் காப்புமிட்டார்’

என்று ஐயர் பாடலில் ‘பூமிகளிக் காப்பிடுதல்’ எனப்படுகிறது. குழந்தையை நீராட்டி எடுத்துவரும்பொழுது அதன் அழகு பார்ப்பவர் களின் கண்ணேக் கவருமாதலால், குழந்தைக்குக் கண்ணேறுபட்டு விடும். எனவே, உடனடியாகத் தரையில் ஆள்காட்டி விரல்கொண்டு தேய்த்து, அதைக் குழந்தையின் நெற்றியில் பூசவர். யாருடைய கண்பட்டது என்று தெரியாது; எனினும் அவர்கள் அந்த இடத்தில் சற்று நேரம் நின்றிருப்பார்கள். அவர்கள் கால்பட்ட இடத்தில் உள்ள மண்ணையே குழந்தைக்குக் காப்பாக இட்டுவிடுதல் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் பழக்கம். அம்மைநோய் வராமல் காப்பதற்கு அம்மைக்கிருமியையே உடலினுள் செலுத்தி உடலை அம்மையிலிருந்து காப்பது போல், யாருடைய கண்பட்டதோ அவர்களுடைய கால்பட்ட நிலத்தையே அதையகற்றப் பயன்படுத்துகிறார்கள் எனலாம். சிலர் இன்னாருடைய கண்தான் பட்டது என்று தெளிவாகத் தெரிந்தால், அவர் தெருவில் நடந்து செல்கையில் அவர்நியாமல் அவர் காலடிமண்ணை எடுத்துவந்து, கண்ணேறு பட்டவர்களுக்கு முன்னால் நின்று கையில் மிளகாய்வற்றல், உப்பு, காலடிமண் ஆகியவற்றை வைத்துக்கொண்டு மூன்றுமுறை அவர்கள் தலையைச்சுற்றிவிட்டு, நெருப்பில் இடுவர். எனவே காலடி மண்ணுக்கும் ‘கண்ணேறு அகற்று’ லக்கும் (இது ‘திருஷ்டி கழித்தல்’ எனப்படுகிறது). மிகக் தொடர்புள்ளது. பாடலில் அழகாக, ‘காப்புமிட்டார்’ எனக் ‘கண்ணேறுபடாமல் தடுத்தார்’ என்று பொருள்படும்படியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

இப்பழக்கம் இந்தியாவில் வேறு பகுதிகளிலும் உள்ளது என்று ராய்சொதுறி என்னும் அறிஞர் நூலிலிருந்து அறிகிறோம்.<sup>23</sup>

‘இப்பொழுது பழக்கத்திலிருக்கிற ஒரே ‘பில்லி சூனியவடிவம்’ (Witch-craft) ‘கண்ணேறு கழித்தல்’’<sup>24</sup> தான் என்று அமெரிக்க ஆய்வாளர் ஒருவரும் கூறுவதிலிருந்து உலகெங்கிலும் இந்நம்பிக்கை பரவலாகவுள்ளது என்று அறியலாம்.

#### பிறவாமை பற்றிய நம்பிக்கை

இது ஐயருடைய பாடலில் மட்டும் காணப்படுகிறது. தாலாட்டில், பொதுவாகக் குழந்தை பிறப்பு, வாழ்க்கை ஆகியவற்றில் மக்கள்

கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டோடு தொடர்புற்ற நம்பிக்கைகளையே பார்க்கிறோம். இச்சாதி ஒன்றில் மட்டுமே 'பிறவாமை' பற்றிய எண்ணமும் நம்பிக்கையும் காணப்படுகின்றன.

“ஸ்ரீராமன் கீர்த்தனத்தைச் சிந்தையினால் சொன்னபோக்கு ஜனமரணம் தீத்து ஜென்மபந்தம் மாத்திவைப்பிர்”

இறைவனுடைய பெயர் சொன்னவர்களுக்குப் பிறவாமையாகிய வரங்கிட்டும் என்று அதற்கும் இறைவன் துணையையே நாடுதல்

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்  
பற்றுக பற்று விடற்கு”

என்ற குறட்கருத்தை நினைவுட்டும்.

தாலாட்டில் காணப்படும் நம்பிக்கைகள் எட்டு. இந்த எட்டு நம்பிக்கைகளுள் ஒன்றைத் தவிர மற்ற ஏழும் சமயவுணர்வின் அடிப்படையில் எழுந்தவை. ஆறு நம்பிக்கைகள் குழந்தைப்பேற்றுக்காக மேற்கொள்ளும் செயல்களைக் கொண்டிருக்க, ஒன்று 'பிறவாமை'க் காக மேற்கொள்ளும் செயலைக் கூறுகிறது. இவை ஏழினைத் தவிர மற்றொன்று கண்ணேறு கழித்தலில் கொண்ட நம்பிக்கை. கீழ்க் காணும் வகையில் சுருக்கமாக விளக்கலாம்.

### ஜயர் இனத்தாரின் நம்பிக்கைகள்

I சமயச்சார்புடையவை

(அ)

செயல்	பலன்	செயல்	பலன்	செயல்	பலன்
கோயில்	குழந்தைப்	இறைவன்	பிறவாமை	கண்ணேறு	குழந்தை
வழிபாடு	பேறு	பெயர்		கழித்தல்	நலம்
புண்ணிய	..	சொல்லல்			
நீராடல்					
குறிப்பிட்ட					
நாட்களில்					

II சமயச் சார்பற்றவை

↓

(ஆ)

கச்ச நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

புண்ணிய	குழந்தைப்
நீராடல்	பேறு
அன்ன	
தானம்	"
வீட்டில்	
அன்றாட	"
வழிபாடு	
விரதங்கள்	"
இருத்தல்	"

இவற்றில் Iஆ, IIஆ இரண்டு வகை நம்பிக்கைகளும் முறையே குழந்தைப்பேறு, குழந்தை நலம் ஆகியவற்றில் அவாவிநிற்க, Iஆ திதற்கு நேர்மாறாக, பிறவாமையை அவாவிநிற்கிறது. எனவே, தொல்காப்பியர் கூறும்

‘‘காமஞ்சான்ற கடைக்கோட் காலை  
எமஞ்ச சான்ற மக்களொடு துவன்றி  
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்  
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே’’

என்னும் நூற்பாவின் பொருளை இவர்கள் உணர்ந்து ஒழுகுதல் போல் தோன்றுகிறது. வாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்டு பிள்ளைப்பேற்றை விரும்பி, குழந்தையை வளர்க்கும் பொறுப்புள்ளம் கொண்டு, இறுதி யில் பிறவாமையையும் இறைவனிடம் கேட்கும் பக்குவம் பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளது. அதுவும் இன்பமான பாடல்வகையாகிய தாலாட்டில் வெளிப்பட்டிருப்பதே உண்மையான மனப்பான்மையைக் கூறவல்லது. துன்பமான பாடல்வகையாகிய ஒப்பாரியில் பிறவாமையைப் பற்றிப் பேசியிருந்தால், ஒருகால் விரக்தியில், துன்ப மிகுதியில் கூறுகின்றனர் என்று கூறக்கூடும். எனவே இவர்களை வாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்டோர், பிறவாமையின் சிறப்பையும் உணர்ந்தோர் எனலாம்.

இனி ஒப்பாரிப்பாடல்களில் வெளிப்படும் நம்பிக்கைகளை ஆராயப்படுவது வோம். இப்பாடல்களில் மிகுதியும் இறப்பைப் பற்றியும், இறந்தவுயிர்கள் பற்றியும், முற்பிறவி, மறுபிறவிகள், வினைகள், விதி, அறம் முதலியன தொடர்பாகவும் பல நம்பிக்கைகள் காணப்பெறுகின்றன.

சமய அடிப்படையில் அமைந்த நம்பிக்கைகளைக் காண்போம்.

பிள்ளை, செட்டியார், கோனார், அப்பலக்காரர், அகமுடையார், வண்ணார் ஆகிய இனத்தாரின் பாடல்களில் உயிர் செல்லும் இடங்கள் இவை இவை என்று நம்பப்படுகின்றன.

“உயிர் கைலாசம் செல்கிறது” என்று பிள்ளை பாடவிலும். “உயிர் சிவலோகம், வைகுண்டம், எமலோகம் செல்கிறது” என்று செட்டியார் பாடவிலும், “உயிர் கைலாசம், எமலோகம் செல்கிறது” என்று கோனார் பாடவிலும், ‘‘உயிர் கைலாசம் சிவலோகம், பழநி செல்கிறது’’ என்று அகமுடையார் பாடவிலும், ‘‘உயிர் சிவலோகம், வைகுந்தம் செல்கிறது’’ என்று வண்ணார் பாடவிலும் கூறப் பட்டுள்ளன.

‘ஆதிவாசிகளிடையே (மனிதன் உறங்கும்பொழுது) உயிர் உடலை விட்டு நீங்கி வேறு வடிவத்தில் வேறெங்கோ அலைந்து விட்டு, மீண்டும் (உறக்கம் கலையும் பொழுது) உடலில் புகுந்து கொள்கிறது’ என்ற நம்பிக்கை பொதுவாக உள்ளது.<sup>25</sup> மனிமேகலை யிலும், ஆதிரையின் கணவன் சாதுவன் நாகர்களிடையே அகப்படும் பொழுது இத்தகைய பேச்சு வருவதைக் காணலாம்.<sup>26</sup>

இந்து சமய மக்களுக்கு மட்டுமன்றி வேற்றுச் சமயத்தாருக்கும் இறப்பிற்குப் பிறகு உயிர்களின் சந்திப்பைப் பற்றி நம்பிக்கை உண்டு என்பதை, ‘கடைசி தீர்ப்பு நாளில் கடவுளின் முன் எல்லா உயிர்களும் கூடியிருக்கும். அவரவர் செய்த புண்ணிய பாவங்களின் பலன் அப்பொழுது தரப்படும்,<sup>27</sup> என்ற கிறித்தவ சமயத்தாரின் நம்பிக்கை காட்டுகிறது.

உண்மையில் இறந்த உயிர் என்ன ஆகிறது என்று தெரிந்து கொள்ளவியலாத நிலையில், இத்தகைய நம்பிக்கைகளை மேற் கொள்கிறான் மனிதன். இவை மனிதன் வாழ்க்கையைச் செம்மைப் படுத்துகின்றன எனலாம்.

‘இறந்தவுயிர்கள் சந்தித்துக் கொள்ளும் (Reunion of Souls) அப்பொழுது மகிழ்ச்சி ஏற்படும்’ என்ற நம்பிக்கை ஓரளவுக்குத் துயரத்தை மாற்றி வாழ்வில் நமக்குள்ள கடமைகளை மேற்கொள்ள வைக்கிறது.

‘நல்லுயிர்கள் இறைவன் முன்னிலைக்குச் செல்கின்றன’ என்ற நம்பிக்கை உலகில் வாழும்பொழுது அறத்தில் ஈடுபாடு கொள்ள

## காசூ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

வைக்கிறது. புண்ணியம் செய்தோர்க்குத் தான் சிவலோகம், வைகுந்தம் கிட்டும் என்பது நம்பிக்கை. ஆயின், இறந்தவர்கள் கொடியவராயிருப்பினும் மனைவி மக்கள் அன்பு மேலீட்டால் ‘நீங்கள் சிவலோகம் போனீர்களா!’ என்றுதான் பாடுவர்.

‘இறந்தவர்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்கிறார்கள்; அங்கிருந்து எங்கும் போக அவர்கள் விரும்புவதில்லை. அல்லது நரகத்திற்குப் போவார்கள். அவர்கள் அங்கிருந்து மீள் முடியாது’<sup>28</sup> என்று அமெரிக்க நாட்டுப்புறத்தான் ஒருவன் கூறுவதாக ஹெலன் ஜான்சன் கூறுகிறார்.

நரகத்திற்குப் பாதிவழியில் சென்று கொண்டிருக்கும் உயிர்கள் தாம் அக்டோபர் 31-ஆம் தேதி இவ்வுலகத்துக்குத் திரும்பி வருகின்றன என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அது ‘All Souls Day’ (Halloween) எனப்படுகிறது.

மேற்கண்ட நம்பிக்கைகளில் சிலவற்றின் மூலமாகத் தங்கள் சமயத்தையும், சிலவற்றில் இறந்தவரிடம் தாம்கொண்ட அன்பையும் வெளிப்படுத்திக்கொள்கின்றனர்.

### வினைகள் தெடார்பானவை

நல்வினை, தீவினைகளோடு வீடுபேறு, நரகம் ஆகியவற்றை இனைத்தல் சமயவுணர்வுமிக்க நம்நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் காணப்படுகிறது. நல்வினை எந்த அளவுக்குப் போற்றப்படுகிறது, தீவினை எந்த அளவுக்கு அஞ்சப்படுகிறது என்பதை ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்பெறும் நம்பிக்கைகளைக் கொண்டே தெளியலாம்.

தீவினை செய்தோரின் சந்ததி சிறப்பற்றுப் போகும் என்ற நம்பிக்கை நாட்டு பாடலில்,

“பாவிக் குலமோ பணுகாத சந்ததியோ,  
நீவிக் குலமோ நிகடாத சந்ததியோ”

என்றும் கோனார் பாடலில்,

“நான்  
தோசிக்குச் சிக்கவியே துளசிமாலை ஆபரணம்  
பாவிக்குச் சிக்கவியே பகளமணி ஆபரணம்”

என்றும் (துளசிமாலை, பகளமணி ஆபரணம் என்பன குறியீடாக இறந்துபோன தன் உறவினரைக் (இங்கு மகள்) குறிக்கும்), தீவினை செய்தோர்க்குப் பிள்ளைச்செல்வம் கிட்டாது என்பது அகமுடையார் பாடலில்,

“நான்

பிள்ளையில்லாப் பெரும்பாவி

மக்களில்லா மாபாவி”

என்று கூறப்படுகிறது.

செய்யும் நல்வினை, தீவினை இரண்டுமே தலைமுறையையும் தாண்டிவரும் என்னும் நம்பிக்கை அகமுடையார்பாடலில்,

“தமாரையும் ஊரணியும்—என்னைப் பெத்த ஆத்தா

தனிச்ச கெட்டத்தலமும்—நீங்க

தருமங்க செய்திருந்தா—நான் பெத்த மகனுக்கு ஒரு

தத்து வந்து நீங்கலியே”

எனக் காணப்படுகிறது (‘தத்து’ என்பது கண்டம் அல்லது ஆபத்து என்ற பொருள் கொண்டது. நோய் என்ற ஆபத்து.) இங்குப் பாட்டி செய்த நல்வினை பேரன் உயிரைக் காக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கை யைக் காண்கிறோம். எனவே, நல்வினை செய்தல் தனக்கு மட்டு மன்றித் தன் பரம்பரையினர்க்கும் நன்மை பயக்கும் என்ற நம்பிக்கை நம்நாட்டு மக்களின் குடும்ப அமைப்பையும், குடிப்பற்றையும் காட்டுகிறது.

குழந்தை நிலைப்பதற்கும் நல்வினை செய்திருத்தல் வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை கோனார்பாடலில்,

“தங்கப் புளியவிதை தனிவைரம் பல்லாங்குளி

தங்கைவச்சு விளையாடத் தவங்களும் செய்யலியே

பொன்னு புளியவிதை புதுவைரம் பல்லாங்குளி

பொன்னுவச்சு விளையாடப் புண்ணியங்க செய்யலியே”

என்று அமைந்துள்ளது.

உயிரிருக்கத்தை அடியாகக் கொண்டவை

மயில்கூட்டைடும், குயில்கூட்டைடும் பியத்துப்போட்டவரின்

தீவினை அவர்தம் மக்களைச் சாடும் என்ற நம்பிக்கை நாயுடு, அகமுடையார், கள்ளர் மூவர் பாடவிலும் காணலாம்.

‘‘மாடத்தைக் கட்டி மல்லிகைப்பூ நட்டுவச்சேன்  
மல்லிகைப்பூ வாசனைக்கு—நான் வாழ்ந்த வாசல்லே  
மயில்வங்கு கூடுகட்டும்  
மயில்கூட்டைப் பிச்சீங்களா—அந்த  
மயில்வாத கண்ணீரு—நம்மெபத்த  
மக்கமேல் சாடிருச்சே’’ (நாயுடுபாடல்)

‘‘அன்னத்தை அடிச்சீகளே  
அன்னம் அடையும் கூட்டைப் பிச்சீகளே  
அன்னம் அனுத கண்ணீரு—நம்ம  
அரசுமே சாடிருச்சே’’ (அகமுடையார்பாடல்)

‘‘கோம்பை மலையோரம்—நாங்க  
கொடிமல்லி பூத்திருந்தோம்  
கொடிமல்லி வாசத்துக்கு—என்னைபெத்த அம்மா  
குயில்போயிக் கூடுகட்டும்  
குயிலைக் கிளைச்சாக குயில்கூட்டைப் பிச்சாக  
குயிலிட்ட வாக்கு—என்னைப் பெத்த அம்மா நீ பெத்த  
குளங்தைமே சாடிருச்சே’’ (கள்ளர்)

(தாய் செய்த பாவம் தன்னைத்தாக்கி, தான் விதவையாகிவிட்ட தாக மகள் இப்பாடவில் கூறுகிறாள்.) பசுவை அடித்தால் அப்பாவம் அடுத்த பரம்பரையைத் தாக்கும் என்பது அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர் ஆகியோர் பாடல்களில்,

‘‘சாமி பசுமாடு சந்தனைப் புள்ளிநிறம்  
தலைசாஞ்ச வேங்கைமரம்  
சரணமின்டு எனுப்பாம—நாங்க தேடியராசா  
தடியா லடிச்சதுக்கு  
தடியா லடிச்சபாவம்  
தம்பிமேல் சாடிருச்சே’’

எனவும், அகமுடையார் பாடவில் துறவியரைத் துண்புறுத்தல் பாவம் என்ற கருத்து,

‘‘ஆண்டியை அடிச்சீகளா  
அநியாயம் செய்தீகளா’’

எனவும் காண்கிறோம்.

இதில் ஒரு நுண்ணிய கருத்தை நோக்க வேண்டியுள்ளது. உயிரிரக்கம் கொண்டு பாடும் இவர்கள் அனைவருமே (நாயுடு, அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர்) மனமுவந்து மிகவிரும்பிப் புலால் உண்பவர்கள். நாயுடு இனத்தார் தாயின் இறப்பின் பொழுது பாடும் பாடலொன்றில்,

“குலாடு குத்தி சுருக்காக் கறிசமைச்சு  
கு(ழு)ந்திருந்து தின்னமக்க—இன்னக்கி  
சோ(ர்)ந்து படுக்கிறமே”

என்ற அடிகளைக் காண்கிறோம்.

“‘குல்கொண்ட ஆடு’ என்று கூடக் கருதாமல், இரக்கமில்லாமல் ‘அது சுவையாக இருக்கும்’ என்பதற்காக அதைக் கொன்று உண்கின்ற இவர்கள் ‘மயில்கூட்டை, குழில்கூட்டைப் பியந்தல் பாவம்’ என்று மட்டும் ஏன் நம்புகிறார்கள்?

கூட்டைப் பியந்தனிலையில் மயில், குயில் ஆகியன தம் குஞ்சுகளை இழந்து அல்லவுறுவது ‘தங்கள்வீடு அழிந்து, குழந்தைகளை இழக்கும் நிலை’யை நினைவுட்டுவது போலுள்ளது.

குளவி கூடு கட்டியிருந்தால் வீட்டில் யாரேனும் கருத்தரிப் பார்கள் என்றும், அக்கூட்டைக் கலைத்தல் பெரும்பாவம் என்றும் நம்பிக்கை உள்ளது. குயில் கூட்டைக் கலைத்தல் போலவே, குளவிக் கூட்டைக் கலைத்தலும் பெரும்பாவமாக அஞ்சப்படுகிறது. கருசு சிதைவு ஏற்பட்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கையே அதற்குக் காரணம். எனவே புலால் உண்போராயிருப்பினும் பறவைகள், பூச்சிகளின் கூடுகளைச் சிதைத்துத் தாயையும் சேய்களையும் பிரித்தலைப் பெரிய பாவமாகக் கருதல் அவை அடையும் மனத்துயர் தம் குடுப்பத்தைப் பாதிக்கும் என்றெண்ணுதல் ஆகும்.

‘பசவை அடித்தல்’ பெரும்பாவம் என்று கருதற்குக் காரணம் நம் நாட்டில் பச பெற்றிருக்கும் சிறப்பிடம்தான். நம்நாட்டு மக்களால் பச தெய்வத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுகிறது. ‘கோ மாதா’ என்று சிறப்பிக்கப்பட்டு ‘கோ பூஜை’யும் செய்யப்படுகிறது.

## களீ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

பொங்கலுக்கு மறுநாள் ‘மாட்டுப் பொங்கல்’ என்பது எந்த அளவுக்குச் சிறப்பான நாள் எனத் தமிழர் யாவரும் அறிவர். ‘பசுவதை’ செய்வது பெரும்பாவமாகக் கருதப்படுகிறது.

புலால் உண்ணுவோரும் நம்நாட்டில் பசுவின் கறியை உண்பதில்லை. அரிசனில் இருக்கும் இரு பிரிவினராகிய பள்ளர், பறையரில் பள்ளர் தம்மைப் பறையரைவிட உயர்ந்தோராகக் கூறிக்கொள்வதற்குக் காரணமாக, தாங்கள் பசுவின் இறைச்சியை உண்ணாமையையும், பறையர் உண்ணுதலையும் சொல்கின்றனர்.<sup>29</sup>

முக்கியமாக, பசு இத்தகைய சிறப்பிடம் நம் நாட்டில் பெற்றிருப்பது நம்நாடு ‘உழவை முக்கிய தொழிலாக’க் கொண்டிருப்பதாலும், உழவுக்குக் காளைகளும் அவற்றைப் பெற்றெடுக்கும் பசுக் களும் பேருதவியாக இருப்பதாலுமே. ‘மாடு’ என்ற சொல்லுக்குச் செல்வம் என்ற பொருள் இருப்பதையும் நோக்குக. ‘உழவனின் தோழன்’ என்று மாடு கூறப்படுகிறது.

மேலே நாடுகளில் ஆட்டின் கறியை விடவும் மாட்டின்கறி மிகுந்த விற்பனையாகிறதாம். மாட்டுக்கறியையே பலரும் விரும்பி யுண்ணுவர். ஏருமைக்கறியை உண்ணுவோரும் உள்ளனர். இந்நிலை அங்கிருக்கக் காரணம், உழவுக்கு மாடு தேவையில்லாத அளவுக்கு அங்கு அறிவியல் முன்னேற்றம் இருப்பதைக் கூறலாம். ஒருசில உயிர்களைத் தெய்வங்களின் ஊர்திகளாக எண்ணுகின்ற போக்கு அவ்வியிர்களுக்கும் தெய்வத் தன்மையை ஏற்றும் மனப்பான்மையை நம்மிடம் வளர்த்துள்ளது.

காட்டாக, பசுவே ஒரு தெய்வம்  
காளை ஷிவபெருமானின் ஊர்தி  
மயில் முருகனின் ஊர்தி  
முஞ்சூறு விநாயகரின் ஊர்தி  
கறுப்பு ஏறும்பு விநாயகர் அருள்பெற்றது  
குரங்கு இராமனுக்கு உதவிசெய்த விலங்கு  
அணில் இராமனுக்கு உதவி செய்த விலங்கு

இதுபோல இன்னும் எத்தனையோ இருக்கலாம். மேற்கண்ட அனைத்திற்குமே இந்துக்கள் தீங்கு செய்யக்கூடாது என்ற எண்ணம் உடையவர்கள்.

‘காளையை (சிவபெருமானின் ஊர்தி) வண்டியில் பூட்டி இழுத்துக்கொண்டு பாரமேற்றிச் செல்வது, சாட்டையால் அடிப்பது எப்படிப்பொருந்தும்’ என்று ஓர் அம்மையாரிடம் கேட்டபொழுது, காளையிடம் சிவபெருமான், ‘ஒவ்வொருநாளும் உனக்குக் கிடைக்கும் அடிகளில் முதல் மூன்று அடிகள் மட்டும்தான் உனக்கு வலிக்கும். மற்றெல்லா அடிகளும் நான் பட்டுக்கொள்வேன். உனக்கு வலி இருக்காது’ என்று கூறி இப்பூவுகில் உழைக்கச் சொன்னதாகக் கூறினார்.

எனவே தெய்வங்களின் ஊர்திகளுக்கு ஊறுசெய்யக்கூடாது என்ற எண்ணத்தைச் செயல்படுத்தவியலாத நேரத்தில், இத்தகைய கலைகளை உருவாக்கித் தங்கள் செயலுக்குத் தீர்வு கூறிக்கொள்கின்றனர்.

ஆடு எந்தத் தெய்வத்தின் ஊர்தியாகவும் இல்லை. அதனால் அதைக் கொண்டு உண்பதில் மக்களுக்கு எவ்விதக் கவலையுமில்லை; எவ்வித உறுத்தலும் ஏற்படுவதில்லை.

### தலையெழுத்து — விதி பற்றிய நம்பிக்கைகள்

விதியின் மீது நம்பிக்கை உலகத்தில் உள்ள பன்னாட்டு மக்களுக்கும் உண்டு என்பதற்குச் சான்றாக, ‘விதிபற்றி ஆராய்ந்த பல அறிஞர் கட்டுரைகளைக் கொண்ட நூலைக் குறிப்பிடலாம். ஆயின், நம் நாட்டு மக்களுக்கு விதியின்மேல் ஆழமான நம்பிக்கை உள்ளது என்பதை எழுத்திலக்கியங்களுள் சிறந்த சிலப்பதிகாரமும், இராமாயணமும் வலியுறுத்தும். அன்றாட வாழ்விலும், விதியை எந்த அளவுக்கு நம்புகிறோம் என்பதும் கண்கூடாகத் தெரிகிறது.

பெருந்துயர் வரும்பொழுது அதைத் தாங்கிக் கொண்டு, வேறொழுதும் பழிக்காமல், ‘தன் தலையெழுத்தே காரணம்’ என்று தன்னையே காரணமாக்கிக் கொண்டு பொறுத்துக் கொள்ளும் பொறுமையின் அடியாகப் பிறந்ததே இந்நம்பிக்கை. இந்தியப் பண்பாட்டில் பொறுமை என்ற பண்பு முக்கியமான கூறு எனலாம். இப்பண்பின் காரணமாகவே கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு இந்தியாவில் இருந்து வருகிறது.

கணவன் இறப்புக்குத் தன் தவக்குறைவே காரணம் என நாட்டு அம்மையார் பாடலில்,

கனு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஓப்பாய்வு

“தாவியும் செஞ்ச தட்டான் மேல் குத்தமில்லே  
தாவிகட்ட வந்த தருமருமேல் குத்தமில்லே  
தாவிகட்டிக் கொண்டேனோ — நான்  
தங்கானும் செஞ்ச தவம்”

எனவும், நாட்டு, அகமுடையார் பாடல்களில்,

“எள்ளரைச்சுக் கோலமிட்டு  
இந்திரனைக் கேட்டேன்  
இந்திரனும் சந்திரனும்  
இட்டென்றது இன்னாங்கு”

எனவும் கோனார் பாடலில்,

“கள்ளன் படைகளுக்கு — நான்  
களத்தாது தங்கநகை  
கடவுளாட கட்டளைக்கு  
களத்திவக்க சம்மதிச்சேன்”

எனக் கடவுளின் கட்டளையாக விதியைக் கூறுவதும், அகமுடையார் பாடலில்,

“ஏரோட்டுப் பாப்பானும் எனுத்துமுறை இன்னானே  
தனிக்கோடிப் பாப்பானும் தலையெனுத்து இன்னானே”

எனவும் வண்ணார் பாடலில்,

“தெலம் வாங்கியாந்து — நீ பெத்த மகனுக்கு  
தலையிலேதான் தேச்சியேம்மா  
தெலம் தேச்சு என்னசெய்ய? — நீ பெத்த மகனுக்கு  
தலையிலே இட்டென்றதை”

எனவும் கள்ளர் பாடலில்,

“ஈசன் எனுதினது எள்ளளவும் குறையுமா  
தலையில் எனுதினது தள்ளியெனுதப் போறானா  
ஊளில் எனுதினது உள்ளளவும் மாறுமா  
பெரமன் எனுத்திலே பெசகு இருக்குமா”

எனவும் அரிசன் அம்மையாரின், தற்கொலை செய்து கொண்ட பெண்ணைப் பற்றிய ஓப்பாரியில்,

“.....  
தங்கா தடுமாட்டம்  
தாசில்தார் வந்து தன்னி அளவெடுத்து  
தங்கா வெளியேத்தி

.....  
தங்கா தலையென்றது

.....  
பொன்னா தலையென்றது”

எனவும் காணப்படுகின்றன.

### இறைவழிபாடு

தாலாட்டில் காணப்பெறும் பெரும்பாலான நம்பிக்கைகள் இறையுணர்வை அடியாகக் கொண்டு பிறந்தனவாக உள்ளன. ஒரேயொரு நம்பிக்கை மட்டும் பில்லிகுனிய அடிப்படையில் பிறந்தது. ஆயின், ஓப்பாரியில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளில்மிகச் சிலவே இறைவழிபாட்டுணர்வின் அடியாகப் பிறந்தன எனலாம். இது பற்றி முன்னரே இவ்வாய்வில் சமயக்கோட்டாடு என்னும் பகுதியில் திறிது கூறப்பெற்றுள்ளது. இக்கூறு தாலாட்டுக்கும் ஓப்பாரிக்கும் உள்ள ஒரு முக்கிய வேறுபாடாகக் கொள்ளலாம்.

### பூசை

‘தெய்வத்திற்குப் பூசை புரிந்தால் வரங்கிட்டும்’ என்ற நம்பிக்கை கோனார் பாடலில்,

‘‘சிக்கந்தா மலையிலே — என்னைப் பெத்தார் வாசல்  
செலையோட கோபுரமே  
செலைக்குச் செலை பூசைபன்னி—நான்  
தெய்வத்தைக் கையெடுத்தேன்’’

எனவும், அரிசன் பாடலில்,

‘‘ஈசுவரன் கோயிலிலே  
எலையெலையா ஆயிரமும்  
எலைக்குரெண்டு கோபுரமும்  
எலையென்னிப் பூப்போட்டேன்’’

எனவும் காண்கிறோம்.

## காச நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

### அபிஷேகங்கள்

தன் வாழ்வில் துன்பம் நேரும்பொழுது இறைவனிடம் முறையிட்டுக் கொண்டு பால், தேன் போன்ற பொருட்களைக் கொண்டு இறைவனின் படிமத்துக்கு அபிஷேகம் செய்தால், தன் துன்பம் தீரும் என்பது தமிழ்நாட்டு மக்களில் பலருக்கு உள்ள நம்பிக்கை. பழநி முருகன் கோயிலில் பால், தேன் முதலியவற்றிற்குப் பிறகு பஞ்சா மிருதம் கொண்டு அபிஷேகம் செய்கின்றனர். அதையுண்டால் பெரிய நோய்களும் தீரும் என்பது முருகபக்தர்களின் நம்பிக்கை.

இங்கு, வண்ணார் பாடலில்,

‘பட்டு உடுத்திப் பாலுகுடம் கொண்டு  
பளாநிமலை சுத்திவங்தேன்  
பளாநிமலை சுத்திவங்து  
பாலும் வெலையாகலையே — என்  
பாதரவும் தீரலையே’

என்றும் (இங்கு ‘பாலும் விலையாகவில்லை’ என்று கூறுவதன் பொருள் ‘நான் செய்த பாலபிஷேகத்திற்கு உரிய பலன் கிட்ட வில்லை’ என்பதே),

எண்ணெய் அபிஷேகம் செய்தது பற்றி வண்ணார் பாடலில்,

‘இலங்தைக்காய் பட்டுடுத்தி  
எண்ணெய்க் குடம்கொண்டு  
ஈஸ்வரனைச் சுத்திவங்தேன்  
ஈஸ்வரனைச் சுத்திவங்து  
எண்ணெய்விலை யாகலையே — நான்படும்  
எடைஞ்சலும் தீரலையே’

என்றும், நீரால் செய்யும் அபிஷேகம் அகமுடையார், கள்ளர் இருவர் பாடலிலும்,

‘நாலு சருவம் கொண்டு — நான்  
நடுச்சருவம் தண்ணிகொண்டு — உனக்கு  
நடந்தேன் திருப்பதிக்கு’

என்றும்,

“நாலு கிலாசம் கொண்டு நடுக்கிலசம் தீர்த்தங்கொண்டு —  
நான்பாவி

நாலுவகைச் சன்னதிக்கு நடங்தேன் திருப்பதிக்கு — நாங்க  
நடந்தத்திலே தோசமில்லை நல்லதவும் கேக்கவியே”

என்றும் கூறப்படுகின்றன.

வைகாசி விசாகம் போன்ற குறிப்பிட்ட நாட்களில் முருகப்  
பெருமானுக்குப் பக்தர்கள் எடுக்கின்ற பால்குடம், காவடி போன்றவை  
இங்கு எண்ணத்தக்கவை.

பழநியில் உள்ள முருகன் சிலை மூலிகைதான் என்றும்  
முன்பிருந்ததைவிட உருவும் மிகக் குறுகிவிட்டதாகவும் கூறுகின்றனர்.  
இந்த மூலிகையின் மீது படும் தண்ணீர், பால் போன்றவை நோய்  
களைத் தீர்ப்பதில் வியப்பில்லை. இவ்வாறு முதலில் இருந்த பழக்கம்  
பிற்காலத்தில் அபிஷேகம் செய்தல் எல்லாச் சிலைகளுக்கும் உரியது  
என்று மாறியிருத்தல் வேண்டும்.

ஆனால், உண்மையான காரணம் எதுள்ளு ஆராயும் மனப்  
பான்மையுள்ளோரைவிடத் தெய்வ நம்பிக்கை மிகுதியும் உள்ளாரே  
நம்நாட்டில் பெரும்பான்மையினர். தெய்வத்திடம் மாறாத நம்பிக்கை  
கொண்ட நம் மக்கள் மேற்கொள்ளும் பல்வகை வழிபாட்டு முறை  
களில் ‘அபிஷேகம் என்பது மிக முக்கியமான ஒன்று. இது நெடுங்  
காலமாகவே இருந்து வருதல் வேண்டும். இச்சொல் வடமொழியாக  
இருப்பினும், தமிழ் நாட்டிலும் இது நெடுங்காலமாக இருந்து  
வந்திருத்தல் வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியின் சிலைக்  
குரிய கல்லைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கங்கையில் நீராட்டுதல் ‘நீர்ப்படை’  
எனப்படுகின்றதன்றோ? நீர்கொண்டு தூய்மை செய்தல் போல  
அக்காலத்தில் பால் போன்ற மற்றுப் பொருட்களால் ‘அபிஷேகம்  
செய்தல்’ உண்டா என்று தெரியவில்லை.

அறத்தோடு தொடர்பு கொண்டவை

குழந்தைப் பேற்றுக்காகப் பால் வழங்குதல் பற்றிய செய்தி  
அகமுடையார் பாடலில்,

“பொன்தலைக் வேணுமின்னு — நீங்க  
பிள்ளைப்பால் ஊத்தவியே

கள்ள நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

ஆண்தலைக் வேணுமின்னு — நீங்க  
அள்ளிப்பால் ஊத்தவியே’’

எனக் காணப்படுகிறது.

ஜயர் தாலாட்டில் காணப்பட்ட அன்னதானத்தை யொத்து  
மேற்காணும் ‘பால் வழங்கல்’ உள்ளது.

ஜயர் செய்யும் ‘அன்னதானம்’ குறிப்பிட்ட நாளில் குறிப்பிட்ட  
சடங்குமுறையில் செய்யப்படுகிறது. வாலஸ் என்னும் அறிஞர் ஒரு  
சமுதாயத்தின் சமயத்திற்கு இலக்கணம் கூறும்பொழுது, ‘‘சமயம்  
என்பது சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் இரண்டினுடைய கலவையோ’’<sup>30</sup>  
எனக் கூறுவதற்கு ஏற்ப ஜயர் இனத்தாரின் பாடலில் நம்பிக்கையும்  
சடங்கும் கலந்த நிலையைக் காண்கிறோம்.

‘ஆடி அமாவாசையிலே — உங்களாய்யர்  
ஆயிரம்பேர்க்கு அன்னமிட்டு  
ஆசையுடன் பெற்றெறடுத்த  
அருங்கிளியே கண்வளராய்’’

என்ற பாடலைக் காண்க,

மக்களுடைய பொதுவான, சிறப்பான பழக்கவழக்கங்கள்  
பொதுவாக ‘உணவு அளித்தல்’ போன்ற செயலைக்கொண்டு  
விளங்கும் <sup>31</sup> எனகிறார் டார்சன்.

அகமுடையார் பாடலில், மற்றொரிடத்தில்  
‘பிச்சைக்கு வந்தாரைப்  
பின்னேபோ என்னீகளா’’

என்றும் காண்கிறோம்.

குழந்தையில்லாமல் இறந்துவிட்ட ஒருவர்க்குப் பாடும் ஒப்பாரி  
இது.

‘பால் தானம் செய்தால் குழந்தை பிறக்கும்; பிச்சைக்கு  
வந்தோரைப் புறக்கணித்தால் குழந்தைப்பேறு இன்றிப் போகும்’  
போன்ற நம்பிக்கைகள் இங்கு வெளிப்படுகின்றன.

அறத்தோடு தொடர்புகொண்ட மற்றொரு நம்பிக்கையை  
நாட்டு பாடலில் காணலாம். ‘வளையல், மலர் போன்ற மங்கலப்

பொருட்களை வாங்கும் பொழுது மிகவும் பேர்ம் பேசுதல் கூடாதாம். அப்படிப் பேசி, வணிகன் யன்மெனாந்து விற்றால், அந்த மங்கலப் பொருட்கள் எதிர்காலத்தில் பேர்ம்பேசிய பெண்ணுக்குக் கிட்டாமலே போய்விடும்' (அதாவது அந்தப்பெண் விதவையாகிவிடுவாள்) என்பது நம்பிக்கை.

'காகுக்கொரு வளையலுன்னு கடைப்போட்டு வித்தாலும்  
கடினவிலை கூறினவ — நான்  
காரணனாத் தின்னவ'

என்ற பாடல் 'மிக மலிவாக வளையல் விற்றபோதும் அதைவிட நான் குறைத்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டதால் என் கர்ணனை (கணவனை) இழந்தேன்' எனப் பொருள்படுகிறது.

மறுமையில் உயிர்களின் சந்திப்பு

இறந்தாரின் உடலினின்றும் பிரியும் உயிர் எங்கோ வாழ்கிறது என்ற நம்பிக்கை, தான் இறந்தபின்னர்த் தன் கணவன் உயிரோடு தன்னுயிரும் சேர்ந்துவாழும் என்ற நம்பிக்கை விதவை கூற்றாக ஓர் ஜயங்கார் பாடலில்,

'நீங்க  
தங்கின எடத்துக்கு  
பொங்கியிட வாடதெப்போ'

என வெளிப்படுகிறது.

'சந்திரவாள் முகத்தை  
சந்திக்கக் காலமெப்போ?

என ஜயர்பாடலிலும் இக்கருத்து உள்ளது.

'இவ்வுலகில் தொடர்புடைய உயிர்களைல்லாம் மறுமையில் சந்தித்துக்கொள்ளும்' என்ற நம்பிக்கை,

'பச்சோலை வெட்டி — என்  
பாலன் பொதிந்துவிடடேன் — என்னப்பெத்தார்  
பச்சோலை கட்டவுத்து — என் பாலனன்டை  
பரதாபம் கேட்டோ'

என்று பின்னை பாடலிலும் (பெற்றவர்கள் முன்பே இறந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது சிறுபிள்ளையாக இருக்கும் மகன் இறந்துவிட்டான்)

## கள அாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சழக ஒப்பாய்வு

மகன் இறந்த நிலையில் தாய் தன்பெற்றோர்களின் உயிர்களிடம் ‘பச்சோலையில் பொதிந்து என்மகனை அனுப்பிவிட்டேன். அந்த ஓலைக்கட்டை அவிழ்த்து அவனை உங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டார்களா? நான்படும் பரிதாபத்தை அவனிடம் கேட்டுக்கொண்டார்களா?’ என்று கேட்பதுபோல் அமைந்துள்ளது.

‘‘வடக்கத்திக் கப்பல் அலோ — நீங்கபெத்த மக உங்க தேசம் வகைதப்பி வந்தாலும் — நீங்கபெத்த வரிசைமக கப்பவுன்னு — இந்தச்சீமை வரவிட்டால் ஆகாதா’’

என இறந்துபோன பெற்றோரிடம் மகள் தன் கணவன் இறந்த நிலையில் கூறுவதாக ஒரு பாடல் உள்ளது. பாடியவர் ஒரு நாட்டு அம்மையார்.

(‘‘நீங்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு என்கப்பல் திசைதெரியாமல் வந்துவிட்டாலும், நீங்கள் அதை அறிந்து என்னிடமே திருப்பியனுப்ப லாகாதா?’ என்பது பாடவின் பொருள். இங்குத் தன் கணவனைக் கப்பலாக உருவகித்துள்ளார் இவ்வம்மையார், கேளார் பாடவிலும்).

‘‘குச்சே குடியிருப்பு குறுக்கே படலடைப்பு  
அங்கே வருவேனே — நான் வர(ழ)ந்த ராசாவே  
அடியாள் படிவாங்க’’

என்று ஒரு விதவை கூற்றைக் காண்கிறோம்.

‘‘தெடல்பாக்க வாரான்னு தெடலோ தெறந்திருக்கும்  
செம்புக மூல்லை சேர மலர்ந்திருக்கும்  
தேவாக்க சூந்திருப்பா — சின்ன மக்கள் அப்பத்தை  
செல்ல வருவான்னு சீதைவந்து காத்திருப்பா’’

எனச் செட்டியார் பாடவிலும் காண்கிறோம்.

உயிர்கள், வினைகள், உயிரிரக்கம், விதி ஆகியவை தொடர்பான ‘நம்பிக்கைகள்’ வாழ்வை ஒருவகையில் செம்மைப்படுத்துகின்றன.

காட்டாக, ‘தொடர்பான உயிர்கள் இறப்புக்குப் பின்பு சந்தித்துக்கொள்ளும்’ என்ற நம்பிக்கை ஓரளவு மனத்துயரை ஆற்றி மக்களை அவர்கள் கடமைகளை மேற்கொள்ள வைக்கிறது.

வினாகளில் நல்லீனை செய்தோர்க்கு வீடுபேறும் தீவினை செய்தோர்க்கு நரகமும் கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை வாழ்வில் ஓரளவு நல்லவர்களாக வாழவைக்க முயலும்.

உயிரிரக்கம் தொடர்பான நம்பிக்கைகள் பாசம், கருணை போன்ற உயிரிய பண்புகளை உள்ளத்தில் ஆழமாக ஏற்படுத்த வல்லவை.

விதிபற்றிய நம்பிக்கைகள் ‘தங்கள் துன்பத்திற்குத் தாமே காரணம்’ என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்திப் ‘பொறுமை’யை உள்ளத்தில் வளர்க்கக் கூடியவையாகவுள்ளன.

எனவே ஒப்பாரிகளில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளில் பெரும் பாலானவை வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்துகின்றன என்பது மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளினின்று விளங்குகிறது.

சமூக அமைப்பின் அடிப்படையில் அமைந்த நம்பிக்கைகள்

நல்வினை செய்தோர்க்குத்தான் (பெண்கள்) மங்கலச்சாவு கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை ஒப்பாரிப் பாடல்களில் வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது.

இந்தியப் பெண்கள் பொதுவாகக் கணவனைத் தெய்வமாக வழிபடுபவர்கள். ‘கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்’ போன்ற உரைகள் இதைத் தெளிவுறுத்தும் ‘கணவனுக்குப் பணி விடைகள் செய்தலையே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு கணவனுக்கு முன்னரே தான் இறந்துவிடவேண்டும்’ என்று என்னுவது நம்நாட்டுப் பெண்களின் இயல்பு.

ஆனால் இத்தகைய நிலை நம் நாட்டில் இருப்பதற்குக் காரணங்களாக (1) ஆண் ஆதிக்கம், (2) பெண் கல்வியின்மை, சுதந்திரமின்மை, (3) விதவை நிலையின் கொடுமை ஆகியவற்றைக் கூறலாம். எனினும், பெண்கள் முன்னேற்றம் காணப்படும் இன்றும் நம்நாட்டுப் பெண்கள் மங்கலச்சாவைப் பெரும் பேராகவே என்னு கின்றனர். நல்வினை செய்தோர்க்குக் கிடைக்கும் பரிசாக இதை நம்புகின்றனர். மங்கலத்தோடு இறக்கும் பெண்களைப் பற்றிப் ‘புண்ணியவதி, மகராசி பூவும் பொட்டுமாகப் போய்ச் சேர்ந்தால்’ என்று கூறுவதைச் சாதாரணமாகப் பார்க்கலாம்.

## கசு 0 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

‘‘மாலைக்கு முந்தி — நான்  
மணம்பெத்துப் போகவியே  
தாலிக்கு முந்தி — நான்  
தவம்பெத்துப் போகவியே’’

என நாயுடு அம்மையாரும்,

‘‘பொட்டோட மையோட பொறந்த கடியோட  
போடிசரப் பட்டோட பொன்னுவச்ச பொட்டோட  
பெருமா தேசையோட பிள்ளை பவுரோட  
புறசாதி கொட்டோட புறகடவில் சங்கோட  
ழுவோட தீக்கலக்கப் புண்ணியங்கள் செய்திருந்தே’’

எனச் செட்டியார் பெண்மணியும் இவ்வாறே பலரும் கூறுவதையும் காணலாம்.

மகன் கொள்ளி

மகன் கொள்ளி வைத்தால்தான் ஒருவருக்கு வீடுபேறு கிட்டும் என்பது நம் மக்களின் மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்தும் மற்றொரு நம்பிக்கை. இதுபற்றி இவ்வாய்விலேயே ‘பெண்கள்’ என்னும் பகுதி யில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

செட்டியார், கோளார், அகமுடையார், கள்ளர் ஆகிய சாதி களில் மகன் கொள்ளிவைத்தல் கூறப்படுகிறது.

‘‘பெருத்திருந்த தம்பி ழலோகம் பேரோங்க  
ழுவளத்தான் ஓவியமா’’  
‘‘வளந்திருந்த தம்பி வையகம் பேரோங்க  
மலர்வளத்தான் ஓவியமா’’ (செட்டியார்)

இங்கு பூ, மஸர் என்பன சினதக்கு வைக்கும் தீயைக் குறிக்கும் பருத்திருந்த தம்பி, வளந்திருந்த தம்பி என்பன ‘முத்தமகளை’க் குறிக்கும். அதுபோலவே, பெருத்திருந்த மாது, வளந்திருந்த மாது என்பன முத்தமகளைக் குறிக்கும்.)

‘‘அலரத் தலைமுனுகி — நான்பெத்தான் எனக்கு  
அர்கரா இன்னிட்டா — நான்  
அஞேகதுவம் பெத்திருவேன்’’

(கோளார், அகமுடையார், கள்ளர்)

பாடையைத் தூக்கும் பொழுது மகன் ‘அரகரா, கோவிந்தா’ என்று கூறுதலும், அவன் கையால் கொள்ளி வைத்தலும் வீடுபேறளிக் கிறது என்பது அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையாக விளங்குகிறது.

செட்டியார் இனத்தைச் சேர்ந்த தகவலாளர் ஒருவர் ‘‘மகனுக் குப் பதிலாக வேறு யாரும் கொள்ளி வைத்தால், இறந்தவர் தாமே ஈட்டாமல் பரம்பரைச் சொத்து உடையவராயிருப்பின், அச்சொத்து கொள்ளி வைத்தவனுக்குப் போய்விடும். அதனால்தான் இப்பொழுதெல்லாம் மகள் மட்டும் இருந்தால், சுடுகாட்டுக்குக் காரிலேயே போய் மகளே கொள்ளிவைத்துவிடுவது எங்கள் இனத்தில் பழக்கமாக வள்ளது’’ என்றார். (இந்த அம்மையாருக்கு மகன் இல்லை. ஒரே ஒரு மகள் மட்டுமே உண்டு. கணவரும் இருக்கிறார்.)

எனவே, இப்பொழுது இவ்வினத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இம்மாறுதல் பழைய மரபை மீறுவதாக இருப்பினும். எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதால் ‘புது மரபு ஏற்படுத்தப் பெறுதலும் உண்டு. என்று அறியலாம். இப்புறமரபு பாடவில் இடம்பெறச் சிலகாலம் ஆகும்.

மகன் இல்லாதோர், மகள் இருப்பினும் இந்நாள்வரை மகனுக்குக் கொள்ளி வைக்கும் உரிமையைத் தராமல், ‘மகன் முறையை’ கொண்ட ஒருவருக்கு அவ்வுரிமையைத் தந்து கொண்டிருந்ததற்குக் காரணம் ‘ஆணினத்துக்கு மக்கள் தநும் சிறப்பு’.

ஆனால் இப்பொழுது ‘மகன் கொள்ளி வைக்கவில்லையெனில் வீடுபேறு கிட்டாது’ என்ற நம்பிக்கையையும் உடைத்தெறிய வைத்திருப்பது ‘தமக்குக் கிட்டும் முத்தியை விடத் தம் பெண் குழந்தைகள் தம்சொத்தை அனுபவிப்பது பெரிது’ என்று அவர்கள் எண்ணும் எண்ணமேயாரும்.

**சோதிட அடிப்படையில் அமைந்த நம்பிக்கைகள்**

**கிடக்க கோளாறு**

வண்ணார் பாடவில் ‘மாலைக்கிரகம்’, ‘சீமைக்கிரகம்’ ஆகியவற்றில் கொண்ட நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது. ‘சீமைக்கிரகம்’ என்பது சென்மக்கிரகம் என்பதன் திரிபு.

## த.அ. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஓப்பாய்வு

விதவையான நிலையில் வண்ணார் இனத்துப் பென்மணி இருவர் கீழ்க்காணும் பாடலைப் பாடுகிறார்.

“மாலைக் கிரகமின்டு மருளாளி\* சொல்லவியே  
சீமைக் கிரகமின்டு செவகாரன் † சொல்லவியே”

எனவே ‘திருமணம் செய்யும் பொழுது மனமகனுக்கு ‘மாலைக்கிரகம், ‘சென்மக்கிரகம்’ ஆகியன இருப்பென், அவன் யாரை மணம் செய்தாலும் அந்தப் பெண் விதவை யாகிவிடுவாள் என்பது நம்பிக்கை.

“செம்மக் கிரகமின்டேன்  
செவலோகம் கிட்டலூன்டேன்”

என அரிசன் பாடலிலும் ‘சென்மக்கிரகம்’ பற்றிய நப் பிக்கையைக் காண்கிறோம்.

காலக்கிரகம்

வண்ணார் பாடலில்,

‘கள்ளன் கள்வாணி கள்ட்டாத் தங்களைம்  
காலக் கிரகத்துக்கு — நான்  
கள்ட்டிவக்கச் சம்மதிச்சேன்’

எனக் காணப்படுகிறது, காலம் மாறும்பொழுது கிரகங்களில் மாற்றம் ஏற்படுதல் இவர்களுக்குத் தெரியாதெனினும் அன்றாடப் பேச்சில் ‘காலக் கொடுமை’, ‘காலக் கெரகம்’ என்று இவர்கள் வழங்குதல் உள்ளது.

தாலிப்பொருத்தம்

அகழுண்டயர், அரிசன் இருவர் பாடல்களிலும்,

‘தாலிப் பொருத்தமில்லே  
தாய்மாமன் சொந்தமில்லே  
மிஞ்சிப் பொருத்தமில்லே  
முதமாமன் சொந்தமில்லே’ (அரிசன்)

‘மாலைப் பொருத்தமில்லே  
ஙாமன்மார் சொந்தமில்லே’ (அகழுண்டயர்)

\*மருளாளி — சாமியாடி; செவகாரன் — கோடாங்கிக்காரன்

எனத் 'தாலிப்பொருத்தம்' பார்ப்பதில் உள்ள நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது. (இப்பாடலில் மாமன் என்று கூறுவது கணவனையே. மிகப் பின்தங்கிய இனங்களில், இன்றும் கணவனை 'மாமா' என்றழைப்பதைக் காணலாம். தாய்மாமனே ஒருபெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் முதலுரிமை பெற்றவன் என்பது பலஇனங்களில் முன்பும், சில இனங்களில் இன்றுவரையும் உள்ள பழகம், அதன் காரணமாக, பின்தங்கிய இனத்துப் பெண்கள் கணவனை 'மாமா' என்று அழைக்கின்றனர் எனலாம்.)

நாள், முசூர்த்தம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை

நாளிலும், நேரத்திலும் கொண்ட நம்பிக்கை அகழுடையார் பாடலில் காணப்படுகிறது.

'நாலு சருவங்கொண்டு நடுச்சருவம் தீர்த்தங்கொண்டு  
நடந்தேன் திருப்பதிக்கு நாலுலட்சம் சன்னதிக்கு  
நடந்ததிலே குத்தமில்லே நாளிட்ட தோசமில்லே  
முன்று சருவங் கொண்டு  
... ... ...  
மூர்த்தமிட்ட தோசமில்லே'

என்பது பாடல். 'நான் செய்ததில் எந்தத் தவறுமில்லை. ஆயின், 'நாளிடம்தான் குற்றம், நேரத்திடம்தான் குற்றம்' என்று கூறும் இப்பாடல், 'நாள், நேரம்' ஆகியவற்றில் மக்கள் கொண்ட ஆழ்ந்த நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது.

தோடிம் உள்ளவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டால் மக்கட்பேறு கிட்டாது என்ற நம்பிக்கை வண்ணார் பாடலில்,

'அள்ளிப் பணங்குடுத்து அருச்சனர்க்கு மாலையிட்டு  
அருச்சனர்க்குங் கூட அரசமுதல் இல்லையின்டு  
அடியா புலம்பறதும் அழமனையே வாடுறதும்  
அருச்சனர்மே தோசமுண்டு அடியானோட குத்தமுண்டு  
அருகே இருந்தார் சொல்லலையே'

எனத் தெளிவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

## கார்ச நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

பிற நம்பிக்கைகள்

பில்லிகுளிய அடிப்படையில் அமைந்த நம்பிக்கைகள்

வண்ணார் பாடலில் ஓரிடத்தில் மட்டும் மந்திரதந்திரங்களில் உள்ள நம்பிக்கை காணப்படுகிறது.

‘ஆண்டியும் வந்தானே அரகரா இண்டானே  
ஆண்டிகைத் திண்ணீறை அறியாம வாங்கினேனே  
அறியாம வாங்கி அநேகசனம் சேதமில்லே  
சித்தரும் வந்தானே சிவசிறா இண்டானே  
சித்தர்கைத் திண்ணீறைத் தெரியாம வாங்கினேனே  
தெரியாம வாங்கியில்லே — என்னோட  
சேன்தலம் சேதமில்லே’

என்ற பாடலில் ‘அறியாதவரிடமிருந்து ‘‘திருநீறு’’, ‘‘குங்குமம்’’ போன்ற பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் மந்திரித்து வைத்திருக்கக்கூடும். அப்பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்வோர் மந்திரத்தின் காரணமாகத் தீய பலனடைவர் அல்லது குடும்பத்திற்கே கேடு விளையலாம்’ என்று கொண்ட நம்பிக்கை வெளியாகிறது.

பல்லிசொல்

‘பேசும்பொழுது பஸ்லி ஒலியெழுப்பினால் அப்பேச்சு பலிக்குஷ்’ என்ற பல்லிசொல்லில் கொண்ட நம்பிக்கை நாயடு, கோனார் இருவரின் பாடல்களிலும் காணப்படுகிறது.

‘மதிலேறும் பல்லிக்கு — ஒரு  
வார்த்தைக்கே இடமானேன்’  
‘வரேறும் பல்லிக்கு — ஒரு  
சொல்லுக்கு இடமானேன்’

என்பது நாயடு பாடல்.

‘எவிச்சே பல்லி — நான் வா(ழ)ந்த அதிகாரி நம்ம  
எனங்கை அளியதுன்னு’

என்பது கோனார் பாடல்.

“சுருங்கச் சொன்னால், இப்பொழுதுள்ள வாய்மொழி இலக்கியத்திலிருந்து அறிந்துகொள்ளக்கூடிய நம்பிக்கைகளும் பழக்கங்களும், இச்செய்திகளின் செயல்வடிவத்தின் அடிப்படைகளாக விளங்குகின்றன”<sup>32</sup> என ஹெலன் ஜான்சன் கூறுவதுபோல் தாலாட்டு, ஒப்பாரி இலக்கியத்தில் காணப்படும் நம்பிக்கைகள் மக்களின் பல செயல்களுக்கு முக்கிய அடிப்படையாக அமைகின்றன.

### முடிவுகள்

தாலாட்டு, ஒப்பாரி இரண்டு பகுதிகளையும் ஆராய்ந்தபின்னர், பொதுவாகச் சொல்லக்கூடிய முடிவுகள் கீழ்க்காணுமாறு அமைகின்றன.

நம்பிக்கைகளுக்கும் சமயம், சமூக அமைப்பு, சுகுனங்கள் ஆகிய வற்றுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. நம்பிக்கை என்பது இவற்றில் ஒன்றுடன் தொடர்பு கொண்டோ, சிலபொழுது ஒன்றுக்கு மேற் பட்டவற்றுடன் தொடர்புகொண்டோ விளங்குமேயன்றி, அது காரணமின்றி அல்லது அடிப்படையின்றி வருவதில்லை.

தாலாட்டு, ஒப்பாரி இலக்கியத்தில் காணப்படும் நம்பிக்கைகள் மக்களின் பல செயல்களுக்கு முக்கிய அடிப்படையாக அமைகின்றன.

தாலாட்டில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளில் ஒன்றைத் தவிர மற்ற எல்லாமே இறைவழிபாட்டுணர்வின் அடிப்படையில் பிறந்த சமயத்தொடர்பான நம்பிக்கைகள் ஆகும்.

ஒப்பாரியில் சமயத் தொடர்பான நம்பிக்கைகள் மிகக்குறைவு.

தாலாட்டில் சமயம், பில்லிகுனியம் இரண்டோடும் தொடர்புற்ற நம்பிக்கைகளும் ஒப்பாரியில் சமயம், சமூக அமைப்பு, சோதிடம், பில்லிகுனியம், சுகுனங்கள் ஆகியவற்றோடு தொடர்பு கொண்ட நம்பிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் பொதுவாக இன்பமான பாடல்கள் ஆதலால் உயிர் வாழ்க்கையில், குழந்தைப்பிறப்பில் மிக்க ஆர்வம் கொண்டு பாடுதல் இயல்பாகவுள்ளது. எனவே இறைவனை நம்புதலும் மிகுதியாக உள்ளது. ஆயின் மனத்துக்கு இனியவர் இறந்த நிலையில் பாடும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் வாழ்வையும் தெய்வத்தையும் வெறுத்துப் பாடும் போக்குள்ளனவாக அமைகின்றன.

## காரணங்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

குழந்தைப்பேற்றைப் பெரிதும் விரும்புதலுக்குரிய காரணங்களின் அடிப்படைகள் சமூக அமைப்பும், உளவியலுமே எனலாம். குழந்தைப்பேற்றை அடைய வழிவகைகள் பல இருப்பினும் அவையெல்லாமே சமயவுணர்வை அடியாகக்கொண்டு விளங்குதலையே தாலாட்டுப் பாடல்களில் காண்கிறோம். எல்லாச் சாதிகளிலும் ஒரு மனதாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள வழிவகையாகக் கோயில்களுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபடுதலைக் காண்கிறோம். இதன்மூலம் கோயில்கள் சமயத்திலும், சமூகத்திலும் பெற்றுள்ள சிறப்பிடத்தை அறியலாம்.

### சாதிகளுக்குரிய சிறப்பு முடிவுகள்

ஜயர் இனத்தாரின் தாலாட்டுப் பாடல்களில் வேறு எவ்வினத்திலும் இல்லாத அளவுக்குப் பல நம்பிக்கைகளைக் காண்கிறோம்.

இவ்வினத்தாரின் நம்பிக்கைகளின் போக்கைக் கொண்டு, வாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்டோர், ஆயின் கல்வி, வடமொழியில் உள்ள தத்துவங்கள் முதலியனவற்றைக் கற்கும் பழக்கம் ஆகிய காரணங்களால் ‘பிறவாமை’யின் சிறப்பையும் உணர்ந்தவர்கள் எனலாம். இவை இரண்டும் ஒருவரிடத்தே அமைந்திருத்தலால், முரண்பட்ட படைப்பு என எண்ண வேண்டுவதில்லை. பக்குவப்பட்ட வாழ்வு எனலே சாலும்.

ஜயருக்கு அடுத்து மிகுதியான நம்பிக்கைகள் நாட்டு இனத்தார் பாடலில் காணப்படுகின்றன. இவர்களுடைய நம்பிக்கைகள் எண்ணிக்கையில் நான்கு. இவையனைத்துமே சமயவுணர்வை அடியாகக் கொண்டவை. ஜயருக்கு அடுத்து நாட்டு இறைநம்பிக்கை மிக்கவர்களாகக் காணப்படுவதன் காரணம் மதுரையில் உள்ளநாட்டு இனத்தார் பழமை, சமயம் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடுள்ளோராக இருத்தல் எனலாம்.

கோனார், அம்பலக்காரர், அரிசன் மூவரின் பாடல்களில் மற்ற இனங்களைவிட ஒரு நம்பிக்கை கூடுதலாக அதாவது இரண்டு நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன.

கோனார் இனத்தார் கோயில் வழிபாட்டைத் தவிர, புண்ணிய நீராடலிலும், அம்பலக்காரர், அரிசன் இருவரும் கோயில் வழிபாட்டைத் தவிர, விரதங்கள் இருத்தலிலும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்.

புண்ணிய நீராடலும், வெள்ளி, செவ்வாய் விரதங்கள் இருத்தலும் அரிசன் வரை பரவியிருத்தலால் கிராமங்களில் பிராமணீயத் தின் ஆசிக்கம் இன்றும் முதிய தலைமுறையினரால் வரவேற்கப் படுகின்றது. அதன் தாக்கமே புண்ணியநீராடல், விரதங்கள் ஆகியன இவர்களின் பாடல்களில் இடம்பெற வைத்துள்ளது எனலாம்.

எனவே சமயவுணர்வும், பழைமயைப் போற்றும் தன்மையும் யிக்கவர்களாக முதலில் ஜயர் இனத்தாரையும், அடுத்து நாயுடு இனத்தாரையும் காண்கிறோம்.

கோனார், அம்பலக்காரர், அரிசன் ஆகியோரை அடுத்த நிலையிலும் ஜயங்கார், பிள்ளை, செட்டியார், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார் ஆகிய அனைவரையும் ஏறக்குறைய அடுத்த மூன்றாவது நிலையிலும் இருக்கக் காண்கிறோம்.

எனவே சமயவுணர்வைப் பொறுத்த அளவில்

ஜயர்	—	I
நாயுடு	—	II
கோனார், அம்பலக்காரர், அரிசன்,	—	
ஜயங்கார், பிள்ளை, செட்டியார்,	—	III
அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார்	—	

ஒன்றாகப் பிரிக்கலாம்.

ஓப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்பெறும் நப்பிக்கைகளின் மூலம் கூறக்கூடிய பொது முடிவுகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

அ) நம்பிக்கைகள் அவ்வெவ்வினத்தாரின் சமயத்தையும் இறந்த உறவினர் மாட்டுக் கொண்ட அண்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆ) ஆண்ஆதிக்கரும் அதன் வினாவுகளான பெண் கல்வியின்மை, பெண் சுதந்திரமின்மை—விதவைநிலையின் கொடுமை ஆகியன் வெளிப்படுகின்றன.

இ) உயிரிரக்கம் தொடர்பான நம்பிக்கைகளில் சில உள்ளியல் அடிப்படையில் எழுந்தவை; சில சமயத் தொடர்பு வாய்ந்தவை. சமயத் தொடர்புள்ள உயிரினங்களை வதைசெய்யுங்கால் புனையப்படும் கதைகள் சமயவிதிகளை மீறுதலுக்குக் கழுவாய் தேடும் நோக்கத்தோடு புனையப்பெற்றுள்ளன.

**காதி நாட்டுப்புயப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு**

ஈ) பொதுவாக, பாடல்களில் காணப்பெறும் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் மரபுவழிப்பட்டவை.

உ) ஒப்பாரிகளில் காணப்பெறும் நம்பிக்கைகளில் பெரும்பாலானவை வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்துகின்றன.

**சாதிகளுக்குரிய சிறப்பு முடிவுகள்**

ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளின் எண்ணிக்கைகளையும் போக்கையும் ஒற்றுமையையும் நோக்குங்கால் கீழ்க்காணும் முடிவுகளுக்கு வரமுடிகிறது.

ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை	—	I
செட்டியார், கோனார், அம்பலக்கார்	—	II
நாயுடு	—	III
அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன்—	—	IV

என்று நான்கு பிரிவுகளாக நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் இச் சாதிகள் பிரிகின்றன.

மேலே காணும் நான்கு பிரிவுகளுக்குக் காரணங்களை இங்குக் காண்போம்.

ஜயங்கார், ஜயர் ஆகியோர் கல்வியில் மிக்க முன்னேற்றம் அடைந்ததனாலும், பிள்ளையினத்தார் அவர்களைப் பலவிதங்களிலும் ஒத்துவாழும் இயல்பினராக இருப்பதனாலும் இம்முவரும் மனப் போக்கில் ஒற்றுமையுடையராகின்றனர். பிள்ளையினத்தாரின் போக்கை மேல்நிலையாக்கம் எனச் சமூகவியலநிஞர் கூறுகின்றனர்.

அரிசனைத் தீண்டத்தகாதோர் என்று ஒதுக்கியது போல் கள்ளரைத் திருடர் என ஒதுக்கிவைத்தனர். சமூகவியல் வல்லுநர் களின் கணக்குப்படி, மதுரைமாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையினர் கள்ளர். இவர்கள் நெடுங்காலமாக மற்ற மக்களோடு கலக்க இயலவில்லை. வண்ணாரும் இவ்விரு இனத்தாரைப் போலவே பொருளாதாரம், கல்வி ஆகியவற்றில் மகப் பின்தங்கியவர்கள். இவ்வாய்வில் எடுத்துக்கொண்டபதினொரு சாதிகளில் அகமுடையார் இனமும் ஒன்று. அகமுடையாரும், கள்ளரும் முக்குலத்தோர் எனப்படும் மூன்று சாதிகளில் இரண்டு ஆகும். எனவே, திருமண

உறவு மட்டும் இவ்விரு இனத்தாரிடையே இல்லையேயன்றி, பல வகையிலும் இவர்களிடையே ஒற்றுமை உண்டு இவர்கள் உடன் பிறந்தார் போலக் கருதப்படுவதாலேயே திருமணச்சுறவு இல்லை. உடன்பிறந்தோர் எனக் கருதுவதிலிருந்தே எத்துணை ஒற்றுமை இருக்கும் என ஊசிக்கலாம்.

ஆதலால் இந்த நான்கு பிரிவினருக்குள்ளும் ஒற்றுமையைக் காண்கிறோம். முக்கியமாக, இவர்கள் அனைவருமே பொருளாதாரம், கல்விநிலை ஆகியவற்றில் மிகப் பின்தங்கியோர். கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் — மூவர் மட்டுமே அமைந்த கிராமங்கள் மதுரைக்கருகே பல இருக்கக்கூடும் எனத் தோன்றுகிறது. காட்டாக, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்லும் வழியில், வெள்ளைச்சாமிநாடார் கல்லூரியிலிருந்து இரண்டு கல் தொலைஷில் உள்ள மேலக்குயில்குடி என்னும் கிராமத்தைக் கூறலாம். இங்கு இருப்போர் கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் மட்டுமே. ஒன்றிரண்டு நாவிதர் உள்ளனர். ஆயின், மற்ற முன்னேறிய இனத்தார் ஒருவர்க்கூடக் கிடையாது. “பிரமலைக்கள்ளர்கள் இருக்கின்ற ஊர்களில் பெரும்பான்மையோர் கள்ளர்களாகவே இருக்கின்றனர்”<sup>33</sup> எனவே மிகுதியாகக் கலந்துவாழும் இவர்களிடையே மிகுதியான ஒற்றுமை யும் காணப்படுகிறது எனலாம்.

செட்டியார், கோனார், அம்பலக்காரர், நாயுடு ஆகியோரை ஒரு பிரிவில்தக்கலாம். ஆயின், நாயுடு இனத்தார் பாடல்களில் நம்பிக்கைகள் மிகுந்துள்ளன அவற்றின் பயன்கள் உயர்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. பன அமைதி, மங்கலத்தோடு இறத்தல், பொறுமை போன்றவை அவை. செட்டியார், கோனார், அம்பலக்காரர் ஆகியவர்களோடு ஒப்பிடும்பொழுது, இவர்களுடைய நம்பிக்கைகளின் எண்ணிக்கை மிகுந்திருப்பதாலும், அவற்றின் பயன்கள் சிறப்பாக இருப்பதாலும் அவர்களிடமிருந்து பிரித்துத் தனிப்பிரிவாகவே இவர்களைக் கொள்ளலாம்.

நாயுடு இனத்தார் இவ்வாறு தனித்து நிற்பதற்குக் காரணம், இன்றும் மதுரைப் பகுதியில் உள்ள நாயுடு இனத்தார் ஆழ்ந்த பக்தியினராகவும், மிக்க முற்போக்குஇல்லாதவராகவும் (Conservative) இருத்தல் எனலாம்.

முன்னேறிய வகுப்பினர் கணிதத்தை அடியாகக்கொண்ட ஜாதகம், பஞ்சாங்கங்களில், பெரிய சோதிடர்களால் கணிதத்துக் கூறப்படும் நஸ்லபொழுது, கெட்டபொழுது, திதி போன்றவற்றில்

## கது 0 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

நம்பிக்கை கொண்டவர்தாம். இவர்கள் கல்விமுன்னேற்றம் உடையோராய் இருத்தலால் கணிதத்தை அடியாகக் கொண்ட இவற்றை நாடுகின்றனர். வண்ணார், மருளாளி (சாமியாடி), செவகாரன் (கோடாங்கிக்காரன்) ஆகியோர் வாக்கில் மிக்க நம்பிக்கை கொண்டு செயலாற்றுவோராய் உள்ளனர். இது உள்ளுணர்வை அடியாகக் கொண்டது. வண்ணார் பாடலில் மட்டுமே மருளாளி போன்ற பெயர்கள் வந்துள்ளன எனினும், அரிசன், கள்ளார் ஆகியோர் பாடல்களில் சோதிடம் அடியாகக் காணப்பெறும் செய்தி கள் சாமியாடி, கோடாங்கிசொல்வோர் ஆகியோரோடு தொடர் புற்றனவே. ஏன்னனில், இவர்கள் பிராமணப் புரோகிதரை, அல்லது சோதிடரை நாட்டுமுடியாத நிலை உள்ளதால், தங்களுக்கென இம் முறையை மேற்கொண்டார்கள் எனலாம்.

மற்றொரு முக்கியமான காரணம், கல்வி முன்னேற்றம் உள்ளோர் முன்னேறிய வகுப்பினர். எனவே கணிதத்தை அடியாகக் கொண்ட சோதிடத்தில் நம்பிக்கைகொண்டு விளங்குகின்றனர்.

ஆயின் கள்ளார், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய இனத்தவர்கள் சென்றதலைமுறை வரை கல்வியறிவில்லாதவர்கள். எனவே கல்வியோடு இணைந்த கணிதத்தின் அடியாகப் பிறந்த சோதிடத்தை விட, உள்ளுணர்வின் அடியாகப் பிறந்த நாட்டுப்புறச் சோதிடத்தை நம்புகின்றனர் எனலாம்.

இன்னொன்று பொருளாதாரநிலை, பொருளாதாரத்திலும் கல்வியைப் போலவே இவர்கள் (அகமுடையார், கள்ளார், வண்ணார், அரிசன்) மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆவர். நகரத்திலுள்ள சோதிடர்கள் அளவுக்கு மருளாளி, கோடாங்கி-அடிப்போர் ஆகியோர் பொருள் பறிப்பதில்லை. எனவே இக்காரணங்களால் இவற்றை இவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தனர் எனலாம்.

சுகுனங்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது ‘வேலண்ட்’ என்னும் அறிஞர் “சுகுனங்கள் பாமரர்களுக்கு மட்டுமல்ல, மிக முன்னேற்றம் அடைந்த நாகரிகமான மங்களுக்கும் உண்டு” என்கிறார். சுகுனங்கள் பார்த்தல் நம்பிக்கைகளின் அடியாகக் கொண்டது. அவ்வறிஞர் கூறுதலினின்று உலகில் உள்ள எல்லா மக்களின் நெஞ்சிலும் நாட்டுப்புறத் தன்மை இருப்பது விளங்கும். அதற்கிசையவே, இப்பகுதியில் ஜயங்காரிலிருந்து அரிசனவரை நிலைபெற்றுள்ள பல்வகையான நம்பிக்கைகளையும் அவற்றிற்கான காரணங்களையும் கண்டோம்.

கக0 அ

## நம்பிக்கைகள் — தாலாட்டு

## நம்பிக்கைகள் — ஒப்பாரி

சாதி	கோயில் வழிபாடு	சமயம்				சமயச் சார் பற்றது	சமயம்				அறம்	மறுகை	சமூக அமைப்பு	சோதிடம்	பில்லி சூனியம்	சுகுனம்		
		புண்ணெனிய நீராடுதல்	நல்நாள்	அன்ன தானம்	அன்றாட வழிபாடு		விரதம்	பிறவாரை	கண்ணேறு	உயிர்எங்கொ செல்கிறது		தீவினை, நல்வினை	விதி	இறை வழிபாடு				
ஜயங்கார்	*							*		*								*
ஜயர்	*	*	*	*	*			*		*								*
பிள்ளை	*																	
செட்டியார்	*																	
நாயுடு	*	*																
கோனார்	*	*																
அம்பலக்காரர்	*																	
அகமுடையார்	*																	
கள்ளர்	*																	
வண்ணார்	*																	
அரிசன்	*					*												

1) தாலாட்டில் காணப்பெறும் நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு சமய உணர்வைப் பொறுத்த அளவில், முன்று பிரிவுகளைக் காண்கிறோம்.

ஜயர் — I  
நாயுடு — II  
மற்றவர்கள் — III

2) கோயில்கள் சமூகத்திலும் சமயத்திலும் மிகச்சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளன.

1) ஒப்பாரிகளில் காணப்பெறும் நம்பிக்கைகளைக் கொண்டு இச்சாதிகளை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை

செட்டியார், கோனார், அம்பலக்காரர்

நாயுடு, நாள், பொருத்தம்

அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார்,

அரிசன், முகர், த்தம்

I

II

III

IV

2) சோதிடம்: இருவகைகள் உள்ளன.

- 1) நாயுடு, அகமுடையார் — சந்நியாசி, கோயிலில் இருப்போரிடம்
- 2) வண்ணார் — கோடாங்கி, சாமியாடி ஆகியோருடன்

### குறிப்புகள்

- 1) Maria Leach, Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend, p.399.
- 2) Ibid.
- 3) George G. Carey, Maryland Folklore and Folklife, p.82.
- 4) Ibid.
- 5) S. Sakthivel, Folklore Literature in India, p.7.
- 6) Maria Leach (Ed), op.cit., p.398.
- 7) Frank C. Brown, Popular Beliefs and Superstitions from North Carolina.
- 8) Dioszegi, Popular Beliefs and Folklore Tradition in Siberia.
- 9) K M. Briggs, Beliefs-The Fairies in Tradition and Literature.
- 10) Helmer Riaggen (Ed), Fatalistic Beliefs in Religion, Folklore and Literature.
- 11) Helen Sewell Johnson, November Eve Beliefs customs in Irish Life & Literature, Journal of American Folklore Apr-June, '68, pp. 133-142.
- 12) V. Narasa Reddy, 'Beliefs on Pregnancy and child-birth among the Pallies and Vada Balijas Fisher folk of Visakapatnam Dt AP, 'Folklore, Jan. '77, p.21.
- 13) Claire R. Farrer, 'Women and Folklore', Journal of American Folklore, Jan-Mar, '75.
- 14) Richard M. Dorson, Folklore and Folklife, p.5.
- 15) தே.லூர்து, 'நாட்டுப் பண்பாட்டியலின் பயன்', இந்தியப் பல்கலைக் கழகத்தமிழாசிரியர் மன்ற ஆராவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக் கோவை, p.550.
- 16) Helen Sewell Johnson, Journal of American Folklife, Apr-June, '68, p.141.

கதூ நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஓப்பாய்வு

- 17) 'பொன்முடிஞ்சு போகவிடுதல்' என்பது தாங்கள் போகவியலாத கோயில்களுக்குச் சிலர் சிறிது பண்ததை மஞ்சள்துணியில் கட்டி வைத்திருந்து, யாரேனும் போவோர் இருப்பின் அவர்கள் மூலம் அக்காண்த்கைப் பொருளை அனுப்புதல்.
- 18) Helen Sewell Johnson, op.cit., p.136.
- 19) Sankar Sen Gupta (Ed), Tree Symbol Worship in India.
- 20) Ibid., p.127.
- 21) P.C. Roy Chaudhury, Folklore of Bihar, p.19.
- 22) Satya Pal Ruhela, 'The Gaduliya Lohors of Rajasthan-A Profile,' Folklore, June, '77, p.191.
- 23) P.C. Roy Chaudhury, op.cit., p.42.
- 24) Richard M. Dorson (Ed), op.cit., p.226.
- 25) P.C. Roy Chaudhury, op.cit.., p.53.
- 26) மணிமேகலை, 16-ஆம் காடை, வரிகள் 86-105, உ.வே.சா.உரை, பக். 175-176.
- 27) பரிசுத்த வேதாகமம், புதிய ஏற்பாடு, ப.69.
- 28) Helen Sewell Johnson, Journal of American Folklore, Ap-June, '68, pp.133, 134.
- 29) E. Thurston, Castes and Tribes of Southern India, Vol.V, p.474.
- 30) Richard M. Dorson (Ed), op.cit., p.219.
- 31) Ibid., p.3.
- 32) Helen Sewell Johnson, op.cit., p.14.
- 33) பி.மு. அஜ்மல்கான், பிரமலைக்கள் சமுதாய மொழியில், ப.60.

இ-ரூபகங்கள்

தானாட்டு

குழந்தை

பெரியவர்கள்

ரூபாரி

குழந்தை

- | பொது  | குழந்தை.  | பெரியவர்கள்  | விதவை   | குழந்தை   |
|---|---|--|---|---|
|   | வளர்ந்த<br>மகள்   |  |   |   |
| 1. உறுப்பு<br>2. இன்சைவப் பொருட்கள்<br>3. உயர் ந்த மணிவளக்கள்<br>4. பிற உயிரினங்கள்<br>5. அரும் பொருட்கள்<br>6. தெய்வங்கள்<br>7. மனப்பொருட்கள்<br>8. ஏற | 1. இயற்கைப் பறவை<br>2. மலர்<br>தலைவர்கள் கள்<br>2. பறவை<br>3. ஆண்<br>தெய்வங்கள்<br>7. மனப்பொருட்கள் | 1. காப்பியத் தலைவர்கள்<br>2. மலர்<br>தலைவியர்<br>2. பெண்<br>தெய்வங்கள் | 1. இழு<br>பொருள்<br>தலைவர்<br>2. பெண்<br>தெய்வங்கள் | 1. உடல்<br>பொருள்<br>இன்சைவப்<br>தலைவர்<br>பொருள்<br>அழுப்<br>பொருள்<br>4. ஏயர்<br>பொருள் |

## பாத்தீர உருவகங்கள்

உருவகம் என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்கு நேரான ஆங்கிலச்சொல்லான ‘Metaphor’ என்ற சொல்லுக்கு ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதி கீழ்க்காணும் முறையில் விளக்கம் தருகிறது :

“ஒரு பெயரோ அல்லது வருணனைக்கூறோ அதிலிருந்து வேறுபட்ட, ஆனால் ஒருவகையில் ஒற்றுமையுடைய ஒரு பொருளுக்கு மாற்றப்படுகின்ற இலக்கணக்கூறு”.<sup>1</sup>

“உருவகம் ‘இரண்டு பொருட்களின் இடையே குறிப்பாக அமைந்த ஒப்பீடு’ ”<sup>2</sup> என்று ஆக்னஸ் ஸ்டெயின் கூறுகிறார்.

“நாம் ஓர் உருவகத்தைப் பயன்படுத்தும்பொழுது, வேறுபட்ட பொருட்களைப் பற்றிய எண்ணங்கள் வேகமாக நமக்கு ஏற்பட்டு, அவை ஒன்றுபடும் செயலின் விளைவாக அமைந்த பொருளோடு கூடிய ஒரு சொல்லோ, தொடரோ துணைவருகின்றது”<sup>3</sup> என்று ஐ.ஏ.ரிச்சர்ட்ஸ் கூறுகிறார்.

இது வடமொழியில் ‘ரூபகம்’ எனப்படுகிறது. ‘பாமஹர்’ என்னும் வடமொழி ஆசிரியர் “ரூபகம் என்பது, உபமேய உபமானங்களிடையேயுள்ள ஒப்புமையின் விவரிப்பே”<sup>4</sup> என்கிறார். முற்றுருவகம், ஏகதேசவுருவகம் என இருவகைகளை இவர் கூறுகிறார். புகழ்மிக்க தண்டியாசிரியர் தம் காவியத்ரிசத்தில் 31 நூற்பாக்களை இது தொடர்பாக எழுதியுள்ளார். ‘‘உவமையே, உவமேய உவமானங்களிலேயுள்ள வேற்றுமை குறிப்பாக இருக்குமானால், உருவகம் எனப்படும். (எ-டு) பாதகமலம்’’<sup>5</sup> என்கிறார்.

“உருவகம், உவமை இரண்டின் வணக்கஞ்கும் ஒரு முடிவே மில்லை. எனவே அவற்றின் போக்கு டட்டுமே இங்குக் காட்டப்

பெற்றது. இங்குச் சொல்லாமல் விடப்பெற்றதெல்லாம் அறிஞர்கள் உய்த்துணர்ந்துகொள்ளல் கடன்<sup>16</sup> என்று தண்டி உருவகத்தைப் பற்றிய பகுதியின் இறுதியில் கூறுகிறார்.

ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய ‘சாபெட்’ ஒன்றினைத் திறனாய்வு செய்யும் அறிஞர் ஒருவர், “இக்கவிதையில் ஷேக்ஸ்பியர் தொடர்ச்சி யாயமைந்த ஆழ்ந்த உருவகங்களின் மூலம் கிழப்பருவத்தை வடித்துக் காட்டுகிறார். அவர் கிழப்பருவத்தைப் பற்றி என்ன எண்ணங்கள் கொண்டுள்ளாரோ, அவற்றை அப்படியே நமக்கு உணர்த்துவதற் காகத்தான் அவ்வருவகங்களைக் கையாள்கிறார்”<sup>17</sup> என்று கூறுகிறார். இக்கூற்று உருவகங்கள் கவிதைக்கு எத்துணை இன்றியமையாதவை, கவிஞரின் உள்ளத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டவல்லவை என்பதை உணர்த்தும்.

தமிழில் தண்டியாசிரியர் தம்நூலில்,  
‘‘உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிலித்  
தொன்றென மாட்டினஃ துருவக மாகும்’’<sup>18</sup>

என உருவகத்திற்கு இலக்கணம் கூறுகிறார். உருவகவனி எனப் பதினைந்து வகைகளும், பிறவலங்காரங்களோடும் கூடி வருவன ஆறு வகைகளும், புறவகையாக ஜந்து வகைகளும் கூறப்பெற்றுள்ளன.

எழுத்திலக்கியத்தில் காணப்பதுபோலவே வாய்மொழியிலக்கியத் திலும் அழகிய உருவகங்களைக் காணலாம்.

தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்பெறும் எண்ணிறந்த உருவகங்கள், இப்பகுதி இவ்வாய்வில் இடம்பெறுதல் இன்றியமையாதது என ஆய்வாளருக்கு உணர்த்தின. இலக்கியச்சிறப்பு மட்டு மன்றிச் சாதிவேறுபாடுகளையும் ஓரளவு உணர்த்தவல்லன இவ்வருவகங்கள்.

இப்பகுதி முதலில் தாலாட்டை ஆராய்வதாகவும், அடுத்து ஒப்பாரியை ஆராய்வதாகவும் இருபகுதிகளாக அமைகிறது.

தாலாட்டில் முதன்மை பெறுவது குழந்தை. அதனை வருணிக்கும் தாய் பல உருவகங்களை மிக இயல்பாகக் கையாள்வதைப் பாடல்களில் காணகிறோம்.

குழந்தையைத் தவிர, அதனோடு தொடர்புகொண்ட மிக நெருங்கிய உறவினர்களான தாய், தந்தை, தாய்மாமன், பாட்டன் ஆகியோரும் சிலபொழுது உருவகிக்கப்படுகிறார்கள்.

இவ்விரண்டும் எம்முறையில் அமைந்துள்ளன, அவைகளைக் கொண்டு என்ன முடிவு கூறவியலும் என ஆராய்வது இப்பகுதியின் நோக்கம்.

குழந்தையைப் பற்றிய உருவகங்கள்

### உடலுறுப்பு

உடலுறுப்புக்களில் மிகச்சிறப்பானதாகக் கண்ணே நம்மக்கள் என்னுகின்றனர் என்பது தெளிவு. கண்ணின்றி உயிர்வாழ முடியும்; ஆயின் உயிர்வாழ்க்கைக்கு மிகத் தேவையான இருதயத்தைப் பற்றியோ, மூளையைப் பற்றியோ சிறப்பாக யாருமே என்னுவ தில்லை. அனைத்துச் சாதியினர் பாடவிலும் குழந்தை'கண்ணே'என்று கூறப்படுகிறது. சிலவிடங்களில் அதிலும் நுணுகி 'கண்ணுமணி' என்று கூறப்படுகிறது. அமெரிக்கர்களும் தம் குழந்தைகளை 'Apple of my eye' என்று கூறுகின்றனர். ஒவ்வொரு வரிக்கும் இடையே 'கண்ணே' என்ற தனிச்சொல் சேர்ப்பது எல்லாச் சாதியினர் பாடல் களிலும் காணப்படுகிறது. சிலவிடங்களில் 'கண்மணி' என்ற உருவகமும் காணப்படுகிறது.

கண் பெற்ற சிறப்பிடம் வேறெந்த உறுப்பும் பெறவில்லை. அரிதாக ஒவ்வோரிடத்தில் 'உயிர்' என்று குழந்தை உருவகிக்கப் படுகிறது. உயிர் உடலுறுப்புக்களில் ஒன்று ஆகாதெனினும், உடலை இயக்க மிகத் தேவையாக இருக்கும் அவ்வுயிர் கண்ணுக்கு அடுத்த இடத்தைப் பெறுகிறது. உயிர் நுண்பொருளாகவும், கண் பருப்பொருளாகவும் இருத்தல் ஒரு காரணம். சாதாரண மக்களிடையே உயிரின் சிறப்பைப் பற்றிய எண்ணம் இருப்பதில்லை. ஆன்மீக வாழ்வில் ஈடுபட்டோர்க்கே அந்த எண்ணம் ஏற்படுகின்றது.

### இன்சுவைப் பொருட்கள்

இன்சுவையை இயற்கையரக்கே கொண்ட பொருட்களாகக் குழந்தையை உருவகிப்பதும் பல சாதியினர் பாடவிலும் காணப்படு

கிறது. சர்க்கரை, தேங்காய், தீங்கரும்பு, முப்பழம், சாதிப்பலாச் சுளை, மாம்பழம், வாழைப்பழம், செந்தேன், செங்கரும்பு, சினி, செஞ்சீனி சர்க்கரை, கல்கண்டு, கனி, இளநீர் ஆகிய பொருட்கள் உருவகப் பொருட்களாகக் காணப்படுகின்றன.

இவற்றைத் தவிர வேறு சுவைப்பொருட்களைக் குழந்தையை உருவகிக்க எடுத்துக்கொள்வதேயில்லை. மேலே காணும் எல்லாப் பொருட்களுமே இனிப்பான சுவையுடையனவே. குழந்தையைப் பெற்றோரும், கணவனை மனைவியும், மனைவியைக் கணவனும் அமெரிக்கர்களில் பலர் 'தேனே' (Honey) என்று விளித்துக்கொள்கின்றனர். எனவே, எல்லா நாட்டுமக்களுக்குமே இது பொதுவான மனவியல்பாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

இனிப்பான பொருட்களிலும் இயற்கைப் பொருளான்றி, செயற்கையாகச் செய்யப்பெற்ற இனிப்புப்பொருளை உருவகத்திற்குத் தாலாட்டில் யாரும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. தமிழகத்தில் இன்றுள்ள எண்ணற்ற இனிப்புப் பண்டங்கள், முன்பிருந்தே இருக்கும் இனிப்புப் பண்டங்கள் - ஆகியவற்றில் ஒன்றைக் கூட உருவகத்திற்கு என் எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்பது வியப்பாகவுள்ளது. இன்றும் கூட மக்களின் பேச்சுவழக்கில் இயற்கையிலேயே சுவையுடைய பொருட்கள் மட்டுமே குழந்தை, காதலி ஆகியோரை உருவகிக்க எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதைக் கவனிக்கிறோம். எனவே, பேச்சுமொழியின் தாக்கமே தாலாட்டுப்பாடல்களில் இயற்கை-இன் சுவைப் பொருட்களை உருவகங்களாகக் காண்பதற்குக் காரணம் எனலாம். ஜெயங்கார், ஜெயர், பிள்ளை, செட்டியார், கோனார், அம்பலக்காரர், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய சாதிகளில் இத்தகைய உருவகங்களைக் காண்கிறோம்.

### உயர்ந்த மணிவகைகள்

மணிவகைகளில் முத்து அடிக்கடி எடுத்தாளப்படுகிறது. ஜெயங்கார், ஜெயர், செட்டியார், கோனார், அம்பலக்காரர், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் முத்து பல்வேறு முறைகளில் கூறப்படுகின்றன.

ஜெயர் பாடலில்,

"முத்தான முத்தோ முறுக வெளஞ்சமுத்தோ  
மீனாட்சி அம்மனுக்கு முக்குத்திக் கேத்தமுத்தோ  
சாலாட்சி அம்மனுக்கு சால வெளஞ்சமுத்தோ"

கக்அ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

கொங்கள் நாயகிக்கு கொப்புக் கெசஞ்சமுத்தோ  
பர்வத வர்த்தனீக்கு பாடாத்துக் கேத்தமுத்தோ”

என இறைவியின் அலங்காரப் பொருளாகக் குழந்தை கூறப்படுகிறது. இவ்வரிகளில், (1) முத்தின் சிறப்பு, அதன் விலைமதிப்பற்றதன்மை, (2) உமையம்மையின் பல்வேறு பெயர்கள், (3) முத்துப் பதிக்கத்தக்க சில அணிகலன்கள் ஆகியனவற்றைக் காண்கிறோம். இவற்றின் மூலமாக இவர்கள் செல்வவளத்தை ஓரளவு மதிக்கலாம். சைவசமயத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர்கள் என்பதும் வெளிப்படுகிறது.

செட்டியார் பாடலில் இக்குறை விரிவில்லை. செட்டியார் பாடலோன்றில் ‘கட்டிமுத்து’ என்று குழந்தை உருவகிக்கப்படுகிறது. கோனார் பாடலில்,

“சங்கீண்ட முத்தோ - நான் பெத்தான்

சமுத்திரத்து ஆணிமுத்தோ

ஆராஞ்ச முத்தோ ஆராஞ்ச முத்திலேயும் - நீ

அறுகடல் ஆணிமுத்தோ

நூத்திக்கலம் முத்திலேயும் உன்னைப்

பாத்து எடுத்தமுத்தோ

பாசிப் பயத்துமுத்து - நீ

பஞ்சவர்கள் ஆண்டமுத்து”

என விரிவாகக் கூறப்படுகிறது.

அம்பலக்காரர் பாடலில்,

“முத்தீன்ற முத்தோ

முதுகடவின் ஆணிமுத்தோ

சங்கீன்ற முத்தோ

சமுத்திரத்தின் ஆணிமுத்தோ

குன்றாத முத்தோ

குறத்திகையில் தாழ்வடமோ

பேரால் பெரியமுத்தோ

பெரியேர்கள் ஆண்டமுத்தோ

நற்பவளக் கட்டிமுத்தோ

நல்லோர்கள் ஆண்டமுத்தோ”

என்ற அழகிய பகுதி குழந்தையை முத்தாக உருவகித்து மகிழ்வதைக் காட்டும்.

முத்துக்கு அடுத்து ரத்தினம், பவளம், மரகதம் ஆகியவையும் காணப்படுகின்றன. பொதுவான சொல்லாகிய ‘மணி’ (Stone) என்பதும், ‘பொன்’னும் பலர் பாடல்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

ஜயங்கார், நாயுடு, கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் பாடல்களில் செப்பொன், பொன்மணி, பொன் எனவும், ஜயர் பாடலில் பவளம், மரகதம், குலசிகாமணி, ராஜமணி, ராஜகுல ரத்தினம், மாமணி எனவும் காணகிறோம். பின்னே ‘ராஜகுலம் பெத்தெடுத்த ரத்தினமே’ எனவும், செட்டியார் ‘மரகதம், நன்மணி’ எனவும், அம்பலக்காரர் ரத்தினமாகவும் தங்கமாகவும், அகழுடையார், வண்ணார் ‘ரத்தினம்’ எனவும், அரிசன், ‘ரதமணி, கருவூலம்’ எனவும் பாடியுள்ளனர்.

இவை அனைத்திலும் சிறப்பிடம் பெறுவது முத்தாக இருப்பதற்குக் காரணம் பழைய யரபாக இருக்கக்கூடும். பாண்டியநாடு முத்துக்குப் புகழ்மிக்க இடமாக விளங்கியதால், ஒருவேளை மதுரையில் வழங்கும் தாலாட்டுப்பாடல்களில் முத்து சிறப்பிடம் பெற்றிருக்கலாம்.

‘ராஜகுலம்’ என்ற தொடர் வருமிடத்தில் உறுதியாக ‘ரத்தினம்’ என்ற உருவகம் எடுத்தாளப்படுகிறது. ‘ராஜகுலம் பெத்தெடுத்த ரத்தினமே’ என்று வருவதையன்றித் தனிப்படவும் ரத்தினம் காணப்படுகிறது. அங்கு அதைத்தொடர்ந்து ‘நித்திரைபோ’ என்ற தொடர் வருவதைக் காணலாம்.

எனவே ‘ரத்தினம்’ என்ற உருவகம் ‘ராஜகுலம்’ என்பதைத் தொடர்ந்தோ அல்லது ‘நித்திரைபோ’ என்பதற்கு முன்போ அமைவதால் முறையே மோனைக்காகவும், எதுகைக்காகவும் ஆளப்படுகிறது என்று தோன்றுகிறது.

ஜயங்கார், ஜயர் இருவரும் மணிகளின் பெயரோடு நிறுத்தாமல் குழந்தையைக் கழுத்தனியாகவும் காதனியாகவும் உருவகிப்பதைக் காணகிறோம்.

‘அடிக்கழுத்து ஹாரமே’

என ஜயங்காரும்,

‘வலக்காது கோப்புருண்டேன் வாழ்த்திக் கொடுத்தாரோ  
இடக்காது கோப்புருண்டேன் எனக்காகக் கொடுத்தாரோ’

என ஜயரும் பாடியுள்ளனர்.

விற உயிரினங்கள்

குழந்தையை உருவகிக்க எடுத்துக்கொள்ளும் உயிரினங்கள் சில குறிப்பிட்ட பறவைகளும், விலங்குகளுமே.

பறவைகளில் கிளிதான் பலர் பாடல்களில் முதலிடம் பெறுகிற உருவகப்பொருளாக உள்ளது. ஐயங்கார் பாடலில் ஓரிடத்தில் ‘கிளி’ என்றும், ஐயர் பாடலில் பலவிடங்களில் ‘பசுங்கினி, பஞ்சவரணக்கினி, பூங்கினி, கினி’ எனவும், பின்னை பாடலில்,

‘‘கோலப் பசுங்கினியோ — மீனான்  
கோபுரத்துப் பொந்கினியோ”

எனவும், செட்டியார் பாடலில், ‘பசுங்கினி’ எனவும், அம்பலக்காநார் பாடலில், ‘அன்னக்கினி’ எனவும், அகமுடையார் பாடலில்,

‘‘தொட்டில்லே ரத்னகினி — கண்ணே  
தூங்குதில்லே ராசகினி  
கண்ணுறங்கு கானுறங்கு — கண்ணே  
காட்டுக்கினி யுறங்கு”  
‘‘மரத்துக்கினி”

எனவும், கள்ளர் பாடலில் ‘அருங்கினி, ரத்னகினி, ராசகினி’ எனவும், வண்ணார் பாடலில் ‘அருங்கினி’ எனவும் சிறப்பாக உருவகிக்கப் படுகிறது.

கினிக்கு அடுத்து, மாடப்புறா, கோகிலம், கானமயில், பூமரத்து வண்டு, மயில் ஆகியன ஒவ்வொரிடத்தில் காணப்படுகின்றன. ஐயங்கார் பாடலில் ‘பொன்குயில், ஆண்குயில், அன்னம், எனவும், ஐயர் பாடலில் ‘மாடப்புறா’ என்றும், நாயுடு, கள்ளர் பாடல்களில் ‘கானமயில், பூமரத்துவண்டு’ எனவும், அகமுடையார் பாடலில் ‘மயில்’ எனவும் காணகிறோம்.

ஐயர், பின்னை ஆகியோர் கூறும்பொழுது ‘மீனாட்சி’யையும் ஒடன்சேர்த்து எண்ணுகின்றனர். ஐயர் பாடலில்,

‘‘உடப் புறாவே மறைக்கெல்லாம் எங்கிருந்தே?  
மகிழமயுள்ள மீனாட்சி மணிமண்டபத்தில் வீற்றிருந்தேன்’

என்ற அடிகளில் குழந்தையின் விடை இரண்டாவது அடியில் கூறப் படுகிறது.

பின்னை பாடவில்,

‘‘கோலப் பசுங்கிளியே — மீனாட்சி  
கோபுரத்துப் பொற்கிளியோ’’

என்று மீனாட்சியின் கோபுரத்தில் வாழும் பொற்கிளியாக உருவகிக்கப் படுகிறது.

கிளி அழகிய பறவையாக மட்டுமல்லாது, வீட்டில் வளர்க்கும் பறவையாகவும், மழலைமொழி பேசுவதாகவும் விளங்குதலாலும், கோயில்களிலும் தெய்வத்தின் பெயரை அடிக்கடி கூறுவதற்காக அவற்றை வளர்த்தலாலும், சங்ககாலத்தில் அந்தணர் வீடுகளில் தாங்கள் ஒதும் மறையைத் திருப்பிச் சொல்வதற்காக வளர்த்தனர்<sup>9</sup> என்ற குறிப்பிருப்பதாலும், இதை முன்னேறிய இனத்தார் மிக விரும்பி உருவகிக்கின்றனர் எனலாம்.

ஜீயர் பயன்படுத்தியுள்ள மற்றோர் உருவகம் ‘மாடப்புறா’. அதுவும் ‘மீனாட்சியின் மணிமண்டபத்தில்’ இருந்துவந்ததாகக் கூறப் படுகிறது.

‘கோகிலம்’ அல்லது ‘குயில்’ அதனுடைய குரலினிமைக்காக உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது எனலாம்.

கானமயில், காட்டுக்கிளி, மரத்துக்கிளி, பூமரத்து வண்டு ஆகியன பின்தங்கிய இனத்தோரால் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ளன.

எடுத்தானும் உருவகங்கள் இவர்களின் பண்புகள், பழக்கங்கள். கலைத்தன்மை ஆகியனவற்றின் அடியாக அமைந்துள்ளன எனல் பொருந்தும் அதாவது வீட்டில் பழக்கிய பறவைகளை (Domestic Birds) முன்னேறிய இனத்தாரும், காட்டுப் பகுதிகளில் உள்ள பறவைகளைப் பின்தங்கிய இனத்தாரும் எடுத்தாள்வது முறையே அவர்களின் மிக்க நாகரிகத்தையும், நாகரிகம் குறைந்த நிலையையும் காட்டுகிறது.

பழங்காலம் தொட்டே ‘கிளி வளர்த்தல்’ அந்தணருக்குப் பழக்க மாதவின் அவ்வருவகம் அவர்களுக்கு எளிதாக வரக்கூடும். ‘இசை’

## 20 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

போன்ற நுண்கலைகளில் அவர்கள் நாட்டமுடையோ ராதவின் கிளி, கோகிலம் ஆகியவற்றை உருவகப் பொருட்களாக எடுக்கின்றனர். இது இயல்பாகத் தோன்றுகிறது. (பழக்கமில்லாத ஒன்றைக் கூறும் பொழுது — காட்டாக, ‘அக்ரகாரத்தில் ஒரு கழுதை’ என்று கூறும் பொழுது — மரபுக்கு மாறானதாக உள்ளது.)

எனவே, பொதுவாகத் தாலாட்டில் காண்கின்ற உருவகங்கள் மரபுவழிப் பட்டன என்று கூறலாம்.

### விலங்குகள்

விலங்குகளில் மான் ஒன்று மட்டுமே உருவகப் பொருளாக எடுத்தாளப்படுகிறது.

செட்டியார், அகழுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய இனத்தார் பாடல்களில் குழந்தையை மானாக உருவகித்துள்ளனர். ஆயின் செட்டியார் பாடலில்,

‘புள்ளிமான் கண்ணிதுவோ’

‘சாதிமான் கண்ணிதுவோ’

என உயர்ந்த சாதி ‘மான்கன்று’ உருவகப்பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

அகழுடையார், கள்ளர் பாடல்களில் ‘கானகத்து மான்’ என்று கூறப்படுகிறது. வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் எந்த அடையுமின்றி ‘மானே’ என்று பாடியுள்ளனர்.

இங்கும் பறவைகள் என்னும் பகுதியில் கண்டதுபோலவே முன்னேறிய இனத்தைச் சார்ந்தவராகிய செட்டியார் எடுத்துக் கொள்ளும் உருவகத்துக்கும், அகழுடையார், கள்ளர் ஆகியோர் எடுத்துக்கொள்ளும் உருவகத்துக்கும் நுண்ணிய வேறுபாடு காணப் படுகிறது. இரண்டும் மானாக இருப்பினும், செட்டியார் உயர்ந்த சாதி மான்கன்று என உயர்த்திக் காட்டிக்கொள்ள விரும்புவதையும், மற்றையோர் ‘கானகத்து மான்’ எனப் பொதுவாகக் கொள்ளுதலை யும் காண்க.

### அரும்பொருட்கள்

தெள்ளமுதக் கும்பம், அருமருந்து, தீரவியம், ஆரமுது, தவமணி, வாதைத்துமீன், மேகத்துப்பன்னீர் ஆகிய பொருட்கள் இத்

தலைப்பின்கீழ் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் தெள்ளமுதக் கும்பம், அருமருந்து, திரவியம், ஆரமுது, தவமணி ஆகியன ஜயர் பாடலிலும், ‘தெள்ளமுதக் கும்பம்’ என்ற உருவகம் செட்டியார் பாடலிலும், வானத்து மீன், மேகத்துப்பன்னீர் என்பன அம்பலக்காரர் பாடலிலும் காணப்பெறுகின்றன.

### தெய்வங்கள்

ஆண்குழந்தைகள் ஆண்தெய்வங்களாகவும், பெண்குழந்தைகள் பெண்தெய்வங்களாகவும் எண்ணப்பட்டுப் போற்றப்படுகின்றன.

ஜயர்பாடலில் ‘சிவசங்கரி தாலாட்டு’ என்ற தலைப்பில் குழந்தையை இறைவியாகவே பாவித்துப் பாடும் போக்கினைக் காண்கிறோம். ‘சிவசங்கரி, பார்வதி, சகலலோக சுந்தரி, மலையரசன் மகள், மேனகையோட கண்மணி, வேதாந்தத் தற்பொருள், ஆதிசிவனார் அரைபாகம் பெற்றவள், ஜோதி சுடரோளி, சுந்திரப்பூ நாயகி, பஞ்சாட்சரப்பொருள், பரிபூர்ண நாயகி, எட்டெடமுத்துப் பெய்ப்பொருள், ஈஸ்வரனார் நாயகி, சிவசங்கரன்தேவி என பதினான்கு வகையில்குழந்தையை இறைவியாக எண்ணிப் பாடியுள்ளது சிறப்பாகவுள்ளது.

இவற்றில் சில பெயர்களாகவும், சில வருணனைகளாகவும், சில தத்துவப்பொருளாகவும் அமைந்துள்ளன. பெயர்கள் வடமொழி யாகவும், மற்றவற்றில் சில வடமொழியாகவும், சில தமிழாகவும் இருப்பதைக் காணலாம்.

சிவசங்கரி, பார்வதி, சகலலோக சுந்தரி என்பன பெயர்கள். மலையரசன் மகள், மேனகையோட கண்மணி, ஆதிசிவனார் அரைபாகம் பெற்றவள் ஆகியன தமிழில் அமைந்த வருணனைகள், சுந்திரப்பூ நாயகி, பரிபூர்ணநாயகி, ஈஸ்வரனார் நாயகி, சிவசங்கரன்தேவி ஆகியன வடமொழி வருணனைகள். ஜோதி சுடரோளி இரண்டு மொழியும் கலந்தமைந்தது.

வேதாந்தத் தற்பொருள், பஞ்சாட்சரப் பொருள் என்பன வடமொழியில் அமைந்த தத்துவ விளக்கங்கள். எட்டெடமுத்து மெய்ப்பொருள் என்பது தமிழில் அமைந்த தத்துவ விளக்கம்.

இந்த ஒரு பாடலில் உள்ள உருவகங்கள் இவர்களின் வடமொழி, தமிழ்க் கல்வியினாலும், சமயங்குபாடு, வேதாந்தக் கல்வி யறிவு ஆகியவற்றாலும் மற்றவர்கள் எடுத்தானும் தெய்வ உருவகங்களினின்று குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டு நிற்கின்றன.

அரிசன் இனத்துப் பெண்களின் பாடலில் ‘மீனாட்சி தாலாட்டு’ என்ற பகுதியில் குழந்தையை மீனாட்சியாக எண்ணி உருவகித்தலைக் காண்கிறோம். அங்கு மீனாட்சியின் நீராடலைப் பற்றி விரிவாகக் காண்கிறோம்.

‘‘நாளி நறுக்குமஞ்ச — மீனானுக்கு  
நன்னாளி பச்சமஞ்ச  
அரைச்சு வளிப்பாளோ — மீனா  
அஞ்சுவகைக் கிண்ணத்திலே  
தேச்சுக் குளிப்பாளோ — மீனா  
தொப்பமெல்லாம் பூமணக்க  
கொத்தோட சீவுக்காயி — மீனானுக்கு  
கொடத்தோட நல்லெண்ணைய்’’

ஆகிய அடிகளில் சாதாரணமாகத் தாம் கண்ட செய்திகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். இங்கு வடமொழி, தமிழ்க்கல்வி, வேதாந்தக் கல்வி ஆகிய எதுவும் வெளிப்படவில்லை. ஆயின், ஐயர் இனத்தின் போக்கோடு ஒரேயொரு வகையில் ஒன்றுபடுகிறார்கள். அது சமய வுனர்வு என்பது.

மீனாவாகக் குழந்தையை உருவகித்தல் கோளார் பாடலிலும் காண்கிறோம்.

மாரி

கோளார் பாடலில் ஓரிடத்தில்

‘‘மாரி பிறந்தாளோ  
மாயவனாம் சீமையிலே’’

எனக் காண்கிறோம். மாரியம்மன் தங்களுக்கு மகளாக வந்து தோன்றினாளோ என்று குழந்தையை மாரியாகக் கூறுதலைக் காண்கிறோம்.

ஆண்டெய்வங்களாகக் குழந்தையை உருவகித்தலைச் சில இனத்தார் பாடல்களில் காண்கிறோம்.

ஐயங்கரர் பாடலில், இராமனாக உருவகித்தலைக் காண்கிறோம்.

கண்ணனாக, இந்திரன், சந்திரனாக ஐயர் இனத்தில் குழந்தையை உருவகித்துள்ளனர்,

இந்திரன், சந்திரன் என்பது ஒருவரியிலும், கண்ணன் என்பது ஒருபாடல் முழுவதிலும் உருவகமாக வருதலைக் காண்கிறோம்.

இந்திரன், சந்திரன் சிறப்பாக வழிபடப் பெறுவதில்லையா யினும், இந்திரன் தேவர்கள் தலைவனும், சந்திரன் அழகு, குளிர்ச்சி, இனிமை ஆகியவற்றை உடையவனும் ஆவர்

இவ்வுருவகங்களுக்குக் காரணம் சமய உணர்வன்று. ஏதேனும் ஒருவகையில் குழந்தைக்கும் இத்தெய்வங்களுக்கும் ஒப்புமை இருப்பதே காரணம்.

கோனார் பாடலில்,

‘கஞ்சன் மருமகனோ  
காட்டில் விளையாடுவன்’

என்றும், ‘கண்ணன்’ என்றும் கூறியுள்ளமை தங்கள் தொழில், சூழல் அடியில் காணப்படும் உருவகம்.

முருகன்

அம்பலக்காரர் பாடலில்,

‘திங்களனிந் தார்மகனோ  
திருப்பளசி யாண்டகண்ணோ  
மங்கையிரு மாதருடன்  
மயில்நடனம் செய்துகண்ணோ’

என்று முருகனின் தந்தையின் சிறப்பு, இடச்சிறப்பு, மனவியர், ஊர்திச் சிறப்பு ஆகிய அனைத்தையும் அடைமொழிகளாகக் கொண்ட உருவகத்தைக் காண்கிறோம். இவ்வுருவகம் எழுந்ததன் காரணம், இவர்களின் ஆழந்த முருகபக்தி எனக் கூறலாம்.

மற்றோரிடத்தில் ‘நீ முருகனோ’ எனக் கூறாமல், ‘முருகன் அடிமை செய்ய வந்துள்ளாய்’ என்று கூறுதலும் இவர்களின் முருக பக்தியைக் காட்டும். இவ்வாய்வில் சமயக்கோட்பாடு என்ற பகுதியில் இவர்களுடைய முருகபக்தி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டு, அரிசன் ஆகிய இரு இனத்தார் பாடலிலும்,

‘நீ வேலுமணி வேணுமண்டு — கண்ணே  
வேண்டியதுவம் கேட்டேனே’

என்று வேலுமணியாகக் குழந்தை கூறப்படுகிறது.

குழந்தையைக் கண்ணாக உருவகித்தல் ஜயர், கோனார் ஆகியோர் பாடல்களில் உள்ளது. ஆயின், முருகனாகக் காண்பது பின்தங்கிய இனங்களில் மட்டுமே.

இராமனாக ஜயங்காரும், கண்ணாக ஜயரும், முருகனுக்குப் பிறரும் குழந்தையைக் காண்பதற்குச் சமயவுணர்வே அடிப்படையாக அமைகிறது.

இம்முன்று தெய்வங்களும் ஒத்த பண்புடையனவாக இல்லை. முருகனும் கண்ணனும் குழந்தைக்கடவுளர். ஆயின், இராமன் குழந்தைக்கடவுள் இல்லை. குழந்தைக்கடவுளராக இருக்கும் முருகன், கண்ணன் இருவருள்ளும் வேறுபாடு உள்ளது. முருகன் அழகும், வீரமும் மிக்கவனாகவும், குறும்புத்தன மில்லாதவனாகவும், புராணங்கள் விவரிக்கின்றன. ஆயின், கண்ணன் அழகும், குறும்புத்தனமும், மாயமும் நிரம்பியவனாகக் காட்சி தருகிறான்.

எனவே மூன்று உருவகங்களுக்கும் அடிப்படை சமயவுணர்வாக இருப்பினும், மூன்றிலும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு காண்கிறோம்.

மற்றத் தெய்வங்களில் ஒன்றுகூட இவ்வகையில் உருவகிக்கப் பெறுவதில்லை. காட்டாக, சிவன், விநாயகர் போன்ற தெய்வங்கள் ஒருபோதும் குழந்தைத்தன்மையுடையனவாகக் காட்டப்படுவதில்லை.

எனவே, ஆண்தெய்வ உருவகங்களைப் பற்றிக் கூறக்கூடிய கருத்துக்கள் :

1) கண்ணன், முருகன் இருதெய்வங்கள் மட்டுமே குழந்தையை உருவகிக்க எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

2) ஜயங்கார் ஒருவர் மட்டுமே இராமனாகக் குழந்தையை உருவகித்துள்ளனர். பாசுரமன்றி அவர்கள் பாடும் வாய்மொழி யிலக்கியப் பகுதியில் ‘இராமன்’ உருவகமாக எடுத்தாளப்பட்டிருப்பது அவர்களுடைய பக்தியுணர்வையும் எழுத்திலக்கியத் தாக்கத்தையும் உணர்த்தும்.

3) கண்ணன் ஜயர், கோனார் இருவராலும், முருகன் நாயுடு, அம்பலக்காரர், அரிசன் போன்ற பின்தங்கிய இனத்தாராலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

4) இாமன், கண்ணன், முருகன் மூவரையும் உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளக் காரணம் சமயவுணர்வே.

பல விங்கங்களின் பெயர்களைக் கூறி இறுதியில் ‘இந்த விங்கங்களுக்கெல்லாம் நீ பூசை செய்ய வந்தாயோ’ என்று கேட்பது போல ஐயர், கோனார் ஆகியோரின் பாடல்களில் காணப்படுகிறது. அப்பகுதி கள்ளர் பாடலில் குழந்தையை உருவகிப்பது போலவே காணப்பெறுகிறது.

‘மானா மதுரைவிங்கம் — நான் பெத்த செல்லம்  
மாமதுரை சொக்கவிங்கம்  
தானா வளர்ந்தவிங்கம் — நீ  
தனிக்கோடி ராமவிங்கம்’

எனக் குழந்தையையே விங்கமாகக் கூறுவது போன்ற அடிகளைக் காண்க.

இதுவும் சமயவுணர்வின் அடியாக எழுந்ததே. ஐயங்கார் பாடலில் ஓரிடத்தில் ‘சுடராடும் சக்கரமோ’ எனப்படுவது திருமாவின் மீதுகொண்ட பக்தியைக் காட்டும்.

மணப்பொருட்கள்

உருவகத்திற்கு எடுத்தாளப்படும் மணப்பொருட்களில் மண மிக்க மலர்களும் ஒருவகை. முதன்மையாகக் காணப்படுவது மரிக்கொழுந்து. ஐயர், கள்ளர், அரிசன் மூவரும் முறையே,

‘கொத்து மரிக்கொழுந்தோ  
வாச மரிக்கொழுந்தோ’

எனவும்,

‘சாதி மரிக்கொழுந்தோ  
மாமன்மார் கொண்டைக்கும்  
வாடா மரிக்கொழுந்தோ’

எனவும்,

‘முக்கொழுந்து, சாதி மரிக்கொழுந்து’  
எனவும் உருவகிக்கின்றனர்.

கோனார், அம்பலக்காரர், அரிசன் ஆகிய மூவர் பாடலிலும் பூ, சரம், பூச்சரம், பிச்சிச்சரம்' என்ற உருவகங்கள் காணப் பெறுகின்றன. செட்டியார் பாடலில் 'சந்தனம்' எனப்படுகிறது.

இங்குக் காணப்பெறும் பொருட்கள் அனைத்தும் மணப் பொருட்களாக இருப்பது இவர்களின் போகப்பிரியத்தைக் காட்டும்.

'கொழுந்து' என்ற சொல் இளமையையும் வளர்ச்சியையும் குறிப்பதால் 'குலம்' என்ற சொல்லோடு அதனை இணைத்துக் 'குலக்கொழுந்து' எனக் கூறுதலை ஜயர், செட்டியார் இருவர் பாடலிலும் காண்கிறோம்.

### விற பொருட்கள்

அரிதாகச் சில உருவகப் பொருட்கள் சிலர் பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன.

குஞ்சலம், பம்பரம், கஞ்சாச்சரம், கடுகுச்சிறுபயறு, காரா மணிப்பயறு ஆகிய பொருட்கள் முறையே ஜயங்கார், செட்டியார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார் ஆகியோர் பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன.

குழந்தையின் இயல்புகள் தொடர்பாக இவ்வுருவகங்கள் எழுந்தன எனலாம். குஞ்சலம், குழந்தையின் அழகு, பம்பரம் அதன் சுறுசுறுப்பு, கஞ்சாச்சரம் என்பது அதுதரும் இனபம் அல்லது போதை, கடுகுச்சிறுபயறு போல்வன உருவம் ஆகியவற்றின் காரணமாகத் தோன்றியுள்ளன எனலாம்.

இவை மரபுவழிப்பட்டவை அல்ல. ஒன்றிரண்டு சாதிகளில் ஓரிருவர் மட்டுமே கூறியுள்ளதால் இப்பகுதியில் சாதி அடிப்படையில் கூறுத்தக்கது ஒன்றுமில்லை எனலாம்.

குழந்தையை ஓர் இதிகாசத் தலைவனாக—விமாக—உருவகித்தலை அரிசன் பாடலில் மட்டும் காண்கிறோம். இதுபோலவே பெண் குழந்தை 'நல்லதங்கா' எனப்படுகிறது. இது வேறு யார் பாடலிலும் இல்லை. எனவே மழலையும், இனிமையும், மென்மையும் உடைய குழந்தையைப் பெரிய வீரனாகவும், காப்பியத் தலைவியாகவும் உருவகித்தல் இயல்பாக இல்லை. இங்குக் காண்பது இச்சாதிக்கு மட்டும் உள்ள சிறப்பியல்பாகக் கருதலாம். புறனடை என்றும் கூறலாம்.

பெரியவர்களை உருவகிக்கப் பயன்படுத்தும் உருவகங்கள்:

குழந்தையோடு மிக நெருங்கிய உறவினரான தாய், தந்தை, தாய்மாமன், பாட்டன் ஆகியோர் தாலாட்டில் சிலவிடங்களில் உருவகிக்கப்படுகின்றனர்.

காப்பிய, இதிகாசத் தலைவர்கள், தலைவியர், தேவர்கள் ஆகியோரே சிறப்பாக உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

இதுதவிர, மாமன் 'ராசகிளி'யாகச் சிலரது பாடல்களில் உருவகிக்கப்படுகிறான். ஐயங்கார் பாடலில் மாமன் 'பாண்டியனார்' எனவும், 'கருணனார்' எனவும் கூறப்படுகிறான். ஐயர்பாடலில் 'பாண்டியனார் பேத்தி'க்கு எனப் பாட்டன் ஓரிடத்தில் கூறப்படுகிறான்.

விள்ளை பாடலில்,

'கருணரோ ஒங்கமாமன்  
பாண்டியரோ ஒங்கமாமன்  
அருச்சனரோ ஒங்கமாமன்'

என இதிகாசத் தலைவர்களாகவும், மன்னனாகவும் மாமன் உடுவகிக்கப்படுகிறான். நாடு பாடலில், 'மன்னவர், பாண்டியர்' எனவும், கோனார் பாடலில், 'கோவலர்' எனவும், அம்பலக்காரர் பாடலில், 'அருச்சனர், கிருஷ்ணன்' எனவும், உருவகங்களைக் காண்கிறோம்.

கள்ளர் பாடலில் 'காணார்' எனக் குழந்தையின் தகப்பன் உருவகிக்கப்படுகிறான். வண்ணார் பாடலில் தாய் தன்னைத் திரெளபதி, திரிசடையார், சீதை, அல்லி ஆகியோராகவும், தன்கணவனை அருச்சனராகவும், கர்ணராகவும், சீமைராசாவாகவும் உருவகிப்பதைக் காண்கிறோம். அரிசன் பாடலில் மாமனும், தந்தையும் வீமர், வீமணன், தருமர், அருச்சனர், பாண்டியர், மந்திரி, துரை என உருவகிக்கப்படுகின்றனர்.

குழந்தையின் தாய், தகப்பனும் இணையினையாக உருவகிக்கப்படுகின்றனர். அம்பலக்காரர், அகழுடையார் பாடலில்,

'அல்லி மகனோ அருச்சனரு புத்திரனோ  
சீதை மகனோ ஸிரிசாமர்\* புத்திரனோ'

\* ஸ்ரீராமர்

## உசூ நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஓப்பாய்வு

என இணை மாறாமல் தாய் — தகப்பன் உருவகிக்கப்படுகின்றனர்.

அகமுடையார், கள்ளர் பாடல்களில் மட்டும்,

‘ராசகிளி மாமனுக்கு — நீ  
ஆசை மருமகனோ’

என மாமன் ‘ராசகிளி’யாக உருவகிக்கப்படுகிறான்.

அம்பலக்காரர் பாடலில்,

‘காஞ்சு கணக்கெள்ளுதும்  
சந்திரரு ஒங்கமாமன்  
இருந்து கணக்கெள்ளுதும்  
இந்திரரு ஒங்கமாமன்’

என மாமன் இந்திரன், சந்திரனாகக் கூறப்படுகிறான். அரிசன் பாடலிலும் ‘இந்திர’ என மாமன் கூறப்படுகிறான்.

குழந்தையைப் பற்றிய உருவகங்களும், பெரியவர்களைப் பற்றிய உருவகங்களும் அடிப்படையிலே வேறுபடுகின்றன.

உடலில் உள்ள நுண்ணிய உருப்பாகிய கண், உயிர், இயற்கையிலே இனிமை கொண்ட இன்சுவைப் பொருட்கள், பறவைகள், விலங்குகள், உயர்ந்த மனிகள், தெய்வங்கள் ஆகியன குழந்தையை உருவகிக்க எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆயின், பெரியவர்களை உருவகிக்கும்பொழுது மேற்கண்ட உருவகங்களில் ஒன்றே ஒன்று - கிளி, அதுவும் ராசகிளி - மாமனை உருவகிக்க இரண்டு இனத்தாரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது

குழந்தையைக் கிளி என்று உருவகிப்பதைச் சிறப்பாகக் கருதும் எண்ணாம் மாமனை ‘ராசகிளி, என்று உருவகிக்கும்பொழுது மாறி யுள்ளது. இங்கு, ‘கிளி’ என்று கூறுவது சிறப்பில்லை; ‘ராசகிளி’ என்ற தொகைச்சொல்லில் ‘ராச’ என்ற அடையே சிறப்பாகவுள்ளது.

மாறாக, காப்பிய இதிகாசத்தலைவன், தலைவியர், அரசன், வழிபடப்பெறாத தேவர்கள் ஆகியோரே உருவகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். எனவே, இதை அனைத்துச் சாதியினரிடையேயும் காணப்படும் ஓர் ஒற்றுமை எனக் கொள்ளலாம்.

குழந்தையை உருவகிக்க ஒருசிலவற்றையும், பெரியவர்களை உருவகிக்க வேறு சிலவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளுதலில் இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபடுகின்றனர்.

அதில் எவ்வெச்சாதியினர் பெரியவர்களுக்கு எவ்வெவ்வுருவங்களைக் கையாள்கின்றனர் என இங்குக் காண்போம்.

கருணர், அருச்சனர், ஸ்ரீராமர், கிருஷ்ணன், கோவலர் போன்ற உருவகங்களை ஆண்களுக்கும் (அதாவது குழந்தையின் மாமன், தந்தை, பாட்டன் ஆகியோர்), அல்லி, சீதை ஆகிய உருவகங்களைப் பெண்ணுக்கும் (அதாவது குழந்தையின் தாய்), ஜயங்கார், பிள்ளை, கோனார், அம்பலக்காரர், அகழுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய இனத்தார்பாடல்களில் எடுத்தாண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

பெயரேதும் குறிப்பிடாமல், பாண்டியனார், மன்னவர் என்ற பெயர்களால் ஜயங்கார், ஜயர், நாட்டு, அம்பலக்காரர் ஆகியோர் பாடல்களில் முறை யே ய குழந்தையின் பாட்டன், தாய்மாமன் ஆகியோர் குறிக்கப்பெறுகின்றனர்.

இனி, ஒப்பாரிப்பாடல்களில் காணப்படும் உருவகங்களைக் காண்போம்.

‘சொல்லுக்கும் அது குறிக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள தொடர் பினை விவாதிக்கின்ற கவிதைகளில் ‘உருவகம்’ மிக முக்கியமானது,<sup>10</sup> என்று ஓர் அறிஞர் கூறுகிறார். அத்தகைய பாடல்களாகவே ஒப்பாரிப்பாடல்கள் இருப்பதால் உருவகங்கள் மிகுதியும் காணப்படுகின்றன.

‘கவிதையின் பயன்கள்’ என்ற நூலாசிரியர் செய்யும் திறனாய் வில் ‘டபிள்யூ.பி.ஏட்ஸ் என்பவரின் கவிதையில் உள்ள உருவகப் பாங்கு அவரது துயரமிகுதியை வடித்துக்காட்ட உதவியுள்ளது’<sup>11</sup> என்று காணப்பெறும் கருத்தை நோக்க, உருவகங்கள் ஒப்பாரிப்பாடல்களுக்கு இன்றியமையாத கூறு என்றெண்ணத் தோன்றுகிறது.

### இயற்கைப் பொருட்கள்

கோனார், அம்பலக்காரர், அகழுடையார் ஆகிய இனங்களில் பாடுகின்ற பெண்மணி தன்னையும், தான் பெற்ற குழந்தைகளையும், தன் கணவனையும் இயற்கையில் காணும் நெல், காய், மரங் ஆகியனவரை உருவகித்தலைக் காண்கிறோம்.

## உதவ நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

கோனார் பாடலில் சிறுவயதில் இறந்துபோன தன்குழந்தை களைக் கீழ்க்காணும் வகையில் உருவகித்தலைக் காண்கிறோம்.

‘வரிக்களென்ற சம்பா வாகாப் பரியையிலே  
சீரகச் சம்பா — நிங்க  
சிறுதானு பட்டியனே’

மற்றோரிடத்தில்,

‘சாலடிச்சுப் போட்டனிதை’

என்று இறந்த குழந்தை உருவகிக்கப்படுகிறது. அம்பலக்காரர் பாடலிலும் இதேபோல

‘‘சிறுமணியின் சம்பா — நீ  
சிறுதானு பட்டியே’’

என விதவையாகிவிட்ட மகளை ஒருதாய் உருவகிக்கிறாள்.

‘‘மஸ்லிகைப்பூச் சம்பா’’

என்றும் மற்றோரிடத்திலும் காண்கிறோம்.

நெல்லோடு சேர்த்து ‘வாய்க்காலை’யும் உருவகப்படுத்த விழைந்துள்ளதைக் கோனார் பாடலில் காண்கிறோம்.

‘‘நீரோடும் வாக்கா’ என்று மற்றவர்களையும்,  
‘‘பாலோடும் வாக்கா — நான்  
பாளடைஞ்சு போனனே’’

என்று தன்னையும் உருவகித்தலைக் காண்கிறோம்.

மரங்கள்

பிள்ளை இனத்துப்பெண் ‘சந்தன மரம், குங்குமமரம்’ என்று தன்கணவனைக் கூறுவதோடு குறியீடாக, படர்ந்தமரம் எனவும் கூறுகிறார். அம்மரம் சாய்ந்தது; அம்மரத்தில் வாழ்ந்த பட்சியெல்லாம் வாடிவிட்டன என்ற கருத்தோடு அப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

செட்டியார் அம்மைபாரும் தன் கணவனை, ‘ஆராரும் வந்து இறங்கும் ஆலா விருட்சமில்லே’ என ஆலமரமாக உருவகிக்கிறார்.

கோனார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார் ஆகியோர் பாடல் களில் தங்களையும் தம்கணவர்களையும் பயணின்ன மரங்களாக உருவகித்தலைக் காண்கிறோம்.

“நாருத்தை நட்டங்களே”

“கொனுமிச்சை நட்டங்களே”

எனக் கோனார் இனத்துப் பெண் தன்னை உருவகித்துக்கொள்கிறாள். தன் பெற்றோரிடம் கூறுவதுபோல் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

அம்பலக்காரர், அகமுடையார் இருவரிலும் தன்கணவனை விதவைப்பெண் உருவகிப்பனவாக ‘நல்ல பலாமரம், நாருத்தைப் பூமரம், எலுமிச்சம் பூமரம்’ ஆகியவற்றைக் காண்கிறோம். அம்பலக்காரர் இனத்தில் ஒருதாய், விதவையான தன் இளவயது மகளை ‘சாதினலுமிச்சை’ யாக உருவகிக்கிறார்.

காய்

கோனாரினத்துப் பெண்மணி தன்னைத் ‘தோட்டத்து மேற்குநங்கை’ எனவும், அம்பலக்காரர் பாடலில் அவ்வாறே ‘சமுத்திரத்து நீர்வாழை’ என்ற உருவகத்தையும் காண்கிறோம். இங்கு, அது ‘மீன்’ என்ற பொருளில் எடுத்தாளப்படவில்லை. ‘தாரோடிக் காச்சிட்டா’ என்று வருதலின் ‘வாழை’ யையே கூறுகின்ற ஜார் எனலாம். மோனைக்காகவும், எதுகைக்காகவும் ‘சமுத்திரத்து நீர்’ என்ற தொடர் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

‘குட்டி ஈனுகின்ற நிலையில் உள்ள ஒரு பெண்ணுட்டைப் போலத் தனிமையாக’ என்று காணப்படும் கவிதை அடியை வைத்து, பெயர்தெரியாத அந்த ஆசிரியர் ஓர் ஆட்டிடையனாக இருக்கக்கூடிடும் என்று கணிப்பதைப் போல<sup>1</sup> மேற்கண்ட உருவகங்களைக் கொண்டு மதுரையைச் சுற்றிவாழும் கோனார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார் ஆகிய இனத்தார் உழவிலும், அது தொடர்பான செய்திகளிலும் மிக்க ஈடுபாடும், தொடர்பும் கொண்டவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

பறவை

தாலரட்டைப் போலவே ஒப்பாரியிலும் முதலீடும் பெறுவது கிளியே. அம்பலக்காரர், அரிசன் இருவர் பாடலிலும் கிளியும், கமுடையார் பாடலில் குருவியும் எடுத்தாளப்படுகின்றன.

## உக்ச நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

பிள்ளை பாடலில், சிறுகுழந்தை ‘வர்ணக்கிளி’, ‘சொர்ணக்கிளி’ எனவும் சற்றுப் பெரிய குழந்தை, ‘கிளி’ எனவும் செட்டியார் பாடலில், மகளைக் ‘கிளி’ எனவும் நாட்டு பாடலில் திருமணமாகுமுன் இறந்த இளம்பெண்ணை அவள்தாய்,

“கையில் கிளிவளத்தே கடலோரம் தப்பவிட்டேன்  
மடியில் கிளிவளத்தே மலையோரம் தப்பவிட்டேன்”

என்றும் கிளியாக உருவகித்தலைக் காண்கிறோம்.

இளம்பெண்ணுக்கே இவ்வுருவகங்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன .

அம்பலக்காரர் பாடலில்,

‘செல்லக்கிளி பொம்பொறந்தேன்  
வண்ணக்கிளி பொம்பொறந்தேன்’

எனத் தன்னைக்கூறிக்கொள்ளும் ஒருபெண், தான் தந்தை இறப்பிற்குப் பிறகு தன்னைக் ‘காட்டுக்கிளி, வேட்டைக்கிளி, தேசக்கிளி’ என உருவகித்துக்கொள்ளுதலைக் காண்கிறோம். அதாவது தந்தை இறப்பிற்குப் பிறகு வேடர்கள் கையில் அகப்படும் காட்டுக்கிளி, வேட்டைக்கிளியின் நிலையையும், புகலில்லாது பறந்து திரியும் தேசக்கிளியின் நிலையையும் தானடைய நேரிட்டது என அவ்வரிகள் பொருள்படுகின்றன.

அரிசன் பாடலிலும் ஒருபெண் ‘அருங்கிளி’ யாக உருவகிக்கப் படுகிறாள். அகமுடையார் பாடலில், அம்பலக்காரர் பாடலில் கண்டது போலவே, தந்தையின் இறப்பிற்குப் பிறகு ஒருபெண் தன்னைக்

‘காட்டுக் குருவியானேன் கர்ணர்கை யம்பானேன்  
சிட்டுக் குருவியானேன் சேடர்கை யம்பானேன்’

என்று அதே பொருளோடு, ஆனால் குருவியாக உருவகித்துக்கொள்ளுதலைக் காண்கிறோம்.

இவை தனிர, பிள்ளை பாடலில், அன்னம், பட்சி ஆகியனவும், நாட்டு பாடலில் மயில், குயில், அன்னம் ஆகியனவும் குறியீடாக அமைந்துள்ளன.

மலர்

பிள்ளை பாடலில், ஒருபெண் தன்னைத் தும்பைமலராகவும், அல்லிமலராகவும் உருவகித்துக்கொள்ளுதலைக் காண்கிறோம்.

அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர், அரிசன் ஆகிய சாதியினரின் பாடல்களில், விதவையாகிவிட்ட ஒருபெண் தன்னைக்

“கர்ணன்கைப் பூமாலை  
வீமன்கைப் பூமாலை”

என உருவகித்துக்கொள்கிறாள்.

‘கத்தரிக்கா பச்சநிறம் கர்ணன்கைப் பூமாலை  
காத்தடிச்சு மங்காம — நான்  
கவலப்பட்டு மங்கறேனே

வெள்ளரிக்கா பச்சநிறம் வீமன்கைப் பூமாலை  
வெயிலடிச்சு மங்காம — நான்  
வெசனப்பட்டு மங்கறேனே’

என்ற அருமையான பாடல் தன் கணவனைக் கர்ணனாகவும், வீமனாகவும் கூறித் தன்னை அவ்வீரர்களின் கையிலுள்ள பூமாலையாகவும் கூறி, ‘பச்சநிறம்’ என்று கூறுதலின்மூலம் தன் இளமையையும் குறித்து, ‘காற்று, வெயில்’ என்பனவற்றால் இயற்கையில் ஏற்படக்கூடிய ‘முதுமையையும், நோயையும்’ குறித்து அமைந்திருப்பதாகவுள்ளது.

இந்த உருவகம் ‘பாலுணர்வை’ க் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது (Sexual implication).

அம்பலக்காரர், வண்ணார் இரு இனத்தாரிலும் இளம்பெண் ஒருத்தி முறையே ‘குணமான மல்லிகை’ எனவும், ‘மல்லிகைப்பூ, ரோசாப்பூ’ எனவும் உருவகிக்கப்படுகிறாள்.

இதிகாச, காப்பியத்தலைவன், தலைவியர்

ஜயங்கார், ஜயர் இருவரைத் தவிர, இவ்வருவகங்கள் மற்ற அனைத்துச் சாதியாராலும் விரும்பி எடுத்தாளப்படுகின்றன.

திருமணமான பெண்ணே காப்பியத் தலைவியரக உருவகிக்கப்படுகிறாள். தன்னையே உருவகித்துக் கொள்ளுதலையும் சிலபொழுது தன்தாயை உருவகித்தலையும் காண்கிறோம். தன்கணவன், தந்தை, தமையன் ஆகியோரைக் காப்பியத் தலைவர்களாக உருவகித்தலைக் காண்கிறோம். உருவகத்திற்கு எடுத்தாளப்படும் தலைவன் தலைவியர் பெயர்கள் கிழே தரப்படுகின்றன.

## உக்கு நாட்டுப்புறப் பாடங்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

தலைவர்கள்	தலைவியர்
கர்னர்	
தருமர்	பாஞ்சாலி, துரோபதை
வீமர்	
அருச்சனர்	அல்லி
கோவிலர்	கண்ணகி
	மாதவி
மண்ணவர்	தேவியர்
மகராசா	
பாண்டியர்	
—	சீதை
—	நல்லதங்கா
—	அசோதை

கர்னர், பாண்டியருக்குப் பெண்ணினைகளும், சீதை, நல்லதங்கா, அசோதை ஆகியோருக்கு ஆண்ணினைகளும் பாடல்களில் இல்லை.

ஆனை மட்டும் தனியே உருவகிக்கும் பாடல்களும் பெண்ணைத் தனியே உருவகிக்கும் பாடல்களும் உள்ளன.

தலைவியர்

சீதை

ஜயங்கார், ஜயர் இருவரைத் தவிர மற்ற எல்லார் பாடல்களிலும் ‘சீதை’ உருவகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறாள். அடுத்த இடத்தைப் பாரதத் தலைவியரான பாஞ்சாலியும் அல்லியும் பெறுகின்றனர்.

முன்றாவது இடத்தைக் கண்ணகி பெறுகிறாள்.

அரிதாக உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களாக மாதவி, நல்லதங்கா, அசோதை ஆகியோர் உள்ளனர்.

தலைவர்கள்

பாரதத் தலைவர்களான கர்னர், தருமன், வீமன் அருச்சனன் ஆகியோர் ஜயங்கார், ஜயர் இருவரைத் தவிர அனைவரின் பாடல்களிலும் சிறப்பாக உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். சில்லது பாடல்களில் இந்நால்வரையும் உருவகமாக எடுத்தாண்டிருப்

பதையும், சிலர் பாடல்களில் இருவர், மூவரை உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டிருப்பதையும் காண்கிறோம். எனினும், இந்நால் வரையும் ‘பாரதத் தலைவர்கள்’ என்ற பெயரில் அடக்கலாம். இவர்களைப் பிரித்தல் தேவையில்லை. இந்நால்வருமே நாட்டுப்புற மக்களின் நெஞ்சில் சிறப்பிடம் பெற்ற வீரர்கள் என்பது தெளிவு.

அடுத்து, குறிப்பிடத்தக்க முறையில் கோவலன் சிறப்பிடம் பெறுகிறான். அதாவது அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய நால்வரின் பாடல்களிலும் ‘கோவிலர்’ அல்லது ‘கோவலர்’ என்ற உருவகத்தைக் காண்கிறோம்.

செட்டியார் பாடலில் இராமன் அரிராமர், சிரிராமர் (ஸ்ரீராமர்) என்ற பெயர்களோடு உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பெயர்ச்சுட்டாமல் முடிமன்னர், மன்னவர், மகாராசா/மகாராஜா ஆகிய உருவகங்கள் இவர்கள் அனைவரின் பாடல்களிலும் உள்ளன.

குறிப்பிட்ட நாட்டுமன்னன் என்ற முறையில் ‘பாண்டியன்’ எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றான். பலர் பாடல்களிலும் இடம்பெறுகின்றான்.

செட்டியார் பாடலில் மட்டும் பாண்டியர், சோழர், சேரர் ஆகிய மூவருமே உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது சற்று வேறு பாடாகத் தோன்றுகிறது.

எனவே, இவ்விவரங்களால் நாம் உய்த்துணரக்கூடிய செய்தி கள்.

1) இராமாயணமும், மகாபாரதமும் நாட்டுப்புறங்களில் மிகப் பரவியிருக்கின்றன.

2) அடுத்து, அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் என்ற நான்கு இனத்தாளிடையே (இவர்கள் நால்வரும் பலவகைகளில் ஒத்துப்போகின்றனர்) கோவிலன்கதை, நல்லதங்காகதை ஆகியன பரவியுள்ளன.

எனவே, இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகியன இந்தியா முழு மையும் பரவியுள்ள ஆதிகாவியங்களாக இருப்பதால், அவை தமிழ் நாட்டு நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்களான கோவிலன்கதை, நல்ல தங்காகதை ஆகியவற்றைவிடச் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன எனலாம்.

## உகா நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

மற்ற மாவட்டங்கள், மாநிலங்கள் ஆகியவற்றில் கிடைக்கும் பாடல்களைச் சேகரித்து ஆராய்ந்தால் இவ்வண்மை வலுப்பெறலாம்.

3) தன்னையும் தன் கணவனையும் காப்பியத் தலைவி, தலைவனாக உருவகிக்கும் பொழுது, ஓரிரண்டு இடங்களைத் தவிர மற்றெல்லாவிடங்களிலும் இணைகளை மாற்றி மாற்றி உருவகித் திருப்பதைக் காண்கிறோம். அந்த ஓரிரண்டு இடங்களும் கூடத் தற்செயலாக அமைந்தவை என்றே கூறலாம்.

(எ-டு) “அல்லியும் அருச்சனரும் ஆக்கிவனம் போகையிலே  
அல்லி சிலைநிறுத்தி - நீங்க  
அனல்குளிக்கும் போகலா மோ”

இங்கு அல்லியாகத் தன்னையும், அருச்சனராகத் தன்கணவரையும் உருவகிக்கிறார். பாடலின் பிற்பகுதியில்,

“சீதையும் அருச்சனரும் செலுத்திவனம் போகையிலே”

என்று தன்னைச் சீதையாகவும், தன்கணவரை அருச்சனராகவும் கூறுகின்றார்.

இவ்வாரே கர்ணரும், கண்ணகியும் ஓரிடத்தில் இணையாக்கப் படுகின்றனர். பாரதத்தில் நகுல, சகாதேவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனர். கொடைக்குக் கர்ணனும், அறத்துக்குத் தருமனும், வளிமைக்கு வீமனும், வீரம், அழகு இரண்டுக்கும் அருச்சனரும் புகழ்பெற்றோர். இராமாயணத்தலைவர்களில் பரத, சத்துருக்கனரைப் பற்றி நாட்டுப் புற மக்களுக்கு மிகுதியும் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் ஏழுத் திலக்கியத்திற்கும் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடலுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. கதைப்பாடலில் நகுல சகாதேவர்கள், பரத சத்துருக்கனர்களுக்கு அதிக இடமில்லாமல் இருக்கலாம். இராமன், இலக்குவன் இருவரையும் ஏன் ஒதுக்கியுள்ளனர் என்னுங்கால், முதற்காரணமாக ஒப்பாரிப் பாடல்களில் மோனை, எதுகைகளுக்குத் தரப்படும் சிறப்பிடத்தைக் கூறலாம். ராமன், வட்சமணன் இரண்டு பெயர்களின் முதலெழுத்துக் களுமே தமிழில் மொழிமுதலில் வாராவாதலால், இன்னும் கிராமப் புறங்களில் வேற்றுமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாகப் புகவில்லையாத லால் ராம, வட்சமணரை எடுத்துக்கொண்டால் மோனையமைக்க மிக்க இடர்ப்பாடு ஏற்படும்.

காட்டாக,

“கத்திரிக்கா பச்சனிறம் காரணன்கைப் பூமாளை  
காத்ததிச்சு மங்காம — நான்  
கவலப்பட்டு மங்கறேனே”

என்ற பாடவிலுள்ள மோனென்நயம் ராமனையோ லட்சமணனையோ எடுத்துக்கொண்டால் அமையாது.

4. அந்தனர்கள் தங்களை இதிகாசத் தலைவர்களாக, காவியத் தலைவிகளாக உருவகித்துக்கொள்வதில்லை. காரணம் அவர்கள் அனைவரும் பெரும்பாலும் கஷ்த்திரிய இனத்தினர், சிறுபான்மை வணிக இனத்தினர் (கோவலன், கண்ணகி) என்பதே. இவ்வாறு அரசகுலத்து வீரர்களாக, தலைவியராகத் தங்களை மற்ற இனத்தார் அனைவரும் பிள்ளை, செட்டி, நாட்டு, கோனார், அம்பலக்காரர், அகழுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் — ஆகிய ஒன்பது இனத்தார் — உருவகித்துக்கொள்வதை நோக்க இவ்வுண்மை புலப்படும்.

அந்தனர்கள் இவ்வாறு உருவகித்துக் கொள்ளாமைக்குக் காரணம் அவர்கள் கீழ்நிலையாக்கத்தை விரும்பாமை.

மற்றவர்கள் உருவகித்துக் கொள்ளுதல் ‘மேல்நிலையாக்கம்’ ஆகும். பிள்ளை, செட்டி, நாட்டு, கோனார், அம்பலக்காரர் ஆகிய ஐவரும் பாரதத் தலைவர்களாகவும் பெயர் சுட்டாத மன்னராகவும் உருவகித்துக் கொள்ளுகின்றனர். அகழுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய நால்வரும் பாரதத் தலைவர்கள், பெயர்கட்டாத மன்னர் மட்டுமின்றி வணிககுலத் தலைவனாகிய கோவலனாகவும் உருவகித்துக் கொள்கின்றனர்

அனைத்துமே சமுதாய ஏற்றத் தாழ்விற்கேற்ப அமைந்த மேல் நிலையாக்கமே.

தெய்வங்கள்

ஜயங்கார், ஜயர் இருவரின் ஓப்பாரிப்பாடல்களில் இவ்வகை உருவகங்கள் ஏதும் இல்லை. மற்றவர்களின் பாடல்களில் உருவக நிலையில் காணப்படும் ஆண்தெய்வங்கள் குரியர், சந்திரர், இந்திரர், பரமர் நால்வருமே. பெண்தெய்வங்களில் ‘ஸஸ்வரி’ முதலிடமும், பார்வதியும், சரசுவதியும் அடுத்த இடமும் பெறுகின்றனர்.

## உடை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

நாயுடு பெண்மணி தம் சிறுமகனை ‘இந்திரன்’ என உருவகித்துள்ளார்.

எனவே பொதுவாக இப்பகுதியில் காணப்படும் பரமர், இந்திரர், சந்திரர் ஆகிய உருவகங்கள் தந்தை, தமையன், கணவன் ஆகியோரை உருவகிக்க எடுத்தாளப்படுகின்றன.

‘இந்திரன்’ என ஓரேயோரிடத்தில் மட்டும் சிறுவனை உருவகித்தலைக் காணகிறோம். அங்கு ‘-ன்’ விகுதி இருத்தலைக் காணகிறோம்.

ஈஸ்வரி, பார்வதி, சரசுவதி (சில பொழுது ஈஸ்வரியா, பார்வதியா எனப்படுகின்றது) மூவரையும் தன்னையும், தன் தாயையும் உருவகிக்க ஒரு பெண் எடுத்துக் கொள்கின்றாள். இப்பெண் தெய்வ உருவகங்கள் நாயுடு தொடங்கி அரிசன் வரையமைந்த சாதியினர் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

சின்னஞ்சிறு குழந்தையைத் தெய்வமாகக் காணப்பது தாலாட்டில் அந்தனார் தொடங்கி அரிசன் வரையிலும் உள்ளது. ஆயின் திருமணமான பெண்களைப் பெண் தெய்வங்களாக உருவகிப்பது நாயுடு, கோனார், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் காணகிறோம்.

ஆண்தெய்வங்கள்—பொதுவாக மிகுதியும் வணங்கப்படாதவை — பெரியவர்களை உருவகிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

‘பரமர்’ தந்தையை உருவகிக்கவும், ‘இந்திரர், சந்திரர், குரியர்’ ஆகியன் பெரும்பான்மையும் கணவனை, சிறுபான்மை தமையனை உருவகிக்கவும் எடுத்தாளப்படுகின்றன.

பெண் தெய்வ உருவகங்கள், ஆண்தெய்வ உருவகங்கள் இரண்டிலும் தாய் தந்தையரைக் குறிப்பன பலரும் வணங்கும் தெய்வங்களாக உள்ளன. பெற்றோரைத் தெய்வங்களாக எண்ணுவது பொருத்தமேயாயினும் ஐயங்கார், ஐயர், பிள்ளை, செட்டியார் ஆகியோர் அவ்வாறு உருவகங்களைக் கையாளவில்லை. பெண் தெய்வ உருவகங்களைத் தாய்க்கு மட்டுமன்றி தமக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற பெண்கள் தங்களை மிக நல்லவர்களாகக் கூறிக்கொள்ள விழைகிறார்கள் என்றாம். சில பொழுது தங்கள் துன்பத்தை, பார்வதி யாகிய அன்னை உலகத்தைத் தாங்கும் துன்பத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கொண்டு தங்களைப் பார்வதி, சரசுவதி எனகிறார்கள்.

‘இந்திரர், சந்திரர், சூரியர்’ என்பன கணவனை அல்லது அரிதாக அண்ணனைக் குறிக்கும் உருவகங்கள். அழகு, சூளிச்சி, ஒளி ஆகிய மூன்றையும் உடைய இத்தெய்வங்கள் உண்மையில் தெய்வங்கள் என்ற எண்ணத்தோடு உருவகிக்கப்பெறவில்லை. பாலுணர்வின் அடியாகப் பிறந்தன இவ்வுருவகங்கள். அண்ணனைக் குறிக்கும் பொழுது பாலுணர்வின்றி, அவனது அழகு, இனிமை, பொலிவு ஆகியவற்றை எண்ணிப்பார்க்கும் பாசவுணர்வின் அடிப்படையில் அமைகின்றன.

எனவே பெற்றோருக்கும், தனக்கும் பயன்படுத்தும் உருவகங்கள் ஒருவகை. கணவனுக்குப் பயன்படுத்தும் உருவகங்கள் மற்றொரு வகை.

- 1) பெற்றோர் மீது கொண்ட அன்பு
- 2) தன்மீதே கொண்ட பற்று
- 3) கணவன் மீது கொண்ட காதல்

ஆகிய மூன்றின் அடிப்படையில் இவை அமைகின்றன. ‘‘பெரும் பாலான கவிதைகளின் உட்சிக்கல்நிலையினால் (Complexity) நாம் கூர்ந்து பார்க்கப்பார்க்க, நிறைய உண்மைகள் புலப்படும்<sup>13</sup> என்ற கூற்று இங்குப் பொருந்தும்.

### பிற

மிகச் சிறப்பாக இன்றி, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஒருசில உருவகங்களைக் காண்கிறோம்.

தாலாட்டில் கண்டதுபோலவே உடலுறுப்புக்களில் ‘கண்’, ‘கண்மணி’ இரண்டும் ஐயர் ஒப்பாரியில் குழந்தையை உருவகிக்கப் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன.

### இன்சுவைப்பொருட்கள்

கணவனைப் ‘பால்’ என்று பின்னை ஒப்பாரி யிலும் பெற்றோரைப் ‘பாலடைத்த டப்பிகள், நெய்யடைத்த டப்பிகள்’ என்று அப்பலக்காரர் ஒப்பாரியிலும் உருவகித்துள்ளனர்.

### அழகுப்பொருட்கள்

அழகுப்பொருட்களில் ‘ஓவியம்’ குழந்தையை உருவகிக்க ஐயரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

அணியாகிய ‘தாழ்வடம்’ — கணவனை உருவகிக்கப் பின்னை இனத்துப் பெண்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். உயர்பொருள்

‘கற்பகம்’, ‘விண்மணி’ என ஐயர்பாடலில் குழந்தையையும் ‘சேத்திரம்’ எனப் பின்னைபாடலில் கணவனையும் உருவகித்துள்ளனர்.

### இழிபொருள்

விதவையாகினிட்ட செட்டியார் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருபெண் தன்னைக் கந்தைத் துணியாக,

“‘வேதப் பிராமணர்க் வேதுடைக்கும் கந்தையிது  
காசிப் பிராமணர்க் கைதுடைக்கும் கந்தையிது’”

என்ற பாடலில் கூறுவதைக் காணலாம். இப்பாடலைத் தம்நூலில் சேர்த்திருக்கும் ‘சோமலே’ வேறுவிதமாக விளக்கம் தருகிறார்.<sup>14</sup> அதைவிடக் ‘கந்தை’ என்பதை உருவகமாகக் கொள்ளுதலே பொருந்தும்.

நாயுடு பாடலில் ஒருவிதவை தன்னை, ‘கண்டார் அடிக்கும் மரம்’ என்று கூறிக்கொள்ளுதலைக் காண்கிறோம்.

அம்பலக்காரர் பாடலில் ஒருபெண் தன் விதவைமகளை ‘வெம்பின வெள்ளிரிக்காய், கன்றின கத்திரிக்காய்’ என உருவகித்தலும் உள்ளது.

அம்பலக்காரர், அகமுடையார் இருவர் பாடலிலும் ‘கர்ணர்கை அம்பானேன்’ ‘வேடர்கை அம்பானேன்’ என்று பெண் தன்னை உருவகித்துக்கொள்கிறாள். பெற்றோரை இழந்தநிலையில், பிறந்த விட்டிற்குச் சென்றால் தனக்குச் சுதந்திரமில்லை. அண்ணி சொன்ன படி நடக்கவேண்டும் என்ற பொருளைக் கொண்டது இவ்வுருவகம்.

இவற்றைக் கொண்டு சாதி அடிப்படையில் குறிப்பாகக் கூற இயலவில்லை எனினும், பொதுவாக ஒருசில செய்திகள் வெளிப்படுகின்றன என்று கூறலாம். அவை, (1) இறந்தாரின் வயதுக்கேற்ற படி ஒருசில உருவகங்கள் அமையும். அவற்றில் ஒன்று கண். சிறு குழந்தைக்கான உருவகம் அது. (2) இறந்தாரின் மீது கொண்ட

அன்பின் காரணமாக ஒருசில உருவகங்கள் எழுகின்றன. (3) விதவை களின் இரங்கத்தக்க நிலையால் இழிபொருட்கள் உருவகங்களாக்கப் படுகின்றன. (4) வீரத்தோடு தொடர்புள்ள உருவகங்களைப் பின் தங்கிய இனத்தார் மட்டுமே எடுத்தாள்கின்றனர்.

### முடிவுரை

குழந்தையை உருவகிக்கப் பயன்படுத்தும் உடலுறுப்புக்களில் ‘கண்’ எல்லாச் சாதியினராலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறுகிறது. பேச்சு வழக்கிலும் இலக்கிய மரபிலும் காணப்படும் உருவகம் இது.

சுவைப்பொருட்களில் இன்சுவைப்பொருட்களே குழந்தையை உருவகிக்க எடுத்துக்கொள்கின்றனர். இயற்கையான இன்சுவைப் பொருட்களே உருவகப்பொருட்கள் ஆகின்றன. இப்பொருட்களைல் ஸாம் வீட்டில் அடிக்கடி உண்கின்ற பொருட்களாகவுள்ளன. எல்லாப் பெண்களும் அறிந்த பொருட்களாக இவ்வுருவகங்கள் அமைகின்றன (Native Images).

குழந்தையின் மென்மை, இளமை ஆகிய பண்புகளின் காரணமாக இத்தகைய பொருட்களை உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்கின்றனர்.

உறுப்புக்களில் கண்போன்று மணிவகைகளில் முத்து மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெற்று உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஜியர்பாடலில் முத்தைச் சொல்லுமிடத்து மூன்று செய்திகள் பின்னிப் பினைந்து காணப்பெறுகின்றன. அவை முத்தின் சிறப்பு, சமயவுணர்வு, முத்துப் பதிக்கத்தக்க அணிகலன்கள் ஆகியன. மற்றை யோர் பாடல்களில் முத்தின் சிறப்பு மட்டும் காணப்படுகின்றது. ரத்தினம், மணி, பொன் ஆகியனவும் எடுத்தாளப்படுகின்றன.

மேற்கண்டவை யெல்லாமே இலக்கியமரபில் வந்தவை எனலாம். கோவலன் கண்ணகியைப் பாராட்டுமிடத்தில் ‘மாசறு பொன்னே, வலம்புரி முத்தே, காசறு விரையே, கரும்பே தேனே’ என்று கூறுதல் காண்க.

‘ரத்தினம்’ என்னும் உருவகம் ‘ராஜாகுல்’ என்ற தொடரைப் பின்பற்றியோ, ‘நித்திரைபோ’ என்ற தொடருக்கு மூன்போ, மோனை, அடியெதுகைகளைக் காக்கவருகின்றது.

## ஒட்டுப்பறப் பாடல்கள் - சமூக ஒப்பாய்வு

பறவைகள், விலங்குகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்த அளவில் முன்னேறிய இனங்கள், பின்தங்கிய இனங்கள் என இருபிரிவுகள் உள்ளன. அது அவர்களின் உணர்வுகள், அடிப்படையில் வேறுபடுவதைக் காட்டும். உருவகங்கள் அவ்வச்சாதியினரின் பண்புகள், பழக்கங்கள், கலைத்தன்மை ஆகியவற்றின் அடியாக அமைகின்றன எனலாம்.

தாலாட்டில் காண்கின்ற உருவகங்கள் மரபு வழிப்பட்டனவாக விளங்குகின்றன.

‘விண்மீனோ, அல்லது மேகத்துப் பன் ரோகிய மழையோ’ என்பதில் உள்ள உருவகங்கள் காட்சியளவில் அமைந்தவை.

ஜயர் பாடலில் காணப்பெறும் அரும்பொருள் உருவகங்களின் மூலம் அவர்களுக்கு உள்ள வடமொழிக்கல்வியின் தாக்கத்தையும், சமயவுணர்வையும் அறியலாம்.

தெய்வங்கள் என்ற பகுதியிலும் ஜயர் பாடலில் உள்ள உருவகங்கள் வடமொழி, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் உள்ள தேர்ச்சி, சமய சுடுபாடு, வேதாந்தக் கல்வியறிவு ஆகியவற்றின் அடியாகப் பிறந்துள்ளன.

அரிசன்பாடலில் காணப்படும் மீனாட்சியின் நீராடல், காட்சியளவையை அடியாகக் கொண்டு பிறந்த உருவகம் ஆகும்.

பெண்தெய்வங்களைப் பற்றிய உருவகங்களில் ஜயர்பாடலில் உள்ளவை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டு நிற்கின்றன.

ஆண்தெய்வங்களைப் பொறுத்தஅளவில் இராமன், கண்ணன், முருகன் ஆகிய தெய்வங்களே குழந்தையை உருவகிக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. கண்ணன், ஜயர், கோனார் இரு இனத்தார் பாடல்களிலும், முருகன், நாட்டு, அம்பலக்காரர், அரிசன் ஆகிய தெய்வங்களாகக் குழந்தையைக் காண்பது பக்தியுணர்வின் அடியாக அமைந்துள்ளது.

இராமனை ஜயங்கார் மட்டுமே எடுத்தாள்வதற்குக் காரணம் எழுத்திலக்கியத்தில் தாக்கமும் (ஆழ்வார் பாசுரங்கள்)தீவிர வைணவத் தன்மையும் எனலாம். அதேபோல் விங்கங்களைக் கூறுவதன் அடிப்படையும் பக்தியுணர்வே.

தாய்தந்தையர், தாய்மாமன், பாட்டன் ஆகியோரைப் பற்றிய உருவகங்கள் குழந்தையைப் பற்றிய உருவகங்களினின்று வேறுபடுகின்றன.

செட்டியார் தாலாட்டுக்களில் பெரியவர்களுக்கென எந்த உருவகமும் இல்லை.

ஜியங்கார் பாடலில் குழந்தையின் மாமன் 'பாண்டியனார்' எனவும் 'கருணனார்' எனவும் ஓரிடத்தில் மூவரண்ணோர் என உவமையாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறான்.

ஜியர் பாடலில் ஒரேயோரிடத்தில் 'பாண்டியனார்' எனக் குழந்தையின் பாட்டனார் கூறப்படுகிறார்.

காப்பிய இதிகாசத் தலைவர்களாகிய கர்னர், வீமர், அநுச்சனர், கோவலர், கிருஷ்ணன், இராமர், தலைவியராகிய அல்லி, சீதை ஆகியோரும் மிகச்சிறப்பாக அனைத்துப் பின்தங்கிய சாதியினர்பாடல்களிலும், மூன்னேறிய இனங்களில் பின்னைபாடலிலும் கூறப்படுதலைக் காண்கிறோம். பெயர்ச்ட்டாமல், மன்னன், பாண்டியன் என்ற சொற்கள் அம்பலக்காரர், நாயுடு, ஜியர் ஆகியோர் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

ஒப்பாரியில் காணப்பெறும் உருவகங்களைக் கொண்டு கூறக் கூடிய சில முடிவுகள்:

1) ஒப்பாரிப் பாடல்களின் இன்றியமையாத கூறாக உருவகங்கள் விளங்குகின்றன.

2) தன்னையும் தன் குழந்தைகளையும் உயர்த்திக் கூறிக் கொள்ளும் போக்கு கோனார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார் ஆகியோர் பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. இவ்வருவகங்கள் நெல் வகைகள், வாய்க்கால், பயனுள்ள மரங்கள் ஆகியனவாக இருத்தலால், இவர்கள் மதுரைச் சுற்றுப்புறங்களில் உழவிலும், அது தொடர் பான் செய்திகளிலும் சிறந்தவர்களாக இருக்கின்ற செய்தியை உணரலாம்.

தன்னை உயர்த்திக் கூறிக்கொள்ளும் போக்கை உள்ளியல் முறைப்படி ஆராய்ந்தால், உயர்வு மனப்பான்மை காரணமாக ஏற்படும் 'தான்' என்னும் உணர்வு அல்லது தாழ்வுமனப்பான்மை காரணமாக விளையும் கற்பனை என்று கூறலாம்.

## உலக நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

3) கிளிபோன்ற மரபு உருவகங்களைப் பார்க்கையில், தாலாட்டு, ஒப்பாரி இரண்டிலுமே உள்ள உருவகங்கள் மரபுவழிப் பட்டவை என்பது புலனாகிறது.

4) குறிப்பிட்ட வயதுடையோருக்குக் குறிப்பிட்ட உருவகங்கள் யென்படுத்தப் பெறுகின்றன.

5) சில உருவகங்கள் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன.

6) இளவிதனை தன்னை உருவகித்துக்கொள்ளுக்கால் பாலுணர்வுக் குறிப்பு வெளிப்படுகிறது. இவ்வகையில் ஒப்பாரி உணர்ச்சிக்கு வடிகாலாக அமைகிறது.

7) பாரத, இராமாயனக் கதைகள் மக்களிடையே மிகப் பரவியுள்ளமையால், அவற்றின் தலைவர் தலைவரியர் உருவகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

8) இராமலக்ஞவர்கள் பாடல்களில் காணப்படாததற்கு காரணம் எதுகை, மோனை நயங்கட்டு அப்பெயர்கள் தடையாக உள்ளமையே, ஒப்பாரிப் பாடல்களில் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருப்பது எதுகை, மோனை நயங்களே.

9) பாரதத்தலைவருள் முக்கியமான நால்வரயும் பாண்டியர், மன்னர் போன்றவர்களையும் அடிக்கடி உருவகமாக எடுத்தாள்வது பின்னை தொடங்கி அரிசன்வரை காணப்படுகிறது. தாலாட்டில் ஐயங்கார், ஐயர் ஆகியொரும் அரிதாக இவ்வுருவகங்களை எடுத்தாண்டுள்ளனர்.

பிராமணர்ல்லாதாரே இவ்வுருவகங்களை அடிக்கடி விருப்போடு கையாள்கின்றனர். தங்களை அரசு மரபினராகக் கூறிக்கொள்ள விழைதலைக் காண்கிறோம். இது மேல்நிலையாக்கம் ஆகும்.

பிராமணர்கள் தங்களை அரசராகக் கூறிக்கொள்வதில் சிறப்பில்லை; அதாவது அவர்கள் கீழ்நிலையாக்கத்தை விரும்பவில்லை எனலாம். தாலாட்டில் அந்தனர்கள் அரிதாகத் தங்களை அரசர்களாக உருவகித்துக்கொள்ளுதல் கீழ்நிலையாக்கமே.

குழந்தைக்குப் பயன்படுத்துவன

பெரியவர்களுக்குப் பயன்படுத்துவன

சாதி	குழந்தைக்குப் பயன்படுத்துவன										பெரியவர்களுக்குப் பயன்படுத்துவன																			
	உடலுறுப்பு	இன்சுவைப் பொருட்கள்	உயர்ந்த மணிவகைகள்	பிற உயிரினங்கள்	புறா	கோகிலேம்	குயில்	கானமயில்	காதிமான்	கானகத்து மான்	மான்	தெள்ள முதுக் கும்பம்	அருமருந்து	திரவியம்	ஆரமுது	தவமணி	மேகத்துப் பண்ணீர்-சிவசங்கரி 14 வகை	மீனாட்சி	மா ஸி	இராமன்	கண்ணான்	முருகன்	இந்திரன்	மலர்கள்	சந்தனம்	பாண்டியன் மகாராசா முதலியன்	மன்னர்	காப்பியத் தலைவர்கள்	பறவை	ஆண் தெய்வங்கள்
கண்	இயற்கை யிலேயே சுவை வாய்ந்தவை	முத்து	பிற	கிளி	புறா	கோகிலேம்	குயில்	கானமயில்	காதிமான்	கானகத்து மான்	மான்	தெள்ள முதுக் கும்பம்	அருமருந்து	திரவியம்	ஆரமுது	தவமணி	மேகத்துப் பண்ணீர்-சிவசங்கரி 14 வகை	மீனாட்சி	மா ஸி	இராமன்	கண்ணான்	முருகன்	இந்திரன்	மலர்கள்	சந்தனம்	பாண்டியன் மகாராசா முதலியன்	மன்னர்	காப்பியத் தலைவர்கள்	பறவை	ஆண் தெய்வங்கள்
ஜயங்கார்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
ஜயர்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
பிள்ளை	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
செட்டியார்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
நாடு	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
கோனார்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
அம்பலக்காரர்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
அகமுடையார்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
கள்ளர்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
வண்ணார்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	
அரிசன்	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	

இந்த அட்டவணை உணர்த்துவன: 1) பொதுவாக அமைந்த உருவகங்கள் (பெரும்பாலான சாதியினர் எடுத்தாண்டிருப்பன) — மரபு வழிப்பட்டவை.

கண், இயற்கை இன்சுவைப்பொருட்கள், முத்தும் பிறமணிகளும், மன்னர் ஆகியன.

2) சிறப்பான உருவகங்கள்

அ) உயிரினங்கள்

— அடிப்படை அவ்வசசாதியினரின் பண்புகள், பழக்கங்கள், கலைத்தன்மை.

ஆ) அரும்பொருட்கள் பெண் தெய்வம்-சிவசங்கரி

— ஜயங்கார்களின் வடமொழி, தமிழ்-ஆகிய இருமொழித் தேர்ச்சி, சமய ஈடுபாடு, வேதாந்தக் கல்வியறிவு.

இ) ஆண் தெய்வங்கள்:

இராமன்

— ஜயங்கார்களின் தீவிர வைணவத் தன்மையும் எழுத்திலக்கியத் தாக்கமும்.

முருகன்

— (பின் தங்கிய இனத்தார் விரும்பி எடுத்தாளும் உருவம்) — தமிழ்க் கடவுள்.

ஈ) மகாபாரதத் தலைவர்கள்:

ஜயங்கார்

— கீழ்நிலையாக்கம்.

பிள்ளையிலிருந்து அரிசன் வரை

— மேல்நிலையாக்கம்.

பாத்திர உருவகங்கள் — ஒப்பாரி

சாதி	பொது			மகள், இளம் பெண்				பெரியவர்கள்								விதவை		குழந்தை												
	இயற்கைப் பொருட்கள்	மரம்	காய்	உழவு	தொடர்பானவை	கிளி	கர்ணன் கைமாலை	வீமன் கைமாலை	மலர்	பறவை	காப்பியத் தலைவன்	தலைவியர்	பெண் தெய்வங்கள்	ஆண் தெய்வங்கள்	கோவலன்	பார்வதி	சரசவதி	குரியன்	இந்திரர்	சந்திரர்	பரமர்	இழுபொருள்	கண்	கிலுப்பை	கோருவை	சங்கிலி	அரைரோன்	ஓவியம்	கற்பகம்	விளையாணி
ஜயங்கார்																														
ஜயர்																														
பிள்ளை	†			†																										
செட்டியார்	†																													
நாயுடு																														
கோனார்	†	†	†	†																										
அம்பலக்காரர்	†	†	†	†																										
அகமுடையார்	†																													
கள்ளர்																														
வண்ணார்																														
அரிசன்																														

இந்த அட்டவணை தொவிப்பன :—

- 1) ஜயங்கார் பாடல்களில் பாத்திர உருவகம் ஏதுமில்லை.
- 2) குழந்தையை உருவகிக்க ஜயர் எடுத்தானும் பொருட்கள் மிக உயர்ந்தவை. கள்ளர், அரிசன் எடுத்தானும் பொருட்கள் குழந்தையுடன் தொடர்பானவை (Realistic).
- 3) கோனாரும் அம்பலக்காரரும் உழவில் மிக ஈடுபட்டோர்.
- 4) வயது வேறுபாடு குடும்பப்பொறுப்பு, சமுதாய அந்தஸ்து (Status) ஆகியவற்றிற்கேற்ப உருவகங்கள் அமைகின்றன.

5) நாட்டுப்புறங்களில் மிகப் பரவியுள்ள கதைகள் :

- 1) இராமாயண மகாபாரதக் கதைகள்.
- 2) கோவலன் கதை.
- 3) நல்லதங்காள் கதை.
- 6) பிராமணர் அல்லாதாரே தங்களை மகாபாரதத் தலைவர்களாக விரும்பி உருவகித்துக் கொள்கின்றனர். இது மேலநிலையாக்கம்.

**குறிப்புகள்**

- 1) The Shorter Oxford Dictionary, p. 1315.
- 2) Agnes Stain, The Uses of Poetry, p. 145.
- 3) Ibid.
- 4) Bhamaha, Kavyalankara.
- 5) Dandi, Kavyadarsa (66).
- 6) Ibid., (96).
- 7) Desmond Graham, Introduction to Poetry, pp. 26-27.
- 8) தண்டியாசிரியர், தண்டியலங்காரம் — சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரையுடன்.
- 9) பெரும்பாணாற்றுப்படை, வரிகள் 300-301.
- 10) Agnes Stain, The Uses of Poetry, p. 150.
- 11) Ibid.
- 12) Desmond Graham, op.cit., 110.
- 13) Desmond Graham, op.cit., p. 93.
- 14) சோமலீ, செட்டியாரும் தமிழும், ப. 220.

**பழக்கவழக்கங்கள்**

**தாலாட்டு**

**அடிப்படை**

**தொடர்பு**

அடிப்படை	தொடர்பு	அடிப்படை	தொடர்பு	அடிப்படை	தொடர்பு
1. உடல்நலம்	— வாழ்க்கை முறை	1. உடல்நலம்	— வாழ்க்கை முறை	1. உடல்நலம்	— வாழ்க்கை முறை
2. சமயம்	— குழந்தை	2. சமயம்	— சடங்கு	2. சமயம்	— சடங்கு
3. உறவினர்களிடையேயுள்ள உரிமைகளும் கடமைகளும்	— குழந்தை, சடங்கு	3. உறவினர்களிடையேயுள்ள உரிமைகளும் கடமைகளும்	— குழந்தை, சடங்கு	3. உறவினர்களிடையேயுள்ள உரிமைகளும் கடமைகளும்	— குழந்தை, சடங்கு
4. அறம்	— குழந்தை	4. அறம்	— குழந்தை	4. அறம்	— குழந்தை
5. நம்பிக்கை	— குழந்தை	5. நம்பிக்கை	— சடங்கு	5. நம்பிக்கை	— சடங்கு
6. பொருளாதாரம்	— குழந்தை	6. பொருளாதாரம்	— சடங்கு	6. பொருளாதாரம்	— சடங்கு
7. கலை	— வாழ்க்கை முறை	7. கலை	— வாழ்க்கை முறை	7. கலை	— வாழ்க்கை முறை
8. மனப்பாண்மை	— வாழ்க்கை முறை	8. மனப்பாண்மை	— வாழ்க்கை முறை	8. மனப்பாண்மை	— வாழ்க்கை முறை
9. சோதிடம்	— வாழ்க்கை முறை	9. சோதிடம்	— சடங்கு	9. சோதிடம்	— சடங்கு
10. இனப்பற்றும் உளவியலும்	— வாழ்க்கை முறை, சடங்கு	10. உரிமைப்போக்கு	— வாழ்க்கை முறை	10. உரிமைப்போக்கு	— வாழ்க்கை முறை
11. மண்பு	— வாழ்க்கை முறை	11. தத்துவம்	— சடங்கு	11. தத்துவம்	— சடங்கு
12. தேவை	— குழந்தை	12. உரிமை	— சடங்கு	12. உரிமை	— சடங்கு
		13. அழகுணர்ச்சி	— வாழ்க்கை முறை	13. அழகுணர்ச்சி	— வாழ்க்கை முறை

## பழக்கவழக்கங்கள்

“நாட்டுப்புறவியல் என்பது அறிந்தோ அறியாமலோ நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றில் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாடேயாகும்”<sup>1</sup> என்று நாட்டுப்புறவியலுக்கு இலக்கணம் கூறும் அறிஞர் கருத்தில் முதன்மையாக இடம் பெற்றிருப்பதை நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களுமாகும்.

“வாய்மொழியிலக்கியத்திற்கும் பருப்பொருள் சார்ந்த பண்பாட்டிற்கும் இடையே மரபுவழி வாழ்க்கையில் பல கூறுகள் இருப்பதும் நோக்கியவாறு அமைந்து கிடக்கின்றன. அத்தகைய ஒரு கூறு ‘சமுதாய, நாட்டுப்புறப் பழக்கவழக்கங்கள்’, என்கிறார் ரிச்சர்ட் எம். டார்சன்”<sup>2</sup>.

‘பழக்கவழக்கங்கள் குருட்டுத்தனமாக உள்ளன. அவற்றைப் பின்பற்றுவோர் வழக்கமாகத் தாம் பின்பற்றுவதற்குக் காரணத்தை அறியாதிருப்பர். பழக்கவழக்கங்கள் பின்பற்றப்படாமல், ஒருவகை மீறலுக்கு (Infraction) உட்படும் வரை அவற்றைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரியாது’<sup>3</sup> என்கிறார் குரோபர்.

சமயச் சடங்குகள், மனிதனின் தோற்றமும் இயற்கையும் பற்றிய சிக்கலான புராணக் கதைகள், அவனுடைய பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியன மானிடவியலாரைப் பலகாலமாகக் கவர்ந்து வந்திருக்கின்றன.<sup>4</sup>

அத்தகைய பழக்கவழக்கங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் பல தாலாட்டு, ஒப்பாரிப்பாடல்களில் காணப்படுவதால் இப்பகுதி இவ்வாய்வில் இடம்பெறுதல் இன்றியமையாததாயிற்று.

தாலாட்டு, ஒப்பாரிப்பாடல்கள் இரண்டிலும் காணப்படும் பழக்கவழக்கங்கள் உடல்நலம், சமயம், சமூகம், அறம், நம்பிக்கை,

பொருளாதாரம், கலை ஆகிய அடிப்படைகளிலும், அவையன்றித் தாலாட்டுப் பகுதியில் காணப்பெறும் பழக்கவழக்கங்கள் சமயமும் சமூகமும், சமூகமும் உளவியலும், சோதிடம், பண்பு, தேவை ஆகிய அடிப்படைகளிலும், ஒப்பாரிப் பகுதியில் காணப்பெறுபவை உடல்நலம் முதலிய ஏழு அடிப்படைகளைத் தவிர, உணவு, மனப்பான்மை, உரிமைப்போக்கு, தத்துவம், உரிமை ஆகிய அடிப்படைகளிலும் பிரித்து விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

தாலாட்டில் காணப்பெறும் பழக்கவழக்கங்கள் பன்னிரண்டு அடிப்படைகளில் பிரிக்கப்பெற்றுள்ளன; ஒவ்வொன்றும் வாழ்க்கை முறை, சடங்கு, குழந்தை ஆகிய மூன்று செய்திகளில் ஒன்றுடன் தொடர்புகொண்டு விளங்குகிறது.

அதேபோல, ஒப்பாரியில் காணப்பெறும் பழக்கவழக்கங்கள் பதின்மூன்று அடிப்படையில் பிரிக்கப்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் வாழ்க்கைமுறை, சடங்கு ஆகிய இரண்டு செய்திகளில் ஒன்றுடன் தொடர்பு கொண்டு விளங்குகிறது.

வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்புற்ற பழக்கவழக்கங்கள் எனில், மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் அடிக்கடி மேற்கொள்ளும் பழக்கவழக்கங்களைக் குறிக்கும்.

சடங்கு என்பது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உற்றார், உறவினர் கூடிநடத்தும், பங்குகொள்ளும் நிகழ்ச்சியாகும். அது காதுகுத்து, வளைகாப்பு போன்ற மங்கல நிகழ்ச்சிகளாகவும் இருக்கலாம். ஈமச் சடங்கு போன்ற துன்ப நிகழ்ச்சிகளாகவும் இருக்கலாம்.

### தாலாட்டில் வெளிப்படும் பழக்கவழக்கங்கள்

1) உடல்நலம் அல்லது சுகாதாரத்தை அடியாகக் கொண்டவை வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்புற்றவை

நெடுந்தொலைவு செல்லுங்கால் தயிர், பால், நெய் ஆகிய வற்றை வேடுகட்டி எடுத்துச் செல்லும் பழக்கம் ஜயர் பாடலில் காணப்படுகிறது. தயிர், பால் முதலியனவற்றைக் கலயத்தில் ஊற்றித் தூய வெள்ளைத் துணி கொண்டு கலயத்தின் வாயை முடிக்கட்டுதல் தூசிப்பாமல் காப்பதற்காக என்றநிவோம். இந்த இனத்தாரின் திப்பழக்கம் இவர்களின் சுத்தத்தையும், நோய்வராமல் காத்துக் கொள்ளும் விளைவையும் காட்டும்.

‘தயிர்பால் வேடுகட்டித் தனிவழியே போனேனோ  
பால்வாய் வேடுகட்டிப் பதிங்காதம் போனேனோ  
மோர்வாய் வேடுகட்டி முக்காதம் போனேனோ  
நெய்வாய் வேடுகட்டி நெடுங்தூாம் போனேனோ’

என்ற அடிகளைக் காண்க.

நீராடிய பின்னரே சமைத்தல் என்னும் பழக்கம் ஐயர் பாடலில் காணப்படுகிறது. இவ்வினத்தாரால் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்படும் இப்பழக்கம்,

‘எப்பக் குளிப்பேண்டா எப்பக் சமைப்பேண்டா — ஒங்  
கப்பாவந் தான்னை அடிச்சுத் தூாத்துவாடா’

எனத் தாலாட்டில் காணப்பெறுகிறது. ‘மருத்துவம்’ என்னும் பகுதியில் இது ‘இயற்கை மருத்துவம் அல்லது சுகாதாரம்’ என்ற பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, இப்பழக்கம் உடல்நலத்தைக் காப்பதற்காகச் சுகாதாரத்தின் அடியாக எழுந்தவொன்று. அது இவ்வினத்தாரின் வருமுன் காக்கும் இயல்பை வெளிப்படுத்தும்.

என்னென்யதேய்த்துக் குளித்தல் ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள சாதிகள் பலவற்றிலும் சிறப்பாகப் பாடப்படுகிறது. இது பற்றியும் ‘மருத்துவம்’ என்னும் பகுதியில் ஆராயப்பெற்றுள்ளது. இப்பழக்கம் நெடுங்காலமாகத் தமிழ்நாட்டில் இருந்துவருவதால் பல சாதியின் ரூக்கும் இதில் அளவற்ற நம்பிக்கை உள்ளது. செவ்வாய், வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் பெண்களும், புதன், சனி ஆகிய நாட்களில் ஆண் களும் என்னென்யதேய்த்து நீராடுதல் இன்றும் உள்ளது. முதலில் வாரத்திற்கு இருநாட்கள் நீராட வேண்டும் என்றிருந்த இப்பழக்கம் இப்பொழுது ஒருநாளாகக் குறைந்தாலும் பழக்கத்தில் உள்ளது. உடலுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தருமென்று மக்கள் நம்புவதால் இதுவும் சுகாதாரத்தின் அடியாகப்பிறந்த பழக்கமேயாகும்.

வீடு மெழுகுதலும், அடுப்புமெழுகுதலும் சுகாதார அடிப் படையில் அமைந்த பழக்கங்களேயாகும். வீட்டைச் சுத்தம் செய்தல் பன்னாட்டு மக்களுக்கும் பழக்கமானதுதான் எனினும் ‘கம்பளம் விரித்ததரை’யையே கண்ட மேனாட்டவர்க்கு மெழுகுதல் என்பது தெரியாது. நம்நாட்டில் கிராமத்து வீடுகள் பல மன்றங்களைக் கொண்டு இருப்பதையும், பசுவின் சாணத்தைக் கரைத்து மெழுகுதலையும் காணலாம். அடுப்பையும் அவ்வாறே பசுவின் சாணத்தைக் கரைத்து மெழுகுவர். சங்ககாலத்தில் கூட இப்பழக்கம் இருந்துள்ளது.‘

மண்தரையின் புழுதியை அடக்குவதோடு, நோய் ஏற்படுத்தவல்ல கிருமிகளையெல்லாம் கொல்லவும் செய்கிறது சாணம் என நம்பப் படுகிறது.

பிறப்பு, இறப்பு, பூப்பு ஆகிய சமயங்கள் தீட்டுச் சமயங்கள் என்றும், இந்தத் தீட்டு துஷ்டதேவதைகளோடு தொடர்புற்றது என்றும் மானிடவியலார் கருதுகின்றனர். “இச்சமயங்களில் குளித்தலும், இரும்பு வைத்துக்கொள்ளுதலும், சாணத்தைப் பயன் படுத்துதலும்... உண்மையிலேயே தூய்மை செய்யக்கூடியவைகளே. அவைகள் துஷ்டதேவதைகளை ஓட்டாவிட்டாலும், தீட்டுப்பட்டவர்களைத் தூய்மைசெய்யும் என்பதில் ஜயமில்லை”<sup>6</sup> எனக் கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.

இத்தகைய கிருமிநாசினியைப் பவன்படுத்தி மெழுகுதலே சில தாலாட்டுப்பாடல்வரிகளில் காணப்படுகிறது.

“அடுப்பை மொனுகி அணிவர்ணக் கோலமிட்டு”  
என அம்பலக்காரரும்,

“தரையை மொனுகி — கண்ணே  
தம்பிவரம் கேட்டோமேசு”

என அரிசனும்,  
“வெள்ளிசெவ்வா மொனுகி — என்கண்ணே  
வெகுநா தவமிருந்து  
குளிஞ்சு மொனுகையிலே — வேலையா  
குளங்தையுனைத் தந்தாரோ”

என அம்பலக்காரரும் பாடியுள்ளனர்.

உடல் நலத்தின் அடிப்படையில் குழந்தையுடன் தொடர்பு கொண்ட ஒரு பழக்கம்

பிறந்த குழந்தைக்குக் காப்பிடுகின்ற ஒருசடங்கு — பழக்கம் — ஜயர்பாடலில் காணப்பெறுகிறது.

“வேப்பிலையும் காப்புமாய் விகம்பியரி கண்ணனுக்கு”

இது இவ்வாய்வில் ‘மருத்துவம்’ என்னும் பகுதியில் கூறப் பெற்றுள்ளது. வேப்பிலையின் சிறப்பையுணர்ந்த காலத்தில் அதனைக்

குழந்தைக்குக் காப்பாகக் கட்டும் பழக்கம் ஏற்பட்டுப் பின்னர் இன்றைய நிலையில் காப்பிடுக்கின்ற நாளில் சிறிது நேரத்திற்கு மட்டும் ஜம்போன் காப்போடு சேர்த்துக் கட்டுகின்ற ஒரு சடங்காக மாறியுள்ளது எனலாம். எனவே ஒரு செயல் நன்மை விளைக்கின்றது என்று மக்கள் உணரும் நிலையில் அது பழக்கமாக மாறுகின்றது. காலப்போக்கில், அறிவியல், கல்வி ஆகியவை காரணமாக சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்பொழுது அது சடங்காக மட்டும் நிற்கிறது. சடங்காக நிற்கும் நிலையில் அதனுடைய பொருள் பொதுவாக அதைச் செய்வோருக்கும் புரிவதில்லை. சில பொழுது நெடுநாட்பழக்கமாகவுள்ள ஒரு செயலுக்கும் பொருள் தெரியாது. காரணம் அதன் பொருளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற விழைவின்றிப்பல் தலைமுறைகளாக அதனைப் பின்பற்றி வருதலேயாகும்.

‘‘மேலெநாட்டுக் கிறித்தவர்கள் தம் கோயிலுக்குள் செல்லும் பொழுது தொப்பியை எடுத்து வெளிபோயுள்ள ஆணிகளில் மாட்டிவிட்டு உள்ளே செல்வர். அதுபோல் இங்குள்ள மக்கள் தங்கள் மூளையைக் கழற்றிவைத்துவிட்டுக் கோயிலுக்குள் செல்கிறார்கள்’’ என அமெரிக்க அறிஞர் நம்நாட்டுக் கோயில்களில் நடத்தப்பெறும் சமயச்சடங்குகளின் பொருள் புரியாமல் வழிபாடு செய்யும் நம் மக்களைப் பற்றி நகைச்சவையாகக் குறிப்பிட்டதை இங்கு நினைவுகூர்தல் பொருந்தும்.’’

செயல், பழக்கம், சடங்கு மூன்றும் வெவ்வேறு வளர்ச்சிப்படி யிலுள்ள ஒரே செய்தியாகும். செயல் → பழக்கம் → சடங்கு. ‘‘சடங்கு’’ என்ற நிலையை எட்டும்பொழுது, பொதுவாக அதனோடு சமயமும் பங்கேற்கிறது.

‘‘பழக்கவழக்கங்கள், பொதுவானவை அல்லது சிறப்பானவை எப்படியிருப்பினும் உடலால் செய்யும் செயல் ஒன்றினைத் (Physical Action) தம்மோடு இணைத்துக்கொண்டிருக்கும்’’<sup>18</sup> என்ற அறிஞர் கூற்றை நோக்குக.

பழக்கவழக்கங்கள் ஒரு செயலைத் தம்மோடு இணைத்துக்கொண்டு விளங்கும் என்பதைவிட, அச்செயலே பழக்கமாகிறது என்பதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.

## 2. சமய அடிப்படையில் அமைந்தவை

சமயத்தை அடியாகக்கொண்டு குழந்தையோடு தொடர்புற்ற பழக்கவழக்கங்கள் மற்ற அடிப்படையில் அமைந்த பழக்கவழக்கங்களை விட மிகுதியாக வுள்ளன.

உந்த நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சழக ஒப்பாய்வு

குழந்தைப் பேற்றிரார் இராமமேசவரம் செல்லல், புண்ணிய தீர்த்தமாடல் ஆக்யவற்றைப் பலர் பாடல்களில் காண்கிறோம். குழந்தைக்குக் குறிப்பிட்ட தெய்வத்தின் பெயர் வைத்தல், குழந்தை வேண்டித் தினந்தோறும் பூசைசெய்தல், குழந்தை வேண்டி ஆடி அமாவாசையன்று ஆயிரம் பேருக்கு அன்னமிடுதல், குழந்தை வேண்டி வெள்ளிக்கிழமைகளில் விரதமிருத்தல், குழந்தை வேண்டித் தவமிருத்தல், குழந்தை வேண்டி மாவிளக்கு வைத்தல் ஆகிய இவையனைத் தும் ‘நம்பிக்கைகள்’ என்னும் தலைப்பிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. அங்கு விரிவாக ஆராயப்பெற்றுள்ளன. பழக்கவழக்கங்கள் என்ற முறையிலும், நம்பிக்கைகள் என்ற முறையிலும் தனித்தனியே காணக் கூடிய வகையில் இவை அமைந்துள்ளமையால் அதே செய்திகள் இங்குப் பழக்கவழக்கங்களாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

பலகாலம் குழந்தையின்றி இருந்தவர்களுக்குக் குழந்தை பிறந்தால் கோயிலுக்கு அக்குழந்தையின் எடைக்கெடை தங்கம் வெண்கலம், வெள்ளி ஆகியனவற்றைக் காணிக்கையாகத் தருதல் செட்டியார் பாடலில்,

‘வெள்ளி எடைக்கெடையாம்

வெங்கலங்க பொன்னிறையாம்

தங்கம் எடைக்கெடையாம்— உன்னைத்

தந்தாக பெரியவுக்’

எனக் காணப்படுகிறது. “மத விஷயத்துக்கோ, தரும விஷயத்துக்கோ பொருள் கொடுத்துப் பாதுகாப்பது என்பதை இந்தியாவில் பண்டைக்காலம் முதல் சிறந்ததோர் அறப்பணியாகக் கருதிவந்திருக்கிறார்கள்”<sup>10</sup> எனவே, செட்டியாரின் இப்பழக்கத்தைக் கொண்டு இவர்களின் சமயப்பற்று, தெய்வநம்பிக்கை, செல்வவளம் ஆகிய வற்றைக் கூறலாம்.

இவையனைத்துமே இறைநம்பிக்கையின் அடியாகப் பிறந்தவைதாம்.

சீமந்தம்

இது தாய்மைநிலை அடைந்த பெண்ணுக்குச் செய்யும் விழர் வேயாகும். ஜயர்பாடலில், “சீமந்தப் பெண்களின் கிரசிலே நானிருப்பேன்”<sup>11</sup> என்று சீமந்தம் என்னும் சடங்கு குறிக்கப்பெறுகின்றது.

இது அந்தனர் வீடுகளில் முதன்முறையாகக் கருவற்ற பெண்ணுக்கு எட்டாம் மாதம் கணவன் வீட்டார் செய்யும் ஒரு சடங்கு.

உற்றார், உறவினர் அனைவரும் பங்குகொள்வர். ஓமத்தீ வளர்த்து மறையோதிப் புரோகிதர்கள் செய்யும் சடங்காதலின் இது சமய அடிப்படையை முக்கியமாகக் கொண்டது.

### 3. உறவினர்களிடையேயுள்ள உரிமையும் கடமையும்

அடிப்படையில் குழந்தையைத் தொட்டிலில் இடுதல், குழந்தைக்குக் காதுகுத்துதல், தாய்மாமன் சீர்தருதல் ஆகிய பழக்க வழக்கங்களை — விழாக்களைத் — தாலாட்டுப்பாடல்களில் காண்கி நோம்.

### தொட்டிலிடல்

குழந்தை பிறந்த பத்துநாட்கள் வரை தீட்டு (Pollution) ஆகையால் தனியறையில் தாயும் சேயும் இருப்பர். பதினேராம் நாள் என்னென்று தேய்த்து இருவரையும் நீராட்டி வீட்டையும் தூய்மை செய்து, அன்று மாலை நேரத்தில் உற்றார், உறவினரை (பெண்டிர்) அழைத்து, குழந்தையைத் தொட்டிலில் இட்டுப் பாடல்கள் பாடி வாழ்த்துவர். வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், சுண்டல் முதலியவை வழங்கப்பெறும். இப்பழக்கம் அந்தனர்க்குரியது.

இது வளைகாப்புப் போலக் கொண்டாடப்பெறும் ஒரு பெண்டிர் விழாவாகும். குழந்தை பிறந்த செய்தியைத் தெருவிலுள்ளவர்க்கு அறிவிப்பதற்காகவும், அனைவர்க்கும் குழந்தையைக் காட்டுவதற்காகவும், இன்பத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்காகவும் இச்சடங்கு செய்யப்பெறுகிறது.

ஜயர் பாடலில் ‘தொட்டிலிடல்’ என்னும் ஒருபகுதி காணப்படுகிறது. பெண்டிர் கூடுதல், பாடுதல் ஆகியவை கூறப்பெறுகின்றன. ‘இராமர் தாலாட்டு’ என்ற பெயரோடிருக்கின்ற இப்பாடலில் கௌசல்யா, அருந்ததி, சரஸ்வதி முதலியோர் இராமனைத் தொட்டிலில் இட்டுத் தாலாட்டுவதாகக் காண்கிறோம்.

தாய்மாமன் தொட்டில் கொடுத்துவிடுதல் பிள்ளை பாடலிலும், அம்பலக்காரர் பாடலிலும் காணப்பெறுகிறது. ஆனால், ‘தொட்டிலில் குழந்தையை இடும் சடங்கு அல்லது விழா’ ஜயர் இனத்தில் மட்டுமே உள்ளது.

### காதுகுத்துச்சடங்கு

குழந்தையோடு தொடர்புற்ற விழாவில் இது மிக முக்கியமான ஒன்று.

காதுகுத்துவிழாவும் சமூக அடிப்படையில் அமைந்ததேயாகும் தாய்மாமன் தருகின்ற சீர்வரிசைகளும் இங்கு அடுக்கப்பெறுகின்றன. விழாவுக்கு வருகின்ற விருந்தினர்க்குக் காப்பரிசி என்ற இனிப்பு மழக்கப்பெறுகின்றது. காதுகுத்துவிழா, காப்பரிசி வழங்குதல், தாய்மாமன் சீர்தருதல் ஆகியனவற்றில் ஒன்றோ அல்லது அனைத்துமோ அனைவரின் பாடல்களிலும் இடம்பெறுகின்றன.

இவ்விழா, ‘காதுகுத்துதல் அல்லது உடவில் ஒரு குறையேற படுத்துதல் என்ற ஒன்றினால் குழந்தைக்கு நோய் வராமல் காக்கலாம்’ என்ற நம்பிக்கையின் அடியாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று இவ்வாய்வில் ‘நம்பிக்கைகள்’ என்னும் பதுதியில் கூறப்பெற்றுள்ளது

#### 4) அறம்

இவ்வடிப்படையில் சில மழக்கவழக்கங்கள் காணப்படுகின்றன

“ஆடுஅம்மா வாசையன்று ஆயிரம்பேர்க்கு அன்னமிட்டு”

அதன்காரணமாகக் குழந்தை பிறந்ததாக ஜெயர் பாடவில் காணப்பெறுகிறது.

பொதுவாக, அமாவாசை ‘நிறைந்தநாள்’ எனப்படும். ஆடுஅமாவாசை மிகச்சிறந்த நாளாகக் கருதப்படுகிறது. ‘அந்நாளில் பலருக்கு உணவிட்டு மகிழ்வித்தால், அவர்களுடைய மகிழ்ச்சி நிரம்பிய வாழ்த்து குழந்தைப்பேற்றை விரும்பி உணவிட்டவனுக்குச் சேர்ந்து அது பலிக்கும்’ என்று உளவியல் அடிப்படையில் அமைந்த நம்பிக்கையின் காரணமாக இப்பழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதனாலாம்.

“..... ஏழைகட்கு அன்னதானம், வித்தியாதானம், வைத்திய உதவி அல்லது ஏதேனும் பொதுநல் முன்னேற்றமான காரியம் ஆகியவற்றிற்காகத் தரப்படுவது தருமநிபந்தம் என்றும் பெயர் பெறும்”<sup>11</sup> என்ற கருத்திலிருந்து ‘அன்னதானத்தை ஒரு சிறந்த அறமாக நம் மக்கள் என்னிவந்ததை அறியலாம்.

#### 5) நம்பிக்கை

‘‘சேனைவைத்தல்’ என்னும் பழக்கம் ஜெயர்பாடவில் வெளிப் படுகிறது. பண்பிலும், அனுபவத்திலும் சிறந்த முதியோர் சர்க்கரை நீரைத் தொட்டு முதன்முதலில் குழந்தையின் வாயில் வைப்பதே ‘சேனைவைத்தல்’ எனப்படுகிறது. சிறந்தவர்கள் முதன்முதலில் சேனைவைத்தால், அவர்களின் பண்பு குழந்தையிடம் படியும் என்ற நம்பிக்கையின் காரணமாக இப்பழக்கம் ஏற்பட்டது எனலாம்.

‘‘சேனையது போட்டுத் தெகிழி\* வளந்தாரோ’’

என இப்பழக்கத்தை ஐயர் பாடலில் காண்கிறோம்.

ஏறக்குறைய இதேபோல் மற்றொரு பழக்கமும் ஐயர்பாடலில் ‘ஜாதகரணம்’ என்ற பெயரோடு காணப்படுகிறது. ‘ஜாதகர்மம் குழந்தை பிறந்தவுடன் செய்வது. தந்தை, குழந்தை நீடுவாழ வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு, குழந்தைக்குத் தேனும் வெண்ணென்றும் குழைத்து ஊட்டுவர்’<sup>12</sup> என்று விளக்கப்படுகிறது. பாடலில் ‘ஜாதகரணம்’ என்றே உள்ளது. ‘தேனும், வெண்ணென்றும் குழைத்து ஊட்டினால் குழந்தை நீடுவாழும்’ என்று கொண்ட நம்பிக்கையின் அடியாகப் பிறந்ததே இப்பழக்கம்.

### பூமிகிள்ளிக் காப்பிடிதல்

கண்ணேறு கழித்தல் என்ற இப்பழக்கமும் ‘நம்பிக்கைகள்’ என்னும் தலைப்பின்கீழ் கூறப்பெற்றுள்ளது. சொல் என்று காணும் பொழுது ‘பழக்கவழக்கங்கள்’ என்ற தலைப்பிலும், அதற்குக் காரணம் எது என்று ஆராயுங்கால் ‘நம்பிக்கைகள்’ என்ற தலைப்பிலும் இதேசெய்தி ஆராயப்படும் நிலையிலுள்ளது. ஐயர்பாடலில் உள்ள ‘‘பூமிகிள்ளிக் காப்புமிட்டார்’’ என்ற அடி இப்பழக்கத்தைக் காட்டுகிறது.

### குறத்தி, குழந்தைக்குக் காதுகுத்தல்

செட்டியார் இனத்தில் மட்டும் குழந்தைக்குக் காதுகுத்தக் குறத்தியை அழைக்கின்ற பாடலைக் காண்கிறோம்.

‘‘வாடி வனக்குறத்தி — எங்கள்  
வாச்சமகள் காதுகுத்த’’

இப்பழக்கம் இன்றுவரை உள்ளது என இவ்வினாத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பேராசிரியர் உறுதிசெய்தார்.<sup>13</sup>

### 6) பொருளாதாரம்

சிறந்த வேலைப்பாடுகளைமெந்த உயரிய மரத்தினாலேயான தொட்டிலைப் பற்றிய வருணனை ஒருசிலர் பாடல்களிலும், துணியினாலாகிய ‘தூளி’ சிலர் பாடலிலும் கூறப்படுகின்றன.

‘‘தாயார் மனமகிழி தயங்கும்பொன் தொட்டிலிலே’’  
‘‘தொட்டிலிட வேணுமின்னு’’

\* திகழு

## உங்கி நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - சமூக ஓப்பாய்வு

“சதுரகிரி மலையேறி ... கொண்டுவந்தான் ஆசாரி”  
“ஆணிப்பொன் தொட்டிலிட்டேன் அருமருங்தே கணவளராய்”  
“ஆடுமாம் தொட்டி அசையுமாம் பொன்னாணி”  
“தச்சன் அனைத்துவந்து தகுந்தவிலை தேக்கெடுத்து”

இவ்வடிகள் அனைத்தும் மரத்தொட்டிலைக் குறிக்கின்றன.

‘ஆடுமாம் தூரி அசைஞ்சாடும் பொன்தூரி’  
‘பட்டாலே தொட்டிகட்ட’  
‘பட்டெடுத்தா தொட்டிகட்ட’  
‘நித்திரையும் போவானோ சித்திரப்பூந் தொட்டியிலே’  
‘வெள்ளி வளைபோட்டு மேகவர்ணத் தொட்டிகட்டி’  
‘நித்திரையும் போவானோ சித்திரப்பூந் தொட்டியிலே’  
‘சிங்காரத் திண்ணையிலே — நம்மானுக்க  
அலங்காரத் தொட்டிகட்டி’

இவையெல்லாம் துணித்தொட்டிலைக் குறிக்கும். ஜயங்கார் பாடலில் ‘தூரி’ எனப்படுகிறது. அந்தனர் பேச்சுவழக்கில் இன்றும் ‘தூரி’ எனப்படுகிறது.

மரத்தொட்டில் இடுவோர் செல்வவளம் மிககோராகவும், துணித்தொட்டிலிடுவோர் செல்வவளம் குறைந்தோராகவும் இருத்தல்கூடும்.

### 7) கலை

“ஆதிகாலத்து மக்களின் கலைகள் குறைந்தது நான்கு வகைப் படும். வாய்மொழியிலக்கியம், இசை, கூத்து, வரையும் கலை ஆகியன அவை”<sup>14</sup> என மாணிடவியலரினுர் கூறுவார்.

“கலையின் மிகத்தொன்மையான படிநிலை, செய்திகளை உள்ளவாறே விளக்கிற்று (Realistic); அல்லது நினைத்ததை உணர்த்துவதில் மாதிரிப்படிவமாக (Representative) விளங்கியது. அக்கலை சிறிது சிறிதாக ஒழுங்கான வரைபடங்களாகவும் (Geometric), குறியீட்டுப் பொருட்களை யுணர்த்துவதாகவும், அலங்காரமிக்கதாகவும் மாறத்தொடங்கிற்று. அவ்வாறு மாறும் போக்கு முன்னேற்றத்தோடு கூடிய எளிமை, மரபு ஏற்படுத்தல் ஆகியவற்றை நோக்கிசென்றது”<sup>15</sup> என்று ஜேக்கப்ஸ் என்ற மாணிடவியலரினுர் கூறுகின்றார்.

அத்தகைய நாட்டுப்புறக் கலைகளுள் முக்கியமான ஒன்று கோலம். இது தமிழ்நாட்டு இந்துக்கள் அனைவருக்குமே உரியது. அம்பலக்காரர் தாலாட்டில்.

“அடுப்பை மெனுகி அணிவர்னக் கோலமிட்டு”

என அடுப்பின்மீது இடுகின்ற கோலம் கூறப்படுகின்றது. தம்விட்டைக் கோலங்களால் அலங்கரிக்கும் ஆர்வம் இவ்வாறு வெளிப்படுகிறது. இவர்களின் கலையுணர்வை இது காட்டும்.

நாட்டுப்புறக் கலை மறைபொருளாகவும் அல்லது சிலருக்கு மட்டுமே புரியக் கூடியதாகவும், மரபுவழிப்பட்டதாகவும் (Esoteric and Traditional) இருக்கும் என்பர். மகிழ்ச்சி தரும் பங்கு மிகுதி யாயிருப்பின் அது நாட்டுப்புறக்கலை என்றும், பயனுள்ள பங்கு மிகுதி யாயிருப்பின் அது நாட்டுப்புறக் கைவேலைப்பாடு என்றும் ஓர் அறிஞர் கூறுகிறார்.<sup>16</sup> இவ்வகையில் ‘கோலம்’ பயன்விளைப் பதைவிட மகிழ்ச்சி தருவதாக இருப்பதால், நாட்டுப்புறக்கலை என்றே கூறுவேண்டும்.

#### 8) மனப்பான்மை

ஐயர்பாடலில் கிராம வீட்டமைப்பில் முன்பகுதியாகிய திண்ணையைப்பற்றிப் பேச்சு உள்ளது. வளைச்செட்டியை வந்தமரச் சொல்லும் இடமாக, சிறுவாணிகம் நடத்துமிடமாகத் திண்ணையைக் காண்கிறோம்.

‘வாடா வளைச்செட்டி வந்தெறங்கு திண்ணையிலே போடா வளைச்செட்டி புதுஆத்துத் திண்ணைக்கு ஆலமுள்ள திண்ணையிலே நீளமுள்ள வாசலிலே கம்பளியைப் போட்டு கனத்த சுமையெறக்கி மாராப்பைப் போட்டு மாறாச் சுமையெறக்கி’

என்ற வரிகளைக் காண்க.

திண்ணையை இவர்கள் சிறுவாணிகம் நடத்தும் இடமாக என்னுவதைத் தாலாட்டில் காண்பதுபோல ஒப்பாரியில் பலர்பாடல் களில் திண்ணை பலவகைகளில் பயன்படுத்துதலைக் காண்கிறோம். அங்கு இதுபற்றி விரிவாக ஆராயப்படும்.

#### 9) சோநிடம்

பஞ்சாங்கம் பார்த்தல்

இது செட்டியார் தாலாட்டில் ஒருவரியில் வெளிப்படுகிறது. ஒவ்வொரு சிறிய செயல் செய்வதற்கும் நல்லநேரம், நாள் பார்க்கின்ற பழக்கமும், பஞ்சாங்கத்தை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்ற

## உசூ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஓப்பாய்வு

பழக்கமும் சில முன்னேறிய இனத்தவர்க்கு உண்டு. அது செட்டியார் பாடலில் வெளிப்பட்டிருப்பது கொண்டு, சோதிடத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையை உணரலாம். பஞ்சாங்கம் கணிதத்தை அடியாகக்கொண்டு கல்விகற்ற சோதிடர்களால் கணிக்கப்படுவது. அதனை இவ்வினத்தார் பயன்படுத்துவதால் கல்வியில் இவர்கள் கொண்ட நாட்டமும் ஓரளவு தெளியலாம். “செட்டிநாட்டில் செட்டி யார்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்தும் கல்வி, பொருள்நிலை, செல்வாக்கு ஆகியவற்றால் ஏனையோரைவிடச் சிறந்து விளங்கிய தால் இப்பகுதி ‘செட்டிநாடு’ எனப் பெயர்பெற்றிருக்கிறது”<sup>17</sup> என்ற கூற்றும் இக்கருத்துக்குத் துணைசெய்கிறது.

‘பஞ்சமெத்தை மேவிருந்து — நம்ஜூயா  
பஞ்சாங்கம் பாக்கையிலே

எனுத்துநூறு என்றுசொல்லி எனுதினார் பஞ்சாங்கம்  
வயசநூறு என்றுசொல்லி வாசிச்சார் பஞ்சாங்கம்’<sup>18</sup>

- என்பது செட்டியார் தாலாட்டு.
- 10) இனப்பற்று, உளவியல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்தவை வளைகாப்பு

முதன்மறையாகத் தாய்மைநிலை அடைந்த பெண்களுக்குச் செய்யப்பெறும் விழா இது. ஏழாம் மாதத்தில் ஒரு நல்ல நாளில் உற்றார், உறவினர் அனைவரும் தாய்மைநிலையிலுள்ள பெண்ணுக்கு வளையடுக்கி, விழாவுக்கு வருகின்ற எல்லாப் பெண்டிருக்கும் வளையணிவித்து, விருந்துண்டு மகிழும் ஒரு விழா. இதனைப் பெண்ணின் தாய்வீட்டார் செய்வர். இது பெண்கள் மட்டும் பங்குகொள்ளும் விழா.

இதுபோன்ற விழாக்கள் உறவினர், தங்கள் சாதியைச் சேர்ந்த உறவினர் அல்லாதார் ஆகிய அனைவரையும் ஒன்றுகூட்டுகின்றன (Social Gathering). திருமணம், வளைகாப்பு போன்ற இனபவிழாக்களில் சில அறிமுகங்களும் நடைபெறும். தன் மகனுக்குப் பெண் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு தாய்க்குப் பெண் கிடைக்கக்கூடும் அல்லது பெண்பற்றிய தகவல் கிடைக்கக்கூடும். எனவே அவ்வினத்தார் கூடிமகிழ்ந்து ‘நாமெல்லாம் ஒரு குழுவினர்’ என்று நினை லூட்டிக்கொண்டு தம் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்திக்கொள்ள இது போன்ற சடங்குகள் பெரிதும் துணைசெய்யும். இவ்வகையில் இச் சடங்கிற்கு இனப்பற்று அடிப்படையாகும்.

முதன் முறையாகக் கருவுற்ற இளம்பெண்ணின் அச்சம், ஜைம், கவலை ஆகியவற்றைப் போக்கி அவளை மகிழ்ச்சியாக இருக்க

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. திருமணமாகி ஓராண்டுக்குள் வருகிற முக்கியமான பண்டிகைநாட்களில் (ஆடி, தீபாவளி, பொங்கல் போன்றவை) பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் அழைத்து விருந்திட்டு, ஒரு மரக்கால் அரிசியும் ஒரு சேவலும் கொடுப்பர்; மாப்பிள்ளை முன்னே செல்ல, பெண் அவனைப் பின்தொடர வேண்டும். தர்ஸ்டலும் இவ்வழக்கத்தைத் தம்நூலில் குறிப் பிட்டுள்ளார்.<sup>17</sup>

#### 4. அறஅடிப்படை

வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்புற்றது

ஜயங்கார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார், அரிசன் ஆகிய சாதியினர் பாடல்களில் தானம்செய்தல் காணப்படுகிறது.

“கண்டார்க்கே தானம்பண்ணினேன்”

என ஜயங்காரும்,

“பசிச்சுவரும் பாப்பானுக்கு பருப்பரிசி தானமும்போம்”

எச்சுவரும் பாப்பானுக்கு இளவேட்டி தானமும்போம்”

என அம்பலக்காரரும்,

“ஆண்தலைக் கேளுமின்னு — நீங்க

அள்ளிப்பால் ஊத்தலியே”

என அகமுடையாரும்,

“தானமிடும் நந்தவனம்”

நீங்கசெஞ்ச தருமங்களும் எப்படியோ”

என அரிசனும் பாடுகின்றனர்.

ஜயங்கார், ‘கண்டார்க்குத் தானம்செய்ததையும்’ அம்பலக்காரர் ‘பாப்பானுக்குப் பருப்பரிசி, இளவேட்டி’ ஆகியவற்றைத் தானம்செய்தலையும் காண்கிறோம்.

பின்தங்கிய இனத்தார் அந்தனருக்குத் தானம்செய்தலைச் சிறப்பாக எண்ணுகின்றனர். ஜயர் தாலாட்டில் ஆயிரம்பேர்க்கு அன்னமிட்டு என்று காணப்படுவதை இங்கு நினைவுக்காலாம். அந்தனர் சமைத்த உனவை ஏழைகட்கு இடுதலும் மற்றையோர் எளிய அந்தனருக்குப் பருப்பும் அரிசியும் தருதலும் பாடல்களில் வெளிப்படுகின்றன.

## உடு) நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

அந்தணருக்குக் கிராம சமூகத்திலுள்ள முதலிடத்தை இவ்வரி கள் காட்டும்.

எமச்சடங்கு தொடர்பானவை

உணவிடுதல்

ஓருவர் இறந்த நிலையில், அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் வருகின்ற அனைவருக்கும் உணவிடுவது செட்டியார் பாடலில் காணப்படுகிறது.

‘‘சாகுமுறை தானே சமுத்தாத்துத் துக்கந்தான்  
சமைச்சிட்ற நாள்தானே

... ... ...  
பொங்கியிட நாள்தானே

... ... ...  
வடிச்சிட்ற நாள்தானே’’

இது இறந்தவரின் உயிர் அமைதிபெறுவதற்காகச் செய்யப்பெறுகிறது. அறநோக்கம் இல்லாதாரும் கூட இத்தகைய பழக்கங்களால் அறம்சார்ந்த செயல்களை மேற்கொள்கின்றனர். ‘‘ஆய்ந்து பார்க்கின் எமச்சடங்குகளின் நோக்கம் இறந்தோரை இருப்போரினின்றும் பிரித்து, முன்னால் இறந்துபோன முதாதையருடன் சேர்ப்பதாகும்’’<sup>28</sup> என்ற கூற்றின் உண்மையை இங்குக் காணகிறோம்.

பின்ததைச் சூடுகாட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லும்பொழுது காசுளறிதல் இப்பழக்கமும் செட்டியார்பாடலில்,

‘‘சுடலைக்கரை போறமட்டும் துட்டரைக்கா விட்டெறிஞ்சா  
பாடத்தலம் போறமட்டும் பணமரைக்கா விட்டெறிஞ்சா  
கட்டத்தலம் போறமட்டும் காசரைக்கா விட்டெறிஞ்சா’’

எனக் காணப்படுகிறது. இதுவும் மேற்கண்ட பழக்கத்தைப்போலவே, இறந்தாரின் உயிர் அமைதிபெறுவதற்காகச் செய்யப்பெறுவது. இத்தகைய தானம் செய்யும்பொழுது ஏழைகளின் உள்ளம் குளிர்ந்து வாழ்த்துவராதவின் இறந்தவர் செய்த பாவங்கள் அவ்வாழ்த்தில் அற்றுப்போகும். இறந்தாரின் உயிர் வீட்டையத் தடையிருக்காது என்று மக்கள் நம்புகின்றனர்.

5) எம்பிக்கை

எமச்சடங்கு தொடர்பானது

இறந்தவரை அலங்காரத்தேரில் வைத்து எடுத்துச்செல்வதும்,

வெண்கலப்பானையில் சோறுசமைத்தல் ஜயங்கார் பாடலில் காணப்பெறுகிறது. இது இவர்களின் செல்வவளத்தையும், உணவு சூடாக, சுவையாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பும் விழைவையும் உணர்த்தும். வெண்கலம் கனமான உலோகமாதவின், வெண்கலப் பானையில் பொங்கும் சோறு நெடுநேரம் சூடாகவே இருக்கும். அது மட்டுமன்றி, சூடான பொருளருகே ஈ, ஏறும்பு போன்றவை செல்லா. எனவே, சுவை, உடல்நலம் இரண்டு அடிப்படையில் அமைந்தது இப்பழக்கம்.

கட்டுச்சோறு கட்டிச் செல்லுதல் ஜயர், பிள்ளை ஆகியோர் பாடல்களில் வெளிப்படுகிறது. செல்வவளம் மிக்கோராக, உணவுப் பிரியர்களாக இருப்பினும், ‘கட்டுச்சோறு கட்டிச் செல்லுதல்’ என்பது சிக்கன மனப்பான்மையை யுனர்த்துகிறது என்றெண்ணக்கூடும். ஆயின், வெளியிடங்களில் வேறுசாதியினர் வீடுகளில் நீர்க்கூட அருந்தாத காரணத்தினால், இவர்கள் இவ்வாறு தாமே தயாரித்த உணவினைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு புறப்படுகின்றனர் என்றே பொருந்தும். எனவே, இப்பழக்கத்தின்மூலம் இவர்களின் உயர்வு மனப்பான்மை வெளியாகிறது எனக் கூறலாம்.

‘‘தொலையாத சோறுகட்டித் தூரவழி போனாலும் — இன்று  
சோறு கரைஞ்சாலும் — உன் ஜோதிமுகங் காணவியே’’

என்பது ஜயர் பாடல்.

‘‘சோறுகெட்டிப் போனாலும் சோறு கரைஞ்சாலும்  
சோதிமுடி காண்போமா’’

என்பது பிள்ளை பாடல்.

தொன்னையில் நெய்யுற்றுதல்

இப்பழக்கம் ஜயர்பாடலில் காணப்படுகிறது. விருந்துகளின் பொழுது நெய், பாயாசம் போன்றவற்றைத் தொன்னையில் படைப்பது இவ்வினத்தாருக்கு இன்றும் பழக்கமாயுள்ளது. இதுவும் இவர்களின் செல்வச்சிறப்பையும், உணவில் கொண்ட நாட்டத்தையும் காட்டும்.

‘‘கருக்கப் பொடிபொடிச்சு காரமது மேலேவச்சு  
சுக்குப் பொடிபொடிச்சு தொன்னைவச்சு நெய்வார்த்து’’

என்பது பாடல்.

### துவாதசிச் சமையல்

ஏகாதசியன்று உண்ணாநோன்பிருந்து மறுநாள் அதற்கேற்பப் பத்தியஉணவு உண்ணும் இப்பழக்கம் ‘மருத்துவம்’ என்னும் பகுதி யில் ஆராயப்பெற்றுள்ளது. ‘வாழ்வைச் சிறப்பாக அமைத்துக் கொள்வேண்டும். அதற்கு உடல் நோய்நொடியின்றி அமைதல் இன்றியமையாதது’ என்று உணர்ந்து ஏகாதசி விரதத்தை மாதமிரு முறை கடைப்பிடித்து, மறுநாள் பத்தியஉணவுண்ணும் இவர்கள் இயற்கை மருத்துவத்தில் மிகக் கடுபாடுடையவர்கள், செயல்படுத்து பவர்கள் என ‘மருத்துவம்’ என்ற பகுதியில் கண்ட கருத்து இங்கும் வலியுறுத்தப்பெறுகின்றது.

### இறைச் சீயுண்ணுதல்

அந்தணர்கள் பாடல்களில் வெளிப்படும் ஒருசில உணவுக் குறிப்புகளைப் போலவே, நாயுடு, கோனார், இருவர் ஒப்பாரியிலும் ஆடு, மான், புலி ஆகியவற்றின் கறியை விரும்பியுண்ணுகின்ற காட்சிகள் சித்தரிக்கட்பெற்றுள்ளன.

‘**குலாடு குத்திச் சுருக்காக் கறிசமைச்சு  
கு(ழு)ந்திருந்து தின்னமக்க — இன்னக்கி  
சோந்து படுக்கிறமே’**

என நாயுடுவும்,

‘**மானும் கறியாகும் மாம்பாலும் காப்பியாகும்  
புலியும் கறியாகும் புலிப்பாலும் காப்பியாகும்**’

எனக் கோனாரும் பாடுகின்றனர். புலிக்கறி யுண்ணுதல் உயர்வு நவிற்கியென ஒதுக்கி, மற்றவற்றை எடுத்துக்கொண்டு நோக்கின், இவ்விரு சாதியினர்க்கும் புலால் உண்ணுதலில் உள்ள அளவிறந்த ஆர்வத்தை உணரலாம். இவ்வார்வமே இவர்களின் பண்புகள் புலாலுண்ணாதோறின் பண்புகளினின்று வேறுபட்டவையென்பதை உணர்த்தும்.

### 2) சமயம்

கோயிலுக்குச் சென்று பூசைபுரிந்து தன்க்கு மிக நெருங்கிய உறவினர் நெடுநாள் வாழ்வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளும் பழக்கம் கோனார், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகிய சாதியினர் பாடல்களில் காணப்பெறுகிறது.

‘‘செலைக்குச்செலை பூசைபண்ணி  
தெய்வத்தைக் கையெடுத்தேன்’’

என்று கோனாரும்,

‘‘நாலு சருவங்கொண்டு நடுச்சருவம் தீர்த்தம்கொண்டு  
நடந்தேன் திருப்பதிக்கு நாலுலட்சம் சன்னதிக்கு’’

என அகமுடையாரும், இதேபாடலைச் சிறிது மாற்றத்துடன்  
கள்ளாரும்,

‘‘திருச்சிக்கு நேர்வடக்கே திருவனாக் காவல்லே — ஒரு  
தெய்வதல மின்னுசொல்லி — என்னைப்பெத்த ஐயாக்க  
தேரூசெய்து வச்சாக’’

என்று வண்ணாரும்,

‘‘பாருவதி கோயிலிலே படிவளி ஆயிரமும்  
படிக்குரெண்டு கோபுரமும் — நான்  
படியெண்ணிப் பூப்போட்டேன்’’

என அரிசனும் பாடுகின்றனர்.

கார்ஸ் ஐங் ‘‘மதம், மனிதனின் இயற்கையில் உள்ள ஆழமான  
உண்மைகளை வெளிப்படுத்தும்’’ என நம்பினார்.<sup>22</sup> இந்தக்கூற்றின்  
படி, மதத்தொடர்பான இப்பழக்கவழக்கங்கள் மனிதவுள்ளாம்  
எப்பொழுதுக் எதையோ எதிர்பார்த்தே நிற்கிறது; அதன் காரண  
மாகவே பல செயல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதையுணர்த்தும்.

‘‘சமயச்சடங்குகளில் பங்கேற்பது மனத்தில் எல்லைகடந்து  
மேம்படும் ஓருணர்வினைக் கொடுக்கக்கூடிடும். புதுநம்பிக்கையையும்,  
பாதுகாப்புனர்வையும் தரக்கூடும். அல்லது உடன் பங்கேற்கும்  
மற்றவர்களோடு ஒரு நெருக்கத்தையுண்டாக்கலாம்.’’<sup>23</sup>

மேற்கண்ட பாடல்களில் உள்ள பழக்கங்கள் திட்டமாக  
அவற்றை மேற்கொள்ளும் மக்களுக்குப் புதுநம்பிக்கையையும், பாது  
காப்புனர்வையும் (Security) தரும் என்று கூறலாம்.

பார்ப்பனர்களைக் கொண்டு நடத்தும் திருமணம்

மறையோதிச் செய்யும் திருமணம் செட்டியார்பாடலில்,  
‘‘ஜிநாரு பார்ப்பார்கள் அள்ளியிட்ட மங்கிலியம்’’ என அந்தணப்  
புரோகிதர்கள் தொட்டு ஆசி கூறிய தாலியை மணமகளுக்குக் கட்டுவது  
கூறப்பெறுகிறது.

### பூணால்

முப்புரிநூல் அனியும் பழக்கம் அந்தணர்களுக்குரியது. ஜயங்கார்பாடலில்,

“தோள்நெறஞ்ச பூணால் தொடைநெறஞ்ச புஸ்தகம்”

என்ற வரியில் ‘பூணால்’ கூறப்படுகிறது.

இது சமயச்சடங்காகவும் இன்பச்சடங்காகவும் விளங்குகிறது. இன்பச்சடங்கு என்பதையுணர்த்தும் வகையில் ‘பூணால்கல்யாணம்’ என்றே இவ்வினத்தார் பலபொழுது குறிப்பர்.

பிராமணப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த ஆண்குழந்தை ‘பூணால்’ அனிவிக்கப்படும்பொழுதுதான் ‘பிராமணன்’ ஆகிறான் என்று கூறப் பெறுவதால், இது ஒரு முக்கியமான சடங்காக உள்ளது. இச்சடங்கு செய்தபிறகுதான் அவன் திருமணம் செய்து கொள்ளமுடியும். இத்தகைய முக்கியமான சடங்குகள் பிரவேசச் சடங்குகள் (Rites of Passage) எனப்படும்.<sup>24</sup>

3) உறவினர்களிடையேயுள்ள உரிமையும் கடமையும்  
சடங்குகளுடன் தொடர்புற்றவை

செட்டியார் பாடலில் ‘புதுமை’ என்ற சடங்கு பேசப்படுகிறது

‘கட்டளகி செத்தது கல்யாணம் போலத்தான்  
மங்கைங்லாள் செத்தது மங்களங்க போலத்தான்  
தேன்மொளியா செத்தது சிறுபுதுமை போலத்தான்’

என்ற அடிகளில் கல்யாணம், மங்களங்க ஆகியவற்றோடு சேர்த்துப் புதுமை கூறப்படுவதால், இது மிகச் சிறப்பாக, மகிழ்வாகக் கொண்டாடப்படும் ஒரு சடங்கு என்பதை யுணரவாம்.

ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த முதற்குழந்தைக்கு ஓராண்டு முடிந்த நிலையில் செய்கின்ற இவ்விழாவில் ‘மரவையில் குழந்தையை அமரவைத்துத் தாய்மாமன்கள் தூக்கிச் சுற்றுவர்’. வீட்டில் ‘புதிதாக வந்திருக்கும் உறுப்பினருக்குச் செய்யும் விழா’ என்பதுபோல இச்சடங்கிற்குப் ‘புதுமை’ என்ற பெயர் வந்தது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ‘‘குழந்தை பிறந்தவுடன் அது புதுமையாகக் காட்கி தருவதால் ‘புதுமை’ என்ற சடங்கைக் கொண்டார்கள்.’’<sup>25</sup> கார்த்திகை மாதத்தில் தான் இது செய்யப்பெறும். எனவே, ‘கர்த்திகைப்புதுமை’ என்றும் கூறப்படும். இதைப்பற்றித் தர்ஸ்டனும் கூறுகிறார்.<sup>26</sup>

வேலையில் ஈடுபடுதல் போன்ற குறிப்புகளைக் காணுங்கால், பின் தங்கிய இனத்தாருக்கு இத்தகைய மனப்பான்மை மிகுதியும் இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. “சாதியும் கிராமமும் போல் கூட்டுக் குடும்பமும் இந்திய வாழ்வுக்கு அடிப்படை ஆயிற்று”<sup>33</sup> என்கிறார் அறிஞர் இராமகிருஷ்ணன்.

தனிஒதுக்கிடம் தேவையாக இருப்பினும், நம்நாட்டு மக்களில் பலர் அண்மைக்காலம் வரை கூட்டுக்குடும்பங்களில் வாழ்ந்துவந்தமையாலும், பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாகவும் தனிஒதுக்கிடம் இன்றியே வாழ்வது இந்தியமக்களுக்குப் பழக்கமான ஒன்றுதான். இருப்பினும், பின்தங்கிய இனத்தார் இதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலை கொள்வதாகத் தெரியவில்லை.

### 9) சோதிடம்

வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்புற்றது

கணிதத்தை அடியாகக்கொண்ட பஞ்சாங்கம் பார்த்தல் போன்ற வையன்றி நாட்டு, வண்ணார் ஆகிய இரு இனத்தார்பாடல்களிலும் முறையே ‘‘சந்தியாசியிடம் சோதிடம் கேட்டல்’’, ‘‘செவகாரன், மருளாளி’’ (கோடாங்கிக்காரன், சாமியாடி) ஆகியோரிடம் குறி கேட்டல் ஆகியன வெளிப்பட்டுள்ளன.

எனவே, சோதிடம் பார்த்தலில் முன்னேறிய இனம், பின்தங்கிய இனம், மிகப்பின்தங்கிய இனம் ஆகிய மூன்றுஇனத்து மக்களும் மூன்றுவகைகளில் செயல்படுகின்றனர்.

### 10) உரிமைப்போக்கு

வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்புற்றது

பெண்களின் மறுமணம்

முதல் கணவனைத் தீர்த்துவிட்டு இரண்டாம் தீருமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை, விதவை மறுமணம் ஆகியன அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளார், வண்ணார் ஆகிய சாதியினரிடத்துக் காணப்பெறும் பழக்கவழக்கங்கள்.

இச்சாதியினரின் பாடல்களில் கணவனை வெறுத்துப் பாடும் பாடல்களைக் கொண்டு அப்பெண்ணின் உரிமைப்போக்கு மனப்பான் மையையும், அதன்காரணமாக ‘பெண்கள் மறுமணம் செய்துகொள்ளுதல்’ என்னும் பழக்கமிருத்தலையும் அறியலாம். இது பாடல்களில் குறிப்பாக வெளிப்பட்டுள்ளது. ஆயின், பாடல்களைப் பாடிய தக

## உடு கூ நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

வாளர்களே மறுமணம் செய்துகொண்டவர்கள். இவ்விரிமைப்போக்கு இவர்களுக்கு இருத்தலுக்குக் காரணம் இவ்வினங்களில் பெரும்பான் மையோர் உடலுழைப்பாளிகள். ஆனால் பெண்ணும் தனித்தனியே பொருளீட்டும் நிலையுள்ளமையால், ‘இருவரும் சமம்’ என்ற எண்ணம் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருத்தலே. இவ்வினத்துப் பெண்கள் — பொது வாகவே பின்தங்கிய இனத்துப் பெண்கள் — கணவனை ஒருமையில் அழைத்தலைக் காணலாம். பொருளீட்டுதலில் ஆண், பெண் இருவருக்கும் ஒத்தநிலைமை இவ்வினங்களில் உள்ளதுபோல் முன்னேறிய இனங்களில் இல்லை. முன்னேறிய இனத்துப் பெண்கள் கணவனுக்கு மிக அடங்கி நடப்பவர்களாக (அல்லது நடக்கவேண்டும்) என்ற எண்ணமுடையவர்களாக இருத்தலுக்கு ஒரு காரணம் இருவரும் பொருளீட்டுதலில் சமாந்தஸ்து (Equal Status) உடையவர்களாக இல்லை என்பதாகும்.

பின்தங்கிய இனத்தாரின் ‘உரிமைப்போக்கு மனப்பான்மை’ குறிப்பாக வெளிப்பட்டுள்ளது எனினும், ஆய்வாளருக்குக் கிடைத்த தகவலாளர்களே மறுமணம் செய்துகொண்டோராய் உள்ளமையால் அப்பழக்கம் இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இது ‘பெண்கள்’ என்னும் பகுதியில் ஆராயப்பெற்றுள்ளது.

தர்ஸ்டன் நூலிலும்<sup>34</sup> அஜ்மல்கான் நூலிலும்<sup>35</sup> கள்ளர் சாதி யில் பெண்கள் மறுமணம் செய்துகொள்ளும் பழக்கம் பற்றிக் கூறப் பெற்றுள்ளது.

### 11) தத்துவம்

“தத்துவம் என்ற சொல் ஞானத்தின் மீதுகொண்ட காதல் எனப் பொருள்படும்.”<sup>36</sup>  
**எமச்சடங்குடன் தொடர்புற்றது**

### நீர்க்குடமுடைத்தல்

பெற்நோர் இறப்பின்பொழுது மகள் நீர் நிரம்பிய மட்குடத்தை அல்லது பானையைக் கையில் கொண்டு மூன்றுமுறை பாடையைச் சுற்றிவந்து ஒவ்வொரு முறையும் பானையில் ஒரு துளையிட்டு இறுதியில் இறந்தார் உடலைப் பார்க்காமல், பானையைக் கீழே போட்டுடைத்தல் கோனார், அம்பலக்காரர் இருவர் பாடல்களிலும் உள்ளது.

அரிசன் இனத்துப் பெண், கணவன் இறந்தநிலையில் மனைவி நீர்க்குடம் உடைப்பாள் என்று தகவல் கொடுத்தார்.

வைப்பதற்காகவும் இச்சடங்கு கொண்டாடப்பெறுதலின் உளவியல் அடிப்படையிலும் அமைவதாயிற்று.

கருவுற்ற பெண்கள் நல்ல, இனிய காட்சிகளையே காணுதலும், இனிய நூற்களையே படித்தலும், நல்ல செய்திகளைக் கேட்டலும் வேண்டும் எனவும், அவ்வாறு நடந்துகொள்ளும் பெண்களுக்கு அறிவுள்ள நல்ல குழந்தைகள் பிறக்கும் என ஆங்கில மருத்துவர் களும் கூறுவார்.

ஜீயார் பாடவில் ‘மல்லிகை மல்லின் கூற்றாக’, ‘வளைகாப்புப் பெண்களின் வகிட்டிலே நானிருப்பேன்’ என்ற வரிகளில் வளைகாப்பு என்னும் இச்சடங்கு கூறப்பெறுகிறது.

### 11. பண்பு

அரிசனப்பெண்ணின் தாலாட்டில்,  
 ‘கண்ணாத்தா கோயிலிலே  
 வண்ணக்கொட்டான் விக்குதின்டு  
 வாங்கித் தூச்சொல்லி  
 ஏங்கியேங்கி அனுகலாமோ’

என்ற வரிகளில் காணப்படுகின்ற வண்ணக்கொட்டான்கள், செட்டியார் இனத்துப்பெண்களின் கைத்திறமையால் உருவாகின்றன. ‘‘தடுக்கு களை வர்ணங்கள் உள்ளனவாகப் பெண்களே தம் கைத்திறமையால் செய்யும் பழக்கம் இன்றும் செட்டியார் சமுகத்தில் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருக்கிறது’’<sup>18</sup> என அறிகிறோம். தர்ஸ்டனும் இவ்வினத்துப் பெண்களின் இத்தொழிலைக் கூறுகிறார்.<sup>19</sup>

ஓய்வுநேரத்தை வீணாடிக்காமல் பயனுள்ளதாகச் செய்து, பணமும் சேர்க்கின்ற பண்பு இப்பெண்களிடமும் அமைந்துள்ளது. ‘‘அன்றாட வாழ்வில் செட்டியார்கள் சிக்கனத்தின் சின்னமாகவே விளங்குகிறார்கள்’’ என்றும், ‘‘செட்டு என்னும் சொல்லுக்குச், சிக்கனம்’ என்ற பொருளும் உண்டு’’ என்றும் சோமலே குறிப்பிடுகிறார்.<sup>20</sup>

எனவே கொட்டான், தடுக்கு ஆகியவற்றை முடைகின்ற பழக்கம், ‘சிக்கனம், பொருளீட்டுதலில் விழைவு’ ஆகிய பண்புகளின் அடியாக அமைந்தது.

## 12. தேவை

தேவையின் அடிப்படையில் ‘நாமகரணம் குட்டுதல்’ என்னும் பழக்கம் பிறந்திருக்கவேண்டும். ஒருவரிடமிருந்து மற்றவரைப் பிரித் தறிய ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பெயர் தேவை. நாகரிகம் முதிர்ந்த காலத்து மக்கள் இதனையே ஒரு சடங்காக ஆக்கிவிட்டனர் எனலாம்.

இப் ‘பெயர்குட்டுவிழா’ ஜயர்பாடலில் ‘நாமகரணம்’ எனப் படுகிறது. ‘‘நாமகரணம் குழந்தை பிறந்தபின் 10, 11, 12-ஆம் நாளில் மந்திரங்களைச் செபித்துக்கொண்டு குழந்தைக்குப் பெயரிடுவதாகும்’’. <sup>21</sup>

புதிதாகப் பிறந்த குழந்தையின் தாய் குழந்தைக்கு வைக்கப் போகும் பெயரை நெல்லைப்பரப்பி அதில் எழுதுவாள்.

ஜயர்பாடலில் ‘ராமர் தாலாட்டு’ என்னும் பகுதியில்,

‘‘சொர்ணமணி யாசனத்தில் தசரதர் தோணக் கொலுவிடுந்து ஜாதகர்ணம் நாமகர்ணம் சிரத்தைகளாய்ப் பண்ணிவைத்தார் ஸ்ரீராமா இன்னு திருநாம தேயமிட்டு அபிராமா இன்னு அழைச்சுமுனி தேவரெல்லாம்’’

என்று ஜாதகர்ணம், நாமகர்ணம் என்ற குழந்தையோடு தொடர் புற்ற சடங்குகள் கூறப்படுகின்றன.

இனி, ஒப்பாரிப்பாடல்களில் காணப்பெறும் பழக்கவழக்கங்களைக் காண்போம்.

தாலாட்டைப் போலவே ஒப்பாரியிலும் உடல்நலம், சமயம், சமூகம், அறம், நம்பிக்கை, பொருளாதாரம், கலை ஆகிய அடிப்படைகளிலும், அவைதவிர உணவு, மனப்பான்மை, உரிமைப் போக்கு, தத்துவம், உரிமை ஆகிய அடிப்படைகளிலும் அமைந்த பழக்கவழக்கங்கள் ஆராயப்படுகின்றன.

### 1) உடல்நலம்

வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்புற்றவை

எண்ணெய் தேய்த்து நீராடல், ஜயர், கோனார் ஆகிய இனத்தார் பாடல்களில் பாடப்பெற்றுள்ளது. இது இவ்வாய்வில் ‘மருத்துவம்’ என்னும் பகுதியிலும், ‘நம்பிக்கைகள்’ என்னும் பகுதி யிலும் ஆராயப்பெற்றுள்ளது.

ஆரவாரம் செய்வதும் செட்டியாரிலிருந்து அரிசன்வரை எட்டுச் சாதியினர் பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன.

ஜியங்கார், ஜியரில் பாடையைப் பற்றிய பேச்சு இல்லை. பிள்ளைபாடலில்,

‘பச்சோலை வெட்டி — என்  
பாலன் பொதிந்துவிட்டேன்’

என எளிமையாக இருத்தலைக் காண்கிறோம்.

செட்டியார் தொடங்கி அரிசன் வரையுள்ள எட்டுச்சாதிகளில் ஒருவர் இறந்துவிட்டநிலையில் மலர்மாலைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற தேரில்தான் அவரது உடல் எடுத்துச்செல்லப்படவேண்டும்; வாத்தியம் முழங்க, பலர் பாடைக்கு முன்னர் ஆடிக்கொண்டே செல்லவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உயிர் நற்கதியடையும் என்ற நம்பிக்கை இம்மக்களுக்கு உள்ளது.

நாட்டு இனத்தில் ‘சங்கு, சேகண்டி’ ஓலி சுடுகாடு செல்லும் வரை பின்தத்திற்கு முன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும். வயதில் முதிர்ந்தவர் இறக்கும் பொழுதுதான் இந்த ஆரவாரங்கள் காணப்படுகின்றன. வாழும் வயதில் ஒருவர் இறந்துபடின் அலங்காரப்பாடை மட்டும் கட்டுவர்; ஆயின் ஆடல், பாடல் இல்லை.

இப்பழக்கவழக்கங்களில் மூன்று வகைகளைக் காண்கிறோம். ஜியங்கார், ஜியர், பிள்ளை மூன்று சாதியினரும் எந்தவித ஆரவார மும், அலங்காரத் தேருமின்றி இறந்தார் உடலை எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

செட்டியார், நாட்டு ஆகிய இரு சாதியிலும் அலங்காரத் தேருண்டு; ஆரவாரமில்லை. மற்றச் சாதிகளில் இரண்டும் உண்டு.

ஒருவர் இறந்தவுடன், உடல் வைக்கப்பட்ட இடத்தில் விளக்கேற்றி வைத்தல்

இது கோனார் பாடலில்,

‘பொணங்கெடந்த மூலையிலே புதுவெளக்கு ஏத்திருங்க — நான் பொண்ணா பெரண்டனுக்’

## உடுஉ நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

என்ற விடத்தில் வெளிப்படுகின்றது பத்தாம்நாள் வரை விளக்கு எரிந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பது பழக்கம். காரணம், பத்துநாட்கள் உயிர் இறந்த வீட்டிலேயே சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் என நம்புதல். இறந்தவுடலைக் கண்டு மக்கள் கொள்ளும் அச்சத்தினாலேயே இந்நம்பிக்கை எழுந்திருத்தல் வேண்டும். சில நாட்களுக்கு விளக்கு எரிந்துகொண்டேயிருந்தால், அந்த அச்சம் குறையும்.

### 6) பொருளாதாரம்

#### ஈமச்சடங்குடன் தொடர்புற்றது

இறந்தார் உடலை எரிக்கும் வழக்கம் பரவலாக எல்லாச் சாதிகளிலும், எரித்தலோடு புதைக்கும் வழக்கமும் ஒருசில சாதி களிலும் காணப்பெறுகின்றன. தகவலாளர்கள் சிலர் கொடுத்த தகவல், எரிப்பதற்கும், அது தொடர்பான சடங்குகள் செய்வதற்கும் மிகுந்த செலவாகும். புதைப்பதற்கு அந்த அளவு செலவு ஏற்படாது' என்பதாகும். இவ்விரு பழக்கங்களும் பொருளாதார அடிப்படையில் ஏற்பட்டன என்று கூறலாம். ஆயின், முன்னேறிய இனங்களில் 'எரித்தல்' இன்றியமையாதது என்று தகவலாளர்கள் கூறியதி விருந்து, அது சமயச்சார்பு கொண்டு விளங்குவதையும், ஓரளவு அறியலாம். சமயச்சார்பு பெற்றிருப்பதனாலேயே அது இன்றியமையாதது' என அவர்கள் உணர்கின்றனர்.

முன்னேறிய இனங்களிலும் குழந்தைப்பருவத்தில் இறந்து விட்டால் புதைக்கும் வழக்கமுள்ளது.<sup>29</sup> வாழ்வில் எதையும் அறிவதற்குமுன், பாவங்கள் செய்வதற்குமுன், குழந்தைப்பருவத்தில் இறந்துவிட்டால் புதைக்கலாம் என்பது விதி.

தர்ஸ்டன் தம்நூலில், "வண்ணார் இனத்தவர் இறந்தவரை எரிக்கவோ, புதைக்கவோ செய்வர்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.<sup>30</sup> இறந்தவர் உடலைப் புதைக்கும் வழக்கம்பற்றிக் கூறுகையில், "இறந்தவரின் ஆவி அவருடைய உறவினர்களைத் துன்புறுத்தும் என அஞ்சி முதன்முதலில் மக்கள் அவருடலைப் புதைத்தனர்"<sup>31</sup> என்கிறார் மெட்ராக்ஸ் அல்பரெட். ஆனால் இப்பொழுதைய நிலை — இறந்தவர்க்காக அழும்நிலை — மனிதஇனம் வளர்ந்துள்ள வளர்ச்சியைக் காட்டும். மிகப்பழையகால மக்கள், இன்றும் வாழ்கின்ற பழங்குடிமக்கள் ஆகியோரின் எண்ணங்களிலிருந்து, உளவியல் முறையிலும், இறையுணர்விலும் எந்த அளவிற்குத் தாங்கள் வேறு பட்டு முன் கேள்வியிருக்கிறார்கள் என்பதை இக்கால மக்களால்

புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. மாணிடவியல், தொல்பொருளியல், ஒப்பியல் சமயம் ஆகிய துறைகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்களின் பணிகளால், 'இறந்தவர் உடல், அதனின்று பிரிந்த ஆவி உயிரோடுள்ளவர்களைத் துன்புறுத்தும் என அஞ்சியே முதன்முதலில் புதைக்கப்பட்டது. புதைக்கும் வழக்கம் இவ்வாறு தொடங்கியது' என நாம் இப்பொழுது அறிய முடிகிறது என்றும் மேற்கண்ட அறிஞர் கூட்டுகிறார்.

மிகப்பழைய வழக்கங்கள் இன்றும் பழங்குடி மக்களிடையே காணப்பெறுகின்றன. அதையடுத்த மேல்நிலையிலுள்ள பின்தங்கிய இனத்து மக்களிடையேயும் அவற்றில் சில காணப்பெறும் என்பதற்குச் சான்றாக அவர்கள் பாடலில் 'புதைத்தலை'க் காண்கிறோம். சமயத்தோடு தொடர்புபடுத்தி, முன்னேறியினத்தார் எரித்தலைத் தொடங்கியதால், பின்தங்கிய இனத்தாரும் பின்பற்றினார் எனலாம். எனவே, பின்தங்கிய இனத்தார் பாடல்களில் புதைத்தல், எரித்தல் இரண்டும் காணப்படுகின்றன.

இறந்தார் உடலை எரிக்கும் பழக்கம் ஹோமர் காலத்துக்கிரேக்கர்களால் கீழ்த்திசையில் பரவியது என்பர். முதலில் புதைத்தல் இருந்து பின்னரே எரிக்கும் பழக்கம் வந்தது. ३७

### வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்புற்றது

கட்டில், மெத்தை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி இன்பவாழ்வு வாழ்வது ஐயர், பிள்ளை, அம்பலக்காரர் ஆகிய சாதிகளிலும்,

**'வரப்பாங் தலைகாணி வாமடையாம் பஞ்சமெத்தை'**

என உடற்சுகமறியாத உழைப்பாளி வாழ்வு அரிசன் இனத்தார் பாடலிலும் காணப்பெறுவது ஓரளவு முன்னவரின் செல்வவளத்தை யும், பின்னவரின் வளக்குறைவையும் காட்டும்.

### 7) கலை

தாலாட்டில் அடுப்பின்மீது அணிவர்ணக் கோலம் போடுதல் பற்றிய குறிப்பைக் கண்டதுபோல,

**'கோலங்க போட்டோம் — என்**

**கூடாரத் திண்ணையிலே**

**சிங்காரக் கோலமிட்டேன் — என்**

**திருவீதித் திண்ணையிலே'**

## உநிச நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

எனத் திண்ணையில் கோலம் போடுதல் கோனார் ஒப்பாரியில் காணப் பெறுகிறது.

### 8) மனப்பான்மை

வாழ்க்கைமுறையோடு தொடர்பற்றுது

வீட்டு முன்புறமாகிய திண்ணையை வரவேற்பறையாகவும், படுக்கையறையாகவும் பயன்படுத்துகின்ற மனப்பான்மை சிலர் பாடல்களில் வெளிப்பட்டுகிறது. கோனார் பாடவில்,

‘‘தெருவீதித் திண்ணையிலே — என்னைப்பெத்த அப்பா  
தெய்வம்போல் ஒக்காந்தா’’

எனத் திண்ணையில் அமர்ந்திருத்தலும்,

‘‘சிங்கமுகத் திண்ணையிலே — நம்ம  
சேந்திருப்ப தெக்காலம்?’’

குருதைமுகத் திண்ணையிலே — நம்ம  
கூடியிருப்ப தெக்காலம்?’’

எனக் கணவன், மனைவி திண்ணையில் உறங்குதலும் வெளிப்படுகின்றன.

‘‘திண்ணை யளகுமுண்டு

தேசத்தார் கூட்டமுண்டு’’

என அம்பலக்காரர் பாடவில் ஊர்மக்கள் அல்லது நன்பர்கள் திண்ணையில் கூடும் காட்சி பாடப்படுகின்றது.

‘‘திண்ணையிலே கண்ணாடி — நம்ம  
தெருவுமெத்தக் சிங்காரம்?’’

என வண்ணார் பாடவில் திண்ணை, வீட்டமைப்பில் முக்கியமான இடமாகக் காட்டப்பெறுகிறது.

‘‘நாலடித் திண்ணையிலே நாக்காலி போட்டிருக்கும்  
நாக்காலி மேலிருந்து — நான் வாழ்னதை சீமானே நீங்க  
நாளிட்டும் பாக்கலியே’’

எனக் கள்ளர் பாடல் அமைந்துள்ளது.

கோனார், அம்பலக்காரர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் திண்ணையில் அமர்தல், உறங்குதல், அமர்ந்து எழுத்து

‘புதுமை’ என்ற சடங்கு திருமணத்தைப் போலவே சிறப்பாக நடத்தப்பெறுவதால். இனத்தார் அனைவரையும் ஒன்றுகூட்டி மகிழ் வைக்கிறது. மற்ற இன்பச் சடங்குகளைப் போல இதுவும் மகிழ்ச்சி, இனப்பற்று, ஒற்றுமை ஆகியவற்றிற்காக நடத்தப்படுகின்ற ‘நட்புறவுக் கூட்டம்’ என்னாம். பெற்றோர், தாய்மாமன் ஆகியோர் குழந்தைக்கு இச்சடங்கு செய்வதற்கு உரிமை பெற்றவர். செய்யும் கடமையும் இவர்களுக்கு உண்டு.

### கொள்ளிவைத்தல்

மகன் பெற்றோருக்குக் கொள்ளிவைக்கும் பழக்கம் பலர் பாடல்களிலும் வெளிப்படுகிறது. பெற்ற மக்கள்தாம் மிகுந்த நெருக்கமுடையவர். உரிமைபெற்றவர் என்பது உலகிலுள்ள அனைவருக்குமே உடன்பாடான செய்தியாகத்தான் இருக்கமுடியும். ஆயின், ஆடவனுக்கே கொள்ளிவைக்கும் உரிமை நல்கப்பட்டிருப்பது இவ்வாய்வில் ‘பெண்கள்’ என்னும் பகுதியில் ஆராயப்பெற்றுள்ளது.

### விதவைக்குச் சேலைபோடுதல்

இப்பழக்கம் ஐயங்கார் பாடலில் குறிப்பாகவும், பின்னை, செட்டியார், அம்பலக்காரர் ஆகியோர் பாடல்களில் வெளிப்படையாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளது.

“காலடிலே சம்மானம் கதறிவிழ நாளாக்கே”

என ஐயங்காரும்,

“கறுப்பும் சிவப்புமா கலந்துடுத்தும் நாளையிலே  
ஶைக்கிளையின் சீலை — என்  
களுத்திலிட நாளாக்கே”

எனப் பின்னையும்

“ஆடை ரெண்டாக்கு ஆபரனம் வேறாக்க  
சீலை ரெண்டாக்கு சிறுபணதி வேறாக்கு”

எனச் செட்டியாரும்,

“காரைக்குடி மல்பீசு — உன்  
களுத்திலிட நாயங்களோ”

என அம்பலக்காரரும் பாடியுள்ளனர்.

## உதா நாட்டுப்புறம் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

பிறந்த வீட்டிலிருந்து அண்ணன் தமிழியர் தருகின்ற இச்சேலை ‘பிறந்த வீட்டுக் கோடி’ எனப்படுகிறது.

இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்குகொள்ள வேண்டுவது உடன் பிறந்தானின் கடமை என்பதை யுணர்த்துவது போலுள்ளது இப்பழக்கம்.

### வாழ்வரசியின் சிறப்பு

வாழ்வரசியாக இறந்த ஒரு பெண் போற்றப்படுதலும் விதவையாக வாழும் ஒருபெண்ணுக்கு என்னற்ற சட்டதிட்டங்கள் வகுத்தலும் ஒருநாணயத்தின் இரு பக்கங்களைப் போலவேயாகும். இதற்குக் காரணமும் சமூகத்தில் ஆணுக்குரிய சிறப்பிடமே. வாழ்வரசியாக வாழும் நிலையில் ஒரு பெண்ணுக்குள் சிறப்பு பலருடைய பாடல்களில் வெளிப்படுகிறது.

பொருட்கள், ஆடையாபரணங்கள் பிறர்முன் வருவதற்கு அஞ்சம் அச்சம் ஆகியனபற்றியே விதவை கூற்றாக வரும் ஒப்பாரி களில் மிகப்பெரும்பகுதியின் அமைந்துள்ளன. இவையனைத்திற்கும் காரணம் சமூகத்தில் ஆணுக்குள் சிறப்பிடம். கணவன் இறந்த வடன் ஒரு பெண் பலவுரிமைகளை இழக்கிறாள்; கைம்மைநோன்பு நோற்று வாழுவேண்டியது கடமையாகின்றது.

திருமணமான பெண்ணுக்குத் தாயும் தமையனும் சீர் அனுப்புதல்

திருமணமான பிறகு தாய் தன்மகனுக்குக் கொடுக்கின்ற அன்பளிப்புகளைப் பாசத்தின் விளைவெல்லாம். காலப்போக்கில் சீர்வரிசை செய்தல் கட்டாயமாக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்திலையில் பாசமின்றி, வெறும் கடமையுணர்வு மட்டுமே தாயிடம் இருக்கக் கூடும். உடன்பிறந்தானும் அன்போடு தன்தங்கைக்குச் சீர் அனுப்பக்கூடும் எனினும், தாயின் அளவுக்கு அவனிடம் பாசம் இருக்கவியலாது. முக்கியமாகத் தமையன், தமிழிடமிருந்து ஒரு பெண் சீர்வரிசை பெறுதல், என்றென்றும் அவன் குடும்பத்தோடு அவள் தொடர்பு கொள்ளும் விழைவோடு தொடர்பு வாய்ந்தது. மாமன்மகன் + அத்தைமகள், மாமன்மகள் + அத்தைமகன்—திருமண உறவுமுறை நம்நாட்டில் சிறப்பாகக் கருதப்படுவது.

கள்ளர் இனத்தில் பிறந்தவீட்டிலிருந்து திருமணமான பெண் பெறும் சீர்,

‘‘மரக்கா அரிசிகொண்டு — ஓன்னைப்போல ஒரு  
மன்னவனை முன்னடத்தி’’

‘ஓட்டையாகிவிட்ட மட்பாண்டத்தைப் போற்றுவார் யாரும் இவ்வுலகில் இல்லை. அந்நிலையைத்தான் இறப்பின்பொழுது மனித வடல் அடைகிறது. பயனற் ற மட்பாண்டத்தைத் தூக்கியெறிவது போல இறந்துவிட்டவரின் பயனற் ற உடலை அழிக்கத்தான் வேண்டும்; அதில் எவ்விதமான துயரமும் கொள்ளத்தேவையில்லை’ என்பது இப்பழக்கத்திற்குக் கூறக்கூடிய பொருள்.

தத்துவஞானியரில் ஒருவகையினராகிய வாழ்வியல் மெய்ம்மைக் கோட்பாட்டாளர் (Existentialist) ‘‘வாழ்க்கையை நன்றாக வாழ வேண்டும். கண்ணே முடிக்கொண்டு அதைப்பற்றித் தியானித்துக் கொண்டு அதை நழுவவிடக்கூடாது’’<sup>37</sup> என்று அறிவுறுத்துகின்றனர். மேற்காணும் பழக்கம் குறியீடாக நின்று இதனையே விளக்கும்.

### 12) உரிமை

**ஈமச்சடங்குடன் தொடர்புற்றது**

பெற்றோர் இறந்தநிலையில் மகன் நீராடி, மாலை ணித்து செம்பில் நீர் கொண்டுவருதல் ‘நீர்மாலை’ எனப்படுகிறது. இந்த நீரைக் கொண்டு இறந்தவர் உடல் நீராட்டப்படும். மகனும் நீர் கொண்டுவருவாள். மகன் கொணர்ந்த நீர் தீர்ந்தபிறகு அது பயன் படுத்தப்பெறும். பெற்ற மக்களுக்கு இருக்கும் உரிமையின் அடியாகப் பிறந்தது இப்பழக்கம்.

இதேபோல, பெரியமகனும், பெரியமகனும் செய்யும் சடங்கு களைப் பற்றிச் செட்டியார் அம்மையார் பாடிய ஒரு நீண்ட பாடல் உள்ளது. நாடுடு, கோனார் ஆகியோர் பாடலிலும் ‘நீர்மாலை’ என்ற சொல் வரக்காண்கிறோம்.

### 13) அழுகுணர்ச்சி

அழுகுணர்ச்சியின் அடியாக அகமுடையார் பாடலில் ‘பச்சை குத்துதல்’ என்னும் பழக்கம் காணப்பெறுகிறது.

‘‘வங்கிவச்சுப் பச்சைகுத்தி வர்ணங்கொண்டு மையெனுதி— எனக்கு

வரிசையிடும் தாயாரை வனத்துக்கு அனுப்பினமே சிங்கம்வச்சுப் பச்சைகுத்தி செகப்புகொண்டு மையெனுதி சீரிடும் தாயாரை சீமைக்கு அனுப்பினமே’’

என்பது அப்பாடல்.

## உடுஅ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

பச்சை குத்தி உடலை அழகு செய்வது அநேகமாக உலக முழுவதும் வழக்கமாயிருக்கிறது.<sup>38</sup>

பல்லைப் பின்னப்படுத்தல், மண்டை ஓட்டை உருக்குலைத் தல், உதட்டில் தொளைசெய்தல், முக்கில் தொளைபோடுதல் இன்னும் இவை போன்ற மற்ற உருக்குலைவுகளைச் சில சமூகங்களில் அழகுசெய்வதற்காகவே பின்பற்றுகின்றனர்.<sup>39</sup>

மக்களின் அழகுணர்ச்சி நாட்டுக்கு நாடு, இனத்துக்கு இனம் வேறுபடும். ஆயின் பச்சைகுத்துதல் போன்ற ஒருசில பழக்கங்கள் எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும் என்று தெரிகிறது.

### முடிவுரை

உடல்நலம் அல்லது சுகாதாரக் குறிப்புகளைக் கொண்டு ஜயரை அவற்றில் மிகக்கவனம் செலுத்தும் இயல்பினராக, நோயை வருமுன்காப்போராகக் கூறலாம்.

நாட்டு, கோனார் இருவரும் புலாலுண்ணுவதில் மிகக் விருப்புள்ளோராய் உள்ளனர்.

ஜயங்கார், ஜயர் இருவரும் ஓரளவுக்குச் செல்வவளம் படைத் தோர், மரக்கறியனவில் மிக்க நாட்டம்கொண்டு அதற்காகச் செல வழிப்போர் என்று அறிகிறோம்.

ஜயர், பிள்ளை இருவரும் சிக்கனம், சுத்தம், உயர்வுமனப் பான்மை கொண்டோராய்த் தோன்றுகின்றனர்.

### சமயம்

தாலாட்டுப் பாடல்களைக் கொண்டு நோக்குங்கால் ஜயர்கள் ஆழ்ந்த சமயப்பற்றுடையவர்கள் என்பது வெளிப்படுகிறது.

ஆயின், எல்லாச்சாதியினருமே சமயப்பற்றுடையவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இது ஓர் இந்தியப் பண்பாட்டுக் கூறாகக் கொள்ளவியலும், செட்டியார் தாலாட்டில் சமய அடிப்படையில் அமைந்த பழக்கமாக வெள்ளி, பொன், வெண்கலம், ஆகியவற்றைக் குழந்தையின் எடைக்கெடை கோயிலுக்கு அணித்தலையும், வண்ணார் பாடலில் தேர் செய்துவைத்தல், மாடுவாங்கி விடுதல் ஆகியவற்றையும், ஜயங்கார், செட்டியார், அம்பலக்காரர், அகமுடையார், அரிசன் ஆகியோர் ஒப்பாரியில் அற அடிப்படையில் அமைந்த பழக்கமாகத் தானம் செய்தலையும் காண்கிறோம். இவற்றைக் கொண்டு செட்டியார்

மற்றுச் சாதியினரைவிடச், செல்வமிக்கார் எனவும், ஜயங்கார், அம்பலக்காரர் இருவரும் அவர்களையடுத்த நிலையிலுள்ள செல்வமிக்கார் எனவும் கூறலாம்.

இங்கு வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் காணப்படும் செல்வவளம் பொதுவாகக் காணப்படுவதில்லை. எனவே, அதை ஓரளவுக்குக் கற்பனை எனக் கூறலாம்.

### உறவினர்களிடையேயுள்ள உரிமைகளும் கடமைகளும்

விதவைநிலை எல்லாச் சாதிகளிலுமே இரங்கத்தக்கதாயுள்ளது. ஒருபெண் விதவையானவுடனே சமூகத்தில் பலவுரிமைகளை இழுக்கிறாள். இது நம்நாட்டில் ஆணுக்கு உள்ள சிறப்பிடத்தை யுணர்த்தும்.

தாய்மாமனோடு குழந்தை கொள்ளும் உறவு, தாய்மாமன் சீர் அனுப்புதல் ஆகியவற்றை அனைத்துச் சாதியினர் தாலாட்டிலும் காணகிறோம். மாமன்மகள் + அத்தை மகன், மாமன் மகன் + அத்தை மகள் திருமணவுறவின் அடியாகப் பிறந்த பழக்கவழக்கங்கள் இவை. தங்கள் சொத்து வேறு வீட்டினருக்குப் போய்விடக்கூடாது என்று நம் மக்கள் கருதுதலே இதற்குக் காரணம்.

நம்பிக்கைகளோடு தொடர்புகொண்ட பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு, ஜயரையும், அவரை அடுத்துச் செட்டியாரையும் பழமை வாதிகளாகக் கூறவியலும்.

### பொருளாதாரம்

தாலாட்டுப் பாடல்களில் முன்னேறிய இனத்தவர் உயர்மரத்தாலாகிய தொட்டிலை வருணிப்பதும், பின்தங்கிய இனத்தார் துணித்தொட்டிலைப் பாடுவதும் கொண்டு ஓரளவு அவர்களின் பொருளாதார நிலையைக் கூறமுடிகிறது.

ஓப்பாரிப் பாடல்களில் பினத்தை ஏரித்தல் முன்னேறிய இனத்தாராலும், ஏரித்தல், புதைத்தல் இரண்டும் பின்தங்கிய இனத்தாராலும் பாடப்பட்டுள்ளன. இதுவும்கூடப் பொருளாதார நிலையைக் காட்டவல்லது.

### கலை

நாட்டுப்புறக் கலைகளுள் ஒன்றாகிய கோலம்பற்றிக் கோனார், அம்பலக்காரர் ஆகியோர் பாடல்களில் காணப்படுவதிலிருந்து

## உசூ 0 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்— சமூக ஓப்பாய்வு

நாட்டுப்புறக் கலைகள் பொதுவாகப் பின்தங்கிய இனத்தாரிடையே மிகுதியும் வளர்கின்றன எனக் கருதலாம்.

### மனப்பான்மை

சிற்றூர்த் தெருக்களில் வாணிகம் நடக்குமிடம் திண்ணைகள் தாம் என்றுணரலாம். ஐயர்பாடவில் வாணிகமாகிய பொதுச்செய்தி திண்ணையில் நடைபெறுவதாகச் சொல்லப்பெறுகிறது.

கோனார், அம்பலக்காரர், வண்ணார் ஆகியோர் பாடல்களில் கணவன்-மனைவி உறங்குதல், கணக்கெழுதுதல் போன்ற தனிப்பட்ட டோர் செய்தி (Private) திண்ணையில் நடப்பதாகச் சொல்லப் பெறுகிறது.

இவற்றிற்கு, குறிப்பாகப் பின்தங்கிய இனத்தாரின் மனப் பான்மைக்குக் காரணம், நாட்டுப்புறத்தன்மையும் கிராமங்களில் காணப்படும் வீட்டமைப்புமே எனலாம். திண்ணை ஒரு வரவேற்பறை போலப் பயன்படுகிறது.

தனி ஒதுக்கிடத்தேவை என்ற உணர்வு நாகரிகத்தாக்கம் காரணமாக ஏற்பட்ட ஒன்றெனலாம்.

### சோதிடம்

சோதிடம் தொடர்பான செய்திகளை முவகையாகக் காண்கிறோம். செட்டியார் கணிதத்தோடு தொடர்புகொண்ட பஞ்சாங்கத்தை பயன்படுத்துதலும், நாட்டு, அகமுடையார் இருவரும் கோயில் உள்ளோரிடமும் சந்தியாசிகளிடமும் சோதிடம் கேட்டலும், வண்ணார் கோடாங்கியடிப்பவனிடமும், சாமியாடியிடமும் குறிகேட்டலும் பாடல் களில் வெளிப்பட்டுள்ளன.

கல்வி, கல்வியின்மை ஆகியன முறையே பஞ்சாங்கம் பார்த்தலுக்கும் கோடாங்கி யடிப்பவனிடமும் குறிகேட்டலுக்கும் காரணங்களாகும். நாட்டு அகமுடையார் இருவரும் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டநிலையில் உள்ளனர். எனவே, அவர்கள் சோதிடம் கேட்டலுக்கு இரண்டிலும் சாராத மற்றொரு வழியை மேற்கொள்கிறார்கள் எனலாம்.

### துத்துவம்

தத்துவத்தை உணர்த்தும் வகையிலமைந்த ஒரு பழக்கம் கோனார், அம்பலக்காரர் இருவரிடமும் உள்ளது. கணவனது வேதாந்தக் கல்வியைக் கூறும் ஜயங்கார் பாடலையும் இவர்கள்

பாடலையும் வைத்து நோக்கின், இவர்கள் (பின்தங்கிய இனத்தார்) வேதாந்தக் கல்வியின்றியே வாழ்வில் தாம் கொண்ட அனுபவத்தால் இத்தத்துவத்தை யுணர்ந்தனர் எனலாம்.

### சடங்கு

சடங்குகளைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லா இனத்தவர்க்கும் பொதுவாக இருப்பது காதுகுத்துச் சடங்கு ஒன்று மட்டுமே. அதில் தாய்மாமன் பங்கு மிகச் சிறப்பானது. இது இவ்வாய்வில் முன்பே ஆராயப் பெற்றுள்ளது. நம் மக்களுக்கு உள்ள சில நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் ‘காதுகுத்துதல்’ முதலில் பழக்கமாகிப் பின்பு சடங்காகவும், விழாவாகவும் மாறியிருத்தல் வேண்டும்.

பூண்டு, வளைகாப்பு, சீமந்தம் ஆகியன ஜயங்கார், ஜயர் பாடல்களிலும், ‘புதுமை’ என்பது செட்டியார் பாடலிலும் காண்பதைக் கொண்டு வாழ்வை இன்பமாகக் கழிக்கும் ஆர்வமும், அதற்கு அடிப்படையான செல்வவளமும் இவர்களுக்கு உள்ளமை புலனாகலாம்.

### உரிமைப்போக்கு

அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார் ஆகியோர் பாடல்களில் கணவனை வெறுத்துப் பாடும் போக்கு இருப்பதற்குக் காரணம், இவ்வினங்களில் ஆண், பெண் இருவருக்கும் பொருளீட்டுத் தவில் ஒத்த பங்கு இருத்தல் எனலாம். ‘இருவரும் சமம்’ என்ற இந்நிலை முன்னேறிய இனங்களில் இல்லாததால் இத்தகைய போக்கையும், பாடல்களையும் காண இயலவில்லை.

### அழகுணர்ச்சி

மக்களின் அழகுணர்ச்சி உலகெங்கிலும் இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டிருக்கக்கூடும். ஆயின், பச்சை குத்துதல் போன்ற ஒரு சில பழக்கவழக்கங்கள் உலகமக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருக்கும் என்றநிகிறோம்.

வேறுபட்டிருத்தலுக்கு நிலவெல்லை, வாழிடத்தின் இயற்கை, விளையக்கூடிய — கிடைக்கக்கூடிய — பொருட்கள், தொழில், பண்பாடு போன்றவைகளும் ஒன்றுபட்டிருத்தலுக்கு ‘உலகில் எங்கு வாழ்ந்தாலும் மனிதவினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்’ என்ற உண்மையும் காரணங்களாக அமையும்.

### நறிப்புக்கள்

1. Maria Leach (Ed), Dictionary of Folklore, Mythology & Legend, p. 399.
2. Richard M. Dorson (Ed) Folklore and Folklife, p. 3.
3. A.L. Kroeber, Anthropology p. 265.
4. Roger M. Keesing & Felix M. Keesing, New Perspectives in Cultural Anthropology, p. 310.
5. பெரும்பாணாற்றுப்படை, அடி 298.
6. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 1, ப. 394.
7. Fred W. Clothier, Professor, Dept. of Religious Studies, university of Pittsburgh U.S.A.
8. Richard M. Dorson. (Ed) Folklore and Folklore, p. 3.
9. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 1, ப. 253.
10. பச்சரிசி, வறுத்த பாசிப்பருப்பு, பொரிகடலை, என், தேங்காய், வெல்லப்பாகு ஆகியவை கலந்த ஓர் இனிப்புக்கலவை.
11. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 1, ப. 253.
12. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, ப. 392.
13. டாக்டர் தமிழன்னல், பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
14. Jacobs & Stere, General Anthropology, p. 217.
15. Ibid., p. 218.
16. Richard M. Dorson, (Ed) op. cit., p. 253.
17. சோமலை, செட்டிநாடும் தமிழும், ப. 16.
18. Ibid., ப. 45.
19. E. Thurston, Castes and Tribes of Southern India. Vol. V p. 250.
20. சோமலை, op. cit., ப. 19.
21. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, ப. 392.
22. William A. Haviland, Anthropology, p. 504.

## தாலாட்டு — பழக்கவழக்கங்கள்

சாதி	உடல்நலம்	சமயம்	உரிமைகளும் கடமைகளும்	அறம்	தமிழ்க்கை	பொருளாதாரம்	கலை	மனப்பான்மை	சோதிடம்	இனப்பற்று உளவியல்	பண்பு	தேவை
ஜியங்கார்	*	*	வேநு கட்டுதல் நீராடியயின் சமைத்தல் எண்ணெடுக்குளி	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
ஜியர்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
பிள்ளை	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
செட்டியார்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
நாட்டு	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
கோனார்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
அம்பலக்காரர்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
அகமுடையார்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
கள்ளர்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
வண்ணார்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	
அரிசன்	*	*	வேநு கட்டுதல் மெழுகுதல்	அறம்	தொட்டில் புண்ணிய நீராடல் இறைவன் பெயர்வைத்தல்	தொட்டில் வெள்ளிவிரதம் தவம் மாவிளக்கு வெள்ளி, பொன்காணிக்கை சீமந்தம்	தொட்டில் காதுகுத்து மாமன்சீர் அன்னதானம்	தேவை	தேவை	தேவை	தேவை	

- செய்திகள்:
- 1) காதுகுத்துச் சடங்கு, மாமன் சீர்செய்தல் ஆகியன அனைத்துச் சாதியினருக்கும் பொதுவாய் அமைந்த கூறு. எல்லாச்சாதிகளிலும் தாய்மாமனுக்கு இருக்கும் முக்கியமான பங்கு வெளிப்படுகிறது.
  - 2) பொதுவாக முன்னேறிய இனத்தாரின் செல்வநிலை, பின்தங்கியோரைவிட உயர்நிலையில் உள்ளது.
  - 3) ஜியர்கள் உடல்நலத்தைப் பேணுவதில் கருத்து உடையோராக, சமய உணர்வு மிக்காராக வாழ்வை இனப்மாகக் கழிக்கும் எண்ணமுடையோராகக் காட்சியளிக்கின்றனர்.
  - 4) செட்டியார் பெருஞ்செலவர்; சிக்கனமுடையோர்.

ஓப்பாரி : பழக்கவழக்கங்கள்

சாது	எண்ணெய்க்குளி	டடல் நலம்	சமயம்	உரிமைகளும் கடமைகளும்	அறம்	நம்பிக்கை	பொருளாதாரம்	கலை	மனப் பான்மை	சோதிடம்	உரிமைப் போக்கு	தத்துவம்	உரிமை
ஜயங்கார்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ஜயர்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
பிள்ளை	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
செட்டியார்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
நாயுடு	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
கோனார்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
அம்பலக்காரர்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
அகமுடையார்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
கள்ளர்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
வண்ணார்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
அரிசன்	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

- செய்திகள் :
- 1) விதவைக்குச் சட்டதிட்டங்கள், தாய், தமையன் சீர்செய்தல் ஆகியன பெரும் பாலான சாதிகளில் வெளிப்படுகின்றன.
  - 2) முன்னேறிய இனத்தார் செல்வநிலையில் பின்தங்கிய இனத்தாரைவிட ஓரளவு உயர்ந்து காணப்படுகின்றனர்.
  - 3) ஈமச்சடங்குகளில் ஆடம்பரமின்மை — ஜயங்கார், ஜயர், பிள்ளை ஓரளவு ஆடம்பரம் — செட்டியார், நாயுடு பேரளவு ஆடம்பரம் — கோனார் தொடங்கி அரிசன் வரை
  - 4) உடல்நலம் பேணுவதில் கருத்துடையோர் ஜயர்.

- 5) ஜயர், பிள்ளை இருவரும் சிக்கனம் சுத்தம் உயர்வுமனப்பான்மை உடையோர். குறியீடுகளின் விளக்கம் : \* — சிறப்பு \* \* — மிகச் சிறப்பு
- 6) பின்தங்கிய இனத்தாருக்குத் தனி ஒதுக்கிடத்தேவை யுணர்வு மிகுதியும் இல்லை.
  - 7) அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார் ஆகிய இனங்களில் பெண்கள் உரிமைப் போக்குடையோராக உள்ளனர். ஆனால் பெண்ணும் உழைத்து உண்ணுதலே காரணம்.
  - 8) வண்ணார் கோடாங்கி, சாமியாட்டம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டோர். காரணம் அவர்களின் கல்விக்குறைவும் செல்வக்குறைவும்.

- 
23. Ibid., p. 505.
4. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, ப. 392.
25. சோமலெ, op. cit., ப. 44.
26. E. Thurston, op. cit., Vol. V. p. 250.
27. E. Thurston, op.cit., Vol. II, p. 36.
28. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 2, ப. 189.
29. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 2, ப. 189.
30. E. Thurston, op. cit., p. 316.
31. Maria Leach, op.cit., p. 72.
32. Ibid., p. 260.
33. எஸ். இராமகிருஷ்ணன், இந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும், ப. 280.
34. E. Thurston, op. cit., Vol. II, pp. 38-39
35. பீ.மு. அஜ்மல்கான், பிரமலைக் கள்ளர் சமுதாய மொழியியல் பக். 9-11.
36. James L. Christain, Philosophy: An Introduction to the Art of Wondering, p. 31.
37. James L. Christain, op. cit., p. 37.
38. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 1, ப 353.
39. Ibid.

## முடிவுரை

இப்பகுதி ஆய்வில் வெளிப்படும் (I) புதுச்செய்திகளும் கோட்பாடுகளும், (II) எல்லாச் சாதிகளுக்கும் உரிய பொதுச்செய்திகள், (III) சாதிகளுக்குரிய சிறப்புச்செய்திகள் என மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

### I. புதுச்செய்திகளும் கோட்பாடுகளும்

#### 1) நாகரிகத்தாக்கம் (Sophistication)

இது நகர்ப்புறத்தாக்கம் (Urbanization), புதுமையாக்கம் (Modernization) ஆகியவற்றோடு ஒரளவுக்குத் தொடர்புற்றது; ஓரளவு வேறுபட்டது.

காட்டாக, நகர்ப்புறங்களில் உள்ள பின்தங்கிய இனத்தாரும் தாலாட்டு, ஒப்பாரி பாடுதலை வளர்க்க விரும்பவில்லை. இதை ‘நகர்ப்புறத்தாக்கம்’ என முடிவுசெய்தோமானால், கிராமங்களில் உள்ள முன்னேறிய இனத்தாரும் இதை விரும்புவதில்லை என்ற உண்மை அதை மறுக்கவைக்கிறது. இதற்குக் காரணம் ‘நகர்ப்புறத்தாக்கம் அன்று ; நாகரிகத்தாக்கமே’ எனலாம்.

புதுமையாக்கம் என்பது பழையிலிருந்து மாறிப் புதுமையில் இறங்குதலும், வழக்கில் இல்லாத ஒருபொருளைப் புதிதாகப் படைத்துக்கொள்ளலும் ஆகும். ஆனால், நாகரிகத்தாக்கம் என்பது புதுமையான ஒரு பொருளில் மேலும் மதிப்பைச் சேர்ப்பது என்பது. சான்றாக, வாளொலி புதுமையாக்கத்தின் விளைவு. மின்சாரத்தால் இயங்கும் வாளொலிப்பெட்டியை வைத்திருப்பது ‘புதுமையாக்கம்’ என்றும், எங்குவேண்டுமா யினும் கொண்டுபோகவல்ல ‘டிரான்சிஸ்டர்’ வைத்திருப்பது ‘நாகரிகத்தாக்கம்’ என்றும் கொள்ளலாம்.

புதுமையாக்கம் — புதிய பொருளைப் படைத்துக்கொள்ளல்  
அல்லது வழக்கிற்குக் கொண்டுவருதல்  
நாகரிகத்தாக்கம் — புதிய பொருள் + புதிய மதிப்பு

## 2) புகழ்மிக்க தெய்வத்தை வழிபடுதல் (Dominant Deity Worship)

புகழ்மிக்க தெய்வமுள்ள ஊர்களில் வந்து குடியேறுபவர்கள் சிறிது காலத்தில் அத்தெய்வத்தை வணங்கத் தொடங்குதல் மக்களுக்குள்ள இயல்பாகத் தெரிகிறது. சமயவுணர்வில் தீவிரவாதிகளாக உள்ளோர்கூட நாள்தைவில் தாங்கள் வணங்கும் தெய்வத்தை வழிபடுதலை விட்டுவிட்டுத் தாம் குடியேறியுள்ள இடத்தில் புகழ்மிக்க தெய்வம் இருப்பின், அத்தெய்வத்தை வணங்கத் தொடங்குவர்.

## 3) ஊர்த்தெய்வத்தை மறவாமை (Affinity towards Native Deity)

மக்கள் தாங்கள் குடியேறும் ஊரில் உள்ள தெய்வங்களை வணங்கத் தொடங்குதல் ஒருபுறம் இருப்பினும், தம்முர்த் தெய்வத்தை மறவாமல் பாடுதல், அத்தெய்வங்களின் பெயர்களைத் தம் குழந்தைகளுக்கு இடுதல் ஆகியனவும் மறுபுறம் காணப்படுகின்றன.

4) புலம்பற்பாடல்களின் தனிப்பண்புகளாகக் காணப்படுபவை யாப் பமைதியும் தாள அறுதியுமேயாகும்.

5) தெய்வங்களில் கோயிலில் வணங்கும் தெய்வங்கள், வீட்டில் வணங்கும் தெய்வங்கள் என இருவகைகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் கோயிலில் வணங்கும் தெய்வங்கள் வீட்டிலும் வணங்கப் பெறுகின்றன. ஆயின், வீட்டில் சிறப்பாக வழிபடும் தெய்வத்திற்குக் கோயிலில் மிகச்சிறந்த இடமில்லை.

6) வைணவர்களை விடச் சைவர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகுந்திருத்தலால், வைணவத் தலங்களை விடச் சைவத் தலங்கள் எண்ணிக்கையில் மிகுந்துள்ளன.

7) மதுரை, செஞ்சி ஆகிய இரு ஊர்களிலும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்ட சிறந்த மருத்துவப் பள்ளிகளும், சிறந்த மருத்துவர்களும் இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

8) தாய்வழி உறவினரிடமே பெண் தன் குழந்தைப்பருவம் முதல் மிக்க பாசம் கொள்கிறாள். தாய்மாமனுக்கு இருக்கும் உரிமைகளை வைத்து, தமிழினம் தாய்வழி யாட்சிமுறைச் சமுதாயமாக (Matriarchial Society) இருந்திருக்கலாம் என்று எண்ண இடமுள்ளது.

## நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

- 9) மக்களின் நம்பிக்கைகளுக்கும், சமயம், சமூகஅமைப்பு, சுகுனங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. நம்பிக்கை என்பது இவற்றில் ஒன்றுடன் தொடர்புகொண்டோ, சிலபொழுது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றுடன் தொடர்புகொண்டோ விளங்குமேயன்றி, அது காரணமின்றி அல்லது அடிப்படையின்றி வருவதில்லை.
- 10) தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்படும் நம்பிக்கைகள் மக்களின் பல செயல்களுக்கு முக்கிய அடிப்படைகளாக அமைகின்றன.
- 11) தாலாட்டில், வாழ்வில் கொண்ட நாட்டமும் (Optimism), ஒப்பாரியில் வாழ்வில் கொண்ட விரக்தியும் (Pessimism) வெளிப்படுகின்றன. பொதுவாக, துன்பமிகுதியில் மனிதவுள்ளாம் நாத்திகத்தை ஏற்கிறது எனலாம்.
- 12) நம்நாட்டில் பெண்கள் குழந்தைப்பேற்றைப் பெரிதும் விரும்புதலுக்குரிய காரணங்களின் அடிப்படைகள் சமூக அமைப்பும் உளவியலுமேயாகும்.
- 13) நம்நாட்டில் கோயில்களுக்குச் சமயத்திலும் சமூகத்திலும் உள்ள மிகச்சிறந்த இடம் தாலாட்டுப்பாடல்களில் அடிக்கடி வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.
- 14) உயிரக்கம் தொடர்பான நம்பிக்கைகள் உளவியல், சமயம் ஆகிய அடிப்படைகளில் எழுகின்றன. சமயத் தொடர்புள்ள உயிரினங்களை (தெய்வங்களின் ஊர்திகள் போன்றவை) வதைசெய்யும்பொழுது புனையப்படும் கதைகள் சமயவிதிகளை மீறுதலுக்குக் கழுவாய் தேடும் நோக்கத்தோடு புனையப்பெற்றுள்ளன.
- 15) பொதுவாக, பாடல்களில் காணப்பெறும் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், உருவகங்கள் ஆகியன மரபுவழிப்பட்டவை.
- 16) ஒப்பாரிகளில் காணப்பெறும் நம்பிக்கைகளில் பெரும் பாலானவை வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்துகின்றன.
- 17) தனி ஒதுக்கிடத்தேவை என்ற உணர்வு நாகரிகத்தாக்கம் காரணமாக ஏற்பட்ட ஒன்றெனலாம்.
- 18) அழகுணர்ச்சி என்பது பெரும்பாலும் இடத்துக்கு இடம், பண்பாட்டுக்குப் பண்பாடு வேறுபட்டிருக்கும். சிலபொழுது உலக மக்கள் அனைவருக்குமே பொதுவாக இருக்கக்கூடும். ‘உலகில்

எங்கு வாழ்ந்தாலும் மனிதவினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘என்ற உண்மை அதற்குக் காரணமாக அமையும்.

## 11 எல்லாச் சாதிகளுக்கும் உரிய பொதுச்சிசய்திகள்

1) பொதுவாகப் பெண்குழந்தை வெறுக்கப்படுவதற்குக் காரணங்கள்:

அ) நம்நாட்டுத் திருமணப் பழக்கவழக்கங்கள்—வரதட்சணை தருதல், சீர்வரிசை செய்தல் போன்றவை.

ஆ) சமுதாயத்தில் ஆணின் உயர்வை அடியாகக் கொண்டு பிறந்த நம்பிக்கைகள் (மகன் கொள்ளி வைத்தால்தான் வீடுபேறு கிட்டும் போன்றவை.)

2) பெண்கள் மறுமணம் செய்துகொள்ளும் உரிமையுள்ள இனங்கள் உட்பட அனைத்துச் சாதியினரும் கணவனுக்கு உணவிடுதல், பாய்விரித்தல் போன்ற பணிவிடைகளையும், கணவனிடத்துத் தாம் கொண்ட அன்பையும் கூறுவது ஓர் ‘இந்தியப் பண்பாட்டுக்கூறு’ ஆகும்.

3) விதவைநிலை, மலடிநிலை இரண்டுமே எல்லாச் சாதியினர் பாடல்களிலும் அஞ்சப்படுகின்றன. விதவையும் மலடியும் சமுதாயத்தில் இழிவுசெய்யப்படுகிறார்கள். நம் சமுதாயத்தில் ஆணுக்குள்ள உயர்வு அல்லது ஆண்தூதிக்கமே இதற்குக் காரணம்.

4) பாடல்களில் காணப்பெறும் உருவகங்கள் வயதிற்கேற்ப அமைகின்றன. (எ-டு) குழந்தை, கண்ணி, பெரியவர்கள்.

5) வெவ்வேறு சாதியினரின் பண்புகள், பழக்கவழக்கங்கள், கலைத்தன்மை ஆகியன உருவகங்களின் நுண்ணிய வேறுபாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன.

6) உருவகங்களில் சில மோனை, எதுகை நயங்களைக் காக்க எடுத்தாளப்படுகின்றன. சில சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றன; சில பாலுணர்வுக் குறிப்பையுடையனவாயுள்ளன.

7) பாரத, இராமாயணக் கதைகளே மக்களிடையே மிகப் பரவியுள்ள நாட்டுப்புறக்கதைகள். அடுத்து, கோவலன்-கண்ணகி கதை செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது. இதேபோல் மற்ற மாநிலங்களிலும் பாரத, இராமாயணக்கதைகள் மிகப்பரவியுள்ள நாட்டுப்புறக்கதை

## உச்ச நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

களாகவும், கோவலன் கதைபோல் அவ்வும் மாநிலத்திற்கேயுரிய நாட்டுப்புறக் கதைகளும் இருக்கும்.

தமிழகத்தில் கோவலன் கதையை யடுத்து நல்லதங்காள் கதை செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது.

8) குழந்தையை உருவகிக்கக் குழந்தைக் கடவுளராகிய கண்ணனையும், முருகனையும் எடுத்துக்கொள்ளக் காரணம் பக்தி யுணர்வும், இக்கடவுளருக்கும் குழந்தைக்கும் உள்ள ஒப்புமையுமாகும்.

9) தாய்மான், குழந்தைக்குச் சீர்தருதல் அனைத்துச் சாதியினர் பாடல்களிலும் காணப்பெறுகிறது. மாமன்மகள் அத்தைமகன் திருமண உறவு கொள்ளல் நம்நாட்டில் மிகச் சிறப்பாகக் கருதப் படுவதே தாய்மாமன் தாலாட்டுப் பாடல்களில் மிகச் சிறப்பித்துப் பாடப்பெறுவதற்குக் காரணம்.

### III சுதிகளுக்குரிய சிறப்புச்செய்தி

#### 1) பொதுநிலை

ஆய்விலுள்ள ஆறு பகுதிகளுக்கும் பொதுவாயமைந்த செய்தி கள்; ஆயின், அவை சில சாதியினரை மற்றவரிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுகின்றன.

அ) அந்தணருக்கு ஒப்பாரி பாடுதலில் வெறுப்பும் மற்றையோருக்கு விருப்பும் இருத்தலையும், அந்தணருக்கு ஈமச்சடங்குகளை ஆரவாரமாகச் செய்தலில் விருப்பின்மையும் மற்றையோருக்கு மிக்க விருப்பும் இருத்தலையும் காணுதலைக்கொண்டு இவர்களுடைய மனப்போக்கில் உள்ள பெருத்த வேறுபாட்டை அறியலாம்.

அந்தணர் வாழ்க்கையில் மிக்க நாட்டம் கொண்டு விளங்குதலையும், மற்றவர்கள் வாழ்க்கையைத் துன்பமாக எண்ணும் மனநிலையுடையோராக இருத்தலையும் காண்கிறோம்.

இறப்புக்குப் பிறகு பாடுதலும், வீண் ஆடம்பரங்களும் தேவையில்லை என்றெண்ணும் அந்தணர்களை (i) நடைமுறை மனப்பான்மையுடையோர (Practical minded), (ii) சிக்கனம் வாய்ந்தவர்கள், (iii) சிந்திக்கும் தன்மையுடையோர் என்றும், ஒருவர் இறந்தவுடன் பாடுதலிலும், வீண் ஆடம்பரங்களிலும் விருப்பம்கொண்ட பின்தங்கிய இனத்தாரை (i) நடைமுறை மனப்பான்மை சற்றுக்குறைந்தோர், (ii) வெளிப்பகட்டில், அல்லது போலிப்பெறுமையை நிலைநாட்டுவதில் ஆர்வமிக்கார் என்றும் கூறலாம்.

ஆ) முருகன்-வள்ளி கிளைக்கதையை ஐயங்கார், ஐயரைத் தவிர மற்றுச் சாதியினர் விரும்பிப் பாடுகின்றனர். வடமொழித்தாக்கம் காரணமாக அந்தணர்கள் இக்கிளைக்கதையைப் பாடுதல் இல்லை. தமிழ்ப்பற்றின் காரணமாக, அல்லது வடமொழித்தாக்கம் இன்மையால், மற்ற இன்த்தார் இதனைப் பலகாலமாகப் பாடிவந்திருத்தல் வேண்டும். பெரும்பாலோர் பாடலில் ‘வள்ளி’க்கும் தெய்வானைக்கும் மயிருபிடி சண்டை’ ஏற்படுவதாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. இத்தகைய வரிகளைத் தவிர்ப்பதும் அந்தணர்களின் நோக்கமாக இருக்கலாம். ஆயின், அவர்களால் கதையே சிறிதளவும் பாடப்பெறாததால், இஃது எழுத்திலக்கியத் தாக்கமில்லாத நாட்டுப்புறக் கிளைக்கதை எனலாம்.

இ) ஒப்பாரி பாடும் கலை மூன்று நிலைகளில் உள்ளமையைக் காண்கிறோம்.

- i) நாட்டுப்புறத்து, நகர்ப்புறத்து அந்தணர்கள்
- ii) நாட்டுப்புறத்துப் பின்தங்கியோர்
- iii) நகர்ப்புறத்துப் பின்தங்கியோர்

பிரிவுகள்	நிலை	காரணம்
i) நாட்டுப்புறத்து, ஒப்பாரி பாடத் நகர்ப்புறத்து தெரியாது. விழைவு கல்வியறிவு அந்தணர்கள் மில்லை.		நாகரிகத்தாக்கம்
ii) நாட்டுப்புறத்துப் ஒப்பாரி பாடத் பின்தங்கியோர் தெரியும்; மிகுந்த விழைவுமுண்டு		நாட்டுப்புறத்தன்மை கல்வியறிவின்மை
iii) நகர்ப்புறத்துப் பின்தங்கியோர் பின்தங்கியோர் தெரியாது; ஆனால் நாட்டுப்புறத்தன்மை அதில் விழைவுண்டு		நாகரிகத்தாக்கம், நாட்டுப்புறத்தன்மை

## 2) சமயம்

அ) ராபர்ட் ரெட்பீல்ட் அமெரிக்க மக்களை வைத்துச் செய்த ஆராய்ச்சியின் முடிவான ‘பெருமரபு’, ‘சிறுமரபு’ என்ற பாகுபாடு தமிழ்நாட்டுச் சமயத்துக்கும் பொருந்துகிறது.

இவ்வாய்வில் ‘இடைமரபு’ என்ற பிரிவும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது. சிறுமரபிலிருந்து பெருமரபை நோக்கி வளர்ந்துவரும் நிலையே ‘இடைமரபு’ எனப்படும். சமயத்தைப் பொறுத்தவரை கீழ்க்காணுமாறு இச்சாதிகள் பிரிக்கப்பெறுகின்றன.

## உள்ள நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

பெருமரபு	பெருமரபு+இடைமரபு	பெருமரபு+இடைமரபு+ சிறுமரபு*
ஜயங்கார்	நாய்டு	அகமுடையார்
ஜயர்	கோனார்	கள்ளர்
பிள்ளை	அம்பலக்காரர்	வண்ணார்
செட்டியார்		அரிசன்

ஆ) கள்ளர் ஒருவர் மட்டுமே மனிதரைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்திப் பூசை செய்கின்றனர். மற்றச் சாதியினரில் பெரும்பான்மை யோர் தாவரங்களைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்திப் பூசைசெய்கின்றனர். கள்ளரும் தாவரபூசை செய்கின்றனர்.

இ) அந்தணகுல வைணவர்கள் (ஜயங்கார்கள்) தீவிர வைணவர்களாக இன்றும் உள்ளனர். அந்தணரல்லாத வைணவர்கள் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுவோர் இன்றைய நிலையில் சௌவ-வைணவர்களாக உள்ளனர்.

ஈ) சிற்றார்களில் வாழும் ஜயங்கார்கள் எளிதில் மாறாத தீவிரத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள். இவ்வொரு சாதியினர் மட்டும் சமயத் தில் மாறாத தீவிரத்தன்மை கொண்டு விளங்குகின்றனர். நகர்ப்புறத்தில் இருக்கும் ஜயங்கார்களும் கூட மேலைநாட்டுத் தாக்கமும் நகர்ப்புறத்தாக்கமும் உடையோரா யிருப்பினும் வீட்டில் வைணவ மரபுகள் கொண்டு விளங்குகின்றனர்.

### 3) மருத்துவம்

அ) இயற்கை மருத்துவம், மூலிகை மருத்துவம், ஆங்கில மருத்துவம் ஆகிய மூன்று பிரிவுகள் பாடல்களில் வெளிப்படுகின்றன. ஓவ்வொன்றிலும் ஒருசில சாதியினர் ஈடுபாடு கொண்டோராகத் தோற்றுகின்றனர்.

மருத்துவம்		
இயற்கைமருத்துவம்	மூலிகைமருத்துவம்	ஆங்கிலமருத்துவம்
ஜயர்	கள்ளர்	வண்ணார்
	அரிசன்	அரிசன்

\* சிறுமரபே இவர்களுக்கு மிகப்பொருந்துகின்றது. அத்தெய்வங்களையே இவர்கள் ஆழ்ந்து வழிபடுகின்றனர்.

ஆங்கில மருத்துவத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் வண்ணார், அரிசன் ஆகியோர் பாடல்களில் காணப்படுவதன் காரணம் ஒப்பாரி பாடும் கலை ‘வாழும் கலை’யாக அவர்களிடம் இருப்பதேயாகும்.

ஆ) ஜயர் வருமுன் காக்கும் இயல்பு கொண்டோர் எனலாம்.

இ) சமுதாயத்தால் தாழ்த்தப்பட்டமையால், கள்ளர், அரிசன் இருவருமே நாட்டு மருத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெற்றனர். மற்றவர் களோடு நெருங்கிப் பழக முடியாத சூழ்நிலையில் தங்கட்கு வேண்டிய தேவைகளைத் தாங்களே நிறைவுசெய்து கொள்ளும்நிலை ஏற்பட்டு, நாட்டு மருத்துவத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றனர் என்பது பொருந்தும்.

ஈ) பொதுவாக, நாட்டுப்புறமருத்துவம், கலை ஆகியன பின்தங்கிய இனத்தாரிடமே மிக்க செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றன.

#### 4) பெண்கள்

அ) பரத்தையிற் பிரிவு, கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியோரால் பெருமித்ததோடு பாடப்படுதலைக் கொண்டு, மற்றவர்களினின்று இவர்கள் வேறுபடுதலை அறிகிறோம். இவர்கள் தங்கள் வளக்குறைவான நிலையை மறைத்து, தங்கள் கணவர்கள் பரத்தையர்க்கு வாரித் தருகின்றவர்கள் என்று கூறுவதன் மூலம் கேட்போரை ‘இவர்கள் செல்வவளமிக்கார்’ என்றெண்ணாலை வைத்தலே இவர்களின் நோக்கம் எனலாம். இது இவர்களுக்கு இருக்கும் கல்விக்குறைவு, செல்வவளமின்மை ஆகியவற்றின் அடியாகப் பிறந்த தாழ்வு மனப்பான்மையைக் காட்டும்.

ஆ) கொலை, தற்கொலை, விபத்து ஆகியவை பற்றிய செய்திகளை அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார், அரிசன் ஆகியவர்கள் ஒப்பாரியில் விரும்பிப் பாடுதலைக் கொண்டு இந்நான்கு சாதியினரின் வீரம், முரட்டுத்தனம், உடல்வலிமை, கல்விக்குறைவு, மனஅடக்கமின்மை ஆகிய பண்புகளைக் கூறலாம்.

இ) ஒருபெண் தன் அண்ணியைக் குறைக்காறுதலில் மூன்று நிலைகளைக் காண்கிறோம். அவை கீழே தரப்படுகின்றன.

## உள்ள நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

அண்ணியைக் குறை கூறுதல்

ஒன்றுமில்லை	மென்மை	வன்மை
ஜயங்கார்	பிள்ளை	அம்பலக்காரர்
ஜயர்	நாயுடு	அகமுடையார்
செட்டியார்	கோனார்	கள்ளர் வண்ணார் அரிசன்

இவற்றைக் கொண்டும் இவர்களின் பண்புகளை அறியமுடிகிறது. முதல் பிரிவினர் நாகரிகமிக்கோர், மூன்றாம் பிரிவினர் நாகரிகம் குறைந்தோர், இரண்டாம் பிரிவினர் இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டோர் என்னாம்.

ஏ) அம்பலக்காரர், அகமுடையார், கள்ளர், வண்ணார் ஆகி யோர் பாடியுள்ள சில பாடல்களைக் கொண்டு அவ்வினத்துப் பெண்களின் உரிமைப்போக்கு மனப்பான்மை வெளிப்படுகிறது. ஆனால் பெண்ணும் உழைத்துத் தனித்தனியே பொருளீட்டி வாழும் பொழுது இத்தகைய நிலை ஏற்படுகிறது. பெண்களின் உள்ளத்தில் பிறரைச் சாராத தன்மை (Independent Nature) உருவாகி, பொறுமை, விட்டுக் கொடுத்தல் ஆகிய தன்மைகள் குறைந்து அதன் காரணமாக மனமுறிவு செய்து கொள்ளவும், பின்னர் மறுமணம் செய்துகொள்ளவும் என்னுகின்றனர்.

### 5. நம்பிக்கைகள்

அ) சமயத் தொடர்பான நம்பிக்கைகள் ஜயர் தாலாட்டுப் பாடலில் மிகுந்திருப்பது கொண்டும், அவற்றின் போக்குகளைக் கொண்டும், அவர்களை வாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்டோராகவும், வடமொழிக் கல்வியின் காரணமாகப் ‘பிறவாயை’யின் சிறப்பை உணர்ந்தவர்களாகவும் தோன்றுகிறார்கள்.

ஆ) ஜயருக்கு அடுத்து நாயுடு இறைநம்பிக்கை மிக்கவராக உள்ளனர்.

இ) பல சாதியினர் பாடல்களில் புண்ணிய நீராடல் போன்ற பழக்கங்களில் உள்ள நம்பிக்கைகள் ‘கிராமங்களில் பிராமணீயத்தின் செல்வாக்கைக் காட்டும்.

சமயவுணர்வைப் பொறுத்த அளவில்,

ஜயர்	I (ஆழம் வாய்ந்தது)
நாயுடு	II (அடுத்த நிலை)
மற்றவர்கள்	III (முன்றாம் நிலை)

என முன்றாகப் பிரிக்கலாம்.

ஈ) ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளின் எண்ணிக்கைகளையும் போக்கையும் கொண்டு இச்சாதிகளை நான்கு வகையாகக் பிரிக்கலாம்.

1	2	3	4
ஜயங்கார்	செட்டியார்	நாயுடு	அகமுடையார்
ஜயர்	கோனார்		கள்ளார்
பிள்ளை	அம்பலக்காரர்		வண்ணார்

மேற்கண்ட பிரிவுகளுக்குக் காரணங்கள் :

i) முதல் பிரிவினராகிய ஜயங்கார், ஜயர் ஆகியோரின் கல்வி முன்னேற்றம். அவர்களை ஒத்துவாழும் பிள்ளை இனத்தாரின் போக்கு 'மேல்நிலையாக்கம்' எனப்படும்.

ii) அரிசன், கள்ளர் ஆகிய இரு இனத்தாரும் சமுதாயத்தால் ஒதுக்கி வைக்கப்பெற்றவர். வண்ணாரும், கல்வி, பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் மிகப் பின்தங்கியவர்களாக வள்ளனர். அகமுடையார், கள்ளரைப் போலவே முக்குலத்தோரில் ஒரு பிரிவினராவர். இவர்கள் ஒன்றுபடுவதற்குரிய காரணங்களை மேலே கண்டோம்.

முன்னேறிய இனத்தார் ஒருவர்கூட இல்லாமல் கள்ளர், வண்ணார், அரிசன், ஆகியோர் மிகுதியாகக் கலந்துவாழும் சிற்றுார்கள் மதுரைக்கருகே பல இருத்தல் கூடும்.

iii) இவ்விரு பிரிவுகளிலும் சேராமல் இடைப்பட்ட பிரிவு ஒன்று செட்டியார், கோனார், அம்பலக்காரர் ஆகியோரைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

iv) நாயுடுஇனத்தார் இவர்களிடமிருந்து சற்று வேறுபட்டு நிற்பதால் தனியே ஒரு பிரிவில் அடங்குகின்றனர். இவர்களின்

## உடை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

ஆழ்ந்த பக்தியும், மிக்க முற்போக்கின்மையும் அதற்குக் காரணங்களாகும்.

உ.) கல்வியிலும் செல்வத்திலும் முன்னேறிய உயரினத்தார் கணிதத்தை அடியாகக் கொண்ட ஜாதகம், பஞ்சாங்கம் ஆகிய வற்றில் நம்பிக்கையும், கல்வி, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய வண்ணார் உள்ளுணர்வை அடியாகக் கொண்ட கோடாங்கி, சாமியாட்டம் ஆகியவற்றில் நம்பிக்கையும் கொண்டு வாழ்கின்றனர்.

### 6. உருவகங்கள்

அ) ஜயரின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பல தமிழும் வடமொழியும் கலந்த மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்துள்ளன. சிலமட்டும் பெரும்பாலும் தமிழில் அமைந்துள்ளன. வடமொழிக் கல்வியின் தாக்கம் இதன்மூலம் புலப்படுகிறது.

இவ்வாறே பெரும்பாலான உருவகங்கள் சில பாடல்களில் வடமொழியிலும் சில தமிழிலும் அமைந்துள்ளன.

ஆ) ஜயங்கார்கள் குழந்தையை உருவகிக்க எடுத்துக் கொள்ளும் தெய்வம் கண்ணன், முருகனைப்போன்று குழந்தைப் பண்பில்லாத இராமனாக இருக்கக் காண்கிறோம். அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய தீவிர வெணவத்தன்மை.

இ) பாரதத் தலைவன் தலைவியராகத் தங்களை உருவகித்துக் கொள்ளுதல் பிராமணரல்லாதாரிடத்துச் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. தங்களை அரசமரபினராகக் கூறிக்கொள்ளுகின்ற விழைவு — மனப்போக்கு — மேல்நிலையாக்கமாகும்.

தாலாட்டில் அரிதாகத் தங்களைக் கருணனனாகக் கூறிக் கொள்ளும் ஜயங்காரின் மனப்போக்கைக் கீழ்நிலையாக்கம் எனலாம்.

ஏ) ஜயரின் தாலாட்டில் காணப்பெறும் சில வருவகங்கள் கொண்டு பல பழைய அணிகலன்களை அறிகிறோம். இவர்கள் செல்வவளத்தை அதுகொண்டு ஓரளவு கணிக்கலாம். அதனோடு பக்தியுணர்வும் வெளிப்படுகிறது.

### 7. பழக்கவழக்கங்கள்

அ) ஜயர்கள் ஆழ்ந்த சமயப்பற்றுடையவர்கள்.

**ஆ)** பொதுவாக, முன்னேறிய இனத்தார் பொருளாதாரத்தில் நன்னிலையில் உள்ளமையையும், பின்தங்கிய இனத்தார் தாழ்நிலையில் உள்ளமையையும் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

**இ)** ஜயர், பிள்ளை, செட்டியார் மூவரும் சிக்கனம் வாய்ந்த வர்களாகவும், ஜயர்,பிள்ளை இருவரும் சுத்தம்,உயர்வுமனப்பான்மை ஆகிய பண்புகளை யுடையோராகவும் இருக்கக் காண்கிறோம்.

**ஈ)** இப்பதினொரு சாதிகளில் செட்டியார் செல்வநிலையில் சிறப்புற்றோராக உள்ளவர்.

ஜயங்கார், அம்பலக்காரர் ஆகியோர் அடுத்த நிலையில் வைத் தெண்ணத் தக்கவர். இம்மூவரும் அறமனப்பான்மை கொண்டோராகவும் உள்ளனர்.

**உ)** ஜயங்கார், ஜயர் இருவரும் வேதாந்தக் கல்வி, வட மொழி ஆகியவற்றில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டோராகவும், செட்டியார் கணிதத்தில் ஈடுபாடு கொண்டோராகவும் காட்சியளிக்கின்றனர்.

**ஊ)** கோளார், அம்பலக்காரர் ஆகிய பின்தங்கிய இனத்தார் கல்வி மிகுதியு மில்லாவிடினும், தம் இயற்கை யறிவினாலும், அனுபவத்தாலும் தத்துவத்தை யுணர்ந்தோராயுள்ளனர்.

**எ)** ஜயங்கார், ஜயர், செட்டியார் ஆகியோர் இன்பச்சடங்குகளை மேற்கொள்வதில் ஆர்வமிக்கோராயுள்ளனர். வாழ்க்கையை இன்பமாகக் கழிக்கும் ஆர்வமும், அதற்கு அடிப்படையான செல்வவளமும் இவர்களுக்கு உள்ளமை புலனாகின்றது.

**ஏ)** நாட்டுப்புறக் கலைகள் பொதுவாகப் பின்தங்கிய இனத்தாரிடையே வளர்கின்றன எனலாம்.

**ஐ)** முன்னேறிய இனத்தார் பஞ்சாங்கம் பார்த்தலையும், மிகப் பின்தங்கிய இனத்தார் கோடாங்கியடிப்போன், சாமியாடி ஆகியோரிடம் சோதிடம் கேட்டலையும், இடையிலுள்ள ஒருசில இனத்தார் கோயிலில் உள்ளோர், சந்தியாசி ஆகியோரிடம் சோதிடம் கேட்டலையும் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவற்றிக்குக் கல்வி, கல்வியின்மை, ஓரளவுக்குச் செல்வம் — செல்வமின்மை, இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலை ஆகியவற்றைக் காரணங்களாகக் கூறலாம்.

ஒ) பின்தங்கிய இனத்து மக்களிடையே (அம்பலக்காரர், அகழுடையார், கள்ளர், வண்ணார்) கணவனை வெறுத்துப் பாடும் போக்கு இருப்பதற்குக் காரணம் இவ்வினத்தாரில் பெரும்பாலும் ஆண், பெண் இருவரும் உழைத்துப் பொருளீட்டுவோராய் இருத்தல் வேண்டும் எனலாம்.

ஓ) தனிப்பட்டோர் செய்திகளெல்லாம் தின்னையில் நடப்ப தாகப் பின்தங்கிய இனத்தார் பாடல்களில் காண்கிறோம் அதற்குக் காரணம் நாட்டுப்புறத் தன்மையும் கிராமங்களில் காணப்படும் வீட்டமைப்புமே எனலாம். தின்னை ஒரு வரவேற்பறை போலப் பயன்படுகிறது.

வரிசே எண்	சாதி எண்	தகவலாளர் பெயர்	சாதி	வயது	முகவரி	பாடல் சேகரித்த நாள்	பாடல்வகை
1.	I	பங்கஜம்	ஜயங்கார்	70	மதர்ரோஸ் காலனி, மதுரை-18	12-4-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
2.	,,	சென்பகலட்சமி	,,	45	இ/252, சினிவாசா வீதி, ஏ.வி.எஸ். நகர், மதுரை-3.	3-1-1975	தாலாட்டு
3.	II	பர்வதம்	ஜயர்	75	46/5, ஜூன்கிபவனம், லட்சமிநாராயணபுர அக்கிரகாரம் மதுரை.	17-4-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
4.	,,	சுந்தரி	,,	45	31. வடக்குமாசி வீதி, மதுரை.	13-7-1975	தாலாட்டு
5.	,,	பார்வதி	,,	88	வடக்குப்பெருமாள் மேஸ்திரிலி வீதி, மதுரை.	24-7-1975	ஒப்பாரி
6.	III	முத்தம்மா ஆச்சி	பிள்ளை	72	44, மோதிலால் முதல் தெரு, ஆரப்பாளையம், மதுரை-10.	15-8-1975	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
7.	,,	காவேரி	,,	60	கடைஎண். 52, புது ஜெயில் ரோடு, மதுரை.	1-5-1976	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
8.	,,	லட்சமி ஆச்சி	,,	74	4, ஜெயராஜ்நகர், மதுரை-18.	25,27-2-1974 3,7-3-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
9.	IV	அன்னபூரணி ஆச்சி	செட்டியார்	51	157. அழகர்கோயில் சாலை, மதுரை.	11-7-1975	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
10.	,,	சிந்தாமணி	,,	45	3/241, வண்டியூர்வீதி, சதாசிவநகர், மதுரை.	14-10-1976	தாலாட்டு
11.	,,	சொர்ணஞ்சசி	,,	50	5-ஏ, அனுப்பான்டி மெயின்ரோடு, மதுரை-9.	16-10-1976	ஒப்பாரி
12.	,,	கோதை ஆச்சி	,,	45	முந்திரித்தோப்பு	24-10-1976	ஒப்பாரி
13.	V	அம்சம்மா	தாயுடு	60	34. தெற்குத் தெரு, பசுமலை மதுரை.	22-5-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
14.	,,	மீனம்மா	,,	45	859, ரிசர்வ் லைன், மதுரை.	18-7-1976	தாலாட்டு
15.	,,	ஜனகம்மா	,,	65	8, ஜெயராஜ்நகர், மதுரை.	27-3-1974	ஒப்பாரி
16.	,,	பாக்கியலட்சமி	,,	59	45, மோதிலால் முதல் தெரு, ஆரப்பாளையம், மதுரை-10	6-7-1975	ஒப்பாரி
17.	VI	பொன்னம்மா	கோனூர்	50	அதலை	30-4-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
18.	,,	சிட்டம்மா	,,	45	நடுத் தெரு, கீழக்குமில்குடி.	19-7-1976	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
19.	,,	பாப்பம்மா	,,	38	நாராயணபுரம், மதுரை.	26-8-1976	தாலாட்டு, ஒப்பாரி

உலக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

வரிசை	சாதி					முகவரி	பாடல் சேகரித்த	நாள்	பாடல் வகை
எண்	எண்	தகவலாளர்	பெயர்	சாதி	வயது				
20.	VII	செல்லம்மா		அம்பலக்காரர்	41	சம்பக்குளம், கொண்டையம்பட்டி.		7-4-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
21.	,	சின்னம்மா			52	வெள்ளிலிப்பட்டி.		8-7-1975	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
22.	,	ஊனமையம்மாள்			22	கொண்டையம்பட்டி		7-4-1974	ஒப்பாரி
23.	VIII	பேச்சி		அகமுடையார்	50	9, சுப்பையா நாடார் காம்பவுண்டு, கொன்னவாயன்சாலை, மதுரை.		6-7-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
24.	,	பாண்டியம்மா			50	வடபழஞ்சி		15-9-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
25.	,	லட்சுமி			45	24, 25, மெயின் ரோடு, ஆரப்பாளையம், மதுரை.		6-7-1975	ஒப்பாரி
26.	IX	வனப்பேச்சி		கள்ளார்	45	செல்லையா காம்பவுண்டு, அருள்தாஸ்புரம், மதுரை		13-4-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
27.	,	சிட்டம்மா			40	சக்கிலியன்குளம்		20-4-1974	தாலாட்டு
28.	,	குஞ்சரம்			65	சக்கிலியன்குளம்		13-4-1974	ஒப்பாரி
29.	,	குருவம்மா			45	சக்கிலியன்குளம்		13-4-1974	ஒப்பாரி
30.	X	முத்துமாடி	வண்ணார்		70	சின்னணம்பட்டி		7-4-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
31.	,	கருப்பாயி			70	வடபழஞ்சி		29-8-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
32.	,	முக்காயி			65	பக்மலை		22-6-1976	ஒப்பாரி
33.	XI	சமுத்திராயி	அரிசன்		31	கக்கன்நகர், பிபிகுளம்.		8-4-1974	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
34.	,	பரமாயி			20	மேலக்குயில்குடி		26-7-1976	தாலாட்டு, ஒப்பாரி
35.	,	ராசம்மா			40	மீனாட்சிபுரம்		26-8-1976	ஒப்பாரி

## துணைநூற் பட்டியல்

தமிழ் நால்கள்

அழகப்பன், ஆறு. : தாலாட்டுப் பாடல்கள்,  
பாரிநிலையம்,  
சென்னை, 1966.

அஜ்மல்கான், பி.மு. : பிரமலைக்கள்ர் சமுதாயமொழியியல்,  
பாவலர் பதிப்பகம்,  
கம்பம், 1977.

இராமகிருஷ்ணன், எஸ். : இந்தியப் பண்பாடும் தமிழரும்,  
மீனாட்சி புத்தகநிலையம்,  
மதுரை, 1971.

குளத்தூர் அமுதாம்பிகை : கழக வெளியீடு,  
பிள்ளைத்தமிழ் 1960.

சரல்வதி வேணுகோபால் &  
இராமசுவாமி, மு. : களாய்வில் சில அனுபவங்கள்,  
வெற்றிவேல் பிரசரம்,  
மதுரை, 1976.

சுப்பிரமணியம், பா.ரா. : தமிழக நாட்டுப்பாடல்கள்,  
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,  
சென்னை, 1975.

செயராமன், நா. : சங்க இலக்கியத்தில் பாடாண்தினை,  
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,  
மதுரை, 1975.

சோமலை : செட்டிநாடும் தமிழரும்;  
பாரி நிலையம்,  
சென்னை, 1960.

தண்டியாசிரியர் : தண்டியலங்காரம்—சுப்பிரமணிய  
தேசிகர் உரையுடன்,  
சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்  
விட,  
சென்னை, 1971.

தமிழன்னல் : தாலாட்டு,  
பாவை நிலையம்,  
காரைக்குடி, 1966.

2/0 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

திருக்குறள் : திருக்குறள் மூலமும் ஓர் பழைய உரையும்,

டாக்டர் உ.வே.சா. நால்நிலையம்,  
சென்னை, 1961.

தொல்காப்பியம் — : இளம்பூரணம்,  
பொருளதிகாரம் கழக வெளியீடு,  
1969.

‘நந்தா’ : 1000 மூலிகைகளின் அருங்குணங்கள்,  
நர்மதா பதிப்பகம்,  
சென்னை, 1977.

பத்துப்பாட்டு மூலமும் : பெரும்பானாற்றுப்படை,  
நச்சினார்க்கினியர் உ.வே. சா. பதிப்பு,  
உரையும் 1961.

பாலசுந்தரம், இ. : ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்  
(மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)  
தமிழ்ப் பதிப்பகம்  
சென்னை, 1979.

பாக்கியமுத்து, தி. : இலக்கியத்தில் பெண்கள்,  
கிறிஸ்துவ இலக்கியச் சங்கம்,  
சென்னை, 1977.

மணிமேகலை—உ.வே.சா. : தியாகராச விலாச வெளியீடு,  
உரையுடன் 1956.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் : தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த  
தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகம்,  
சென்னை, 1965.

வானமாமலை, நா. : தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள்,  
நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட்  
லிட்.,  
சென்னை, 1964.

ஜகந்நாதன், கி.வா. : மலையருவி,  
தஞ்சை சரசுவதி மஹால் வெளியீடு 77,  
1958.

- ஜனகுமாரி : பாப்பாவுக்குப் பாட்டிவைத்தியம்,  
மணிவாசகர் நூலகம்,  
சிதம்பரம், 1965.
- கட்டுரைகள்
- அய்யாச்சாமி, ர. : 'நாட்டுப்புறப் பாடல்களும்  
நடனங்களும்',  
பண் ஆராய்ச்சி வெள்ளிவிழா சிறப்பு  
மலர்,  
தமிழிசைச் சங்கம்,  
சென்னை, 1974.
- சந்திரமூர்த்தி, மா. : 'வரலாற்றில் மருத்துவம்',  
நந்தி (திங்களிதழ்), செப். '71,  
பிப். '72,  
ஏப். '73, செப். '74,  
சென்னை.
- ஹர்து, தே. : 'நாட்டுப் பண்பாட்டியலின் பயன்'  
ஆறாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்  
கோவை,  
இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்  
தமிழாசிரியர் மன்றம்,  
அண்ணாமலை நகர், 1974.
- வானமாமலை, நா. : 'தாய்த்தெய்வ வணக்கத்தின் சமூக  
அடிப்படைகள்',  
ஆராய்ச்சி (காலாண்டு ஆய்வுஇதழ்),  
ஜூன் '77,  
பாளையங்கோட்டை.
- கலைக்களஞ்சியம் முதலானவை
- கலைக்களஞ்சியம், : தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,  
தொகுதி 1 சென்னை, 1954.
- தொகுதி 2 : தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,  
சென்னை, 1955.

உ.ஏ.ஒ நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

- , : தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம்,  
தொகுதி 4 சென்னை, 1956.
- ஆங்கில நூல்கள்
- Agnes Stain : The Uses of Poetry,  
Holt, Rinehart and Winston, Inc.,  
New York, 1975.
- Bajpai, S.R. : Methods of Social Survey and  
Researches,  
Kitab Ghar,  
Kanpur, 1969.
- Balakrishna N. Nair : The Dynamic Brahmin,  
Popular Book Depot,  
Bombay, 1959.
- Balasubramanian, C. : The Status of Women in  
Tamilnadu during Sangam Age  
University of Madras,  
Madras, 1976.
- Benjamin Spock : Baby and Child-care,  
Pocket Books, Inc.,  
New York, 1964.
- Bhamaha : Kavyalankaram,  
Edited and Translated by  
C. Chakravarthy,  
Motilal Banarsidas,  
1969.
- Biggs, K.M. : The Fairies in Tradition and  
Literature,  
Routledge and Kegan Paul,  
London, 1967.
- Dandin : Kavyadarsa,  
Edited and Translated by  
C. Sankararama Sastri,  
Madras, 1965.

- Devapoopathy Nadarajah : Women in Tamil Society —  
The Classical Period,  
Faculty of Arts,  
University of Malaya,  
Kualalalumpur, 1969.
- David G. Mandelbaum : Society in India,  
Popular Prakashan,  
Bombay, 1972.
- Desmond Graham : Introduction to Poetry,  
Oxford University Press,  
London, 1968.
- Frank C. Brown : Popular Beliefs and Supersti-  
tions from North Carolina,  
Durham, 1961.
- George G. Carey : Maryland Folklore and Folklife,  
Tidewater Publishers,  
Maryland, 1970.
- Ghurye, G.S. : Caste and Class in India,  
Popular Prakashan,  
Bombay, 1950.
- : Caste and Race in India,  
Popular Prakashan,  
Bombay, 1969.
- Helmer Ringgren, (Ed) : Fatalistic Beliefs in Religion,  
Folklore and Literature,  
Scripto instituti,  
Donnerianii,  
Aboensis, 11,  
Stockholm, 1967.
- Hutton, J.H. : Caste in India,  
Apollo Bunder,  
Bombay 1 BR, 1969.
- Jacobs & Stern : General Anthropology,  
Barnes & Noble Books,  
New York, 1955.

உதவு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஓப்பாய்வு

- James L. Christian : Philosophy : An Introduction to the Art of Wondering, Rinehart, Winston, Inc., California, 1973.
- Jarvis, D.C. : Folk Medicine, Fawcett Publications, New York, 1967.
- Kadhirvel, S. : A History of the Maravas, Madurai Publishing House, Madurai, 1977.
- Karve, Irawati : Kinship Organization in India Asia Publishing House, Bombay, 1965.
- Kroeber, A.L. : Anthropology, Oxford and IBH Publishing Co., Calcutta, Bombay, New Delhi, 1972.
- Loganayagy Nannithamby : Women in Modern Tamil Literature, Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, 1969.
- Madan, T.N. : Family and Kinship : A Study of the Pandits of Rural Kashmir, Asia Publishing House, New York, 1965.
- Milton, S. : Traditional India : Structure and Change, American Folklore Society, Philadelphia, 1959.
- Myron Weiner (Ed) : Voice of American Forum Lectures, 1966.
- Richard M. Dorson : Folklore and Folklife, The University of Chicago Press, Chicago and London, 1972.

- Roger M. Keesing & Felix M. Keesing : New Perspectives in Cultural Anthropology, Holt, Rinehart and Winston Inc., New York, 1971.
- Roy Chaudhury, P.C. : Folklore of Bihar, National Book Trust, India, New Delhi, 1976.
- Sakthivel, S. : Folklore Literature in India, Meena Pathippakam, Kothaloothu, 1976.
- Sankar Sen Gupta (Ed) : Tree Symbol Worship in India, Indian Publications, Calcutta, 1965.
- \_\_\_\_ : Women in Indian Folklore, Indian Publications, Calcutta-1, 1969.
- Singaravelu, S. : Social Life in Early Tamils, University of Malaya, Kuala Lumpur, 1966.
- Srinivas, M.N. : Marriage and family in Mysore, New Book Co., Bombay, 1942.
- \_\_\_\_ : Social Change in Modern India, Orient Longman, New Delhi, 1972.
- Subramaniam, K. : Brahmin Priest of Tamilnadu, Wiley Eastern Pvt.Ltd., New Delhi, 1974.
- Subramanian, P.R. : An Introduction to the Study of Indian Folklore, PRS, 33, N.K. Chetty St., Tuticorin, 1972.

உத்தி நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஓப்பாய்வு

- Subramoniam, V.I (Ed) : Four Papers on Literature and Linguistics,  
Meenakshi Puthaka Nilayam,  
Madurai, 1968.
- Thurston, E. : Castes and Tribes of Southern India, Vols. I, II, III, V, and VII,  
Cosmo Publications,  
New Delhi, 1975.
- Upadyaya, B.S. : Women in Rgveda,  
S. Chand & Co. (Pvt.) Ltd.,  
New Delhi, 1974.
- Vanamamalai, N. : Studies in Tamil Folk Literature  
New Century Book House  
Pvt. Ltd.,  
Madras, 1969.
- William A. Haviland : Anthropology,  
Holt, Rinehart & Winston Inc.,  
U.S.A., 1974.

**Papers**

- Dieszegi : 'Popular Beliefs and Folklore traditional in Siberia',  
Journal of American Folklore.  
(Year not known).
- Eichinger Ferro-Luzzi, G. : Ecology of Food and Nutrition II  
1973.
- : East and West,  
New Series, Vol. 25,  
ISMEO,  
Rome, Sept. — Dec. 1975.
- Helen Sewell Johnson : 'November Eve Beliefs, Customs in Irish Life & Literature',  
Journal of American Folklore,  
University of Texas Press,  
U.S.A., Apr — June, 1968.

- Narasa Reddy, V. : 'Beliefs on Pregnancy and Child birth among the Pallies and Vada Balijas Fisher folk of Visakapatnam Dt., A.P., Folklore, Jan. 1977, 3, British India St., Calcutta-1.
- Satya Pal Rukela : 'The Gaduliya Lohars of Rajasthan A Profile', Folklore, June, 1977, 3, British India St., Calcutta-1.
- Schultz F.W. & Knott, E.M. : 'Use of Honey as Carbo-hydrate in Infant feeding', Journal of Pediatrics (St. Louis Mo), 13:465—478, 1938.

### Dictionaries & Encyclopaedias

- David L. Sills (Ed) : International Encyclopedia of the Social Sciences, Vol. 13, The Macmillan Company & The Free Press, 1968.
- Maria Leach (Ed) : Standard Dictionary of Folklore, Mythology & Legend, New English Library, London, 1975.
- Onions, C.T. (Rev. & Ed) : The Shorter Oxford English Dictionary II, Oxford University Press, Oxford, 1973.

### Unpublished Thesis

- Avvai D. Natarajan : Women Poets in Sangam Literature Madras University, Madras.

அ. அ. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்—சமூக ஒப்பாய்வு

அழகப்பன், ஆறு	க
ஆங்கில மருத்துவம்	காந், காநி
ஆணாதிக்கங்	காந், காநி, காநி, காநி, காநி, காநி
இங்கல்ஸ்	ஏ
இடைப்பட்ட தெய்வ வழிபாடு	சா, டிகை, காந்
இராமகிருஷ்ணன், எஸ்	உநினு
இயற்கை மருத்துவம்	அந், காந்
இயற்கை மூலிகை வைத்தியம்	அந்
ஊர்த்தெய்வம்	எந், உகாநி
எண்ணெய் தேய்த்து நீராடல்	அஶ, அநி, காந், உநாந், உகாந்
கண்ணேறு	ஏ, காந்
காது குத்துச் சடங்கு	உக், உந், உநாநி, உகாந்
குர்யே, ஜி. எஸ்	ஏ
குறத்தி குழந்தைக்குக் காதுகுத்துதல்	உநாநி
கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு	உநாநி, உநினு
கையறு நிலை	ஏந்
கொழுந்து இடித்தல்	காந
சடங்குகள்	ஏந்
சமையல்	உநாநி, காநாநி
சிறுதெய்வ வழிபாடு	சா, டிளை, காந், காநி
சீமந்தம்	உநாநி
சுப்பிரமணியம், பா, ரா.	க, உ, காநி, உநாநி, உநாநி, உநாநி
செயற்கைக் கருச்சினதவு	காந
சேனை வைத்தல்	உநாநி
சோமலை	அ
டார்சன், சிச்சர்ட், எம்	கநுநி
தமிழன்னைல்	க

தர்ஸ்டன், இ	எ, ஆ, கூ
தலையெழுத்து - விதி	களக, களட, களர்
தாவர வழிபாடு	அன்
தீர்த்தல்	கக, கங்க, கசநி, உஞ்சு
துரும்பறுத்துப் போதல்	கக, கங்க
தெலங்கள்	க00
தொட்டிலிடல்	உஞ்சு
நகர்ப்புறத் தாக்கம்	சங்க, உங்க
நம்பிக்கைகள்	நங், கங்க
நாகரிகத் தாக்கம்	நநி, சநி, சங்க, சங்கா, உங்க0, உங்கங், உங்கநி
நாட்டுப்புறச் சமயம்	நின
நாட்டுப்புறத் தன்மை	உங்க0, உங்கங், உங்கா
நாடி பார்த்தல்	ஏக, ஆ0
பச்சை குத்துதல்	உஞ்சு
பஞ்சாங்கம் பார்த்தல்	உங்கங், உங்க0
பத்திய உணவு	கக
பழக்கவழக்கங்கள்	நற், நங்
பாலசுத்தரம், இ	க
புகழ்மிக்க தெய்வம்	கூஅ, உங்கநி
புதுமை	சக, உங்கங், உங்கா, உங்கங்
புதுமையாக்கம்	சங்க, உங்கங், உங்கநி
புணுால்	உங்கா
பூமிகளிக் காப்பிடுதல்	க
பெர்சி மக்ஜின்	சாஅ, சக, சங், சங்க
பெருந்தெய்வ வழிபாடு	அன்
பேயோட்டுதல்	க0உ
பொடிமருந்து	கங்கி
மகன்கொள்ளி	கங்கா, கங்கங், உங்கா

உகு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் — சமூக ஒப்பாய்வு

மணமுறிவு	நந், கந்தை
மருந்து	நச, ஏநி, ஏசு, என, எஅ
மலையருவி	க
மீனாட்சி சுந்திரனார், தெ. பொ.	காசி
மேல்நிலையாக்கம்	கூஞ, உக்கை, உங்கை, உஎங்
மேன்டல்பாம், டேவிட், ஜி	குச, குகை
ரெட்பீல்ட், ராபர்ட்	சன, கந்தை, உக்கை
வட்டாரப் பேச்சுமொழி	சா, சா
வரதட்சணை	ககசி, கக்கை
வளைகாப்பு	உசோ
வானமாமலை, நா	நந், ககூ, கந்தை
விதவை நிலை	நந், கசா, கந்தை கள்கை,
விட்டமைப்பு	உஞா, உஞ்சை
ஆகந்தநாதன், கி. வா.	க
ஸ்ரீநிவாஸ், எம், என்.	நி, நஞ்

## பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
நடவ	17	பொருளாற்ற சொற்களை	பொருளுள்ள சொற்களை
அரு	34	ஆப்பில்	ஆப்பிள்
கசு	11	ஆன் ஆதிக்கம்	ஆண் ஆதிக்கம்
கசுக	1	எதிர்காலம் பற்றிய அம்சம் எதிர்காலம் பற்றிய அச்சம்	
உக்க	12	Folklore & Folklore	Folklore & Floklife

0-787  
N82

134702

3017198  
4A  
1-2

